

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

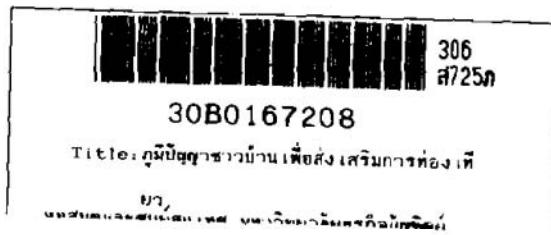
The Local Wisdom for Ecotourism Promotion
in Lak Si District, Bangkok Metropolis

โดย

สินธารา ตามดิษฐ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากบริษัท ยูไนเต็ด แท็คติคอล คอมมูนิเคชัน จำกัด
และได้รับการสนับสนุนด้านการดำเนินงานจากกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2543

ชื่อเรื่อง : ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ผู้จัด : นายสินธรวา ตามดิษฐ์
สถานที่ : ศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ : พฤศจิกายน 2543

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่ และนำเสนอแนวทาง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ชุมชน 37 ในเขตหลักสี่เป็นพื้นที่ เป้าหมายและใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน และผู้เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า ภูมิปัญญาชาวบ้านใน 37 ชุมชน ของเขตหลักสี่ มี 8 สาขา ได้แก่ สาขางานคร-กรรม สาขาอุดสาหกรรมและหัตถกรรม สาขาแพทย์แผนไทย สาขาการจัดการธุรกิจและบริการ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยวและธุรกิจชุมชน สาขาสวัสดิการ สาขาวิศวกรรม และสาขาศาสนาและประเพณี ในจำนวนภูมิปัญญาดังกล่าวสามารถแยกออกได้ 44 ชนิด และความถี่รวมที่ทุกชุมชนมีกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญา จำนวน 138 หน่วย

ลักษณะและการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาจาก 8 สาขา พนว่า ส่วนใหญ่ เป็นภูมิปัญญาที่ทำโดยมีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ ทั้งที่เป็นธุรกิจในกรอบครัว และธุรกิจที่ทำเป็นกลุ่ม ยกเว้นบางสาขา เช่น สาขาสวัสดิการ สาขาศาสนาและประเพณี และ สาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาที่เกี่ยวกับชนิดของภูมิปัญญาจาก 8 สาขา พนว่า ภูมิปัญญาที่พบมากที่สุด คือ การปลูกพืชผักสวนครัวและการเลี้ยงไก่ชัน การตัดเย็บเสื้อผ้าและทำดอกไม้ประดับ ฯลฯ สมนูนไหร และนวดแผนโบราณ การจัดการเกี่ยวกับชลประการทำสวนที่อยู่ กองทุนอาชีวศึกษา ขณะกองทุนของมหาวิทยาลัยสาขาวิชานรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ประเพณีวันสงกรานต์และวันขึ้นปีใหม่

แนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ การนำภูมิปัญญาที่มีในชุมชนด่าง ๆ ของเขตหลักสี ประชาสัมพันธ์ด้วยสังคมให้เห็นความสำคัญ และความน่าสนใจด้วยตนเองภูมิปัญญาชาวบ้านรวมทั้งกระตุ้นและส่งเสริมให้ชุมชนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การสนับสนุนของคนที่ได้สร้างสรรค์ภูมิปัญญาให้กับสังคมไทย

0167208
2.6.80. 2547.
306

Title : The Local Wisdom for Ecotourism Promotion in Lak Si District ,Bangkok
Metropolis

Researcher : Mr. Sinthawa Khamdit

Institution : Research Center , **Dhurakijpundit** University

Year : November 2000

Abstract

The research on "The Local Wisdom for Ecotourism Promotion in Lak Si District , Bangkok Metropolis" aimed at investigating and analyzing the data concerning the local wisdom of the people living in Lak Si District and suggesting guidelines for ecotourism promotion. This study is a qualitative research with 37 communities as the target area. The researcher collected the data by interviewing the community leaders and other authorities concerned with local wisdom. The data were then analyzed by the content analysis.

The results of the study were that the local wisdom of the people in 37 communities of Lak Si consisted of 8 fields : agriculture, industry and handicraft, Thai traditional medical practices, management of natural resources and environment, community fund and affairs, welfare , arts and religion and custom. All the local wisdom could be divided into 44 categories and frequencies of all the communities performed the activities concerning 138 elements of local wisdom.

It was found out that from studying the characteristics of the activities concerning 8 fields of local wisdom, most activities were derived from the local wisdom with business purposes. They are family industry and business groups except in some fields such as welfare, religion and custom and management of natural resources and environment which was the least concerned with business purposes. With regard to categories of local wisdom most found were growing vegetables and raising fighting chickens, making clothes and artificial flowers, herbal medicine and Thai traditional massage , garbage collecting and gardening , cremation fund and savings , the center of community public health ,music and Thai classical dancing, Songkran Festival and New Year's Day Celebration.

The suggested guidelines for ecotourism promotion were the capabilities of publicizing the local wisdom of the communities in Lak Si District to make known of their importance, interest and the value of the local wisdom including stimulating and inspiring the people in the communities to realize how their local wisdom is essential for them they should take pride of their knowledge and ability to utilize the local wisdom for the promotion.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากมหาวิทยาลัยชูริกินบันชาดีที่มีนโยบายในการส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างสมรรถนะและความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยเฉพาะชุมชนที่ตั้งของมหาวิทยาลัย คือ เขตหลักสี่ ควรจะได้รับความสนใจไปพร้อมๆ กับชุมชนอื่นๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ที่สนับสนุนโครงการวิจัยนี้ด้วยความเมตตาและให้กำลังใจ ได้แก่ บริษัท บูรพาเดช แทคคิคัล คอมมูนิเคชั่น จำกัด โดย คุณอภิวัฒน์ รัตนนาคินทร์ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารโครงการ ซึ่งกรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยนี้ และกรุงเทพมหานคร โดย ร.ต.ค. เกรียงศักดิ์ โลหะชาลา ปลัดกรุงเทพมหานคร และ คุณวรรษวิໄโล พรมลักษณ์ รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน และเลขานุการศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ที่สนับสนุนโครงการ ตลอดจนผู้อำนวยการเขตหลักสี่ และข้าราชการฝ่ายพัฒนาชุมชนของเขตหลักสี่ ที่ให้ความร่วมมือในการประสานงานในชุมชนต่างๆ

ขอขอบคุณผู้นำชุมชนในเขตหลักสี่ ที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์และขอขอบคุณ อาจารย์เกศสุดา รัชฎาวิศิษฐกุล นักการศูนย์วิจัย และนักศึกษาสาขาวิชาร่องเรนและการท่องเที่ยว สาขาวิชานักเขียนและสาขาวิชานิติศาสตร์ ที่เรียนวิชา การวิจัยด้านการท่องเที่ยว และวัฒนธรรมไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของมหาวิทยาลัยชูริกินบันชาดี ขอขอบคุณ คุณเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง คุณชัยวัฒน์ ชมนุญา คุณอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และคุณสมพร แซ่หลี ที่ช่วยเหลือในการรวบรวมข้อมูลทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สันตะวา คำคิญช์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๓
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๔
กิตติกรรมประกาศ.....	๕
สารบัญ.....	(1)
สารบัญตาราง.....	(2)
สารบัญภาพ.....	(3)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
ข้อคอกลงเบื้องต้น.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
2 สภาพทั่วไปของเขตหลักสี่.....	
3 ภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่.....	13
4 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	40
สรุปผลการวิจัย.....	40
อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม.....	
ภาคผนวก.....	

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่จำแนกตามสาขาภูมิปัญญาและชุมชน	13
2 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่จำแนกตามสาขาและชนิดของภูมิปัญญา	15
3 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาเกษตรกรรมจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	18
4 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรมจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	21
5 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาแพทย์แผนไทยจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	24
6 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	26
7 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาองคุนและธุรกิจชุมชนจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	29
8 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาสวัสดิการจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	32
9 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาศิลปกรรมจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	37
10 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาการศาสนาและประเพณีจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน.....	38

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนที่เขตหลักสี่	13
2 ตัวอย่างภาพถ่ายกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่	168

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการพัฒนาประเทศไทยได้ให้ความสนใจที่จะพัฒนาคนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของคนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้คนที่ได้รับการพัฒนาเหล่านี้สามารถนำไปพัฒนาด้านอื่น ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคนดังกล่าว ทำให้สังคมไทยให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับรากฐานของคนเองมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่คนไทยในอดีตเคยคิดเริ่มสร้างสรรค์ เป็นองค์ความรู้ หรือที่เรียกว่า “ภูมิปัญญา” (Wisdom) นั้น นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะมีผลต่อการพัฒนาประเทศที่อยู่บนพื้นฐานของภูมิปัญญาไทย ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 10 สาขา ได้แก่ สาขาวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาอุดสาหกรรมและหัตถกรรม สาขาวิชาแพทย์แผนไทย สาขาวิชาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาคงทนและธุรกิจชุมชน สาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาจัดการองค์กร สาขาวิชาภาษาและวรรณคดี และสาขาวิชาศาสนาและประเพณี

ภูมิปัญญาไทยดังกล่าวข้างต้นหากพิจารณาในด้านคุณค่าแล้วจะเห็นว่าไม่เพียงแต่จะมีคุณค่าในด้านจิตใจเท่านั้น คุณค่าทางด้านเศรษฐกิจและสังคมนับว่ามีความสำคัญเช่นกัน หากนำมาส่งเสริมให้เป็นมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวในลักษณะที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย หรือที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดของประเทศไทย ก็ล้วนแต่อุดมไปด้วยภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาชาวบ้าน ให้คนทั่วไปได้ชื่นชมและภาคภูมิใจด้วยทั้งสิ้น

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีประชากรมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ที่แบ่งเขตการปกครองออกเป็นเขต จำนวน 50 เขต มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 200 ปี ได้สั่งสมองค์ความรู้ที่อ้วนเป็นภูมิปัญญาที่ดี อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่คนไทยสืบทอดกันมา ภูมิปัญญาดังกล่าวได้กระจายกันอยู่ในทุกส่วนของกรุงเทพมหานคร แต่ในสภาพที่ปัจจุบันมีการศึกษาที่นักเรียนน้อยลง แต่รวมรวมคงความรู้นี้ค่อนข้างน้อย ทำให้ไม่เป็นที่รู้จักและหายใจหายแท้ที่ควร หากได้มีการสำรวจและศึกษาอย่างจริงจังทั่วกรุงเทพมหานคร จะทำให้เป็นจุดเด่นที่ภูมิปัญญาไทยจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ลดผลกระทบเนื่องจากอุตสาหกรรมที่เข้ามายังกรุงเทพมหานคร แต่ก็ต้องมีการดูแลรักษาอย่างระมัดระวัง

ด้วยความตั้งใจดี ผู้เขียนได้พิจารณาที่นี่ว่าเราต้องมีภูมิปัญญาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร บ่าจะมีอุดมริ่งเล็กน้อยในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ก็ต้องพยายามที่จะรักษาและพัฒนาให้อยู่คู่กับคนกรุงเทพมหานคร และคนไทยตลอดไป

นี้ได้เลือกศึกษาในเขตหลักสี่ ที่เป็นชุมชนที่สำคัญแห่งหนึ่ง และเป็นชุมชนที่ตั้งของมหาวิทยาลัยธุรกิจ-บัณฑิตย์ ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยนี้ด้วย ผลของการวิจัยจะเป็นส่วนหนึ่งของการรวมรวมองค์ความรู้ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับกรุงเทพมหานครในการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และด้านอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ

- 1) หาแหล่งของภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
- 2) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
- 3) นำเสนอแนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยด้านพื้นที่เป้าหมาย และเนื้อหาที่ศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่เป้าหมายที่ศึกษา คือ พื้นที่ซึ่งประกอบด้วยชุมชนค้าง ๆ ที่อยู่ในเขตการปกครองของเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ศึกษา คือ ประเภทของภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่สู้การคุกคามด้านวัฒนธรรมไทยกำหนดไว้ จำนวน 10 สาขา ได้แก่

- 1) สาขาวัฒนธรรม
- 2) สาขารสชาตกรรมและพัฒนาระบบ
- 3) สาขาวิชาแพทย์แผนไทย
- 4) สาขาวิชาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5) สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน
- 6) สาขาวัสดุการ
- 7) สาขาวิศวกรรม
- 8) สาขาวิชาจัดการองค์กร
- 9) สาขาวิชาภาษาและการอบรม
- 10) สาขาวิชาศาสนาและประเพณี

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการสำรวจพบว่า ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนค้าง ๆ ในเขตการปกครองที่มีเกิดขึ้นกับสาขางานเว็บไซต์สาขาช่างมั่นคงมาก ที่นี่มีองค์กรชุมชนต่าง ๆ มีสังคมพัฒนาทาง กล่าวก็คือ มีชุมชนขนาดใหญ่ ชุมชนนี้มีศักยภาพในการพัฒนาชุมชน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนภูมิปัญญาในชุมชนค้าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

ในชุมชนค่าง ๆ คิดขึ้นเอง และเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านท่านนั้น ภูมิปัญญาชาวบ้านดังกล่าวประกอบด้วยสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้

- 1) สาขางεยกรรม
- 2) สาขากุศลกรรมและหัตถกรรม
- 3) สาขางεพยาบาลไทย
- 4) สาขางεจักรภัณฑ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5) สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน
- 6) สาขางεสวัสดิการ
- 7) สาขางεศิลปกรรม
- 8) สาขางεศาสนาและประเพณี

ข้อตกลงเมื่อลงต้น

ในการสำรวจภูมิปัญญาชาวบ้านในแต่ละชุมชนซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นก่อนที่ผู้วิจัยจะไปสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาโดยตรงผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือให้ผู้นำชุมชนได้แก่ ประธานกรรมการ หรือ กรรมการในแต่ละชุมชนเป็นผู้รวบรวมไว้ล่วงหน้า ประมาณ 20-30 วัน ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงถือว่า ภูมิปัญญาแต่ละสาขา และแต่ละชนิดในค้านค่าง ๆ ที่ผู้นำชุมชนรวบรวมไว้ในเอกสาร เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านของแต่ละชุมชนที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) ภูมิปัญญาชาวบ้าน (หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เอง และนำมากล่าวในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิคหรือ เป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านทั้งทางกว้างและทางลึก ที่ชาวบ้านคิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แล้วในการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลนั้น

2) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ชั้นชั้น และเพลิดเพลินไปกับมรดกโลกทาง ศพภพธรรมชาติ สถาปัตยกรรม วัฒนธรรม วิถีชีวิตริมฝายน้ำที่ท่องถิ่น งานพื้นฐานควบคู่ และความรับผิดชอบต่อระบบมิเวศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเพื่อให้การวิจัยนี้ได้คำตอบความต้องประஸงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

1.1 กลุ่มเป้าหมายด้านพื้นที่

ในการวิจัยนี้ ผู้ศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนค่าง ๆ ของเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการแบ่งเขตพื้นที่ของชุมชนนี้จำนวน 52 ชุมชน เนื่องจากบางชุมชนผู้วิจัยไม่สามารถรวบรวมข้อมูลได้ เพราะ ผู้นำชุมชนแจ้งว่าในชุมชนมีกิจกรรมที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านค่อนข้างน้อย หรือไม่มี ความกรอบเนื้อหาที่ระบุ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกเฉพาะชุมชนที่มีความพร้อมและให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ซึ่งมีจำนวน 37 ชุมชน ดังนี้

1. ชุมชนบางเหนียง
2. ชุมชนศิษย์หลวงปู่ขาววัดหลักสี่
3. ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา
4. ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา
5. ชุมชนมิตรประชาพัฒนา
6. ชุมชนแห่งวัฒนาศาสุข
7. ชุมชนเทวสุนทร
8. ชุมชนร่วมพัฒนา
9. ชุมชนชินเขต
10. ชุมชนคลองบางเหนียง
11. ชุมชนบางบัว
12. ชุมชนบางบัว (ม.อาภิเดช)
13. ชุมชนชาชีวะคลองบางบัว
14. ชุมชนก้าวหน้า
15. ชุมชนศรีเพชร 2
16. ชุมชนเบรนสุขสันติ
17. ชุมชนแห่งสันมาปลดปล่อยพัฒนา
18. ชุมชนทุ่งศรีงห์ 303
19. ชุมชนทุ่งศรีงห์ 304
20. ชุมชนทุ่งศรีงห์ 305

21. ชุมชนทุ่งสองห้อง 306
 22. ชุมชนทุ่งสองห้อง 307
 23. ชุมชนทุ่งสองห้อง 310
 24. ชุมชนทุ่งสองห้อง 312
 25. ชุมชนทุ่งสองห้อง 315
 26. ชุมชนทุ่งสองห้อง 316
 27. ชุมชนทุ่งสองห้อง 317
 28. ชุมชนทุ่งสองห้อง 318
 29. ชุมชนทุ่งสองห้อง 319
 30. ชุมชนทุ่งสองห้อง 320
 31. ชุมชนทุ่งสองห้อง 321
 32. ชุมชนทุ่งสองห้อง 322
 33. ชุมชนทุ่งสองห้อง 323
 34. ชุมชนทุ่งสองห้อง 324
 35. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325
 36. ชุมชนทุ่งสองห้อง 327
 37. ชุมชนทุ่งสองห้อง 328

1.2 กลุ่มเป้าหมายบุคคลและกลุ่มนักศึกษา

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านโดยให้บุคคลและกลุ่มนบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำชุมชนและผู้ก่อขึ้นกับภูมิปัญญาชาวบ้านในแต่ละชุมชนเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ ดังนี้
ผู้วิจัยจึงกำหนดผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1.2.1 กลุ่มผู้นำชุมชน ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการชุมชน หรือกรรมการ ชุมชน
ทั้ง 37 ชุมชนในเขตหลักสี่

1.2.2 ผู้เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านได้แก่ ผู้คิดริเริ่มหรือดำเนินการในดั้งกรรมต่าง ๆ ของภูมิปัญญาชาวบ้าน แต่ละชนิดของเด็กสาขา และ แต่ละชนชั้นทั้ง 37 ชนชั้น ในเขตเด็กสี่

2. การรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนมาโดยทั่วไปหนึ่งช่วงเวลาเด่นๆ ที่มีการตั้งใจ

2.1 ขอความร่วมมือจากครุภัณฑ์งานครุในการติดต่อให้เบลนเดลสีเป็นพิมพ์ที่ใช้แทนพิมพ์ในการจัดทำเอกสารและบันทึกที่สำคัญ

2.2 ชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัยให้ผู้นำชุมชนทั้ง 37 ชุมชนทราบ และขอความร่วมมือให้รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านทั้ง 8 ด้าน โดยระบุบุคคลและแหล่งภูมิปัญญาชาวบ้าน ตามแบบสำรวจที่กำหนดไว้ (ดูอ้างแบบสำรวจในภาคผนวก 2)

การชี้แจงครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คิดถือความร่วมมือจากผู้อำนวยการเขตหลักสี่เพื่อเข้าชี้แจงคัวคณ เองในระหว่างการประชุมคณะกรรมการชุมชน ครั้งที่ 5/2543 เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2543 ณ ห้องประชุม ชั้น 4 สำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

2.3 เมื่อผู้นำชุมชนที่เข้าร่วมประจำได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัย และรู้วิธีการบันทึกข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านในเอกสารแล้ว ผู้วิจัยได้เว้นช่วงเวลาเพื่อให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการชุมชนต่าง ๆ สำรวจภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนของตนเอง ประมาณ 20-30 วัน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้คิดถือทางโทรศัพท์เพื่อขอทราบความก้าวหน้าในการบันทึกข้อมูล หากชุมชนได้พร้อมจะส่งนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยเดินทางไปพบผู้นำชุมชน และขอสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านชนิด / สาขาต่าง ๆ โดยการสัมภาษณ์

ขั้นตอนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้ช่วยนักวิจัยที่กำลังศึกษาในวิชาบริการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว และวิชาแพนธโนรมไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของมหาวิทยาลัยธุรกิจ-บัณฑิตย์ โดยใช้เวลาการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวทั้ง 37 ชุมชน ระหว่างวันที่ 5 กันยายน 2543 - วันที่ 25 ตุลาคม 2543

สำหรับภูมิปัญญาชาวบ้านใน 37 ชุมชน ของเขตหลักสี่ ซึ่งรวมรวมได้ 44 รายการ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

3.1 เมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลตามข้อ 2 เรียบร้อยแล้ว ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.2 การนำเสนอข้อมูลในรายงานวิจัยได้แบ่งบทการนำเสนอออกเป็น 4 บท คือ

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 สภาพทั่วไปของเขตหลักสี่

บทที่ 3 ภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่

บทที่ 4 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2
สภาพทั่วไปของเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ประวัติความเป็นมา

สำนักงานเขตหลักสี่ จัดตั้งขึ้นโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2540 โดยแบ่งพื้นที่เขตออกจากเขตถนนเมืองจำนวน 2 แขวง ประกอบด้วย แขวงทุ่งสองห้อง และแขวงคลาดบาง奔 เมื่อเนื้อที่ประมาณ 25.06 ตารางกิโลเมตร เปิดบริการตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

เหตุที่มีการตั้งชื่อสำนักงานเขตใหม่ว่า “สำนักงานเขตหลักสี่” นั้นเป็นการตั้งโดยได้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียน ในพื้นที่เขตถนนเมือง (เดิม) สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาเขต ได้ข้อสรุปดังนี้

1. สมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการสร้างทางรถไฟแห่งแรกของประเทศไทยจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) ไปยังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้มีการกำหนดระยะทางโดยประมาณ 2-3 กิโลเมตร เป็นหนึ่งหลัก หลักศูนย์ได้แก่ สถานีรถไฟหัวลำโพง หลักหนึ่งสถานีรถไฟสามเสน หลักสอง สถานีรถไฟบางซื่อ หลักสามสถานีรถไฟบาง奔 หลักสี่ คือ บริเวณสถานีรถไฟหลักสี่ในปัจจุบัน หลักห้า คือ สถานีรถไฟถนนเมือง หลักหกเป็นเขตแบ่งจังหวัดปทุมธานีกับกรุงเทพมหานคร.

ดังนั้น หลักสี่ จึงเป็นชุมทางรถไฟแห่งหนึ่งของทางรถไฟสายแรกในประเทศไทย

2. ในพื้นที่เขตหลักสี่มีวัดหลักสี่ ซึ่งเป็นพระราชวรมหาวิหาร เป็นวัดที่มีความสำคัญและมีประวัติความเป็นมาที่คี สร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อประมาณ พ.ศ. 2421 สมควรได้รับการยกย่องและเป็นวัดเดียวที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หลักสี่

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงได้มีความเห็นพ้องต้องกันให้ตั้งชื่อ สำนักงานเขตใหม่ว่า “สำนักงานเขตหลักสี่”

อาณาเขตและที่ตั้ง

สำนักงานเขตหลักสี่ ตั้งอยู่ที่ 999 ถนนแจ้งวัฒนา แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

พิกัดเหนือ	ศูนย์กลางเขตถนนเมือง
พิกัดตะวันออก	ศูนย์กลางถนนเมือง
พิกัดใต้	ศูนย์กลางชุมชน
พิกัดตะวันตก	ศูนย์กลางเมือง และบริเวณท่าอากาศยานนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี

พื้นที่และประชากร

พื้นที่เขตหลักสี่ มีพื้นที่ประมาณ 25.06 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 117,371 คน ชาย 58,599 คน และ หญิง 58,722 คน จำนวนบ้าน 40,874 หลังคาเรือน
นายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2542

ในพื้นที่เขตหลักสี่ มีชุมชน จำนวน 52 ชุมชน ดังนี้

1. ชุมชนชั่นบางเขน
2. ชุมชนพงษ์เพชรแข็งวัฒนา
3. ชุมชนศิริบุญกลางปุ่งขาววัคหลักสี่
4. ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา
5. ชุมชนคลองเบรมพัฒนา
6. ชุมชนมีครประชาพัฒนา
7. ชุมชนแข็งวัฒนาสุข
8. ชุมชนเทวสุนทร
9. ชุมชนเพลิดคำราวดล้วนกลาง
10. ชุมชนร่วมพัฒนา
11. ชุมชนชินเขต
12. ชุมชนเกหะชุมชนท่าทราย
13. ชุมชนตลาดบางเขน
14. ชุมชนเกหะชุมชนบางบัว
15. ชุมชนบางบัว
16. ชุมชนชาຍคลองบางบัว
17. ชุมชนก้าวหน้า
18. ชุมชนตรีเพชร 2
19. ชุมชนลอดอโนพิช
20. ชุมชนรัตนชัยวิลล่า
21. ชุมชน กท.ก. นิเวศน์ 2
22. ชุมชนคลองบางเขน
23. ชุมชนปรัมฤทธิ์สันติ
24. ชุมชนพลังน้ำใจครัวร่วมพัฒนา
25. ชุมชนทุ่งสองห้อง 301
26. ชุมชนทุ่งสองห้อง 302
27. ชุมชนทุ่งสองห้อง 303
28. ชุมชนทุ่งสองห้อง 304
29. ชุมชนทุ่งสองห้อง 305
30. ชุมชนทุ่งสองห้อง 306
31. ชุมชนทุ่งสองห้อง 307
32. ชุมชนทุ่งสองห้อง 308
33. ชุมชนทุ่งสองห้อง 309
34. ชุมชนทุ่งสองห้อง 310
35. ชุมชนทุ่งสองห้อง 311
36. ชุมชนทุ่งสองห้อง 312
37. ชุมชนทุ่งสองห้อง 313
38. ชุมชนทุ่งสองห้อง 314
39. ชุมชนทุ่งสองห้อง 315
40. ชุมชนทุ่งสองห้อง 316
41. ชุมชนทุ่งสองห้อง 317
42. ชุมชนทุ่งสองห้อง 318
43. ชุมชนทุ่งสองห้อง 319
44. ชุมชนทุ่งสองห้อง 320
45. ชุมชนทุ่งสองห้อง 321
46. ชุมชนทุ่งสองห้อง 322
47. ชุมชนทุ่งสองห้อง 323
48. ชุมชนทุ่งสองห้อง 324

48. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325	51. ชุมชนทุ่งสองห้อง 329
49. ชุมชนทุ่งสองห้อง 327	52. ชุมชนทุ่งสองห้อง 330
50. ชุมชนทุ่งสองห้อง 328	

สภาพทางกายภาพของเขตหลักสี่

พื้นที่ในเขตหลักสี่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีถนนและคลองผ่านหลายสายแบ่ง พื้นที่การปกครอง ออกเป็น 2 แขวง 10 หมู่บ้าน มีพื้นที่ทั้งหมด 25.06 ตารางกิโลเมตร คันนี้คือ แขวงทุ่งสองห้อง มีพื้นที่ 17.18 ตารางกิโลเมตร 6 หมู่บ้าน แขวงคลาดบางเขน มีพื้นที่ 7.88 ตารางกิโลเมตร 4 หมู่บ้าน มีถนนสายสำคัญวิ่งผ่าน คือ ถนนวิภาวดีรังสิต ถนนแจ้งวัฒนะ ถนนงามวงศ์วาน และถนนประชาชื่น โดยมีคลองล้อมรอบทั้งพื้นที่ของเขต ได้แก่ คลองประปา คลองลาดยาว คลองบางเขน คลองถนน คลองวัดหลักสี่ และ คลองไผ่เจีย ส่วนคลองปermenประชากรนั้น เป็นคลองแบ่งเขตเด่นระหว่างทุ่งสองห้อง กับแขวงคลาดบางเขน ซึ่งมีถนนครอซอยผ่านในพื้นที่เด่นชูชนได้ส่วนใหญ่ ตลอด โอดสารผ่านและชุมชนไว้บริการ

บ้านพักอาศัยของประชาชนในเขตหลักสี่ จะแบ่งเป็น 52 ชุมชน ซึ่งแต่ละชุมชนจะเป็นลักษณะพื้นที่ของการเคหะแห่งชาติ ได้สร้างขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้เข้าอยู่อาศัย เช่น ชุมชนทุ่งสองห้อง 301 ชุมชนทุ่งสองห้อง 330 และชุมชนการเคหะท่าทราย เป็นต้น บางชุมชนจะเป็นลักษณะของหมู่บ้าน - จัดสรร ซึ่งส่วนมากจะเป็นของผู้มีรายได้ดี เช่น ชุมชนการไฟฟ้าภูมิภาคนิเวศน์ หรือเป็นหมู่บ้าน เช่น หมู่บ้านเมืองทองนิเวศน์ 1 หมู่บ้านชวนชื่นเคหะ เป็นต้น

เมื่อร่วมกับหมู่บ้านอื่นๆ สร้างในเขตหลักสี่ทั้งหมดแล้วมีประมาณ 35 หมู่บ้าน ซึ่งโดยการ เมет้า จัด นิบ้านพักที่สร้างขึ้นเองนั้นจะมีอยู่มาก และอาจเป็นชุมชนที่แอบอัด เช่น ชุมชนชายคลองบางบัว เป็นต้น

ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่สำคัญในเขตหลักสี่ มีดังนี้

ส่วนราชการ ได้แก่

- กองบัญชาการทหารสูงสุด
- กองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 1 รักษาพระองค์
- กองร้อยสหศรีระบวนธงไกอุกที่ 1 กองพลที่ 1 รักษาพระองค์
- กองร้อยสหศรีราษฎร์
- กรมทางการปืนใหญ่คู่สู่อาเสยานที่ 1 รักษาพระองค์
- โรงเรียนตำรวจน้ำทึบกรุงเทพฯ
- กองกำกับการสูบบุหรี่ต่อรวม

8. ศูนย์ศึกษาอบรมวิชาเทคนิคสื่อสารสำนักงานค่ารวมแห่งชาติ
9. เขตการทางกรุงเทพ
10. บ้านเมดดา
11. สถาบันวิจัยฯพาร์ค

รัฐวิสาหกิจ

1. การสื่อสารแห่งประเทศไทย
2. การประปาส่วนภูมิ
3. โรงกรองน้ำประปาส่วนภูมิ

สภาพทางสังคม

การศึกษา ประชาชนในเขตหลักที่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ของผู้มาศึกษา มีสถานศึกษาที่ดังนี้

สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร มี 6 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนวัดหลักที่
2. โรงเรียนทุ่งสองห้อง
3. โรงเรียนการเคหะท่าทราย
4. โรงเรียนการเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 1
5. โรงเรียนการเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 2
6. โรงเรียนบางเขน (ไว้สาลีอนุสรณ์)

สถานศึกษาในสังกัดกรมสามัญ มี 1 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนราชวิถีบางเขต

สถานการศึกษาเอกชนมี 8 แห่งคือ

1. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. โรงเรียนเทคนิคธนบุรี โภสินทร์
3. โรงเรียนพหลคุณศึกษา
4. โรงเรียนเจริญผลวิทยา
5. โรงเรียนสารินนท์ศึกษา
6. โรงเรียนชาติสมุทร
7. โรงเรียนอนุบาลเมืองทอง

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตหลักสี่ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีผู้นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์น้อยกว่าห้าเปอร์เซ็นต์

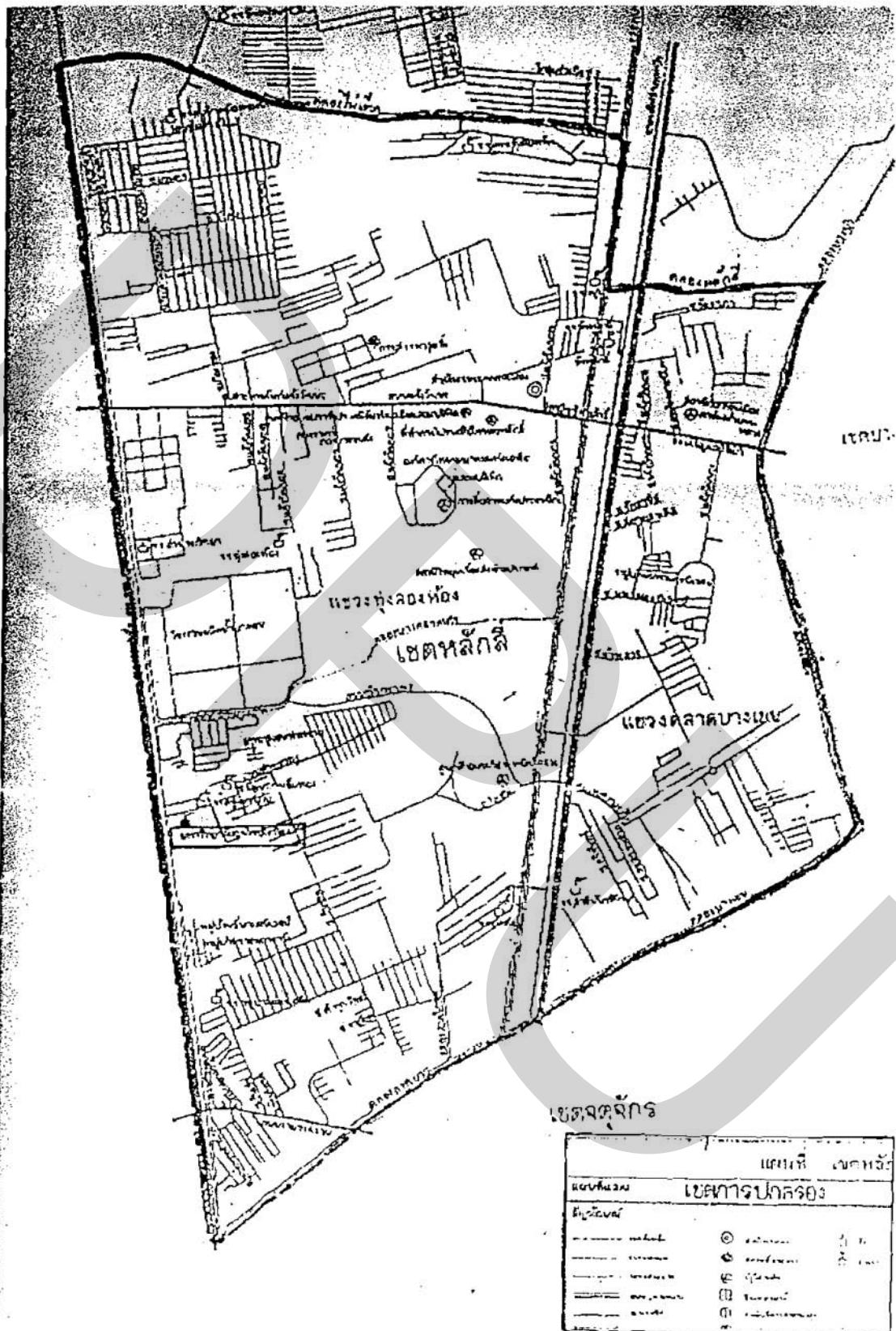
สาธารณรัฐ บ้านพักอาศัยในเขตหลักสี่ ส่วนใหญ่แข็งแรง มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้าน ประชาชนในเขตหลักสี่ใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53 และมีการนำแพทช์เกลื่อนที่เข้ามาให้บริการกับชุมชนชั้นเขต band และมีการจัดทำกิจกรรมโครงการลอกคุ-ระบายน้ำ เป็นดัง

ด้านจิตใจ ภายในเขตหลักสี่ไม่มีการเล่นการพนันหรือมีอาชญากรรมในระดับที่น่าเป็นห่วง เพราะมีการจัดกิจกรรมโครงการตามกิพาร์ด้านยาเสพติด ส่งเสริมการออกกำลังกาย เช่น มีการเดินแอโรบิก กลางกีฬา เกาะชุมชนทุ่งสองห้อง และลานกีฬาเคหะท่าทราย และได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในเขตหลักสี่ เช่น วันสงกรานต์ ซึ่งได้จัดงานสงกรานต์ขึ้นเป็นประจำทุกปี มีการทำบุญ รถนำผู้สูงอายุ และมีการแสดงบนเวที และขึ้นทำการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ วันเด็ก วันขึ้นปีใหม่ วันเฉลิม-พระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยแต่ละกิจกรรมมีการจัดขึ้นภายในชุมชนแต่ละชุมชนของเขตหลักสี่ด้วย

กล่าวโดยสรุป เขตหลักสี่ เป็น 1 ใน 50 เขต ของกรุงเทพมหานคร ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ยังประกอบด้วยชุมชนต่าง ๆ ถึง 52 ชุมชน ซึ่งนับว่าเป็นชุมชนขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานคร จากสภาพดังกล่าว เขตหลักสี่ จึงมีเอกลักษณ์เฉพาะและน่าสนใจ ดังคำวัญที่ว่า

“วัดกษัตริย์เมืองวิจิตร
แหล่งผลิตวัววิทย
เลื่องลือไกลหัวโขน
งามน่ายก เขตหลักสี่”

แผนผังเขตหลักสี่

แผนที่ เขตหลักสี่	
เขตการปกครอง	
เขตพื้นที่	◎ ชุมชน จ. ๑
เขตชุมชน	◎ ชุมชนชั้นนำ จ. ๒
เขตอุตสาหกรรม	□ ศูนย์ฯ
เขตพาณิชย์	□ ตลาดฯ
เขตทุรกันดง	□ ทุรกันดง

บทที่ 3

ภูมิปัญญาชาวบ้านของชุมชนในเขตหลักสี่

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอภูมิปัญญาชาวบ้านของชุมชนในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยจะวิเคราะห์ความรอบเนื้อหาในการศึกษา 8 สาขา ได้แก่ สาขากยุทธกรรม สาขายุตสาหกรรมและหัตถกรรม สาขาวิชาแพทย์แผนไทย สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน สาขาวัสดุกิจการ สาขากีฬากรรม และ สาขาวิชาศาสนาและประเพณี

สำหรับรายละเอียดของภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนของเขตหลักสี่จากการสำรวจใน 37 ชุมชน ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่จำแนกตามสาขาของภูมิปัญญาและชุมชน

ชื่อชุมชน	สาขาของภูมิปัญญาชาวบ้าน										รวม
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	และหัตถกรรม	แพทย์แผนไทย	การท่องเที่ยว	กิจกรรมทางชุมชนต่างๆ	กองทุนและธุรกิจชุมชน	สาขาวิชา	สังคมศาสตร์	ศิลปะ	
1. ชوانชื่นบางเขน	-	-	-	-	2	1	1	-	-	-	4
2. ศิริย์หลวงปู่ขาววัดหลักสี่	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	2
3. ร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	2
4. คลองเปรมประชาพัฒนา	1	1	1	1	-	-	2	-	-	-	6
5. มีครอบประชาพัฒนา	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
6. แข็งรัตน์พาสุข	1	-	-	-	-	-	1	1	1	1	4
7. เทวสุนทร	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
8. ร่วมพัฒนา	3	1	-	-	-	3	1	1	2	11	
9. ชินเขต	1	1	1	-	-	1	-	-	1	-	5
10. คลาคบางเขน	-	-	-	-	1	1	-	-	1	2	5
11. บางบัว	-	1	1	-	-	1	1	1	1	1	6
12. บางบัว (ม.อาชีวศึกษา)	-	-	-	-	1	1	3	-	1	1	6
13. ขายคลองบางบัว	1	-	-	-	-	2	2	1	1	1	7
14. ท้าวเนื้า	1	2	1	1	1	1	3	-	3	12	
15. ครีเพชาร 2	1	1	-	-	-	-	1	1	-	-	4
16. เปรมสุขสันติ	-	-	-	-	-	1	1	-	2	4	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อชุมชน	สาขาของภูมิปัญญาชาวบ้าน											รวม
	เกษตรกรรม	ดูดซึบความ และพัฒนาการ	แพทย์แผนไทย	การจัดการ	ทักษะการงานชุมชน	กงจุนและ ภารกิจชุมชน	สร้างศักยภาพ	ศักยภาพ	ศักยภาพ	ศักยภาพ	ศักยภาพ	
17. หลังแฟลตร่วมพัฒนา	1	1	-	1	1	1	-	2	2	2	-	9
18. ทุ่งสองห้อง 303	-	1	-	1	2	-	-	-	-	-	-	4
19. ทุ่งสองห้อง 304	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1
20. ทุ่งสองห้อง 305	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1
21. ทุ่งสองห้อง 306	1	2	1	1	-	-	-	-	-	-	-	5
22. ทุ่งสองห้อง 307	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2
23. ทุ่งสองห้อง 310	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2
24. ทุ่งสองห้อง 312	-	-	1	-	-	-	-	-	2	3	-	
25. ทุ่งสองห้อง 315	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
26. ทุ่งสองห้อง 316	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
27. ทุ่งสองห้อง 317	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	2
28. ทุ่งสองห้อง 318	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	2
29. ทุ่งสองห้อง 319	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
30. ทุ่งสองห้อง 320	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
31. ทุ่งสองห้อง 321	1	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	3
32. ทุ่งสองห้อง 322	-	3	-	-	-	1	1	1	1	-	-	6
33. ทุ่งสองห้อง 323	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	2
34. ทุ่งสองห้อง 324	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
35. ทุ่งสองห้อง 325	-	3	1	1	-	-	-	-	1	-	-	6
36. ทุ่งสองห้อง 327	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
37. ทุ่งสองห้อง 328	-	1	-	-	-	-	1	1	1	-	-	3
รวม	14	26	9	11	23	21	14	20	14	20	138	

จากตารางที่ 1 พบว่าในชุมชนทั้ง 37 ชุมชน ของเขตเทศบาลที่ 1 กรุงเทพมหานคร มีที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้าน มีภูมิปัญญา 8 สาขา มีความตื้นเข้มของชุมชนที่ทำกิจกรรมทั้ง 8 สาขา รวมกัน 138 หน่วย เป้าหมายของชุมชนที่มีภูมิปัญญา 8 สาขา จำนวนที่มีภูมิปัญญาที่ต่ำกว่า 10 หน่วย

รวมกัน 138 หน่วย เมื่อพิจารณาแยกตามชุมชน พบร้า ชุมชนที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญามากที่สุด คือ ชุมชนก้าวหน้า รองลงมา คือ ชุมชนร่วมพัฒนา และชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามสาขางบภูมิปัญญา พบร้า สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม มีกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ ภูมิปัญญาสาขากองทุนและธุรกิจชุมชน และภูมิปัญญาสาขาสวัสดิการตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่จำแนกตามสาขาและชนิดของภูมิปัญญา

สาขาภูมิปัญญา	ชนิดของภูมิปัญญา	ความถี่ของชุมชน
1. สาขาเกษตรกรรม	1. การปลูกพืชผักสวนครัว 2. การเลี้ยงไก่ชน 3. การเลี้ยงปลา槁ด 4. การเลี้ยงปลาสวยงาม 5. การเลี้ยงม้าแข่ง 6. การเลี้ยงปลาดุกและกบ	4 4 2 2 1 1
	รวม	* 14
2. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม	1. การตัดเย็บเสื้อผ้า 2. การทำเครื่องปั้นประดิษฐ์ 3. การทำ gele็กคัดและเชื่อมโลหะ 4. การทำรองเท้าหนัง 5. การทำยาหม่องน้ำ 6. การทำตะกร้อหนังสุนัข 7. การขักسانตะกร้าจากสมุดโทรศัพท์ 8. การทำชั้นวางเสื้อผ้า 9. การทำพวงหรีดออกไม้กระดาษสาและกระดาษย่น [*] 10. การ-sanตะกร้า 11. การท่วงเครื่องจักรของชาวบ้าน 12. การเด็กทองกระเปา	10 4 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1
	รวม	26

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาขาวิชานิติบัญญัติ	ชนิดของกฎหมาย	ความถี่ของชุมชน
3. สาขาแพทย์แผนไทย	1. ยาสมุนไพร 2. การนวดแผนโบราณ รวม	7 2 9
4. สาขาวิชาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. การจัดการเกี่ยวกับขยะ 2. การทำสวนหม่อน 3. การบำบัดน้ำเสีย รวม	7 3 1 11
5. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน	1. สาหกรรมเศรษฐกิจฐานราก 2. กองทุนมาปั้นกิจ 3. กองทุนออมทรัพย์ 4. กองทุนพัฒนาหมู่บ้าน 5. กองทุนนำประปา 6. กลุ่มผู้ประกอบธุรกิจ รวม	1 7 5 1 1 8 23
6. สาขาวิชารัฐศาสตร์	1. สูนซ์สุขภาพ 2. กลุ่มผู้สูงอายุ 3. สูนซ์สุขภาพเด็ก 4. สูนซ์อุปกรณ์ดับเพลิง 5. การวางแผนครอบครัว 6. สำรวจข้อมูล รวม	10 4 4 1 1 1 21
7. สาขาวิชาสื่อสารมวลชน	1. กลุ่มคนดีและนาฏศิลป์ 2. กลุ่มวัดกลาง 3. กลุ่มคอกาโน้มีประดิษฐ์ 4. กลุ่มกีฬาฯ	5 4 3 2

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาขาวิชานิปัณญา	ชนิดของภูมิปัญญา	ความถี่ของชุมชน
8. สาขาศาสนาและประเพณี	1. วันสงกรานต์	9
	2. วันขึ้นปีใหม่	7
	3. วันลอยกระทง	2
	4. ทำบุญกลางทุ่ง	1
	5. พิธีไหว้ลูก (หัวโขน)	1
	รวม	20
รวม	8	44
		138

จากตารางที่ 2 พบว่า ในจำนวนภูมิปัญญาทั้ง 8 สาขา สามารถจำแนกชนิดย่อย ๆ รวมกันได้ 44 ชนิด โดยภูมิปัญญาสาขาอุดสาหกรรมและหัตถกรรม มีจำนวนชนิดมากที่สุด คือ 12 ชนิด ในขณะที่สาขาแพทย์ไทย มีน้อยที่สุด เพียง 2 ชนิด เท่านั้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาต่าง ๆ ของชุมชนในเขตหลักสี่ ดังด่อไปนี้

1. ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาเกษตรกรรม

จากการสำรวจพบว่า ชุมชนในเขตหลักสี่มีภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาเกษตรกรรมจำนวน 6 ชนิด ใน 12 ชุมชน ส่วนใหญ่ปลูกพืชผักสวนครัวไว้บริโภคในครัวเรือน และเลี้ยงไก่ชัน สำหรับชุมชนที่ปลูกพืชผักสวนครัว ได้แก่ ชุมชนแจ้งวัฒนา ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนก้าวหน้า และชุมชนศรีเพชร 2 โดย 3 ชุมชนแรก เป็นการปลูกในครัวเรือน ส่วนชุมชนศรีเพชร 2 เป็นการรวมกลุ่มกันปลูก โดยมีคณะกรรมการชุมชนดำเนินการร่วมกัน สำหรับชนิดของพืชผักที่ปลูกส่วนใหญ่ คือ พริก ขิง ข่า ตะไคร้ โหระพา กล้วย ฯ นอกจากนี้บางชุมชนยังปลูกพืชสมุนไพร และไม้ดอกไม้ประดับ เช่น อีกด้วย ในการปลูกพืชผักสวนครัวมีผู้นำผลผลิตงานริโภคในครัวเรือนมากกว่า และเน้นปลูกพืชผักปลอดสารพิษ เพื่อมีให้กับนักท่องเที่ยว

ในการเดินทางมาสำรวจในชุมชน 4 แห่ง คือ ชุมชนคลองเปรมพัฒนา ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนราษฎร์ร่วมพัฒนา และชุมชนทุ่งสองห้อง 323 โดยส่วนใหญ่เดินทางมุ่งเลี้ยงเป็นงานอดิเรก และเป็นการเดินทางในครอบครัวกันเป็นๆ จำนวนได้จากทั้ง 4 ชุมชนมีประมาณ 67 คัว พันธุ์ที่ใช้

เลี้ยง คือ พันธุ์ไทยแท้ และพันธุ์อื่น ๆ เช่น พันธุ์พม่า และเวียดนาม บางโอกาสจะมีการขายไก่ทากมีผู้สนใจซื้อซึ่งขายราคาประมาณ 500-10,000 บาท ในบางชุมชน คือ ชุมชนร่วมพัฒนา ผู้เลี้ยงจะนำไก่ไปส่งขายเพียงที่ต่างจังหวัด คือ ที่จังหวัดปทุมธานี และกรุงเทพฯ ปัญหาของการเลี้ยงไก่ชนส่วนใหญ่ คือ ปัญหาโรคไข้ข้าว สำหรับแนวโน้มในอนาคตส่วนใหญ่จะมีการขยายพันธุ์และขยายกิจการเลี้ยงไก่ชน แต่ยังมีบางชุมชน เช่น ชุมชนทุ่งสองห้อง 323 จะไม่ขยายกิจการมากไปกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แต่จะเลี้ยงสัตว์อื่นเพิ่ม เช่น เป็ด และห่าน เป็นต้น

นอกจากการปลูกพืชผักสวนครัวและเลี้ยงไก่ชนดังกล่าวแล้ว ยังมีการเลี้ยงปลา กัด ในชุมชนร่วมพัฒนา และทุ่งสองห้อง 327 การเลี้ยงปลาสวยงามในชุมชนทุ่งสองห้อง 306 และ 321 การเลี้ยงปลากัดและกบ ในชุมชนชาบดีของบางบัว การเลี้ยงนก夷าในชุมชนร่วมพัฒนา และการเลี้ยงน้ำแข็งในชุมชน ชินເเบດ (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขาวิชาการเกษตร คู่ตารางที่ 3 และภาคผนวกที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาเกษตรกรรมจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน

ชนิดภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาเกษตรกรรม	ชื่อชุมชน
1. การปลูกพืชผักสวนครัว	1. ชุมชนเจ็งวัฒนาสุข 2. ชุมชนร่วมพัฒนา 3. ชุมชนก้าวหน้า 4. ชุมชนศรีเพชร 2
2. การเลี้ยงไก่ชน	1. ชุมชนคลองเปรมพัฒนา 2. ชุมชนร่วมพัฒนา 3. ชุมชนแหล้งแฟคร์ร่วมพัฒนา 4. ชุมชนทุ่งสองห้อง 323
3. การเลี้ยงปลา กัด	1. ชุมชนร่วมพัฒนา 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 327
4. การเลี้ยงปลาสวยงาม	1. ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 321
5. การเลี้ยงน้ำแข็ง	- ชุมชนชินເเบດ
6. การเลี้ยงปลากัดและกบ	- ชุมชนชาบดี

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาอุดสาหกรรมและหัตถกรรม

ชุมชนในเขตหลักสี่มีภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาอุดสาหกรรมและหัตถกรรมจำนวน 12 ชนิด ใน 18 ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นงานด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า และการทำครกไม้ประดิษฐ์ นอกจากนั้นเป็นงาน ฝี มือชาวบ้าน เช่น การทำรองเท้า การจักสานตะกร้า การทำพวงหรีด การทำชั้นวางเสื้อผ้า และการทำชา หม่องน้ำ เป็นต้น สำหรับงานค่างๆ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การตัดเย็บเสื้อผ้า

การตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นงานที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทำใน 10 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนคลองแพร่-พัฒนา ชุมชนบางบัว ชุมชนครึ่เพชร 2 ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 ชุมชนทุ่งสองห้อง 315 ชุมชนทุ่งสองห้อง 317 ชุมชนทุ่งสองห้อง 320 ชุมชนทุ่งสองห้อง 325 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 328 ลักษณะงานส่วนใหญ่คือใน 7 ชุมชนเป็นงานตัดเย็บเสื้อผ้าส่วนบุคคลหรือทำในครอบครัว ยกเว้นใน 3 ชุมชน คือ ชุมชนครึ่เพชร 2 และชุมชนทุ่งสองห้อง 303 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 328 เท่านั้นที่ทำเป็นกิจลุ่ม

ลักษณะงานตัดเย็บเสื้อผ้าที่ทำเป็นกิจลุ่มใน 3 ชุมชน ดังกล่าว พนักงานในชุมชนครึ่เพชร 2, 9 สามารถ平均 30 กบ นิจกรรมประมาณ 10 หลัง มีการแบ่งงานย่อยๆ เป็น 2 งาน คือ งานตัดเย็บเครื่องแบบ และงานผ้าบาติก โดยที่งานตัดเย็บเครื่องแบบสามารถตัดเย็บได้ประมาณ 30 ชุด ต่อเดือน โดยเฉลี่ยจะมีรายได้ประมาณ 4,000-8,000 บาทต่อเดือน ส่วนชุมชนทุ่งสองห้อง 328 ซึ่งพนักงานเป็นกิจลุ่ม เช่นกัน โดยรับช่วงงานมาทางแหล่งอื่นในลักษณะที่เป็นการตัดเย็บชิ้นส่วนของเสื้อผ้า กลุ่มนี้จะเป็นกิจลุ่มที่มีขนาดเล็กกว่ากิจลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าในชุมชนครึ่เพชร 2 และขั้นตอนปั้นหยาหาที่ขาดไปในกระบวนการที่ทำไม่ແນ่น conson ค่าแรงน้อย และ จ่ายไม่ตรงเวลา ทางกลุ่มนี้คิดว่าหากมีหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานอื่นๆ เข้ามายังเพื่อจ้างงานจะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ นอกจากการรวมกลุ่มเข้ากับชุมชนครึ่เพชร 2 และชุมชนทุ่งสองห้อง 328 แล้ว ในชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ยังได้จัดตั้งกลุ่มแม่บ้านจำนวน 8-10 คน รับผ้าจาก สถาบันพัฒนาชุมชนฯ มาตัดเป็นชุดนักเรียน โดยที่สามารถจะนำไปตัดเย็บที่บ้านตนเอง โดยเฉลี่ยกิจลุ่มสามารถทำให้ประมาณ 200-300 ชิ้นต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพเสริม เพราะว่าสามารถทำได้ในชุมชนที่มีอาชีพหลักอยู่แล้ว ดังนั้นปั้นหยาหาที่ด้านมา คือ เวลาที่ใช้ตัดเย็บก่อนข้างน้อย

ส่วนของงานตัดเย็บเสื้อผ้าที่ทำใน 7 ชุมชน นอกเหนือจากชุมชนครึ่เพชร 2 และชุมชนทุ่งสองห้อง 328 มีลักษณะของงานตัดเย็บที่รับงานจากภายนอกจำนวนมาก ๆ และรับชิ้นงานตัดเย็บตามที่มีสู่มาขอให้ตัดเย็บเป็นรายๆ ก็คือ ชิ้นงานที่รับมาจะมีที่มาจากในร้านหรือครอบครัวของคนอื่น ภาระหนัก เช่น ในชุมชนทุ่งสองห้อง 306 บริษัทได้จ้างตัดเย็บ 8,000-10,000 บาทต่อเดือน โดยผู้ที่มาสั่งตัดส่วนใหญ่เป็นลูกค้าประจำและบ่มเพาะ เช่น ชุมชนทุ่งสองห้อง 317 รับงานจากตลาดโภชนาภิการที่มีร้านค้า ร้านอาหาร ร้านขายของท่องเที่ยว 315

2.2 การทำคอกไม้ประดิษฐ์

การทำคอกไม้ประดิษฐ์เป็นงานที่ทำมากเป็นอันดับสองรองจาก การตัดเย็บเสื้อผ้า คือทำใน 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนชินເเบດ ชุมชนทุ่งสองห้อง 320 และชุมชนทุ่งสองห้อง 325

ลักษณะงานคอกไม้ประดิษฐ์ที่ทำส่วนใหญ่เป็นการผลิตในครอบครัวซึ่งมีอยู่ในชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนทุ่งสองห้อง 320 และชุมชนทุ่งสองห้อง 325 ส่วนชุมชนชินເเบດ จัดทำเป็นบริษัทที่ผลิตส่งขาย ค่างประเทศมีพนักงานประมาณ 20 คน และมีผู้รับซ่อม ไปทำที่บ้านเป็นรายบุคคลกว่า 200 คน ประเภทของคอกไม้ประดิษฐ์ที่ทำจากกระดาษ และยางพารา ปัญหาที่พบ คือ ผลกระทบจากอากาศชื้น และขาดแรงงานในบางช่วง เช่น ช่วงวันสงกรานต์ และราคายางพาราค่อนข้างสูง

สำหรับการผลิตคอกไม้ประดิษฐ์ในครอบครัวที่เหลืออีก 3 ชุมชน พบว่าชุมชนร่วมพัฒนา ผลิตคอกไม้ด้วยกระดาษย่น เกลือดด้วยเทียนカラฟิน ส่วนคอกไม้ที่ประดิษฐ์คือ คอกน้ำ คอกทางตะวัน และคอกกุหลาบ เป็นดัง ความชื่นของอากาศเป็นปัญหาในการผลิตคอกไม้ประดิษฐ์ เช่นเดียวกับชุมชน ดังกล่าวข้างต้นเช่นกัน ส่วนแนวโน้มในอนาคตอาจขยายงานเพิ่มโดยจะนำดินหอมมะลิมาประดิษฐ์เป็นคอกไม้ด้วย สำหรับชุมชนทุ่งสองห้อง 320 เป็นการทำคอกไม้ประดิษฐ์ที่ใช้ดินญี่ปุ่นเป็นส่วนประกอบ ทำงานใน ชุมชนเกยไข่แดงผลงานออกสถานที่ และบางครั้งหน่วยงานพัฒนาชุมชนมารับซื้อ ส่วนผลงานการทำคอกไม้ประดิษฐ์ที่นำสน ใจของชุมชนนี้คือ คอกกุหลาบในวันแห่งความรัก ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้ซื้อ ปัญหาส่วนใหญ่คือ ตลาดไม่แน่นอน ส่วนชุมชนทุ่งสองห้อง 325 เป็นงานในลักษณะที่รับซ่อมงานมาทำที่บ้าน โดยผลิตชิ้นส่วนของคอกไม้ประดิษฐ์ตามที่ผู้สั่งค้องการ

3. ผลิตภัณฑ์อื่นๆ

นอกจากการทำตัดเย็บเสื้อผ้า และการทำคอกไม้ประดิษฐ์ดังกล่าวแล้ว ชุมชนอื่น ๆ ในเขตหลักสี่อีก หลาบชุมชนบังนีภูมิปัญญาชาวบ้านชนิดอื่นๆ ที่นำสนใจ ได้แก่ การทำรองเท้าหนังในชุมชนร่วมกิจกรุงศรี และชุมชนทุ่งสองห้อง 325 การทำเหล็กดัดและเต้อมโลหะ ในชุมชนก้าวหน้าและชุมชนหลังแฟลต ร่วม-พัฒนา การทำตะกร้อหนังสุนัข ในชุมชนทุ่งสองห้อง 306 การทำตะกร้า การเปี๊ยะ และหมากจากสมุนไพรศัพท์และหนังสือพิมพ์ในชุมชนทุ่งสองห้อง 310 การทำชั้นวางเสื้อผ้า การทำพวงหรีดคอกไม้กระดาษ และกระดาษทึบ และการสถานตะกร้าในชุมชนทุ่งสองห้อง 322 การทำเครื่องปั้นอาศาสชาวนบ้านในชุมชนมีครประชาพัฒนา การถักหอกระเปี๊ยะในชุมชนทุ่งสองห้อง 307 (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขาว่าดุษฐ์กรรมและหอดกรรมดูในตารางที่ 4 และภาคผนวกที่ 3)

ตารางที่ 4 แสดงภูมิปัญญาตามน้ำหนาสาขาวิชาอุตสาหกรรมและหัดกรรมจำแนกตามชนิดของ ภูมิปัญญา และชื่อชุมชน

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาวิชาอุตสาหกรรมและหัดกรรม	ชื่อชุมชน
1. การตัดเย็บเสื้อผ้า	1. ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา 2. ชุมชนบางบัว 3. ชุมชนศรีเพชร 2 4. ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 5. ชุมชนทุ่งสองห้อง 315 6. ชุมชนทุ่งสองห้อง 317 7. ชุมชนทุ่งสองห้อง 320 8. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325 9. ชุมชนทุ่งสองห้อง 328 10. ชุมชนทุ่งสองห้อง 303
2. การทำครอกไม้ประดิษฐ์	1. ชุมชนร่วมพัฒนา 2. ชุมชนชนบท 3. ชุมชนทุ่งสองห้อง 320 4. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325
3. การทำเหล็กคั้คและเชื่อมโลหะ	1. ชุมชนก้าวหน้า 2. ชุมชนหลังแม่เลดร่วมพัฒนา
4. การทำรองเท้าหนัง	1. ชุมชนร่วมกิจกรุงศรี 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325
5. การทำยาหม่องน้ำ	- ชุมชนก้าวหน้า
6. การทำตะกร้อหนังสุนัข	- ชุมชนทุ่งสองห้อง 306
7. การจักสานตะกร้าจากสมุดโทรศัพท์	- ชุมชนทุ่งสองห้อง 310
8. การทำที่นั่งวางเสื้อผ้า	- ชุมชนทุ่งสองห้อง 322

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชนิดของภูมิปัญญาสาขากฎหมายและหัดกรรม	ชื่อชุมชน
9. การทำพวงหรีดគอกไม้ กระดาษสา และกระดาษย่น	- ชุมชนทุ่งสองห้อง 322
10. การสานตะกร้า	- ชุมชนทุ่งสองห้อง 322
11. การทำเครื่องปั้นอาการชาวบ้าน	- ชุมชนมีตรประชาพัฒนา
12. การถักหกกระเป้า	- ชุมชนทุ่งสองห้อง 307

3. ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาแพทย์แผนไทย

ภูมิปัญญาชาวบ้านค้านแพทบี้แผนไทยในชุมชนหลักสี่ จากการสำรวจพบว่า มีภูมิปัญญาในสาขานี้ จำนวน 5 ชนิด ใน 9 ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นภูมิปัญญาเกี่ยวกับยาสมุนไพร และการนวดแผนโบราณ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ยาสมุนไพร

ในด้านภูมิปัญญาเกี่ยวกับยาสมุนไพร พนវ่ามีอยู่ใน 7 ชุมชนได้แก่ ชุมชนบางบัว ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนชินเขต ชุมชนท่าส่องห้อง 307 ชุมชนท่าส่องห้อง 312 ชุมชนท่าส่องห้อง 316 และ ชุมชนท่าส่องห้อง 325 โดยที่ทั้ง 7 ชุมชนทำเป็นส่วนบุคคลหรือในครอบครัว ส่วนใหญ่สืบทอดมาจากการบูรณะ เช่น ที่ชุมชนบางบัว ชุมชนก้าวหน้า และชุมชนท่าส่องห้อง 307 เป็นต้น นอกราชานี้ได้จากการเรียนรู้จากเพื่อนและความสนใจส่วนตัว เช่น ชุมชนท่าส่องห้อง 312 และชุมชนชินเขต เป็นต้น

บาสมุนไฟร์ที่อยู่ในชุมชนค่ายฯ ทั้ง 7 ชุมชน มีผลลัพธ์ดังนี้ได้แก่ มีการปลูกเพ็ชสมุนไฟร์ในบริเวณบ้านของ นายพลพันธุ์ ชัยบูรัมย์ ที่ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 พืชที่ปลูกคือ หลั่นหนวดแมว ตีบีรี บรรพ์เพ็ช หมูมาประสาดคำ เป็นต้น พืชเหล่านี้ใช้ทำยาเพื่อรักษาโรคค่ายฯ ของชาวบ้านในชุมชนนอกจากนี้ในชุมชนชินเขต โดยนายพันธ์ศักดิ์ ชลิตพัฒนังกู ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากการใช้หลั่นหนวดราชา รักษาโรคจากเพื่อน จึงนำมาปลูกที่บ้านและที่จังหวัดเชียงราย และ จังหวัดนราธิวาส หลั่นหนวดสามารถนำมารับประทานสด ๆ หรือปั่น成สมน้ำสั่งรักษาโรคที่ได้ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการทดลอง สรรพคุณโดยการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล

นักจากนี้ขึ้นมาสมุนไพรที่ได้จากการน้ำวัดอุดมมาจากพณอกชุมชนโดยคนในชุมชนที่นี่ผู้ผลิตด้วย ก็คือ ชนชุมบางบัว โดย กษอยา สารชาญชัย ซึ่งเป็นกอกควนรุ่นพ่อ เป็นต้นที่ ขึ้นหัวใจ

นครปฐม และเมื่อข้าราชการในชุมชนบางบัวเมื่อปี พ.ศ. 2523 ได้นำความรู้ในการป้องทานาใช้ในชุมชน โดยชื่อวัดอุคิบามากพารานนก แต่ในอนาคตคงไม่มีผู้สืบทอดเพาะปลูกผลิตประกอบอาชีพอีก

ในชุมชนทุ่งสองห้อง 318 โฉม ร.ท. ชาญศักดิ์ สีสุคผ่อง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการป้องหารักษาระบบน้ำที่ดี ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในชุมชนให้รู้จักพิชสมุนไพรว่าชนิดใดสามารถรักษาโรคได้บ้าง นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำแก่ชุมชนอื่น ๆ ในเคหะทุ่งสองห้องอีกด้วย สำหรับยาสมุนไพรที่สำคัญ คือ ยา 3 รส ประกอบด้วย ขารสม ขารสร้อน และขารเสียน ขารสมได้แก่ พิชสมุนไพรฟ้าทลายโจร ลูกได้ใบ บอร์เพ็ค ใช้แก่คีพิกา ขารสร้อน เช่น พิมเสน ใบมะกรูด ใช้แก่ลม และขารเสียน เช่น หางจระเข้ เป็นต้น ส่วนสมุนไพรอื่น ๆ จะเป็นสมุนไพรที่ใช้ร่วมกับขากองหมอดำและได้แก่ ที่ชุมชนก้าวหน้า นางสมนึก เกิดแก่น ซึ่งอายุประมาณ 70 ปี มีความรู้ในการใช้ยาสมุนไพรสำหรับผู้หญิงหลังการคลอด ปัจจุบันนางสมนึก มีอาชญากรจึงขอคุ้มครองความรู้ให้กับคนอื่นต่อไป

การนึ่งหม้อเกลือเข้ากระโน้ม เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้กับผู้หญิงหลังการคลอดบุตรไม่เกิน 7 วัน ซึ่งนางนิตยา ชัยเผือก ในชุมชนทุ่งสองห้อง 307 ได้ความรู้มาจากคุณยาย วิธีทำเริ่มจากการนำหม้อดินใส่เกลือต้มไฟให้กับหม้อแดงแล้วห่อด้วยใบพลับพลึง หลังจากนั้นนำนานาเครื่องร่างกาย ใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง และเข้าอบสมุนไพรในกระโน้มอีก 1 ชั่วโมง ซึ่งสมุนไพรที่ใช้อ่อนไว้น้ำประคบด้วย ในเบื้องในหมาด เหงือกปลาหมาด ตะไคร้ ลูกมะกรูด มะขาม การบูร เป็นต้น

3.2 การนวดแผนโบราณ

ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการนวดแผนโบราณ พบว่า มีอยู่ใน 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนคลองเปรม-ประชาพัฒนา และชุมชนทุ่งสองห้อง 306 โดยทั้ง 2 ชุมชน เป็นกิจการส่วนบุคคล ชุมชนแรก คือ ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา โดยนางอิง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการจับเส้น เดินรับ รำการ ปัจจุบันเกย์ยันแล้ว และอายุประมาณ 80 ปี จึงไม่ได้รับงานอีก

ในชุมชนทุ่งสองห้อง 306 นายสุพจน์ นกครั้ร ทำการนวดแผนโบราณเป็นอาชีพเสริมจากอาชีพประจำ คือ ข้าราชการ กรุงเทพมหานคร ได้ความรู้จากการเรียนที่วัดพระเชตุพน วัดถุประสังค์ได้จากการนวด คือ การนวดเพื่อสุขภาพ มีลักษณะการนวดแบบราษฎร์ โดยเปิดร้านเป็นของตนเองที่บ้าน มีผู้มาใช้บริการโดยเฉลี่ยวันละ 1 คน เวลาการครั้งละ 2-3 ชั่วโมง คิดค่าบริการชั่วโมงละ 100 บาท ปัญหาที่พบก็คือ มีผู้มาขอรับบริการมากทำให้ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง ในอนาคตต้องการให้มีกลุ่มหรือชุมชนเพื่อการนวดโดยเฉพาะ (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขานี้แพะ แผนไทย อยู่ในตารางที่ 5 และภาคผนวกที่ 3)

ตารางที่ 5 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาแพทย์แผนไทยจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาแพทย์แผนไทย	ชื่อชุมชน
1. ชาสมุนไพร	1. ชุมชนบางบัว 2. ชุมชนชินเบค 3. ชุมชนก้าวหน้า 4. ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 5. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325 6. ชุมชนทุ่งสองห้อง 307 7. ชุมชนทุ่งสองห้อง 318
2. การนวดแผนโบราณ	1. ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 306

4. ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนต่าง ๆ ของเขตหลักสี่ มีจำนวน 3 ชนิดใน 10 ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ประชาชนในชุมชนร่วมมือกันทำเพื่อจัดการสภาพแวดล้อมในชุมชนให้สะอาด ร่มรื่น และน่าอยู่ ได้แก่ การจัดการเก็บขยะ การทำสวนย้อม และการนำบังคับน้ำเสีย เป็นต้น รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ มีดังนี้

4.1 การจัดการเก็บขยะ

กิจกรรมเกี่ยวกับการเก็บขยะของชุมชนโดยทั่วไปจะมีขอบเขตอยู่ในชุมชน จากการสำรวจพบว่า มีการจัดเก็บขยะอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือของกรรมการชุมชน และประชาชนในชุมชน กิจกรรมค้าง ๆ ส่วนใหญ่ทางเขตหลักสี่ได้มีส่วนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ ชุมชนดังกล่าวมีจำนวน 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา ชุมชนคลาดบางเขน ชุมชนบางบัว (ม.อาภิคบ) ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนชวนชื่นบางเขน ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา และชุมชนทุ่งสองห้อง 325

จากจำนวนโครงการเก็บขยะใน 7 ชุมชน ดังกล่าว จะเห็นว่า หลายชุมชนมีบริเวณติดลำคลอง ที่ล้วนคือ ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา ชุมชนคลาดบางเขน และชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ซึ่งมุ่งเน้นจัดเก็บขยะที่ถูกนำมาตามต้าคลอง และกำแพงดูดที่ทิ้งขยะเพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนที่อาศัยตามริมคลองทิ้งขยะ นอกจากนี้ยังมีการจัดเก็บขยะในวันสำคัญ เช่น วันเกิดมหาราชบูรพาฯ เพื่อปลูกจิตวิญญาณในการรักษาความสะอาดและศรัทธาแพทย์แผนไทย ที่มีมาแต่古往今來

ราชการโดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตหลักสี่ได้เข้ามามีส่วนร่วม เช่น ส่งเรือและเครื่องมือสำหรับเก็บขยะทางน้ำ มาช่วยอีกด้วย ส่วนชุมชนที่ไม่ได้ดังอยู่ใกล้ลำคลอง จะมีการจัดการโดยให้มีที่เก็บขยะหน้าบ้าน หรือจัดที่พักขยะ เช่น ที่ชุมชนชั้นบ้านเงิน จัดให้มีที่เก็บขยะรวมโดยบ้าน 10 หลัง จะจัดที่เก็บขยะรวมกัน 1 จุด นอกจากนี้ชั้นมีการรณรงค์ให้มีการแยกขยะในชุมชนโดยการให้ความรู้แนะนำวิธีการแยกขยะ

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเกี่ยวกับขยะพบว่า มีประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือ และปรินามของมีนาคมนี้ทำให้ดังขยะและถุงทึบทึบที่จัดไว้ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะชุมชนที่อยู่ใกล้ลำคลอง จะมีขยะลอดมาจากที่ชุมชนอื่น ๆ จึงเป็นปัญหาในการเก็บขยะอยู่ตลอดเวลา จากปัญหาดังกล่าวชุมชนต่าง ๆ ขังสนใจที่จะใช้ความพยายามในการรณรงค์และจัดกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง และพยายามหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกันของกรรมการและประชาชนในชุมชน

4.2 การทำสวนหย่อม

การพัฒนาสภาพแวดล้อมโดยการทำสวนหย่อมของชุมชน พบว่า มี 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 และชุมชนทุ่งสองห้อง 319 ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในชุมชนและใช้ทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชน ในบริเวณสวนหย่อมดังกล่าว ส่วนใหญ่จะเป็นเวทีเพื่อการแสดงและการละเล่นต่าง ๆ ตลอดจนสนานมีคึกคัก ส่วนการคูแลรักษาชุมชนจะช่วยกันดำเนินการ

4.3 การบ่มบ้าน้ำเสีย

ในชุมชนชั้นบ้านเงิน จัดให้มีบ่มบ้าน้ำเสีย โดยคณะกรรมการของชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบ บ่อคั่งกล่าวมีขนาด 80 ตารางวา มีกำแพงอกรูกอนกรีดล้อมรอบ ครัวเรือนต่าง ๆ ในชุมชนจะจ่ายให้กรรมการชุมชนไปบริหารจัดการครัวเรือนละ 30 บาทต่อเดือน ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้รวมไปด้วยค่าไฟฟ้าเครื่องสูบน้ำ ค่าไฟตามถนน และค่าเชื้อมรักษาความปลอดภัย เป็นต้น การเก็บเงินดังกล่าวประสบปัญหาคือไม่สามารถเก็บได้ทุกครัวเรือน แนวโน้มในอนาคต บ่มบ้าน้ำเสียนี้อาจขอให้กรุงเทพมหานครรับผิดชอบ (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชื่อชุมชนเกี่ยวกับภูมิปัญญาสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณารangที่ 6 และ กากคนวงที่ 3)

ตารางที่ 6 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุม

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาวิชาการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		ชื่อชุมชน
1. การจัดการรากีขวากับขยะ		1. ชุมชนกลองเปริมประชากร 2. ชุมชนตลาดบางเขน 3. ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) 4. ชุมชนก้าวหน้า 5. ชุมชนชวนชื่นบางเขน 6. ชุมชนหลังแพลตต์ร่วมพัฒนา 7. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325
2. การทำสวนหยี่ом		1. ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 3. ชุมชนทุ่งสองห้อง 319
3. การบำบัดน้ำเสีย		1. ชุมชนชวนชื่นบางเขน

5. រូមិបែលុយ្យាទាក្រុងការងារនៃការងារ

ญี่มีปัญญาชาวบ้านสาขากองทุนและธุรกิจชุมชนในเขตหลักสี่พบร่วม เนื่องด้วยด้านกองทุนมีจำนวน 6 ชนิด ได้แก่ สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน กองทุนผ่อนปันกิจ กองทุนออมทรัพย์ กองทุนพัฒนาหมู่บ้าน กองทุนน้ำประปา และกู้ม่ผู้ประกอบธุรกิจ โดยที่ชุมชนที่ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนดังกล่าว 12 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนตลาดบางเขน ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) ชุมชนชาຍคลองบางบัว ชุมชนเพรเมรุสุขสันต์ ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนศิริบุรวีบูรพา ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนชวนชื่น ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 319 และชุมชนทุ่งสองห้อง 322 ส่วนกู้ม่ผู้ประกอบธุรกิจประกอบด้วย ชุมชนชินเขต ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนร่วมกิจกรุงศรี ชุมชนบางบัว ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 310 ชุมชนทุ่งสองห้อง 316 และชุมชนทุ่งสองห้อง 324 ดังรายละเอียดล่าไปนี้

5.1 ສາທາລະນະເຄຣດິຕຢູ່ນີຍນ

ด้วยที่นี่ท่านก็จะได้รับความสุขที่มากยิ่งขึ้น แต่ถ้าหากคุณไม่สามารถจัดการเรื่องเงินในบ้านได้ดี ก็ต้องหาวิธีการจัดการให้ดีขึ้น อย่างเช่น การวางแผนการเงิน การลงทุน การออม และการบริหารจ่ายรายรับรายจ่ายอย่างระมัดระวัง

เริ่มต้นจากสมาชิก 22 คน หุ้น 3,000 บาท แต่ในปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 200 คน นิทูนหนุนเวียนเป็น เงินประมาณ 2 ล้านบาท และมีหุ้นประมาณ 1.3 ล้านบาท สำนักงานของ สากรพตั้งอยู่ที่เชียงใหม่ ทุ่งสองห้อง 304 ดำเนินการตามระบบสากรพตั้งที่กำกับดูแลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมี ปรัชญาในการดำเนินงานที่สมาชิกยึดถือร่วมกันคือ “จิตตามนั้น” ซึ่งหมายถึง คุณธรรม 5 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความเห็นใจกัน และความวางใจกัน จึงกล่าวได้ว่า สากรพตั้งคือชุมชนเป็นภูมิปัญญาด้านกองทุนและธุรกิจชุมชนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของชุมชนในเขต หลักสี่ และอาจใช้เป็นตัวอย่างสำหรับกองทุนต่างๆ ที่จะพัฒนาขึ้นเป็นสหกรณ์ในอนาคต

5.2 กองทุนมาปันกิจ

กองทุนมาปันกิจ หมายถึง การรวบรวมเงินเพื่อช่วยเหลือครอบครัวสมาชิกที่เสียชีวิต จากการสำรวจพบว่า ในเขตหลักสี่มีกิจกรรมดังกล่าว 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนตลาดบางเขน ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) ชุมชนชาชลอลงบางบัว ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนศิรษะหลวงปู่ขาว และชุมชนทุ่งสองห้อง 303

จากจำนวน 7 ชุมชนดังกล่าว พนักงานของกองทุนมาปันกิจ หรือเงินช่วยงานศพ สำหรับ ครอบครัวที่มีผู้เสียชีวิตนั้น ทั้ง 7 ชุมชน ริเริ่มและดำเนินการโดยคณะกรรมการของชุมชนและประชาชน ในชุมชนร่วมมือกัน และมี 2 ประเภท คือ ประเภทที่เป็นระบบกองทุน ซึ่งมีการเก็บเงินอย่างสม่ำเสมอ เป็นรายเดือน และมีเงินก้อนให้แก่ครอบครัวผู้เสียชีวิต ได้แก่ ชุมชนศิรษะหลวงปู่ขาว เก็บเดือนละ 30 บาท ชุมชนร่วมพัฒนา แบ่งจากกองทุนน้ำประปา ซึ่งเก็บเดือนละ 20 บาท โดยให้ครั้งละ 1,000 บาท รวมค่าพวงหรีดอีก 500 บาท ชุมชนชาชลอลงบางบัวเก็บจากสมาชิกเดือนละ 50 บาท ค่าครัวเรือน โดยฝากไว้ที่ธนาคารออมสิน เมื่อมีผู้เสียชีวิตจะจ่ายครั้งละ 15,000-30,000 บาท และชุมชนหลังแฟลต ร่วม-พัฒนา ชุมชนนี้แตกต่างจากชุมชนที่กล่าวมาแล้ว คือ มีการจดทะเบียนและรับสมัครสมาชิก ไม่เก็บรายเดือน แต่จะเรียกเก็บเมื่อมีสมาชิกเสียชีวิต โดยเก็บกรอบครัวละ 100 บาท จะได้ประมาณครั้งละ 8,500 บาท

สำหรับชุมชนที่มีการรวบรวมเงินช่วยเหลือตามความสมัครใจเมื่อมีผู้เสียชีวิต คือ ชุมชนตลาด บางเขน ซึ่งรวบรวมได้ครั้งละประมาณ 5,000-10,000 บาท ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) รวมรวมได้ ครั้งละ 2,000 บาท และชุมชนทุ่งสองห้อง 303 รวมรวมได้ครั้งละประมาณ 4,000-5,000 บาท ทั้ง 3 ชุมชนดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นกองทุนมาปันกิจชุมชนในอนาคตอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานที่สอดคล้องกันมากที่สุด คือ ไม่อาจทราบรวมเงินในชุมชน พบว่า บางครอบครัวไม่มีโทรศัพท์มือถือในการติดต่อ จึงไม่สามารถรวมได้ครบถ้วนจำนวนครอบครัว และยังมีบางครอบครัวให้ความร่วมมือน้อย

5.3 ກອງທຸນອອມທັງໝົດ

การรวมกลุ่มน้ำที่ต้องการหักน้ำเพื่อส่งก่อสร้างอุโมงค์ใน 5 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนศิริบูรพา ชุมชนชาขคคล่องบางบัว ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนหลักแฟลตร่วมพัฒนา และชุมชนทุ่งสองห้อง 322 ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ โครงการเงินถูกมีชาชวา และ ZIP เผ่าที่ ชุมชนศิริบูรพา ชุมชนก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2536 ปัจจุบันมีสมาชิก 70 คน สมาชิกต้องฝากเงินเดือนละ 100 บาท หากต้องการกู้จะต้องเป็นสมาชิกอย่างน้อย 6 เดือน ดอกเบี้ยเงินกู้สำนัณร้อยละ 2 เท่านครึ่งกับชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2543 มีสมาชิก 40 คน สมาชิกต้องฝากขั้นต่ำ 100 บาท din 6 เดือน จึงจะมีสิทธิ์ ส่วนชุมชนก้าวหน้านี้มีสมาชิก 104 คน แต่ละคนจะฝากเดือนละ 100 บาท ดอกเบี้ยเงินกู้ต่อน้ำหนักน้อยคือ ร้อยละ 1 บาท ชุมชนชาขคคล่องบางบัว สมาชิกต้องจ่ายเดือนละ 50 บาท ซึ่งเดินทางทุนในชุมชนนี้พัฒนามาจากกองทุนช่วยเหลือเกื้อกูลการคิดถึงมิเตอร์น้ำ ไฟ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีกองทุนออมทรัพย์คึ้งชึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ คือ ที่ชุมชนทุ่งสองห้อง 322 ซึ่งมีกองทุนจากต่างประเทศให้ความช่วยเหลือเป็นเงิน 50,000 บาท กองทุนนี้จะช่วยผู้สูงอายุเกี่ยวกับ สวัสดิการ ค่าง ๆ แต่ก็ประสบปัญหาคือ ลูกหลานของผู้สูงอายุเป็นผู้จ่ายค่าสมาชิกเนื่องจากผู้สูงอายุไม่มีรายได้ประจำ ส่วนปัญญาของชุมชนอื่น ๆ 10 สมาชิกจำนวนนี้ไม่ตรงเวลา ขาดบุคลากรช่วยงานและผู้ฝากน้อย ในอนาคตกลุ่มค่าง ๆ มีนโยบายที่จะรณรงค์ให้สมาชิกเพิ่ม โดยเฉพาะที่ชุมชนศิริบูรพา ชุมชนก้าวหน้า มีนโยบายที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุและเด็กในชุมชนด้วย

5.4 กองทุนอื่น ๆ

นอกเหนือจากกองทุนมาปันกิจ และกองทุนออมทรัพย์แล้วขั้นมีกองทุนอื่นๆ คือ กองทุนหุ้นสามัญ ที่ชูชนชวนชื่นบาน เช่น กองทุนนี้ประปาที่ชูชนร่วมพัฒนา รายละเอียดดังนี้

กองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่ชุมชนช่วยเหลืองบประมาณ ได้จากการร่วมมือของคณะกรรมการชุมชน กับสมาชิกสภากรุ่งเทพมหานคร และสมาชิกสภากেต บริจาคเงิน แล้วนำไปฝ่ากระแสข้อความด้านลบ ผลประโยชน์ที่ได้จะนำมาช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนดีและยากจน ในอนาคตมีโครงการจะเชิญประชาชนในชุมชนเป็นสมาชิก และพยาบาลจัดตั้งเป็นมูลนิธิ ส่วนกองทุนค่าน้ำประปาในชุมชนร่วมพัฒนาเริ่มต้น จากที่ชุมชนไม่มีน้ำประปาใช้ก่อมาในปี พ.ศ.2530 จึงร่วมกันขอคิดตั้งมิเตอร์ไว้ญี่่แย่่บ่อบตาม กว่าวันรึอน ปัจจุบันมีสมาชิก 300 ครัวเรือน โดยสมาชิกจะช่วยเข้ากองทุนเดือนละ 20 บาท ซึ่งไม่รวม ค่าน้ำไปก็ต้องเบี้ยของ ต่อมาได้จัดสรรเงินไปช่วยค่าจ้างงานกิจกรรมสมาชิกครั้งละ 1,000 บาท และ ค่าห่วงหรือ 500 บาท บังคับ

5.5 ករណីមួយចំនួនប្រភព

นองจากเด็กอุ่นก่องทุนและสาหารมณ์ต่างๆ ดังกล่าวในข้อ 5.1-5.4 แล้ว บัตร์ธุรกิจขนาดเล็กที่ทำให้เกิดปัจจัยเสี่ยงในครอบครัว ได้แก่ กลุ่มค่าใช้สอย ภาระทางบ้าน ภาระทางสุขภาพ ภาระทางการเงิน ภาระทางจิตใจ

5.1.1 กลุ่มก่อสร้าง เป็นธุรกิจในชุมชนร่วมพัฒนา ที่ชาวบ้านในชุมชนรวมกลุ่มกันเพื่อรับจ้างทำงานก่อสร้างในชุมชนของตน โดยเริ่มทำเมื่อปี พ.ศ.2540 และต่อมาในปี พ.ศ.2542 ทางเขตหลักสี ได้สนับสนุนให้มีการจดทะเบียนก่อตั้งเป็นกลุ่มก่อสร้างอย่างเป็นทางการ ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 10 คน ค่าแรงที่ได้โดยเฉลี่ย 170-180 บาทต่อวัน หัวหน้าก่อตั้งคือ นางละเมียด วรรณภูมิ ทำหน้าที่รับงานจากภายนอกชุมชน จัดหารัศคูอุปกรณ์ งานส่วนใหญ่ คือ การซ่อมรั้ว ซ่อมถนน สร้างศาลา และเทพีน เป็นต้น ปัญหาที่พบคือ บางครั้งค่าแรงหากผู้ว่าจ้างได้ไม่ตรงตามกำหนด ส่วนแนวโน้มในอนาคตอาจหาเชิญเสริมให้ก่อตั้งทำเพื่อเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่งด้วย

5.1.2 การทำขนมไทย เป็นธุรกิจที่ทำในครอบครัว ได้แก่ ขนมไทยพื้นบ้าน และข้าวยาคู เป็นต้น สำหรับขนมไทย ประกอบด้วย ขนมกล้วย ข้าวต้มมัค ที่ชุมชนร่วมกิจกรุงศรี นำทรงเครื่องที่ชุมชนบางบัว ขนมนาลีคีที่ชุมชนทุ่งสองห้อง 316 ข้าวยาคูที่ชุมชนชินเขต และขนมไทยอื่น ๆ ที่ชุมชนบางบัว ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 310 และชุมชนทุ่งสองห้อง 324 (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขากองทุนและธุรกิจชุมชนจำแนกตามชนิดของภูมิปัญญาและชื่อชุมชน

ชนิดของภูมิปัญญาสาขากองทุนและธุรกิจชุมชน	ชื่อชุมชน ..
1. อาหารยีเครดิตขูนีบัน	ชุมชนทุ่งสองห้อง 304
2. กองทุนฉะปันกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนร่วมพัฒนา 2. ชุมชนคลาดบางเขน 3. ชุมชนบางบัว (ม.อาภีตัย) 4. ชุมชนชาบดีคลองบางบัว 5. ชุมชนหลังไฟครัวร่วมพัฒนา 6. ชุมชนศิษย์หลวงปู่ขาว 7. ชุมชนทุ่งสองห้อง 303
3. กองทุนออมทรัพย์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนศิษย์หลวงปู่ขาว 2. ชุมชนชาบดีคลองบางบัว 3. ชุมชนก้าวหน้า 4. ชุมชนปริมสุขสันติ 5. ชุมชนทุ่งสองห้อง 322

ที่ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์อนามัย 53 นาแล้ว ในด้านปัญหาของศูนย์ฯ พบร่วมกับส่วนใหญ่ขาดแคลนยา รักษาโรคบางชนิด เช่น ยาแก้ไข้ และแก้ปวดห้อง และมีอาสาสมัครไม่พอ ในอนาคตจะหาอาสาสมัครเพิ่มและหาผู้บริจาคยา รักษาโรคที่ขาดแคลนให้มากขึ้น

6.1.2 กลุ่มผู้สูงอายุ พบร่วมกับผู้สูงอายุมี 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชน ก้าวหน้า ชุมชนชวนชื่นบางเขน ชุมชนทุ่งสองห้อง 318 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 322 โดยมีวัสดุ ประสงค์เพื่อให้ผู้สูงอายุในชุมชนทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การออกกำลังกาย พิจารณะ นั่งสมาธิและฝึกหัดงานสาขาศิลปหัตถกรรม เป็นต้น ในบางชุมชนจะต้องสมัครเป็นสมาชิกและจ่ายค่าสมาชิก เช่น ชุมชนก้าวหน้า มีสมาชิกประมาณ 30 คน ค่าสมาชิกรายเดือนสั่งเข้ากองทุนเดือนละ 200 บาท และที่ชุมชนชวนชื่นบางเขน เก็บค่าสมาชิก 300 บาท ในชุมชนนี้มีสมาชิก 2 ประเภทคือ สมาชิกสามัญ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) และสมาชิกสามหน (อายุ 20-50 ปี) ปัจจุบันมีสมาชิก 105 คน เงินค่าสมาชิกถังกล่าวจะนำไปใช้เป็นสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และมาปันกิจอีกด้วย

6.1.3 ศูนย์สุขภาพและพัฒนาเด็กเล็ก พบร่วมกับผู้สูงอายุได้แก่ ชุมชน บางบัว (ม.อาทิตย์) ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนศรีเพชร 2 และชุมชนชาขคลองบางบัว แต่ละชุมชนมีส่วนริเริ่มโครงการฯ และมีหน่วยราชการ โดยฝ่ายพัฒนาชุมชนของเขตหลักสี่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณบางส่วนและอบรมครุพี่เลี้ยง เป็นต้น บางชุมชนได้รับการสนับสนุนจากการเอกชนต่างประเทศ เช่น ชุมชนชาขคลองบางบัว และบางชุมชนผู้ประกอบต้องออกค่าใช้จ่าย เช่น ที่ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) จําบวันละ 20 บาทต่อคน และที่ชุมชนก้าวหน้าจําบรายเดือน ๆ ละ 2,000 บาท ปัญหาของศูนย์ฯ ส่วนใหญ่คือ ขาดแคลนงบประมาณค่าจ้าง อุปกรณ์สำหรับเด็กเล่นเก่าและชำรุด สถานที่คั่งแคบ ดังนั้น ชุมชนต่าง ๆ จึงพยายามที่จะปรับปรุงอุปกรณ์และหามาเพิ่ม

นอกจากนี้ยังมีสวนสุขภาพและสนามกีฬา และกิจกรรมการบริหารในชุมชนบางบัวอีกด้วย ซึ่งสวนสุขภาพและสนามกีฬาในชุมชนประกอบด้วยสนามบาสเกตบอล และวอลเลย์บอล วิถีอนันจัคทำสวนสุขภาพ และมีสนามเด็กเล่น บริเวณใกล้ ๆ สนามเป็นศูนย์ดำน้ำและการเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่ชุมชนชาขคลองบางบัว

6.2 สวัสดิการอื่นๆ

นอกจากสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพดังกล่าวแล้วยังมีสวัสดิการอื่น ๆ เช่น ดำเนินงานในชุมชน คลองเปรมพัฒนา ศูนย์อุปกรณ์ด้วยเงินในชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) และการวางแผนครอบครัวที่ชุมชนชาขคลองบางบัว

6.2.1 ดำเนินงาน หรือ ดำเนินโครงการในชุมชนคลองเปรมพัฒนา โดยหมายเหตุ บิดิจิต ที่เป็นหัวหน้า สำหรับการบริการให้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพโดยภาคผนวกด้วย ให้ได้มาตรฐานที่ดี เนื่องจากในชุมชนนี้มีส่วนที่ขาดแคลนอย่างมาก เช่น แหล่งอาหารที่หลากหลายในชุมชนน้ำตก ซึ่งเป็นภัยต่อชีวิต

เสียสละเข้าเป็นสมาชิกของค่าร่วมบ้าน โดยมีการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบันมีค่าร่วมบ้านของชุมชน จำนวน 14 คน

6.2.2 ศูนย์อุปกรณ์ดับเพลิงในชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) มีความเป็นมาที่อ เมื่อ 10 ปีที่ผ่านมาได้เกิดไฟไหม้หมู่บ้าน อุปกรณ์ดับเพลิงที่ดีดตามที่สาธารณูปโภคไม่สามารถนำมาใช้งานได้ จึงเกิดแนวคิดที่จะทำศูนย์ฯ การดับเพลิง โดยขอจากสมาชิกสภากrüngabenan คร และนำมารวบตั้งตามขอบด่าง ๆ จำนวน 15 ชุด ซึ่งขณะนี้มีการออกตรวจคุณภาพเรียบร้อย และอบรมวิธีการใช้ให้กับสมาชิกในชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ ศูนย์ฯ ให้รู้จักวิธีใช้ที่ถูกต้อง

6.2.3 การวางแผนครอบครัวในชุมชนชายคลองบ้านบัว พนบฯ เริ่มโครงการเมื่อปี พ.ศ.2526 ปัจจุบันได้รับงบประมาณช่วยเหลือจากสนับสนุนทางแผนครอบครัวระหว่างประเทศ มีภารกิจในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวแก่ชุมชน ตลอดจนอนามัยแม่และเด็ก เป็นต้น (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขาวิชาสังคมวิทยาและมนุษยศาสตร์ คุณวุฒิที่ 8 และภาคผนวกที่ 3)

ตารางที่ 8 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาสังคมวิทยาและชื่อชุมชน

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาวิชาสังคมวิทยาและชื่อชุมชน	
1. ศูนย์สุขภาพหรือสาธารณสุขชุมชน	1. ชุมชนเจี้ยงวัดมะสาสุข 2. ชุมชนเทวสุนทร 3. ชุมชนร่วมพัฒนา 4. ชุมชนบางบัว 5. ชุมชนก้าวหน้า 6. ชุมชนเบร์มสุขสันต์ 7. ชุมชนเบร์มประชาพัฒนา 8. ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) 9. ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา 10. ชุมชนทุ่งสองห้อง 328
2. กลุ่มสูงอายุ	1. ชุมชนก้าวหน้า 2. ชุมชนช่วงชั้นบ้านบุญ 3. ชุมชนรุ่งสองห้อง 318 4. ชุมชนรุ่งสองห้อง 322

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชนิดของภัยปัญญาสาขาวิชาสัสดิการ	ชื่อชุมชน
3. สูนย์สุขภาพและอนามัยเด็กเล็ก	1. ชุมชนก้าวหน้า 2. ชุมชนบางบัว (น.อาทิตย์) 3. ชุมชนตรีเพชร 2 4. ชุมชนชาชิกลองบางบัว
4. สูนย์อุปกรณ์ดับเพลิง	- ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์)
5. การวางแผนครอบครัว	- ชุมชนชาชิกลองบางบัว
6. สำรวจบ้าน	- ชุมชนคลองเปรมพัฒนา
7. ภัยปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาศิลปกรรม	

จากการสำรวจพบว่า ภัยปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาศิลปกรรม ในเขตหลักสี่ 5 ชนิด ใน ๔ ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นภัยปัญญาเกี่ยวกับคนครีและนาฏศิลป์ รองลงมาคือ การวาดรูป ดอกไม้ประดิษฐ์ และ อื่นๆ คังรายละเอียดค่อนไปนี้

7.1 กลุ่มคนครีและนาฏศิลป์

ภัยปัญญาสาขาวิชาศิลปกรรม เกี่ยวกับคนครีไทยและนาฏศิลป์ พนวณ มี 3 ลักษณะคือ วงกลองฆาต วงปีพายัพ วงคนครีไทย การผลิตเครื่องดนตรีไทย และศิลปะป้องกันศัตรู สำหรับวงกลองฆาต อยู่ในชุมชนแจ้งวัฒนาสุข โดยมีนายบุญรอด ปานกลางศรี ณ อยุธยา เป็นหัวหน้า ได้ตั้งชื่อวงกลองฆาตว่า “คณะไทยเหลมทอง” ตั้งมากว่า 40 ปี โดยเริ่มจากประเพณีกางทางทุ่ง ซึ่งจะนำวงกลองฆาตแห่ออกบุญข้าวบ้านนอกจากนี้ยังเล่นในพื้นที่ต่างๆ เช่น งานบวช แฉ่งงาน แท่งเทียน แห่แห่เรือ และสงกรานต์ เป็นต้น

ส่วนวงปีพายัพอยู่ในชุมชนร่วมพัฒนาโดยมีครูสายหยุด ปัญญาผล เป็นหัวหน้าวง ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2536 ใช้ชื่อวงว่า “ปัญญาผล คนครีไทย” ปัจจุบันมีสมาชิก 18 คน มีเครื่องดนตรีหลายชิ้น เช่น ปีพายัพวงใหญ่ 2 วง วงลีก 7 วง ระนาดไทย-มอยุ ฟ่องไทย-มอยุ และกลองตะโหนไทย-มอยุ เป็นเดือนนอกจากรับงานภารกิจ นำไปแล้ว ครูสายหยุด ถังรับสอนคนครีไทย โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด สำหรับวงคนครีไทยอีก 1 วง คือทีชุมชนหลังเมืองครัวแมพัฒนา โดยมีนายวิวัฒน์ พานจิต เป็นหัวหน้าวง ก่อตั้ง เมื่อปี พ.ศ.2510 หลังจากที่ล้านนาขาดจังหวัดพระนครที่ล้อมรอบ

ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 20 คน ซึ่งไม่ตั้งชื่อวง มีเครื่องดนตรีไทยและมอยุหลาภชิ้น โคลงของไทยมี 15 ชิ้น และของมอยุมี 13 ชิ้น รับงานทั่วไป

การผลิตเครื่องดนตรีไทยในชุมชนชาบท่องบ้างบัว เป็นภูมิปัญญาสาขาวิศลปกรรมที่ดำเนินการโดยนายเล็ก บุญย่านชื่อ ซึ่งเป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิดทำเครื่องดนตรีไทยขายตั้งแต่อายุได้ 20 ปี ทำได้ทุกชนิดทั้งประเภทติด ศี ตี เป่า เส่น ซอสู่ ซอตัว ขลุ่ย ข้อง เป็นต้น โดยคุณปู่ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้ ปัจจุบันนายเล็กเป็นช่างไม้อัญเชิญหัวทิชาลักษณ์ศรีราศร์ การทำเครื่องดนตรีของนายเล็ก ส่วนใหญ่ทำเป็นธุรกิจในครอบครัว โดยทำตามที่คนสั่งทำ บางครั้งประสบปัญหาทำไม่ทันตามที่สูกัดสั่ง และอุปกรณ์บางชนิดหายาก เช่น หนังงู และหางม้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโครงการที่จะสอนวิธิการทำเครื่องดนตรีให้แก่ผู้สนใจอีกด้วย

ศิลปะป้องกันตัว เป็นภูมิปัญญาสาขาวิศลปกรรมอีกชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในชุมชนทุ่งสองห้อง 317 โดยนายนิคม ยังประโภช์น์ เป็นผู้ริเริ่มศิลปะป้องกันตัว ประเภท “พื้นดาน” ซึ่งนำมาสอนเด็ก ๆ ในชุมชนที่มีอาชญากรรม 7-12 ขวบ ขณะนี้มีจำนวนผู้เรียนประมาณ 20 คน หลังจากเด็กที่ศึกษาจบมีความพร้อมจะนำไปออกงานค่าย ๆ เช่น งานวันเด็ก งานนิทรรศการ และงานอื่น ๆ นอกสถานที่

ปัญหาการดำเนินการเกี่ยวกับศิลปกรรมด้านนี้ส่วนใหญ่ คือ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ อุปกรณ์ขาดแคลน และมีงานเข้ามาน้อยทำให้มีผลต่อรายได้ แต่ย่างไรก็ตาม ทุกชุมชนค่ายมีความมุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่สำคัญ

7.2 กลุ่มศิลปะการรำภาพ

ศิลปกรรมเกี่ยวกับการรำภาพเป็นภูมิปัญญาที่พบใน 3 ชุมชน และมีลักษณะแตกต่างกัน คือ การทำหัวโขน และการรำคลาดายนหัวโขน ในชุมชนคลาดบางเงน การทำผ้าใบภาคีกและการรำคลาดายนผ้าใบภาคี ในชุมชนชินเขต และการรำภาพทั่วไปในชุมชนทุ่งสองห้อง 328

การทำหัวโขนและศิลปะนหัวโขน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนคลาดบางเงน โดยนายตนอม มี Hera เป็นผู้คิดริเริ่มเมื่อ 20 ปีมาแล้ว จากการสังเกตการทำหัวโขนที่จังหวัดนนทบุรี หลังจากนั้นได้ฝึกฝนการทำหัวโขนด้วยตนเองจนชำนาญ และยังเป็นอาชีพหลักในระดับต่ำมา จนถึงปี พ.ศ.2540 ทางเขตหลักสี่ได้เข้าไปสนับสนุนจนได้ก่อตั้งกลุ่มหัวโ烘ขึ้นในชุมชนเพื่อหารายได้เสริมและสืบสานวัฒนธรรม ปัจจุบันมีสมาชิก 10 คน สำหรับการรำหน่ายจะสังไปยังวันถ้าในกรุงเทพ เพื่อขายแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ราคาประมาณ 300-800 บาทต่อชั้น

ในการทำหัวโขนและศิลปะคลาดายนหัวโ烘 จะอาศัยแบบปูน และใช้กระดาษฉุบปูนมาเย็บให้เกิดรูปแบบ 7 ชั้น จากนั้นรอให้แห้งแล้วลอกออกมารากแบบซึ่งจะได้โครงหัวโ烘 แล้วจึงนำไปปั้นรูปหน้า หลังจากนั้นทำการขันตอนจนถึงขั้นการลงสีและเจ็บน้ำตา ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความสามารถด้านศิลปะการรำคลาดายนหัวโ烘

ส่วนการทำผ้านาดิก เป็นศิลปะการคาดลายบนผ้าที่ชุมชนชินເเขต ໂດຍນາງສາວນິມພາ ມາຜູ້ສະຄຣານ ຈຶ່ງໄດ້ຄວາມຮູ້ຈາກການເຮັນທີ່ຫນ່ວຍຝຶກອາຊີພຂອງກຽມເທິນທານຄຣ ການທໍາເໜຳນິດ ເຮັນຈາກການໃຊ້ຄວາມສາມາດຄ້ານກີລປະເບີນລວດລາຍນິດກ່ອນທີ່ຈະລອງເທິນພາຣານິດ ຕາມລາຍທີ່ເບີນໄວ້ ອັດງຈາກນີ້ຈຶ່ງລັງສືບາດິກ ແລະທາໂໄຈເຕີບມເຄລືອນກັນສືບິກ ຮອໃຫ້ແໜ່ງແສ່ວ້ານໍາໄປຕົ້ນ ຈຸ່ນເຂັ້ນລົງປະນາຍ 5 ນາທີ ເພື່ອໃຫ້ເທິນລະດາຍ ການທໍາເໜຳນິດຂອງນາງສາວນິມພາ ສາມາດສ່ວຍງານທີ່ສ່ວນຂອງພົມພັກ ເພື່ອເປັນຮາຍໄດ້ເສັ້ນອີກດ້ວຍ

ศิลปะการวาดภาพในชุมชนทุ่งสองห้อง 328 เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่นยาหรั่ง เป็นช่างคาดภาพ นายหรั่ง บงจากโรงเรียนเพาะช่างพระนคร เรียนจากการเป็นช่างคาดภาพอิสระ โดยขาดได้ทั้งสีน้ำมัน และสีน้ำ ปัจจุบันรับงานจากที่อื่น และมีผู้มาว่าจ้างที่บ้านในชุมชน มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัว หลังจาก เศรษฐกิจตกต่ำนิสูม่าว่าจ้างน้อย จึงส่งผลต่อรายได้ซึ่งจะน้อยกว่าเดิม อย่างไรก็ตามนายหรั่ง ยังมีใจรัก งานศิลปะด้านนี้จึงมุ่งที่จะขึ้นเป็นอาชีพคงดีไป

7.3 กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์

การกำกับไม้สด ในชุมชนทุ่งสองห้อง 321 เมื่อประมาณ 10 ปีล่วงมาแล้ว นางสมศรี คงสุนทร ได้เปิดร้านขายเครื่องสังฆภัณฑ์และขายดอกไม้สด หลังจากนั้นจึงเริ่มประคิษฐ์ดอกไม้ โดยขัดฟันหุ่มทั้งดอกไม้สดและดอกไม้แห้ง พวงมาลัยถวายพระ พวงมาลัยแต่งงาน และจัดดอกไม้ในงานพิธีต่าง ๆ เป็นเด่น การจัดดอกไม้ดังกล่าว เป็นศิลปะเกี่ยวกับการประคิษฐ์ดอกไม้ที่ต้องใช้ทักษะและความสามารถที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่สร้างเชื่อเสียงและรายได้แก่ครอบครัวของนางสมศรี และควรจะยึดเป็นอาชีพคล่องไว

ส่วนการทำยาครี 5 ชนิด ในชุมชนทุ่งสองห้อง 322 โคนางบุญมี พัฒนาฯ เป็นตู้ประคิษฐ์ในกองและถือไม้ให้เป็นยาครี 5 ชนิด ได้แก่ ยาครีปากชาน อ้อมอกแม่ ประธานพร เทพ และ พระมหา นางบุญมี เคยรับราชการครู ปัจจุบันเกยขึ้นแล้ว เรียนรู้การประคิษฐ์ในกองและ ถือไม้เป็นยาครีด้วยตนเอง และเนื่องจากนางบุญมี เป็นสมาชิกในชุมชนสู่สูงอายุได้ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุในชุมชนที่สนใจเรียนการทำยาครี ตลอดจนบุคคลทั่วไปในชุมชนก็เริ่นสนใจ แคมปัสสันในอนาคต เพราะว่า ส่วนมากจะซื้อมา dik กว่าทำเอง

7.4 ກັດໆມອື່ນ

กฎนี้ปัจจุบันเป็นมาตรฐานที่ดีที่สุดในประเทศไทย ได้แก่ ศิลปะการต่อเรือรากไม้ที่มีความปลอดภัยสูงสุด ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการค้าและอุตสาหกรรมทางทะเลที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การท่า่าว่าไทยเป็นภูมิปัญญาสาขาวิศวกรรมที่พับในชุมชนบางบัว โอดนาขกุน บุนนาก เป็นผู้เรียนและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการท่า่าว่าด้วยตัวเอง 8 ขวน และเป็นข้าราชการบำนาญ นายกุน มีแรงจูงใจในการท่า่าว่ามาจากการที่เห็นเพื่อน ๆ เล่นท่า่าว่าอย่างสนุกสนาน จึงลองทำโดยใช้เศษไม้ไผ่ และกระดาษหนังสือพิมพ์ จากความสามารถด้านศิลปะการทำวัว ของนายกุน ส่วนผลให้มีผู้ให้ความสนใจขอซื้อและสั่งทำพิเศษ โดยมีการสั่งของครั้งละมาก ๆ และในการเตรียมวัสดุและการประกอบอุปกรณ์ค่า ฯ ตัวเองมีประพีต และมีคุณภาพสูง สำหรับอุปกรณ์ที่สำคัญ คือ ไม้ไผ่สีสุก จากจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีคุณสมบัติเหนียวและคงทนได้ดี ส่วนกระดาษจะใช้กระดาษสา จากจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีคุณภาพดี

ลักษณะหรือรูปแบบของวัวที่ทำส่วนใหญ่จะเป็นรูปสัตว์ เช่น วัวปักเป้า และวัววัว เป็นด้านราคายังแตกต่างตามขนาดของวัว คือ ตั้งแต่ 10 บาทขึ้นไป นอกจากนี้การท่า่าวาซึ่งใช้ศิลปะการวาดลวดลายและลงสีบนตัววัวเพื่อความสวยงามอีกด้วย

สำหรับปัญหาในการท่า่าวาในขณะนี้ คือ วัสดุคุณภาพแคลน งานไม่ค่อยเนื่อง ขาดผู้ที่ช่วยทำโดยเฉพาะขั้นตอนการวาดลวดลายและลงสีบนตัววัว ในอนาคตจะคิดแบบวัวแปลง ๆ เพื่อให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

สำหรับศิลปะการเป่าแก้วในชุมชนคริสต์ 2 มีนางประพันธ์ มีนุญ เป็นผู้ดำเนินการโดยเรียนรู้มาจากศูนย์ศิลป์ปาชีพบางไทร เมื่อปี พ.ศ.2536 มีประสบการณ์ในบริษัทเกี่ยวกับงานแก้วอีก 5 ปี หลังจากนั้นจึงซื้ออุปกรณ์มาทำเองที่บ้านในชุมชนคริสต์ 2 อุปกรณ์ที่ใช้คือ ถังแก๊ส ถังออกซิเจน ปืนลม และว่านกันแสง เป็นด้าน ส่วนวัสดุคุณภาพสำหรับแก้ว ซึ่งมีความกว้าง 1.5 เมตร การเป่าแก้วสามารถเป่าให้เป็นรูปสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ฯ ได้ตามต้องการ ปัจจุบันมีงานค่อนข้างมาก ในอนาคตมีโครงการจัดตั้งเป็นกลุ่มเป่าแก้วโดยประชาชนในชุมชนเป็นสมาชิก

ศิลปะการร้อยลูกปัด โอดนางเล็ก ทองบาง ในชุมชนทุ่งสองห้อง 323 เริ่มทำเมื่อปี พ.ศ.2541 เพื่อเป็นรายได้เสริม โดยรับลูกปัดมามากจากบริษัทที่ว่าจ้าง สามารถร้อยเป็นสร้อยคอลดลางค่า ฯ ส่วนเวลาที่ร้อยลูกปัดจะใช้เวลาว่าง ประมาณที่ทำได้โดยเฉลี่วันละ 20 เส้น ส่วนศิลปะการปันตุ๊กตาขามน้ำเป็นของนายประเวศ ทุ่นจันทร์ ในชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา เริ่มทำเมื่อปี พ.ศ.2527 โดยเรียนรู้จากรุ่นพี่ที่ร้านอินทรา การปันตุ๊กตาขามน้ำปั้งส่วนใหญ่จะปั้นเป็นรูปสัตว์ วัสดุที่ใช้ก็ ภา โลหะ สีน้ำ 7 สี ทำได้วันละประมาณ 20 ตัว ต้นทุนตัวละ 5 บาท ปัจจุบันขายให้กับห้างสรรพสินค้าและอุตสาหกรรมตาม其所กล่าวค่า ฯ ที่หน่วยงานเชิญไปแสดง ส่วนรายได้โดยเฉลี่ยเดือนละ 6,000 บาท

ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิศวกรรมทั้ง 4 กลุ่ม ข้างต้น เมื่อพิจารณาที่ยกว่าศักดิ์ของทางค้านินการพบว่า นอกจากรากฐานความสามารถในการเชิงศิลปะแล้ว ยังเป็นธุรกิจของประชาชนเรื่องธุรกิจในครอบครัวและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเป็นกลุ่มธุรกิจ หรือธุรกิจของชุมชนที่มีการรวมกลุ่มกันเพื่อการผลิตและการจำหน่ายในตลาด ยกเว้นก็จะไปออกบ้านค้า "ฟินคาบ" ที่ไม่ได้บุกทำในธุรกิจ แหล่งที่มา ใจรักในศิลปะใบประเทศไทยที่ล้าสมัย ใจดีมากค่า ใจดีมาก หมายความว่าธรรมชาติของชุมชนที่อยู่ในที่นี่

ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาเกษตรกรรม หัวข้อที่ 2 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม หัวข้อที่ 3 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาแพทย์แผนไทย หัวข้อที่ 5 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขา กองทุนและธุรกิจชุมชน กับหัวข้อที่ 7 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาศิลปกรรมแล้ว จะเป็นธุรกิจของชุมชนที่หลากหลาย และน่าสนใจซึ่งจะได้กล่าวอีกครั้งในบทสรุป (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขาศิลปกรรม คุณาระที่ 9 และภาคผนวกที่ 3)

ตารางที่ 9 แสดงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาศิลปกรรมจำแนกตามชนิดภูมิปัญญาและชื่อชุมชน

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาศิลปกรรม	ชื่อชุมชน
1. กลุ่มศรีและนาภศิลป์	1. ชุมชนแจ้งวัฒนาสุข 2. ชุมชนร่วมพัฒนา 3. ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา 4. ชุมชนคลองบางบัว 5. ชุมชนทุ่งสองห้อง 317
2. กลุ่มราชาพ	1. ชุมชนคลาดบางเขน 2. ชุมชนบางบัว
3. กลุ่มคอกไม้ประดิษฐ์	3. ชุมชนทุ่งสองห้อง 328 4. ชุมชนชินเขต
4. กลุ่มอื่นๆ	1. ชุมชนทุ่งสองห้อง 321 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 322 3. ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา
8. ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาศาสนาและประเพณี	1. ชุมชนศรีเพชร 2 2. ชุมชนทุ่งสองห้อง 323

8. ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาศาสนาและประเพณี

จากการสำรวจภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาศาสนาและประเพณีในชุมชนต่าง ๆ ของเขตฯได้สืบมาว่า กิจกรรมที่ชุมชนร่วมมือกันจัดต่อเนื่องมาอยู่ คือ จัดงานประเพณีสงกรานต์ ใน 9 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนคลาดบางเขน ชุมชนบางบัว (ม.อาพิ碓) ชุมชนคลองบางบัว ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนทุ่งสองห้อง 305 ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 321 ที่จัดงาน

ในงานประเพณีสงกรานต์ใน 9 ชุมชน ดังกล่าว มีลักษณะคล้ายกัน กล่าวคือ ในตอนเช้ามีการทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ หรือทำบุญเลี้ยงพระในบริเวณชุมชน หลังจากนั้นจะมีกิจกรรมการสรงน้ำพระ รณนำคำหัวผู้สูงอายุในชุมชน และมอบของวัลหรือเงินสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในโอกาสเดียวกันด้วย

ส่วนกิจกรรมที่จัดมาก่อนดับรองลงมา คือ ทำบุญวันขึ้นปีใหม่ มีอยู่ใน 7 ชุมชน คือ ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนบางบัว ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนเปรมสุขสันต์ ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 และชุมชนทุ่งสองห้อง 325 กิจกรรมในการทำบุญขึ้นปีใหม่ของชุมชนส่วนใหญ่จะมีการทำบุญตักบาตรพระสงฆ์และเลี้ยงพระในชุมชน หลังจากนั้นมีกิจกรรมสนุกสนานรื่นเริงภายในชุมชน ส่วนประเพณีลอยกระทงมีใน 2 ชุมชน do ชุมชนก้าวหน้าและชุมชนเปรมสุขสันต์

สำหรับประเพณีที่มีกิจกรรมเฉพาะชุมชนและแตกต่างจากชุมชนอื่น ๆ ที่สำคัญมี 2 ชนิด คือ ประเพณีไหว้ครู (หัวโขน) ในชุมชนคลาดบางเขน ซึ่งมีนายถอน มีเทา เป็นหัวหน้าคณะจักรที่บ้านนายถอน ทุกวันพฤหัสบดี ของเดือน 6 พิธีเริ่มด้วยการทำบุญเลี้ยงพระในตอนเช้า จากนั้นมีการ เช่น หัวโขนด้วยเครื่องเช่น คือ ของชาว 9 อายุ ของหวาน 9 อายุ และหัวหมู 1 คู่ จากนั้นจึงทำการครอบหัวโขน โดยนำหัวโขนที่ตั้งบูชาครอบเครื่องผู้ที่นำข้าวของงานทุกคนเพื่อเป็นสิริมงคลก่อนการรำถวาย

นอกจากประเพณีการไหว้ครูดังกล่าวแล้ว ยังมีประเพณีการทำบุญกลางทุ่ง ที่ชุมชนแจ้งวัฒนะ acula ซึ่งนายบุญทิ้ง ปลากะวงศ์ ณ อุบุรยา ได้จัดสืบทอดมาจากรอบบุรุษ พิธีกรรมในการทำบุญกลางทุ่ง เริ่มด้วยการนัดหมายคนมาขึ้นชิงเป็นสัญญาณนัดหมายว่า จะมีการทำบุญกลางทุ่งในชุมชน และในงานจะมีการละเล่นและการแสดงรำกลองชาว ซึ่งชาวบ้านในชุมชนจะมาร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้น ประเพณีนี้จัดในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอฝนสำหรับการทำนา นอกจากนี้ยังเป็นการพบปะสังสรรค์ของชาวบ้านและเพื่อความเป็นสิริมงคลของชุมชนอีกด้วย (รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและชุมชนที่มีภูมิปัญญาสาขาวิชาศึกษาและประเพณี ดูตารางที่ 10 และภาคผนวก 3)

ตารางที่ 10 แสดงภูมิปัญญาสาขาวิชาศึกษาและประเพณี จำแนกตามชนิดภูมิปัญญา และชื่อชุมชน

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาวิชาศึกษาและประเพณี	ชื่อชุมชน
1. วันสงกรานต์	1. ชุมชนร่วมพัฒนา
	2. ชุมชนคลาดบางเขน
	3. ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตต์)
	4. ชุมชนชาหยคล่องบางลำภู
	5. ชุมชนก้าวหน้า
	6. ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ชนิดของภูมิปัญญาสาขาวิชาและประเพณี	ชื่อชุมชน
1. วันสงกรานต์ (ต่อ)	7. ชุมชนทุ่งสองห้อง 305 8. ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 9. ชุมชนทุ่งสองห้อง 321
2. วันเข็นปีใหม่	1. ชุมชนร่วมพัฒนา 2. ชุมชนบางบัว 3. ชุมชนก้าวหน้า 4. ชุมชนเปรมสุขสันต์ 5. ชุมชนหลังแพลตครัมพัฒนา
3. วันลอยกระทง	6. ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 7. ชุมชนทุ่งสองห้อง 325
4. ทำบุญกลางทุ่ง	1. ชุมชนก้าวหน้า 2. ชุมชนเปรมสุขสันต์ - ชุมชนแข็งวัฒนาสุข
5. โนนไห้วัค្យ (โนนโขน)	- ชุมชนตลาดcombe เกิน

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย องค์ประกอบหลัก และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาแหล่งของภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนต่าง ๆ ของเขตหลักสี่ 2) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนต่าง ๆ ของเขตหลักสี่ และ 2) นำเสนอแนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพใช้กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ชุมชนในเขตหลักสี่ จำนวน 37 ชุมชน โดยการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและผู้เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ดำเนินการระหว่างวันที่ 10 สิงหาคม 2543 ถึง วันที่ 25 ตุลาคม 2543 หลังจากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่ ทั้ง 37 ชุมชน มีจำนวน 44 ชนิด และในจำนวนดังกล่าวสามารถแยกเป็นสาขาง่ายๆ ของภูมิปัญญาชาวบ้านได้ 8 สาขา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภูมิปัญญาชาวบ้านโดยรวมของชุมชนในเขตเดักสี

จากผลการวิจัย พบว่า กฎหมายภาษาบ้านในชุมชนค่าง ๆ จำนวน 37 ชุมชนของเขตหลักสี่ เป็นกฎหมายปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของกฎหมายปัจจุบัน 8 aiui ในจำนวนสาขาทั้งหมด 10 สาขา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม สาขาแพทย์แผนไทย สาขาวิชาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาขาคงที่น้ำและธุรกิจชุมชน สาขาสวัสดิการ สาขาศิลปกรรม และสาขาศาสนาและประเพณี นอกจากนี้ยังพบว่าใน 37 ชุมชนของเขตหลักสี่ มีชนิดอย่างกฎหมายปัจจุบันทั้ง 8 สาขา จำนวนทั้งสิ้น 44 ชนิด โดยที่สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม มีจำนวนชนิดมากที่สุด จำนวนที่สาขาแพทย์แผนไทยมีจำนวนชนิดน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาความถี่ที่ชุมชนต่าง ๆ มีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาของภูมิปัญญาและชนิดย่อไปแล้ว ภูมิปัญญาซึ่งในแต่ละชุมชนอาจมีกิจกรรมดังกล่าวได้หลากหลายและหลายชนิด จากการสำรวจพบว่า หมู่บ้านที่มีปัญญาชาวบ้านที่ชุมชนนี้มีการดำเนินการมาก หรือมีความลึกมากที่สุด คือ บุรีปัญญา เมือง ตาก อดส ทางธรรมและก็องกรรม รองลงมาคือ สาขาวัฒนธรรมและธิษชุมชน บุรีสาขาวัฒน์คือการ ตามที่ บุรี

ส่วนความถี่รวมที่ชุมชนต่าง ๆ ทั้ง 37 ชุมชน มีการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมภูมิปัญญาชาวบ้านทั้ง 8 สาขาและ 44 ชนิดย่อย มีจำนวนทั้งสิ้น 138 หน่วย

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนต่าง ๆ ของเขตหลักสี่ แยกตามสาขาวิชาของภูมิปัญญาเมืองนี้

2.1 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาเกษตรกรรม พนบว่า ในชุมชน 37 ชุมชน ของเขตหลักสี่มีการดำเนินการหรือมีกิจกรรม 6 ชนิด ได้แก่ การปลูกพืชผักสวนครัว การเลี้ยงไก่ชน การเลี้ยงปลาดัก การเลี้ยงปลาสวยงาม การเลี้ยงม้าแข่ง และการเลี้ยงปลาดุก โดยที่ การปลูกพืชผักสวนครัว และการเลี้ยงไก่ชน มีจำนวนชุมชนจำนวนมากที่สุด ส่วนชุมชนที่มีกิจกรรมดังกล่าว จำนวน 12 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนแจ้งวัฒนะมาสุข ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนศรีเพชร 2 ชุมชนคลองแปรมพัฒนา ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนชินເเบດ ชุมชนชาญคลองบางบัว ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 ชุมชนทุ่งสองห้อง 321 ชุมชนทุ่งสองห้อง 323 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 327

เมื่อพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาเกษตรกรรม พนบว่า ส่วนใหญ่ปลูกพืชผักสวนครัวไว้บริโภคในครอบครัว มีบางชุมชนที่ทำการเพาะปลูกโดยการรวมกลุ่มกันเพื่อใช้บริโภคในกลุ่ม และมีบางชุมชนที่ปลูกพืชสมุนไพร และ ไม้ดอกไม้ประดับ เช่นแปลงพืชผักสวนครัว ด้วย ส่วนการเลี้ยงไก่ชน ส่วนใหญ่เลี้ยงเป็นงานอดิเรก พันธุ์ไก่ชนส่วนใหญ่ เป็นพันธุ์ไทยแท้ และมีพันธุ์อื่น ๆ เช่น พันธุ์พม่า และพันธุ์เวียดนาม เป็นต้น แนวโน้มในอนาคตส่วนใหญ่ มีโครงสร้างของขายพันธุ์ และขยายกิจการเลี้ยงไก่ชนเพิ่มขึ้น แต่ช่างไรก็ตามบ้างมีบางชุมชนขายไก่ชน หากมีผู้สนใจซื้อราคาด้วณที่ประมาณ 500-10,000 บาท

2.2 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม พนบว่า ในชุมชน 37 ชุมชน ของเขตหลักสี่ มีการดำเนินการเกี่ยวกับภูมิปัญญาสาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม จำนวน 12 ชนิด ได้แก่ การลัดเย็บเสื้อผ้า การทำดอกไม้ประดิษฐ์ การทำเหล็กดัดและเชื่อมโลหะ การห่อรองเท้าหนัง การทำข้าหมุนองุ่น การทำตะกร้อหนังสุนัข การจักสานตะกร้าจากสมุดโทรศัพท์ การทำชั้นวางเสื้อผ้า การทำพวงหรีด ดอกไม้กระดาษและกระดาษเย็บนิ่ม การสอนตะกร้า การทำเครื่องปั้นจากอาษาไว้กัน และการถักทองระเป้า โดยที่การตัดเย็บเสื้อผ้ามีชุมชนจำนวนมากที่สุด ส่วนชุมชนที่มีกิจกรรมดังกล่าว จำนวน 19 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนชินເเบດ ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนร่วมกิจกรุงศรี ชุมชนมิตรประชาพัฒนา ชุมชนคลองแปรมพะเพ็ญ ชุมชนบางบัว ชุมชนศรีเพชร 2 ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 ชุมชนทุ่งสองห้อง 307 ชุมชนทุ่งสองห้อง 310 ชุมชนทุ่งสองห้อง 315 ชุมชนทุ่งสองห้อง 317 ชุมชนทุ่งสองห้อง 320 ชุมชนทุ่งสองห้อง 322 ชุมชนทุ่งสองห้อง 325 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 328

การตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นชนิดของภูมิปัญญาชาวบ้านที่ทำมากที่สุดถึง 10 ชุมชน ลักษณะของงานส่วนใหญ่ จะเป็นงานธุรกิจใน ครอบครัว และมีส่วนน้อยที่เป็นธุรกิจร่วมกันของสมาชิกหรือ ของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า โดยที่ประภาคที่ทำงานเป็นกลุ่มจะมีการบริหารจัดการภายในกลุ่ม รับงานจากภายนอกเข้ามา เช่น ตัดเย็บเครื่องแบบ นักเรียน และ ตัดเย็บชิ้นส่วนของเสื้อผ้า เป็นต้น ส่วนรายได้โดยเฉลี่ย ต่อเดือนประมาณ 4,000-8,000 บาท สำหรับการตัดเย็บเสื้อผ้าที่เป็นธุรกิจในครอบครัว มีทั้งการรับงานจากภายนอกมาทำที่บ้านครั้งละมาก ๆ และรับงานภายนอกชุมชน ซึ่งเป็นลูกค้าประจำ รายได้บางครอบครัว โดยเฉลี่ยเดือนละ 8,000-10,000 บาท แต่บางครอบครัวได้เงินมากกว่า ปัญหาของธุรกิจด้านนี้ ส่วนใหญ่ คือ ปริมาณงานที่ทำไม่แน่นอน จึงส่งผลกระทบต่อรายได้ที่ไม่สม่ำเสมอ

การทำดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นภูมิปัญญาไทยอีกชนิดหนึ่งที่ทำมาก คือ จำนวน 4 ชุมชน ส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจในครอบครัว วัสดุที่ใช้ทำดอกไม้ เช่น กระดาษย่นเคลือบカラฟิน และบางชุมชนใช้ดินดู่ ดูด เป็นส่วนประกอบของดอกไม้ด้วย ความสามารถในการทำดอกไม้ประดิษฐ์ของคนในชุมชนน่าจะ ๒๒ เป็นที่ยอมรับและมีคุณภาพสูง เคยได้รับเชิญไปแสดงผลงานออกแบบสถานที่ที่น่าวงงานราชการขึ้น ๒๓ จากนี้ขึ้นมีบางชุมชนที่รับผลิตชิ้นส่วนของดอกไม้จากภายนอกชุมชนด้วย

2.3 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาแพทย์แผนไทย พบร่วมใน 37 ชุมชน ของเขตหลักสี่ นิเกิล ๒๔ เกี่ยวกับภูมิปัญญาสาขาแพทย์แผนไทย ๒ ชนิด ได้แก่ ยาสมุนไพร และการนวดแผนโบราณ โดยที่ ๒๕ สมุนไพรมีจำนวนชุมชนทำมากที่สุด ส่วนชุมชนที่ทำกิจกรรมดังกล่าวมี ๙ ชุมชน ได้แก่ ชุมชนน้ำตก ๒๖ ชุมชนชินเขต ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา ชุมชนทุ่งสองห้อง ๓๐๖ ชุมชนทุ่งสองห้อง ๓๐๗ ชุมชนทุ่งสองห้อง ๓๑๒ ชุมชนทุ่งสองห้อง ๓๑๘ และ ชุมชนทุ่งสองห้อง ๓๒๕

ยาสมุนไพร เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่ทำมากที่สุด มีอยู่ใน 7 ชุมชน ส่วนลักษณะการ ๒๗ การนิยมที่ปลูกพืชสมุนไพร ในบริเวณบ้านและท่าสมุนไพรจากแหล่งอื่นมาใช้ความรู้ในการปลูก ๒๘ ที่แหล่งปลูกของคนเองในต่างจังหวัด สำหรับชุมชนที่มีการปลูกพืชสมุนไพร สมุนไพรที่ปลูก ๒๙ หลักๆ 有 หัวหนอดแมว ดีปีรี บรรพต หนามานะสาบคำ และหล้าหวาน เมื่อต้น โดยเฉพาะ ๓๐ เหลา สามารถรับประทานสด ๆ ได้ และขณะนี้อยู่ระหว่างการทดลองสรรพคุณของยาโดยการ ๓๑ ของมหาวิทยาลัยนគิดล

ความรู้เกี่ยวกับการป้องยาของคนในชุมชนเป็นภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากราก ๓๒ และน่องกน ได้ศึกษาเล่าเรียนจากสถาบันที่มีชื่อเสียงเกี่ยวกับสมุนไพร เช่น วัดพระเชตุหนун ๓๓ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับสมุนไพรดังกล่าว ได้ทำประโยชน์กับคนในชุมชน ๓๔ มาก ซึ่งผู้มีความรู้ด้านนี้บางคนทำเพื่อบริการโดยไม่มีคิดก็ใช้จ่าย และมีบางคนที่กำลังเป็นธุรกิจ ๓๕ เพราฯ ด้วยลงทุนในการซื้อวัสดุคืนจากเมืองอื่น ปัญหาที่พบ ก็คือ ภูมิปัญญาชนิดนี้ก็ขาด ๓๖ ทรัพยากรไม่ใช้อิสระเมืองชาติสู่สังคมและความรู้

การนวัตกรรม โปรแกรม เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีจำนวนผู้ทำรองลงมาจากภาคใต้ส่วนใหญ่ คือ มีอยู่ใน 2 ชุมชน เป็นการนวัตเพื่อสุขภาพ และรักษาอาการเจ็บป่วย ผู้ทำหน้าที่นวัตต่างก็เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์สูง ก่อตัวคือ มีทั้งสืบทอดความรู้มาจากการพนธุรุข และศึกษาเล่าเรียนจากวัสดุธรรมชาติ หลากหลาย หลากหลาย น้ำที่มีอยู่ในชุมชนนี้ ทำให้เป็นธุรกิจทั้งหมด ปัญหาของกิจกรรมนั้นคือ มีผู้มารับบริการจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถบริการได้ทั่วถึง ในอนาคตอาจดึงเป็นกลุ่มนวัตกรรม นอกจากนี้ บางคนอาชญากรรม แล้วจึงหยุดให้บริการ

2.4 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ใน 37 ชุมชน ของเขตหลักสี่ มีกิจกรรมสาขานี้ 3 ชนิด ได้แก่ การจัดการเกี่ยวกับขยะ การทำสวนขยายตัว และ การนำบังคับน้ำเสีย โดยการจัดการเกี่ยวกับขยะ มีจำนวนชุมชนที่ทำมากที่สุด ส่วนชุมชนที่มีกิจกรรมทั้ง 3 ชนิด มีจำนวน 10 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนคลองป erm ประชากร ชุมชนคลาดบางเขน ชุมชนบางบัว (ม. อาทิตย์) ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนชวนชื่นบางเขน ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 306 ชุมชนทุ่งสองห้อง 319 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 325

สำหรับภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับขยะของชุมชน 7 ชุมชนที่พบ ปรากฏว่าทุกชุมชนมีจุดมุ่งหมายที่จะร่วมมือกันรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีให้แก่ชุมชนของคน โดยการรวมกลุ่มกันทำงานและมีหน่วยงานราชการให้ความร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรม โดยเฉพาะอุปกรณ์ต่าง ๆ และเนื่องจากสภาพพื้นที่ตั้งของชุมชนหลายชุมชนมีที่ตั้งของติดกันลักษณะ ทำให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการผ่องใส่ในพื้นที่บ่งบอกลักษณะและกิจกรรมการเก็บของที่ถูกมาจากการชุมชนอื่น ๆ โดยการจัดจุดเก็บขยะ ส่วนชุมชนที่ไม่มีที่ตั้งติดกันลักษณะจะเน้นให้ ครอบครัวมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาด เช่น จัดลังขยะไว้หน้าบ้าน หรือจัดลังขยะไว้ 1 ชุด สำหรับบ้าน 10 หลัง เป็นต้น นอกจากนี้ ชุมชนบางร่วมมือกันทำความสะอาดและกำจัดขยะในวันสำคัญ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น

ส่วนภูมิปัญญาเกี่ยวกับการทำสวนขยายตัว ซึ่งมีใน 3 ชุมชน พบว่าเป็นกิจกรรมที่ชุมชนนี้ดำเนินร่วมในการทำโดยมีวัสดุประสงค์เพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และใช้ทำกิจกรรมร่วมกันของชุมชน นอกจาคนี้ ในบริเวณสวนขยายตัว ส่วนใหญ่ จะมีเวทีเพื่อใช้สำหรับการแสดงและการละเล่นในเทศกาต่าง ๆ ที่ชุมชนร่วมกันจัด และบังมีสนามเด็กเล่นพร้อมอุปกรณ์

2.5 ภูมิปัญญาสาขาวิชากองทุนและธุรกิจชุมชน พบว่า ในเขตหลักสี่จากชุมชนทั้ง 37 ชุมชนที่สำรวจภูมิปัญญาชาวบ้าน มีกิจกรรมเกี่ยวกับกองทุนและธุรกิจชุมชน 6 ชนิด ได้แก่ กองทุนอาบ้านกิจ กองทุนออมทรัพย์ กองทุนพัฒนาหมู่บ้าน กองทุนนำ้าไปรำ สนับสนุนการคิดเห็น และกลุ่มคุ้มครองชุมชนต่าง ๆ โดยกิจกรรมเกี่ยวกับกองทุนมาปีก็จะ และกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งสิบ 18 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนชวนชื่นบางเขน ชุมชนที่บ้านท่าจีรา วัดหลักศรี ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนชั้นบุญ ชุมชนตลาดบางเขน ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) ชุมชนชาบทากองบ้านบัว ชุมชนท่าวาหน้า ชุมชนรัตนโกสินทร์

ชุมชนเปรนสุขสันต์ ชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา ชุมชนบางบัว ชุมชนทุ่งสองห้อง 303 ชุมชนทุ่งสองห้อง 304 ชุมชนทุ่งสองห้อง 310 ชุมชนทุ่งสองห้อง 316 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 324

กองทุนภารपนกิจ เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีชุมชนดำเนินการมากถึง 7 ชุมชน มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือสมาชิกในชุมชนเมื่อเสียชีวิต โดยการรวบรวมเงินจากครอบครัวค่า ฯ ในชุมชนช่วยเหลือญาติผู้เสียชีวิตในการทำบุญและใช้จ่ายที่จำเป็น แต่เมืองชุมชนที่ใช้วิธีเก็บเงินเป็นรายเดือน และเก็บเงินร่วมกับกองทุนอื่น ๆ เพื่อให้ได้เงินสะสมเป็นรายเดือนเข่นกัน สำหรับจำนวนเงินช่วยเหลือครอบครัวที่เป็นสมาชิกจะมากน้อยแตกต่างกัน บางชุมชนอาจได้ครั้งละ 5,000-10,000 บาท แต่บางชุมชนอาจได้ 15,000-30,000 บาท

กองทุนออมทรัพย์ เป็นภูมิปัญญาที่เกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือสมาชิกในชุมชนเมื่อต้องการใช้เงินในการดำรงชีวิตหรือเมื่อรายจ่ายเป็นต้องใช้โดยไม่ต้องไปถูกจำกัดลงเงินกู้ที่ต้องเสียดอกเบี้ยสูง มีลักษณะการฝากเงินสะสมรายเดือน บางชุมชนเริ่มตั้งแต่ 50 บาทขึ้นไป และบางชุมชนเริ่มตั้งแต่ 100 บาทขึ้นไป เมื่อเป็นสมาชิกได้ประมาณ 6 เดือน จะมีสิทธิกู้ ทั้งกู้แบบสามัญ และกู้แบบฉุกเฉิน ส่วนดอกเบี้ยมีทั้งร้อยละ 1 บาท และร้อยละ 2 บาท นอกจากนี้ ยังมีบางชุมชนที่ตั้งกองทุนออมทรัพย์เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุ และมีหลากหลายกองทุนที่ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรต่างประเทศ

สหกรณ์เครดิตยูเนียน เป็นสหกรณ์ของชุมชนทุ่งสองห้อง ที่มีชุมชนอยู่รวมกันจำนวนมากถึง 28 ชุมชน ก่อตั้งและจดทะเบียนมาแล้ว 9 ปี มีพัฒนาการมาจาก “ก่อตั้งออมทรัพย์” ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 200 คน มีทุนหมุนเวียนประมาณ 2 ล้านบาท และมีหันประมาณ 1.3 ล้านบาท ทำงานโดยอาสาปรัชญา “จิตสาธารณะ” ซึ่งหมายถึง คุณธรรม 5 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเต็มสุลและความรับผิดชอบ ความเห็นใจกัน และความไว้วางใจกัน

สำหรับกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน และ กองทุนนำประปา ตลอดจนกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจ ในชุมชนต่าง ๆ ของเขตหลักสี่ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาของทุนและธุรกิจชุมชนที่มีความสำคัญ ที่มีส่วนทำให้ชุมชนแข็งแกร่ง และเพิ่งตนเองได้ แต่อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาเดือนฤกษ์สาขา ยกเว้นสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาขาสวัสดิการ และ สาขาวิชาศาสนาและประเพณี เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจชุมชนเป็นส่วนใหญ่

2.6 ภูมิปัญญาสาขาสวัสดิการ จากการสำรวจ พบร้า ภูมิปัญญาสาขาสวัสดิการในชุมชนค่า ฯ ของเขตหลักสี่ มีจำนวน 6 ชนิด ได้แก่ ศูนย์สุขภาพ via สาขาวิชาสุขชุมชน ศูนย์สุขภาพและอนามัยเด็กเล็ก ก่อตั้งผู้สูงอายุ การวางแผนครอบครัว ศูนย์อุปกรณ์ดับเพลิง และ สำรวจบ้าน โดยที่ศูนย์สุขภาพให้ความรับผิดชอบที่ชุมชนที่นานาทัศน์ ส่วนชุมชนที่มีกิจกรรมดังกล่าว จำนวน 15 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนแห่งวัดมหาธาตุ ชุมชนหมากุนทร ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนบางบัว ชุมชนชาวเขา ชุมชนป่าธรรมชาติ ชุมชนคอกกระรูมประจำพื้นที่ฯ ชุมชนบางไผ่ต่อร่วมพื้นที่ฯ ชุมชน

ชวนชื่นบางเขน ชุมชนครีเพชร 2 ชุมชนชาบดองบางบัว ชุมชนทุ่งสองห้อง 318 ชุมชนทุ่งสองห้อง 322 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 328

ศูนย์สุขภาพหรือสาธารณสุขชุมชน เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่ส่วนใหญ่เป็นความร่วมมือระหว่าง ชุมชนกับหน่วยราชการในเขตหลักสี่ โดยเฉพาะ หน่วยราชการด้านสาธารณสุข ได้แก่ ศูนย์อนามัยที่ 53 และศูนย์อนามัยที่ 57 เป็นต้น การกิจกรรมคุณภาพดี คือ จัดหาอาสาสมัครเข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้และทักษะด้านสาธารณสุขเบื้องต้น หลังจากนั้น จึงมาช่วยงานในศูนย์เพื่อปฐมนิเทศเรียนรู้และฝึกอบรมเบื้องต้นแก่ผู้อื่นเป็นต่อ และให้บริการยาสามัญประจำบ้าน ตลอดจนให้คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยขั้นพื้นฐาน

กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นการรวมกลุ่มกันของผู้สูงอายุในชุมชนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ออกรำลังกาย พัฒนาระบบ นั่งสมาธิ และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การฝึกหัดงานด้านศิลปหัตถกรรม เป็นต้น ส่วนใหญ่ ผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกจะต้องจ่ายค่าสมาชิกบางชุมชนจ่ายทุกเดือน ๆ ประมาณ 200 บาท บางชุมชนมีสมาชิก 2 ประเภท คือ สมาชิกสามัญ อายุ 50 ปีขึ้นไป และสมาชิกสามทุบ อายุ 20-25 ปี สำหรับสวัสดิการที่สมาชิกได้รับคือ สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล และเกี่ยวกับการทำกิจกรรม

ศูนย์สุขภาพและพัฒนาเด็กเล็ก กิจกรรมชนิดนี้ส่วนใหญ่ หน่วยราชการ คือ เขตหลักสี่โดยฝ่าย พัฒนาชุมชนเป็นผู้ให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ และการอบรมครุพี่เลี้ยง และบางชุมชนได้รับ การสนับสนุนจากองค์กรค่างประเทศ วัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ คุณลักษณะเด่นคือ อนุรักษ์ศิลปะ สถาปัตยกรรม ภูมิปัญญา ให้กับคนรุ่นหลัง ให้กับครอบครัวที่มีเด็กน้อย อายุ 0-6 ปี ที่ทำงานออกบ้านในเวลากลางวัน บางชุมชนต้องออกค่าใช้จ่ายวันละ 20 บาท ต่อคน บางชุมชนจ่ายรายเดือน ๆ ละ 2,000 บาท เป็นต้น

นอกจากภูมิปัญญาชาวบ้านทั้ง 3 ชนิด ข้างต้นแล้ว ยังมีการวางแผนครอบครัว ที่ชุมชนได้รับ การสนับสนุนจากศาสนาพันธุ์การวางแผนครอบครัวระหว่างประเทศ เพื่อการวางแผนครอบครัวและอนามัยแม่และเด็ก ศูนย์อุปกรณ์ดับเพลิง ที่ชุมชนร่วมกันทำเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาเมืองอุบัติเหตุ และ ดำเนินการบ้านหรือสำรวจความเสี่ยง เพื่อร่วมมือกับราชการในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

ภูมิปัญญาสาขาวิชาสวัสดิการดังกล่าว ต่อไปนี้ เป็นการรวมกลุ่มกันของประชาชนในชุมชนและหน่วยราชการเข้ามาสนับสนุนให้ สามารถดำเนินกิจกรรมชนิดต่าง ๆ ด้วยความร่วมมือและบรรลุวัตถุประสงค์ และส่วนใหญ่เป็นงานอาสาสมัครที่ต้องอาศัยความร่วมมือและเสียสacrificeเพื่อส่วนรวม มีบางกิจกรรมที่ดำเนินการที่จะต้องจ่ายค่าสมาชิก เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ และ ศูนย์สุขภาพและพัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น

2.7 ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาวิชาศิลปกรรม พบว่า ในชุมชนของเขตหลักสี่ มีกิจกรรมสาขานี้ จำนวน 4 ชนิด ได้แก่ กลุ่มดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มนาฏศิลป์ กลุ่มการแสดง กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ และ กลุ่มอื่น ๆ โดยที่กลุ่มดนตรีและนาฏศิลป์ มีจำนวนชุมชนที่มากที่สุด ชุมชนที่มีกิจกรรมทั้ง 4 ชนิด มี 13 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนแขวงจักราช ชุมชนรัตนโกสินทร์ ชุมชนที่ราษฎร์ ชุมชนท่าแพ ชุมชนชาบท ชุมชนบางกอกงามฯ

ชุมชนตลาดบางเงน ชุมชนบางบัว ชุมชนทิ่มເບັດ ชุมชนຕົກເພື່ອ 2 ชุมชนຖ່າງສອງຫ້ອງ 317 ชุมชนຖ່າງສອງຫ້ອງ 321 ชุมชนຖ່າງສອງຫ້ອງ 322 ชุมชนຖ່າງສອງຫ້ອງ 323 และ ชุมชนຖ່າງສອງຫ້ອງ 328

คนครรภ์และน้ำนมคือสิ่งที่เป็นกิจกรรมของชุมชนหลักหลายลักษณะ ได้แก่ วงปีพากษ์ วงคนครรภ์ไทย วงกลองข้าว การผลิตคนครรภ์ไทย และ ศิลปะปีองกันดัว วงกลองข้าว เป็นวงคนครรภ์พื้นบ้านที่ตั้งมานานกว่า 40 ปี ใช้แสดงในงานประเพณีกลางทุ่งของชุมชนแห่งวัฒนธรรมสุข เพื่อบอกบุญชาวด้วยบ้าน และเล่นในงานบวช งานแต่งงาน แห่เทียน แห่เรือ และสงกรานต์ เป็นคืน

ส่วนวงปีพาที และ วงศ์ครีไทย เป็นวงที่มีอุปกรณ์เครื่องดนตรีครบครัน และมีสมาชิกของเด็กและวัยประมาณ 18-20 คน รับเล่นในงานทั่ว ๆ ไป ทั้งในและนอกชุมชน การผลิตเครื่องดนตรีไทยเป็นศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนครีนาถูกศิลป์ที่ทำได้หลายชนิดทั้งประเภท ดีด ตี และ เป่า คลื่นดง ศิลปะปีองกันดัว ซึ่งเป็นประเภท “พื้นดาน” เป็นกิจกรรมส่งเสริมเด็ก ๆ ในชุมชนที่มีอาชีวะกว่า 7-12 ปี เห็นคุณค่าศิลปะไทย

ศิลปะการวาดภาพ เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน คือ ศิลปะการทำหัวโคนและการวาดลายบนหัวโคน การทำสำนักศิลป์ และการวาดภาพทั่วๆ ไป

การทำหัวโขนและศิลปะบนหัวโขน ในชุมชนของเขตหลักสี เป็นศิลปะที่มีชื่อเสียงมานาน จนหน่วยราชการ คือ เขตหลักสีได้เข้าไปส่งเสริมและสนับสนุน นอกจากเป็นการสืบสานศิลป์วัฒนธรรมไทยแล้ว ยังเป็นการสร้างรายได้จากการขายหัวโขน ประมาณ 300-800 บาทต่อชิ้น การทำผ้านาดิคเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถเชิงศิลปะในการผลิต เช่นเดียวกับการวาดรูปทั่วไป ซึ่งทั้ง 2 กิจกรรมนี้ เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนชุมชนอย่างมาก

ภูมิปัญญาไทยอีน ๆ ได้แก่ ศิลปกรรมทำวัว การเป่าแก้ว การร้อยลูกปัด และการน้ำดึง ก็ตาม เป็นศิลปะที่มีเสน่ห์ โดดเด่น ศิลปกรรมทำวัว ที่มีชื่อเสียงของเขตหลักสี่ คุ้งกัน ศิลปะการทำหัวโขน ซึ่งได้ก่อตัวมาแล้ว จนเบตงหลักสี่บรรจุไว้ในคำวัญของเขตฯ วัดหลักสี่งามวิจิตร แหล่งผลิตวัวไทย เดิมอยู่ที่ก้อนหัวโคน จนมีการย้ายมาที่เขตหลักสี่

2.8 ถ้ามีปัญญาช่างว้านสาขางานและประเพณี หน่วย ในชุมชนของเขตหัวลักษ์ มีกิจกรรมเดี่ยวล้านบุรีให้บุญชาติวันสาขางานและประเพณี จำนวน ๕ ชนิด ได้แก่ ประเพณีวันสงกรานต์ วันซึ่งเป็นวัน วันดื่นบาร์บี การที่นับถือก็ตามที่ ๔ และ พิธีไหว้ครู (ผ้าขาวม้า) ปลูกประเพณีวันสงกรานต์ ๓

จำนวนชุมชนที่ทำมากที่สุด ชุมชนที่มีกิจกรรมถึง 5 ชนิด มีจำนวน 13 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเจ้งวัฒนา พาสุข ชุมชนร่วมพัฒนา ชุมชนคลาคบานเงิน ชุมชนบางบัว ชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์) ชุมชนชาญคลอง บางบัว ชุมชนก้าวหน้า ชุมชนเปรมสุขสันต์ ชุมชนหลังแพลตร่วมพัฒนา ชุมชนทุ่งสองห้อง 305 ชุมชนทุ่งสองห้อง 312 ชุมชนทุ่งสองห้อง 321 และ ชุมชนทุ่งสองห้อง 325

การจัดงานประเพณีสงกรานต์ และวันขึ้นปีใหม่ เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านสาขา ศาสนาและประเพณีที่ทำมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีความหมายคล้ายๆ กัน คือ วันสงกรานต์ เป็นวันปีใหม่ ไทยในอดีต ดังนั้น กิจกรรมในวันนี้ส่วนใหญ่ประกอบด้วยพิธีทางศาสนาโดยการทำบุญด้วยการรดน้ำ ประสงค์ การเลี้งพระ การจัดงานสนุกสนานรื่นเริงในชุมชน ส่วนที่แตกต่างคือ ในประเพณีสงกรานต์ มีการรณรงค์ทำความสะอาดผู้ไทย และมีกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุด้วย

ส่วนการจัดงานวันคลอประทงนีในบางชุมชนที่มีตั้งอยู่ใกล้ลำคลองเท่านั้น สำหรับประเพณีอื่นๆ ที่เป็นจุดเด่นของเขตหลักสี่ คือ พิธีไหว้ครูหัวโขน ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับศิลปะการทำหัวโขนในชุมชนคลาคบานเงิน และงานประเพณีการทำบุญกลางทุ่ง ที่ชุมชนเจ้งวัฒนาพาสุข ซึ่งมีการละเล่น และการแสดงรำกลองยาว ชาวบ้านในชุมชนจะร่วมกันจัดในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม ของปี โดยมีวัสดุประสงค์ เพื่อขอฝนสำหรับการทำนา และเพื่อเป็นสิริมงคลของชุมชนอีกด้วย

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัย พบว่า ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนต่างๆ ของเขตหลักสี่ ใน 8 สาขา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรม สาขาแพทย์แผนไทย สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน สาขาวัสดุการ สาขาศิลปกรรม และ สาขาศาสนาและประเพณี สาขาของภูมิปัญญา ดังกล่าว เมื่อพิจารณาขนาดของภูมิปัญญาในแต่ละสาขา และลักษณะ การดำเนินกิจกรรมในแต่ละชนิดของภูมิปัญญา สามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ๆ คือ 1) กลุ่ม ของภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรายได้ หรือเชิงธุรกิจ และ 2) กลุ่มภูมิปัญญาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการ สร้างรายได้หรือเชิงธุรกิจ แต่ผู้ให้บริการหรือสืบสานวัฒนธรรม

กลุ่มของภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรายได้ หรือเชิงธุรกิจ ได้แก่ ภูมิปัญญาสาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรมและหอด็อกกรรม สาขาแพทย์แผนไทย สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน และสาขาศิลปกรรม ส่วนกลุ่มของภูมิปัญญาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสร้างรายได้ หรือเชิงธุรกิจ แต่ผู้ให้บริการหรือสืบสานวัฒนธรรม ที่นี่ มีน้อยกว่า คือ สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาขา วัสดุการ และสาขาศาสนาและประเพณี

2. การที่ชุมชนในเขตหลักสี่สามารถใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านช่วยสร้างรายได้ให้กับ อาชีวภาพ ได้ ชุมชนในเขตหลักสี่ เป็นชุมชนในเมืองท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างจากชุมชนในทุ่งภูมิภาค แต่ไม่ได้หมายความว่า

หากกล่าวในเชิงภาษาพ เช่น เป็นชุมชนแออัด ชุมชนบ้านจัคสร เคหะชุมชน เป็นต้น นอกจากนี้ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีทั้งເคนาอาศัยอยู่ในพื้นที่มาตั้งแต่บรรพบุรุษ และอพยพมาจากทุกภูมิภาค ของประเทศไทย ลักษณะดังกล่าวอาจมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับภูมิปัญญา โดยเฉพาะความรู้เดิม หรือประสบการณ์ที่ผ่านมา เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถใช้ภูมิปัญญาเพื่อการสร้างงานและรายได้ เช่น การนวดแผนโบราณ การปูรุ่งยาสมุนไพร ซึ่งผู้ทำกิจกรรมชนิดนี้เริ่มน้ำจากบรรพบุรุษจากต่างจังหวัด เมื่ออพยพมาอยู่ในชุมชนได้ใช้ความรู้นี้มาด้วย เช่นเดียวกับการเลี้ยงไก่ชน การทำหัวโขน และการทำวัว ที่มีใช้ภูมิปัญญาที่มีกำเนิดในชุมชนแค่เป็นการเรียนรู้มาจากการที่อื่นมาก่อน

อย่างไรก็ตาม มีภูมิปัญญาทางชนิดที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยความคิดริเริ่มของชุมชน เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เช่น การรวมกลุ่มดังสหกรณ์เกรดคิตชูเนียน ในชุมชนทุ่งสองห้อง ซึ่งเป็นคัวอย่างที่ดีของธุรกิจชุมชน นอกจากนี้ยังมีกองทุนออมทรัพย์ กองทุนมาปนกิจ และการรวมกลุ่มในการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น ที่มีการทำงานเป็นกลุ่มนีระบบบริหาร จัดการ โดยอาศัยความไว้วางใจและความซื่อสัตย์ ดังที่สหกรณ์เกรดคิตชูเนียน ได้กำหนดปรัชญาในการทำงานว่า “จิตตามณ์” ซึ่งหมายถึง คุณธรรม ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความเห็นใจกัน และความไว้วางใจกัน จากศักยภาพของชุมชนที่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อ สร้างสรรค์ภูมิปัญญาชาวบ้านอุดมเป็นธุรกิจของชุมชนนั้น เป็นสิ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนอย่าง จริงจัง แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความพร้อมและการยอมรับของชุมชนด้วย ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการรวม กลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม สิ่งที่ต้องกระหนင์ ก็คือ การมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ของชุมชน เพื่อให้ ชุมชนได้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะส่งผลให้ภูมิปัญญาที่พัฒนาและอยู่คู่กับชุมชนตลอดไป

3. กิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านที่ทำในชุมชนโดยไม่หวังรายได้ แต่เป็นการแสวงให้เห็นถึงรากเหง้าของลักษณะสังคมไทย ที่มีจิตใจที่อ่อนโยนต่อเพื่อนมนุษย์ แม้ว่าลักษณะของชุมชนในเมืองหลวงจะมีลักษณะที่หลากหลายดังกล่าวข้างล้าน กิจกรรมดังกล่าว เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้านสาขาสวัสดิการ ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้มีสุนทรียภาพ ชุมชนกลุ่มผู้สูงอายุ สุนีย์อุปกรณ์ดับเพลิง และคำราจรบ้าน อีกทั้งภูมิปัญญาชาวบ้าน สาขาวิชาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีการจัดการเกี่ยวกับภัยการทำสวนหยoman และทำบัณฑิตเสีย ล้วนแต่เป็นงานที่ทำด้วยเทคโนโลยีในชุมชนด้วย ดังนั้น จึงควรใช้ภูมิลักษณะของคนไทยดังกล่าว ซึ่งถือว่านี้เป็นจุดแข็งที่ควรจะนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ให้มากที่สุด โดยอันดับแรก ควรสนับสนุนให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง และพยายามกันหาข้อบกพร่อง และปัญหาต่าง ๆ ทางให้ชุมชนช่วยกันแก้ไขอย่างรวดเร็ว แต่หากมีปัญหาของคนอื่น ส่วนหนึ่งของราชการ ก็ควรดำเนินการเพียงที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

4. กิจกรรมของภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับศาสนาและประเพณี ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย ในชุมชนของเขตหลักสี่ มีกิจกรรมในด้านนี้ไม่แตกต่างจากชุมชนในเขตอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร เช่น มีประเพณี สงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ และวันลอยกระทง แต่มีกิจกรรมบางชุมชนที่สืบทอดมาจากการบูรพบุรุษ ได้แก่ การทำบุญถวายกลางทุ่ง ในชุมชนแห่งวัฒนาพาสุข เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่เกษตรกรในชุมชน นอกจากนี้ยังมีพิธีไว้กฐ (หัวโขน) ในชุมชนตลาดบางเขน ที่สืบเนื่องจากการทำหัวโขน ซึ่งเป็นผลงานที่มีชื่อเสียงของชุมชนนี้ กิจกรรมทางวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น เป็นภูมิปัญญาที่ควรจะได้รับการสืบสานต่อไป โดยเฉพาะ การทำบุญถวายกลางทุ่ง และการทำไว้กฐ (หัวโขน) ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากชุมชนอื่น ๆ น่าจะเป็นจุดสนใจและจุดเด่นของชุมชนในเขตหลักสี่ต่อไปในอนาคต

5. จากภูมิปัญญาสาขากองทุนและธุรกิจชุมชน และสาขาอื่น ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนต่าง ๆ จำนวนมาก และการทำกิจกรรมแต่ละชนิดมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมนั้น สอดคล้องกับลักษณะของประชากรทางด้านการศึกษา และเศรษฐกิจที่เขตหลักสี่สำรวจ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 90 มีการศึกษาภาคบังคับ เก่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า ภูมิปัญญาชาวชนิดเกิดจากการเรียนรู้ใหม่ โดยอาศัยความรู้เดิมผสมผสาน เช่น การทำดอกไม้ประดิษฐ์ การตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น ตัวอย่างดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของคนในชุมชนที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคมไทยที่มีลักษณะเช่นกัน และพร้อมที่จะรับรู้สิ่งใหม่ ๆ เช่น สิ่งที่เป็นวัฒนธรรมจากแหล่งอื่น ได้แก่ การทำผ้านาดิก ที่นำมาประยุกต์จนเป็นอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ น่าจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ภูมิปัญญาในสาขาและชนิดอื่น ๆ จากหน่วยงานราชการหรือองค์กรเอกชนเพิ่มเติม โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

6. แนวโน้มของการสืบทอดภูมิปัญญาทางสาขาวิชาและบางชนิดในชุมชนหลักสี่ อาจเป็นประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ เช่น สาขาวิชาแพทย์แผนไทย ที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับยาสมุนไพร และการนวดแผนโบราณ ส่วนใหญ่อาจสูญหาย หรือ ยุติการค้าเนินดื่อเมื่อญี่ปุ่นเข้าของหรือเข้าของภูมิปัญญา เช่นเดียวกับยาสมุนไน้ สามารถทำได้ ด้วยเหตุผลที่ขาดผู้สืบทอดหรือดำเนินการต่อ ทั้งมีลูกหลานหรือญาติของคนเหล่านี้ ซึ่งถือว่าเป็นคนรุ่นใหม่ในสังคมเมืองหลวง คงจะมุ่งประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่มีรายได้มากกว่า และใช้เวลาอยู่ในสังคมที่ต้องแข่งขันกัน จึงเป็นการสำคัญและคุณค่าของภูมิปัญญาดังกล่าวไปอีก ดังนั้น หากได้รับการฟื้นฟู เช่น การทำรากโขน ที่พอยาสามารถดึงเป็นกลุ่มที่สนใจ ที่คุณในชุมชนร่วมกันก็จะทำให้ภูมิปัญญา สาขาและชนิดนี้อยู่กับชุมชนต่อไป

7. ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยขอเสียภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่นี้ อาจมีการประยุกต์ความหลากหลายของชุมชนในเมืองหลวง กล่าวก็อ กะเรเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าไปชั่วคราวที่ติดในชุมชนต่างๆ เป็นไปได้ดังนี้ เพศหญิงที่ไม่แต่ละชุมชนไม่ใช่ในราษฎร์ หรือธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่จดจดหมายของนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าชมได้ ก็อ ให้กับปัญญาชาวบ้านที่มีลักษณะดังนี้ให้เข้ามายังที่

เดินทางเข้าไปในชุมชน เพื่อใช้บริการหรือซื้อขายกับภูมิปัญญาชาวบ้าน เช่น การนวดแผนโบราณ ยาสมุนไพร การทำหัวโขน และการไหว้ครู การทำวัววะ การทำดอกไม้ประดิษฐ์ และการทำบุญกลางทุ่ง เป็นต้น ภูมิปัญญาดังกล่าว ไม่เพียงแต่การซื้อขายเท่านั้น ยังเป็นการสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับชุมชน อีกด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ปี พ.ศ.2538-2539. กรุงเทพมหานคร : อิมรินทร์แอนด์พับลิชชิ่ง, 253.

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. วิถีไทย : การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : อิมรินทร์พรีนติ้ง-แอนด์พับลิชชิ่ง, 2540.

วัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2534.

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 23. ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพมหานคร : อิมรินทร์พรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2540.

วรรณพง. วนิชชานุกร. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร : ทรรปรปีสิบปี, 2540.

บทความ

เอกวิทย์ ณ สถา. “ภูมิปัญญาไทย นครศักดิ์ยังมีค่า” สืบพlost, 3 (คุณภาพ - ธันวาคม 2537) 29-41

อุทัย คุณยกนย. “ภูมิปัญญาพื้นบ้าน” รู้สมิแตล, 1-2 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2540) : 60-69.

เอกสารอื่นๆ

คลองเปรมประชาพัฒนา, ชุมชน “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)

เกรตติยเนียบเนกหะชุมชนทุ่งสอง, สาหกรณ. “รายงานประจำปี 2535” กรุงเทพมหานคร : เกหะชุมชนทุ่งสองห้อง, 2535. (อัคสำเนา)

แจ้งวัฒนาพากสุก, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)

ชวนชื่นบางเขน, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)

ชินเขต, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)

ชาบกคลองบางก้าว, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)

หมากาดบางเขน, ชุมชน. “ที่อยู่อาศัยชุมชน” บัญชีสภาพภูมิศาสตร์ : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)

เหวงสุนทร, yuwu. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร . สำนักงานเขตหลักสี่ , 2539. (อัคสำเนา)

ทุ่งสองห้อง, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่ , 2539. (อัคสำเนา)

บางป้า, yuwu. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่ , 2539. (อัคสำเนา)

บางบัว (น.อาทิตย์), ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่ , 2539.

(อัคสานา)

เปริมสุขสันต์, yuwu. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)
นิตตรประชาพัฒนา, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539.

(អំពីសំណា)

ร่วมกิจกรุงศรี, yuwu. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)
ร่วมพัฒนา, ชุมชน. “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539. (อัคสำเนา)
ศิษย์หลวงปุ่ขาว วัดหลักสี่, ชุมชน “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่,

2539. (ອັນສຳເນາ)

หลักสี่, สำนักงานเขตฯ. “ข้อมูลทั่วไปของเขตหลักสี่” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539.

(อัคสีนา)

หลังแฟลกครุ่วพัฒนา, ชุมชน “ข้อมูลประวัติชุมชน” กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตหลักสี่, 2539.

(อัตโนมัติ)

สัมภาษณ์

บุน บุนนก. สามชิกชุมชนเคหะชุมชนบางบัว. สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2543

เกรสร นามณี, สามัชิกธรรมนักหัวทั่งสองห้อง 306, สัมภាយณ์, 27 สิงหาคม 2543

ขวัญดา มงคลกุลสัตต์ กรรมการขันศิริบุญหลวงปู่ขาว วัดหลักสี่ สัมภาษณ์ 9 พฤษภาคม 2543

จ.ไร สังข์ม่อง. ประชานการรุ่นการเคหะทั่งสองห้อง 310. ลั่นภารตี, 27 สิงหาคม 2543

ขอเชิญ แสงเงิน, สมานิษกนชานเดว ร่วมส่องไฟอย่าง 306, สัมภាយานน์, 27 ติงหาด 2543

ขอรับ พงษ์ชัย ธรรมชาติบุนนาค อดีตนายกฯ ประเทศไทย พ.ศ. 2543

ขออุปนายิกาสิทธิ์ ประจำนัดชุมชนอุบลรัมย์ส่องสว่าง 306 สันติราษฎร์ 27 สิงหาคม 2543

ข้อร้องเรียน ร้องทุกข์ ศูนย์ข้อมูลและนักวิเคราะห์สื่อ วิจัยฯ สัมมนานาชาติ 22 สิงหาคม 2543

Digitized by srujanika@gmail.com

เอกสารที่ ๕ บัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำปี พ.ศ.๒๕๔๓

003-1102-12345678-12345678-12345678-12345678-12345678-12345678-12345678-12345678

• [View](#) [Edit](#) [Delete](#) [Details](#) [Comments](#) [Logs](#) [Events](#) [Links](#)

The above document is a scanned copy of the original document and hence it may have some minor scanning artifacts.

- ถนน มีเกา. ประธานกรรมการชุมชนตลาดบางเขน. สัมภาษณ์, 29 สิงหาคม 2543
- ทองคี สมพงษ์. สมาชิกชุมชนเทศทุ่งสองห้อง 322. สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2543
- ทองหล่อ หลังสาม. สมาชิกชุมชนคลองเปรนประชาพัฒนา. สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2543
- ธนพล บุญโยปั้มภูมิ. พลเอก. ประธานกรรมการชุมชนชินเขต. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543
- นฤมล เนติปัญญา. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 328. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
- นพภา จำประดิษฐ์. ประธานกรรมการชุมชนชาชลอลงบางบัว. สัมภาษณ์, 26 สิงหาคม 2543
- นิกม บังประโภชน์. ประธานกรรมการชุมชนเทศทุ่งสองห้อง 317. สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2543
- นิศา ชัยເພື່ອກ. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 307. สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2543
- นิรนถ ศุทธิพันธ์พงศ์. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 306. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
- นเรศ ແບ່ນເກສຣ. สมาชิกชุมชนชินเขต. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543
- นิเวศ ฝ่าสันเทีย. ประธานกรรมการชุมชนเทศทุ่งสองห้อง 325. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
- บุญพิที ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. สมาชิกชุมชนแจ้งวัฒนาฯ. สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2543
- บุญมี พัฒนาขามณ. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 304. สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2543
- บุญพันธ์ ทองมอญ. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนบางบัว. สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2543
- บุญเรือน กันทิมา. สมาชิกชุมชนชุมชนชาชลอลงบางบัว. สัมภาษณ์, 26 สิงหาคม 2543
- บุญเลิศ พงษ์ประยูร. ประธานกรรมการชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 305. สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2543
- ปัญจพร เทวบุญ. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 306. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
- ประกอบ ใจศรี. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 320. สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2543
- ประทุม ชั้นเตชะ. ประธานกรรมการชุมชนตรีเพชร 2. สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2543
- ประพันธ์ มีบุญ. สมาชิกชุมชนตรีเพชร 2. สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2543
- ประเวศ ทุนจันทร์. สมาชิกชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
- พัฒนศินนท์ เท็งสุข. ประธานกรรมการชุมชนเทศทุ่งสองห้อง 319. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
- พันธศักดิ ฉลิตพัฒน์นงนฎ. สมาชิกชุมชนชินเขต. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543
- พันธ์พิญ รังสีสุข. สมาชิกชุมชนบางบัว (ม.อาพีศัย). สัมภาษณ์, 1 กันยายน 2543
- พรพิพพ์ พุทธโถ. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 315. สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2543
- ผลพันธ์ ชัยบุรัณร์. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 312. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
- พิบูล หาญสังกร. สมาชิกชุมชนชินเขต. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543
- ก้าวจิรา เพ็ชรสุข. สมาชิกชุมชนชินเขต. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543
- มารยาท สุขมาก. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 317. สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2543
- มะลิวรรณ พุทธชาติ. ประธานกรรมการชุมชนเทศทุ่งสองห้อง 307. สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2543
- ลดเตี้ยด บุญพร. สมาชิกชุมชนร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
- รอง ใจดี. สมาชิกชุมชนเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 317. สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2543

ลำพูน ไชยฤทธิ์ สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 303. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
เล็ก ทองนาง. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 323. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
เล็ก บุญย่า่นซื่อ. สมาชิกชุมชนชาบท่องบ้านบัว. สัมภาษณ์, 26 สิงหาคม 2543
วชุร ทานจิต. สมาชิกชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
วุฒิพร ใจดีวิบูรณ์. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 323. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
วัฒนา อินมะบูร. สมาชิกชุมชนร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
วนเพญ สดิศย์อุนทร. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 303. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
วาริน โปรดยบารุง. ประธานกรรมการชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 322. สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2543
วารี ขาวสนิก. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 306. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
วีเชียร นำเต้าทอง สมาชิกชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา. สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2543
ศิรินันท์ เกิดแก่น. สมาชิกชุมชนก้าวหน้า. สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2543
เศรษฐี จันทวงศ์. ประธานกรรมการชุมชนเปรมสุขสันต์. สัมภาษณ์, 2 กันยายน 2543
สมนึก เกิดแก่น. สมาชิกชุมชนก้าวหน้า. สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2543
สมนึก นุชโสม. ประธานกรรมการชุมชนบางบัว (ม.อาทิตย์). สัมภาษณ์, 1 กันยายน 2533
สมรักษ์ ใจนาพันธุ์พิพัฒน์. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 327. สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2543
สมพิศ สามฤทธิ์. สมาชิกชุมชนวัดเทวสุนทร. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
สมศรี คงสุนทร. ประธานกรรมการชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 321. สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2543
สรง ผู้ทำ. สมาชิกชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
สายหยุด นิติจิต. สมาชิกชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา. สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2543
สายหยุด ปัญญาเหล. สมาชิกชุมชนร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
เสน่ห์ กิตการ. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 321. สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2543
เสน่ห์ ศรีมูล. สมาชิกชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
สุพิน ทองถู่. ประธานกรรมการชุมชนก้าวหน้า. สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2543
สุพีน พูรณะ. สมาชิกชุมชนร่วมกิจกรุ๊ปพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
สุพจน์ นกศรี. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 322. สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2543
สุพิม เอี่ยมกระօอ สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 303. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
สุรัตน์ กษัตร. สมาชิกชุมชนหลังแฟลตร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
สุวรรณ บริรักษ์. สมาชิกชุมชนก้าวหน้า. สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2543
สังเวียน บุญพร. สมาชิกชุมชนร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
สำราญ ใบคำไข. สมาชิกชุมชนร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
สำราญ นางสาวนันดา ใจดีชานกรรษ์ก้าวหน้าชุมชนทุ่งสองห้อง แม่ค้า. สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2543

- หยุด หวังแก้ว. สมาชิกชุมชนร่วมพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
- อนันต์ คงเกญม. ประธานกรรมการสมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 303. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
- อนันต์ รังษี. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 320. สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2543
- อนันทสุข ป่าลักษวงศ์ ณ อุบลฯ. กรรมการชุมชนแข้งวัววนะพาสุข. สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2543
- อัมพร บุญประจำ. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 306. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543
- อัมพัน เพียรค้า. สมาชิกชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2543
- อ้อย มโนธรรม. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 324. สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2543
- อาnanth สมการ. สมาชิกชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา. สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2543
- อุคร ฤทธิพงษ์. ประธานกรรมการชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 312. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2543
- อุษา สุพลชวัฒิชัย. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนบางบัว. สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2543
- อุไรวรรณ เจนธรกิจ. สมาชิกชุมชนชินเขต. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543
- อำนาจ อ่อนนันต์. สมาชิกชุมชนแปรเมสุขสันต์. สัมภาษณ์, 2 กันยายน 2543
- อำนาจ ยะอนันต์. ประธานกรรมการชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 320. สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2543
- อ้อย มโนธรรม. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 324. สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2543
- อั้กษิพร บำรุงรัช. สมาชิกชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 306. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2543

ภาคผนวก

- 1) สำเนาหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย
- 2) แบบบันทึกข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านของชุมชน
- 3) ข้อมูลชุมชนและสรุปการสัมภาษณ์เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน
- 4) ตัวอย่างภาพถ่ายเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่

ภาคผนวก 2

แบบบันทึกข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านของชุมชน

ข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้าน

ของ

ชุมชน.....

เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

รวมโดย

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านดูนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาภูมิปัญญา
ชาวบ้าน เพื่อส่งเสริมการก่อองเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการสนับสนุนของ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และกรุงเทพมหานคร

ภูมิปัญญาชาวบ้าน คืออะไร ?

เพื่อให้คณะกรรมการชุมชนทุกท่านมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ภูมิปัญญาชาวบ้าน” คณะกรรมการจึงขอขยายความและให้รายละเอียด ดังนี้

“ภูมิปัญญาชาวบ้าน” หรืออาจเรียกว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เอง และนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิคพิเศษ เป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้าง และทางลึก ที่ชาวบ้านคิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 10 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการเกษตรกรรม
2. ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
3. ด้านการแพทย์แผนไทย
4. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน
6. ด้านสวัสดิการ
7. ด้านศิลปกรรม
8. ด้านการจัดการองค์กร
9. ด้านภาษาและวรรณกรรม
10. ด้านศาสนาและประเพณี

ตัวอย่างการบันทึกภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศิลปกรรม

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1.	การทำหัวโขน	นายกานน์ มีเกา 55/2 หมู่ 1 อุบลวนตาตบางเชน ต.วิภาวดีรังสิต แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงฯ 10210 โทร. 9530259

1. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการเกษตรกรรม

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะ และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึงพาตนเองในกระบวนการต่าง ๆ เช่น การทำเกษตรแบบผสมผสาน วนเกษตร เกษตรอrganic ไร่นาสวนผสม การแก้ปัญหาการเกษตรด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต การแก้ปัญหาโรคและแมลง การรักษาปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ (อาทิ การเลี้ยงปลาชนิดต่าง ๆ การเลี้ยงหมู การเลี้ยงเป็ด การเลี้ยงไก่) เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการเกษตรกรรม อายุ่งไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านอุตสาหกรรมกรรมและหัตถกรรม

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการแปรรูปผลิตผล เพื่อชลօการน้ำเข้าตลาดเพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการที่ทำให้ชุมชนท่องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดทั้งการผลิตและการจำหน่าย ผลิตผลทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มนบุคคล หรือบุคคลแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (ผัก ผลไม้ สัตว์) การรวมกลุ่มหอผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้า ตอกไม้ประดิษฐ์ และอื่น ๆ ที่ได้จำกัดสู่ในชุมชน

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มนบุคคล)
1		
2		
3		
4		

3. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการแพทย์แผนไทย

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการแพทย์แผนไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพและอนามัยได้ เช่น การนวดแผนโบราณ การดูแลรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน การดูแลและรักษาสุขภาพแผนโบราณไทย นำสมุนไพรมารักษาโรคและบำรุงร่างกาย เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการแพทย์แผนไทย อายุ่งไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ท่อสูญ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

4. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถ เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การจัดทำ สวนหยом สวนป่า การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อายุ่ไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ หรือ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

5. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการด้านการสะสมและบริการกองทุน และธุรกิจในชุมชนทั้งที่เป็นเงินตราและโภคภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน เช่น การจัดการเรื่องกองทุนของชุมชนในรูปของสหกรณ์ออมทรัพย์ และธนาคารชุมชน การดึงร้านค้าขายผลิตภัณฑ์ของชุมชน เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

6. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านสวัสดิการ

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านสวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคน ให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เช่น การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการ การรักษาพยาบาลในชุมชน การจัดระบบสวัสดิการบริการในชุมชน กองทุนเพื่อการศึกษาของเยาวชนในชุมชน การตั้งกองทุนสวัสดิการประกันสังคมในชุมชน (อาทิ อุบัติเหตุ น้ำท่วม ไฟไหม้) เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านสวัสดิการ อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

7. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศิลปกรรม

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปกรรม สาขาต่าง ๆ เช่น การวัตถุปั้น การรื้น การแกะสลัก ดนตรี นาฏศิลป์ และศิลปะมวยไทย เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศิลปกรรม อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เนื้อร้องศพท่องผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

8. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการองค์กร

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการองค์กร หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการดำเนินงานขององค์กรชุมชนต่าง ๆ ให้สามารถพัฒนาและบริหารองค์กรของตนได้ตามบทบาทและหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้าน กลุ่momทรัพย์ การจัดการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยในชุมชน คณะกรรมการเพื่อการศึกษา คณะกรรมการเพื่อประกันสังคม เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน อาย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	เชือกอ้อย เบอร์โทรศัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

9. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านภาษาและวรรณกรรม

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษาทั้งภาษาท้องถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท เช่น การจัดทำสารานุกรมภาษาท้องถิ่น การบรรยายหนังสือโบราณ การพื้นฟู การเรียน การสอนภาษาท้องถิ่นต่าง ๆ การเขียนหนังสือต่าง ๆ (นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องยาว บทกลอน) เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านภาษาและวรรณกรรม อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ หัวเรื่องหรือผู้เขียน (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

10. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศาสนาและประเพณี

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลัก-ธรรมคำสอนทางศาสนา ความเชื่อและประเพณีดังเดิมที่มีคุณค่า ให้เหมาะสมด้วยการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีด้วยบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น การทำบุญหรือกิจกรรมชนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ของชุมชนตลอดปี อาทิ การจัดงานปีใหม่ การทำบุญและจัดพิธีกรรมทางศาสนา การจัดงานหรือพิธีอื่น ๆ เป็นต้น

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านศาสนาและประเพณี อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ท้องที่ เนื้อร่องคัพท์ของผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

11. ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านอื่น ๆ

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในรายการต่าง ๆ ของภูมิปัญญาทั้ง 10 ด้าน เช่น อาหารไทย ชนนไทยทุกชนิด เป็นต้น ที่อาจเป็นบุคคล หรือกลุ่มบุคคลร่วมกันทำก็ได้

ในชุมชนของท่านมีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านอื่น ๆ อย่างไรบ้าง ?

ลำดับที่	ลักษณะของภูมิปัญญา	ชื่อ ที่อยู่ เนื้อร้องค์ที่หลังผู้ปฏิบัติ (บุคคลหรือกลุ่มบุคคล)
1		
2		
3		
4		

ภาคผนวก 3

ข้อมูลชุมชนและสรุปการสัมภาษณ์เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน

1. ชุมชนชุมชนชื่นบางเขน

1. สภาพทั่วไปของชุมชนชุมชนชื่นบางเขน

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนชุมชนชื่นบางเขน ตั้งอยู่ที่ หมู่ 1 แขวงทุ่งสองห้อง เขตคลองเมือง
 ทิศเหนือ จุดมุ่งบ้านโภสุมรวมใจ
 ทิศใต้ จุดที่คินเอกชน
 ทิศตะวันออก จุดมุ่งบ้านเมืองทองธานี 1
 ทิศตะวันตก จุดที่คินเอกชน

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการอิทธิพลที่ดิน

เป็นชุมชนหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ สภาพอิทธิพลที่ดินมีที่ดินเป็นของคนเอง

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนชุมชนชื่นบางเขน มีพื้นที่ของชุมชนประมาณ 300 กว่าไร่
 ประชากรในชุมชน

1. จำนวนประชากร	1,260 คน
ชาย	645 คน
หญิง	515 คน
2. จำนวนครอบครัว	420 ครอบครัว
3. จำนวนหลังคาเรือน	700 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนชุมชนชื่นบางเขนมีคณะกรรมการชุมชนทั้งหมด 15 คน โดยมีการจัดตั้งกันเองภายในชุมชน
 เมื่อเดือนมีนาคม 2535 ระยะเวลาดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนชุมชนชื่นบางเขนเป็นชุมชนหมู่บ้านที่ชาวชุมชนได้รวมตัวกันจัดตั้งชุมชน เมื่อ พ.ศ.2534
 เพื่อการจัดการด้านสาธารณูปโภคภายในชุมชน และเพื่อการพัฒนาภายในชุมชนต่อไป

สภาพภายในชุมชนเป็นหมู่บ้านที่มีถนนกลางหมู่บ้าน เป็นสายหลักกว้างประมาณ 15 เมตร และ
 มีถนนเข้าซอย

- ด้านสาธารณูปโภค ประชาชนในชุมชนมีน้ำประปาและไฟฟ้าเป็นของตามอัธยาศัย
- มีการเก็บขยะภายในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

- มีการศัพท์สาระณะ
- ภายในชุมชนกำลังสร้างสนามเด็กเล่น และโรงเรียนอนุบาลในชุมชน
- มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- มีทะเลสาบ 2 แห่ง
- มีบ่อปลาบัวน้ำตกน้ำเสีย

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีฐานะดี มีรายได้ต่อครอบครัวสูง โดยมีรายได้เฉลี่ยภาคในกรุงฯ ครัวคือเฉลี่ยตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป การประกอบอาชีพในชุมชนประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือรับจ้างในบริษัท อาชีพรองคือรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ประกอบอาชีพส่วนตัว

1.7 สภาพทางสังคม

1. ระดับการศึกษาของประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่จบปริญญาตรี เด็กในวัยเรียนในชุมชนได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี
2. ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
3. ไม่มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และสร้างโรงเรียนอนุบาลในชุมชน

1.8 สภาพทางสุขอนามัย

ในชุมชนมีสภาพบ้านเรือนแบบบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และทาวเฮาส์ที่มีสภาพบ้านเรือนถาวร มีที่รองรับของเพียงพอ ครอบครัวมีการเก็บของและได้รับสารอาหารถูกสุขลักษณะ มีสถานบริการด้านสาธารณสุข คือ ศูนย์บริการสาธารณสุข 53 และออกซัน

1.9 ต้านจิตใจ

ประชาชนในชุมชนไม่มีสิ่งเสพติดที่สำคัญมากยิ่งแต่ ไม่มีผู้เสพสูรดา การพนันในระดับที่น่าเป็นห่วง มีสถานพักร่องรอยอยู่ใน ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาอยู่เป็นประจำ สถานที่สำคัญทางศาสนา คือ วัดเวทุนาราม

1.10 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชน

- งานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหนอง梅
- กองพัฒนาชุมชน สำนักพัฒนาชุมชน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนชุมชนชั้นบางเขน

2.1 การจัดเก็บขยะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณณรงค์ ศิลาก Ged

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เนื่องจากเมื่อก่อนการจัดเก็บจะภาคในชุมชนจะบุ่งยากต่อการจัดเก็บมาก เพราะชุมชนนี้ขนาดใหญ่พอสมควร และแต่ละบ้านจะมีถังขยะเป็นของตัวเอง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้เสียเวลาในการเก็บอย่างมาก ทางเทศบาลจึงขอความร่วมมือกับทางคณะกรรมการชุมชนในการจัดระเบียบการทิ้งขยะภายในหมู่บ้านใหม่เพื่อให้สะดวกต่อการจัดเก็บมากขึ้น โดยเริ่มทำตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา ปัจจุบัน มีการจัดให้ 10 บ้านทึ้งขยะรวมในจุดเดียวกัน และจัดเก็บในวันจันทร์ พุธ และศุกร์ ในตอนเช้ามีการรณรงค์ การแยกขยะ การจัดเก็บขยะอย่างถูกวิธีโดยทำเป็นเอกสารให้ความรู้แก่คนบ้านน้ำ ส่วนปัญหาคือ 1.ชาวบ้านไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องของสถานที่วางถังขยะ 2. คนใช้ภาชนะบ้านไม่มีความรู้ความเข้าใจในการดักแยกหรือการจัดเก็บขยะที่ถูกวิธี 3. บางครั้งบะลันถังสั่งกลืนเหมือน ในอนาคต มีการขอถังขยะเพิ่มขึ้น

2.2 บ่อบำบัดน้ำเสีย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณพรงค์ ศิลากฤต

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

บ่อบำบัดน้ำเสียนี้เป็นของเจ้าของโครงการ ได้เริ่มนก่อสร้างมาพร้อมกับหมู่บ้านชวนชื่น ในช่วงแรกทางเจ้าของโครงการเป็นผู้ดูแลและออกค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินงาน ต่อมาได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนชื่นในปี 2536 ทางเจ้าของโครงการจึงมอบภาระการดูแลให้แก่ทางคณะกรรมการเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมีทางเจ้าของโครงการเป็นผู้ดูแลกรรมสิทธิ์อยู่ ปัจจุบัน มีขนาดกว้างประมาณ 80 ตารางวา มีกำแพงอิฐคอนกรีตล้อมรอบ มีการสูบน้ำออกบ้านบางช่วง เช่น วันที่ฝนตกหนัก โดยที่เครื่องสูบน้ำ เป็นของเจ้าของโครงการ ทางคณะกรรมการมีการจัดเก็บค่าใช้จ่ายกับสมาชิกในชุมชนครอบครัวละ 30 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายนี้ใช้ในเรื่องค่าไฟฟ้าค่าต่างๆ ที่ใช้ภายในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นของสาธารณะด้วย เช่น ค่าไฟตามรายทาง ค่าไฟเครื่องสูบน้ำ ฯลฯ ด้วยและใช้เป็นค่าท้าความสะอาดถนนภายในหมู่บ้าน และค่าบำรุงรักษาความปลอดภัย บัญชาคือ สามารถจัดเก็บได้เพียง 60% อีก 40% ไม่ให้ความร่วมมือ ในอนาคต จะมีการแยกบ่อบำบัดให้กับทางกรุงเทพฯ เมื่อทางบริษัทเจ้าของโครงการพร้อม

2.3 กองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณพรงค์ ศิลากฤต

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เนื่องจากทางคณะกรรมการมีนโยบายที่จะช่วยเหลือสมาชิกชุมชนที่มีความเดือดร้อนด้านเงินทั้งในชุมชนชวนชื่นบางบุนและชุมชนใกล้เคียง หรือเพื่อจัดสรรงบเป็นทุนการศึกษาแก่เด็กที่เรียนดีแต่ยากจน จึงได้มีแนวคิดที่จะทำกองทุนขึ้น โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2540 และได้ตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้น ปัจจุบัน มีคณะกรรมการ 17 คน เพื่อดำเนินงานต่างๆ ภายใต้กองทุน เงินที่ได้จะได้จากการร่วมกันลงเงินของคณะกรรมการ และเงินที่ขายน้ำเหลือจาก สน.สห. เงินที่หามาได้จะนำไปใช้จ่ายด้านสาธารณสุข

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนศิษย์ห้องป្ูពข่าวมีคณะกรรมการชุมชนทั้งหมด 10 คน โดยมีการเลือกตั้งเองภายในชุมชน เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2539 ภาระการค่าร่างดำเนินการคราวละ 2 ปี

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนศิษย์ห้องป្ูពข่าว วัดหลักสี่ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2533 เป็นเวลาเกือบ 2 ปี โดยประชากรในชุมชนส่วนใหญ่จะอยู่ในชุมชนมากกว่า 30 ปี แต่การจัดการด้านสาธารณูปโภคในชุมชน ยังไม่ทั่วถึง ทำให้ชาวชุมชนรวมตัวกันจัดตั้งเป็นชุมชนศิษย์ห้องป្ูពข่าววัดหลักสี่ขึ้น เพื่อการพัฒนาภายในชุมชนต่อไป

สภาพภายในชุมชนมีการสร้างบ้านเรือน 2 ผู้ก่อสร้างชุมชนมีทางเท้าคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง 1.00 ม. ซึ่งเป็นทางหลักที่ใช้สัญจรในชุมชน

- เส้นทางเข้า - ออกนอกชุมชน คือ บริเวณเชิงสะพานถนนแจ้งวัฒนะ
- ด้านสาธารณูปโภค ประชุมชนในชุมชนมีไฟฟ้าและส่วนใหญ่มีเตอร์เป็นของคนเอง
- ด้านน้ำประปา ประชาชนมีน้ำประปาใช้เพียงพอ แต่ส่วนใหญ่จะต่อจากบ้านอื่น
- มีการเก็บขยะภายในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ
- ในชุมชนยังไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

· ประชาชนในชุมชนมีรายได้เฉลี่ยภายในครอบครัวต่อปี ส่วนใหญ่มีรายได้ดัง

1. รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.63

2. รายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 35,000 บาท ถึง 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.00

3. รายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.37

การประกอบอาชีพในชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพหลัก คือ รับจ้าง อาชีพรอง ที่อัตราราชการ ประกอบอาชีพส่วนตัว

1.7 สภาพทางสังคม

1. ระดับการศึกษาของประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่จะขึ้นระดับประถมศึกษา เด็กในวัยเรียนในชุมชนได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี เนื่องจากชุมชนอยู่ใกล้สถานศึกษา
2. ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
3. ไม่มีการขัดตั้งกลุ่มอาชีพ และศูนย์เด็กเล็ก

1.8 สภาพทางสุขอนามัย

ชุมชนมีสภาพบ้านเรือนค่อนข้างหนาแน่น บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่มีสภาพดาวรีท่องรับขยะมูลฝอยเพียงพอ มีการเก็บของมีค่า แค่ป้อมหาด้านน้ำเน่าเสียในคลองประมาณการกำให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน มีสถานบริการด้านสาธารณูปโภค คือ ศูนย์บริการสาธารณูปโภค 53 , 17

1.9 ด้านจิตใจ

ประชาชนในชุมชนไม่มีสิ่งเสพติดที่ผิดกฎหมายร้ายแรง ไม่มีผู้เสพสูรา การพนันในระดับที่น่าเป็นห่วง ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาอยู่เป็นประจำ สถานที่สำคัญทางศาสนา คือ วัดหลักสี่

1.10 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชน

- งานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหนองได้คัดเลือกให้เป็นชุมชนเป้าหมายปี 2536
- กองพัฒนาชุมชน สำนักพัฒนาชุมชน
- กองสังคมสงเคราะห์ สำนักสวัสดิการสังคม

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนพิมายหลวงปู่ขาว

2.1 กลุ่มออมทรัพย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิวัฒา มงคลกุลสัตย์

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ตั้งขึ้นเมื่อปี 2536 โดยทางชุมชนเป็นผู้เดินทางให้แก่ชุมชนในการให้ความรู้และประโยชน์ในการทำกุ่มออมทรัพย์ นอกเหนือไปนี้ขึ้นชั้นของให้ความช่วยเหลือในด้านการบริหารงานอีกด้วย ทางคณะกรรมการชุมชนจึงได้เริ่มดำเนินการในการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ขึ้น พร้อมทั้งจัดอบรมกระบวนการกรุ๊ปเพื่อดำเนินงานในกลุ่มออมทรัพย์เอง และเป็นผู้จัดการในการร้องขอความช่วยเหลือจากกองทุน ZIP และกองทุนนิยาชาวด้วน ปัจจุบัน มีสมาชิก 70 กว่าคน สมาชิกแต่ละคนจะต้องนำเงินให้แก่กุ่มออมทรัพย์เดือนละ 100 บาท พอยื่นส่งมาคราวน์ 6 เดือน จะสามารถเบิกทรัพย์เงินจากกุ่มออมทรัพย์ได้ โดยจะมีอัตราดอกเบี้ย 2% มียอดเงินรวมประมาณ 20,000 บาท นำฝากที่ธนาคารกรุงไทย และเก็บสำรองที่กุ่มเพื่อกรณีฉุกเฉิน 3,000 บาท กรณีเก็บเงินและส่งเงินกู้จะเก็บทุกคนให้แล้วต้นเดือน และจะให้กู้ในวันเดียวกัน เงินที่เหลือจะนำไปฝากเพิ่มในบัญชี สาขาจะมีการถอนเงินมาเพิ่มโดยต้องผ่านที่ประชุมเพื่อมติในการถอนเงินจากคณะกรรมการ 10 คน มีปัญหาคือ 1. ชำระเงินคืนไม่ตรงกำหนด 2. ไม่จ่ายคืนเงินกู้ 3. คณะกรรมการไม่ไปร่วมไว 4. ขาดคนทำงานช่วยในกุ่มออมทรัพย์ ในอนาคต มีโครงการจะเพิ่มสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน โดยผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปที่ไม่มีรายได้ทางกุ่มจะให้เดือนละ 300 บาท อายุ 70 ปีขึ้นไป 500 บาท และคนพิการให้เดือนละ 500 บาท มีโครงการจะจัดทำกุ่มออมทรัพย์เด็กเพื่อนำเงินที่ได้มาปั้นอยู่และเป็นทุนการศึกษาแก่เด็กที่เรียนดี และสนับสนุนการออมทรัพย์ของเด็ก

2.2 ภาพปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิวัฒา มงคลกุลสัตย์

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

จากการที่คุณกมล ขันทอง ประธานชุมชนมีความคิดที่จะช่วยเหลือชุมชนจึงคิดทำกรุ่นแผ่น กิจชุมชนขึ้นเพื่อช่วยเหลือญาติของผู้ตาย โดยได้เริ่มดำเนินการในปี 2536 ปัจจุบัน มีคุณกมล ขันทอง เป็นประธานในการดำเนินงาน โดยจะเริ่มไร่ตามบ้านๆ ละ 30 นาท จะได้ประมาณ 2,000 - 3,000 นาท เงินส่วนนี้จะมอบให้แก่ญาติผู้ตายที่มาแรง นอกเหนือนี้ทางกรุ่นจะมีพวงหรีดมอบให้กับญาติผู้ตาย เงินที่เรียกว่าจะมีการเก็บทุกเดือนเพื่อก่อสร้างไว้เพื่อใช้บานที่สามาชิกของกรุ่นหรือครอบครัว สามาชิกตาย ปัญหา คือ มีสามาชิกถอนหุ้นเนื่องจากเห็นว่าไม่ได้ประโยชน์ และไม่ให้ความร่วมมือ ในอนาคต ไม่คิดร่วมกับกรุ่นอย่างที่ควรคิด

23 ศูนย์ในชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณขาวัญชา มงคลฤทธิ์

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

จากการที่ทางสาธารณสุขมีความประสงค์ให้ในแต่ละชุมชนมีศูนย์สุขภาพที่จะตอบสนองบริการด้านสุขภาพเบื้องต้น กอบกุ้ลดรักษาโรคที่ไม่ร้ายแรง ทางชุมชนจึงได้เข้าร่วมโดยส่งสามาชิกในชุมชนเข้ารับการอบรมมาตั้งแต่ปี 2540 แต่เมื่อจากชุมชนขาดพื้นที่ในการทำศูนย์สุขภาพทางคณะกรรมการจึงจัดเป็นศูนย์แห่ง ปัจจุบัน มี ๘ ห้อง ที่ผ่านการฝึกอบรม ๗ ห้อง คือ คุณกมล ขันทอง, คุณขาวัญชา มงคลฤทธิ์, คุณวรรษศรี ศรีสมศักดิ์, คุณอรุณ กิจเจริญ, คุณนงลักษณ์ กิ่งแก้วโภหาร, คุณศรี ฉั่งพิกพ มี ศูนย์ ๒ ห้อง มีคุณวรรษศรี และคุณนงลักษณ์ คุณ ณ ใจหน้าที่จากศูนย์สาธารณสุขที่ ๕๓ กอบกุ้ลดรุ่งศูนย์และตรวจสอบปริมาณยา โดยจะขอมาตรวจสอบทุกเดือน และจะมีการจัดประชุม ๘๘๘. เป็นประจำทุกเดือนด้วย ปัญหา คือ ขาดสถานที่ในการจัดทำศูนย์สุขภาพ ในอนาคต พยายามหาสถานที่ในการจัดทำศูนย์สุขภาพอยู่

3. ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา

1. สภาพทั่วไปของชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ตั้งอยู่แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ทิศเหนือ ติดกับ หมู่บ้านละออพิพธ์

ทิศใต้ ติดกับ หมู่บ้านโภสุน :

ทิศตะวันออก ติดกับ หมู่บ้านรัตนชัย

ทิศตะวันตก ติดกับ หมู่บ้านหลักสี่วิลล่า

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการอีกครองที่ดิน

เป็นชุมชนบ้านขั้นสรร เป็นลักษณะบ้านทาวน์เฮาส์ติดกัน มีบ้านพักอาศัยประมาณ 100 หลังคาเรือน

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา มีพื้นที่ประมาณ 30-40 ไร่ จำนวนครอบครัวนี้ประมาณ 100 ครอบครัว

1.4 กิจกรรมการชุมชน

ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา มีกิจกรรมการชุมชน จำนวน 6 คน โดยการเลือกตั้งของประชาชน ในชุมชน ตามระเบียบกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2541 มีวาระในการคัดกรองค่าแรงค่าเหมาค่าวา ละ 2 ปี โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในการติดต่อประสานงานกับสำนักงานเขตหลักสี่

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา แรกเริ่มนี้คือการบ้านขั้นสรร ให้เชื้อที่ทรงบริเวณชุมชนร่วม กิจกรุงศรีพัฒนา และสร้างเป็นบ้านจัดสรรจำนวนประมาณ 100 หลัง ซึ่งเพื่อขาย โดยเริ่มสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 ครั้งแรกซึ่งมีผู้มาเข้าพักน้อย แต่พอต่อมาเรื่อยๆ คนเริ่มเข้ามาอาศัยมากขึ้นจนครอบคลุมทุกบ้าน ส่วนมากจะเป็นที่คนทำงานในบริเวณละแวก ซึ่งมาซื้อเพื่อพักอาศัย

สภาพทางกายภาพ โดยทั่วไปของชุมชน มีถนนคอนกรีต รถบันไดสาธารณะ จั่วสูง 2 ฝั่ง ไฟฟ้าบริเวณรอบๆ หมู่บ้านทางชุมชนได้มีการเก็บค่าไฟรายเดือน โดยเรียกเก็บทุกบ้านเพื่อเป็นการป้องกันความไม่ปลอดภัยอันจะเกิดกับชุมชน ภายในชุมชนมีโทรศัพท์สาธารณะ กึ่งหมู่บ้านมีเพียง 1 ตู้เท่านั้น สภาพโดยทั่วไปมีความสะอาดเรียบร้อย

1.6 ลักษณะเศรษฐกิจ

ประชาชนในชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับราชการ (องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย) ตรงบริเวณ ถนนแจ้งวัฒนะ โดยมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง

1.7 สภาพสังคม

การศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะจบปริญญาตรี

ศาสนา ประชาชนในชุมชนทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้ซึ่งไม่มีศูนย์เคารพสักแห่งเดียวในชุมชน และยังไม่มีการจัดตั้งกลุ่มในชุมชน

ความปลอดภัย ทางชุมชนมีการป้องกันความปลอดภัยโดยให้ทุกบ้านซ่อมแซมสอดส่องดูแล บริเวณรอบ ๆ บ้านของตนเองว่าพบเห็นสิ่งผิดปกติให้แจ้งเจ้าหน้าที่เข้ามาตรวจสอบทันที

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีความสะอาด เนื่องจากมีการรณรงค์ โครงการ “หน้าบ้านน่ามอง” ซึ่งประสบความสำเร็จมาก บริเวณรอบ ๆ หมู่บ้านมีถังขยะตัดแยก ภายในชุมชน ไม่มีผู้ที่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง และมีศูนย์บริการสาธารณสุข ภายในชุมชน

1.9 ด้านอิตใจ

ภายในชุมชน ไม่มีการเล่นการพนันหรือมีอบายมุขเลย มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวัน สำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก วันสงกรานต์ วันปีใหม่ วันแม่ เป็นต้น

ประชาชนส่วนใหญ่จะไปทำบุญใส่บาตรหรือประกอบพิธีทางศาสนา ณ วัดหลักสี่ ซึ่งอยู่ใกล้ กับชุมชน และภายในชุมชนและคนทั่วไปนับถือ หลวงปู่เสือ ถือเป็นสิงห์ศักดิ์สิทธิ์ประจำชุมชน ที่ใช้ชีวิตริบุรี ให้แก่ทุกคนมีความรักใคร่ สามัคคิกัน

1.10 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

1. ฝ่ายรักษาของเขตหลักสี่
2. ศูนย์บริการสาธารณสุข ๕๓ หุ่งสองห้อง ชื่นกับเขตหลักสี่

2. ลูกปืนลูกภาษาชาวบ้านในชุมชนร่วมกิจกรรมครีพัฒนา

2.1 การทำร่องเท้าหนัง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุทธศักดิ์ บุรณะ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.รักนิฐุล บุญธิคุณ และคณะ

นายสุทธศักดิ์ บุรณะ เรียนจบจากเพาะช่างทางด้านช่างหนัง เมื่อก่อนทำกระเบื้องเมือง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมีทุนน้อย และขายไม่ค่อยดี จึงหยุดำรงประชานิรัตน์ จึงเริ่นทำร่องเท้าหนังขาย โดยมือทำเสร็จแล้วส่งขายตามตลาด ปัจจุบัน การเงินฝืดเคือง เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ จึงทำให้ค่า ครองชีพสูง และส่งผลให้ค่าวัสดุคิดมีราคาแพง เลยทำให้ราคาดันทุนสูงขึ้น กำไรจึงได้น้อยลงตามไป ด้วย สภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยเนื่องจากมีความชื้นมาก ส่งผลให้กาวในการทำร่องเท้าซึ่งเป็นหนึ่ง ในกระบวนการที่สำคัญนั้นไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้มีการผลิตออกสู่ตลาดช้ากว่าปกติ ปัจจุบัน คือ มีนกทุน ไม่มี สภาพดินพื้นที่ดี ไม่เอื้ออำนวย ไม่มีคลาดรองรับสินค้า ในอนาคต มีความต้องการเปิดร้านเพื่อเป็น อุคตานกรรมในครัวเรือน และต้องการเปิดโรงเรียนสอนทำร่องเท้า และเครื่องหนัง เพื่อถ่ายทอดวิชา ความรู้ให้กับชนรุ่นหลัง

2.2 ทำงานกล้วย และข้าวต้มมัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุงอัมพัน เพียรค้า

ผู้สัมภาษณ์ : นาขภรทัศ อุคਮศิลป์

เนื่องจาก อุงอัมพัน เพียรค้า เกษียบรัชการแล้วเขาก็ทำงานขาย เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ปัจจุบัน ทุกๆ วันที่ว่างก็จะทำข้าวต้มมัด และขนมกล้วยมาขาย แต่ถ้าวันใดไม่ว่างก็จะไม่ทำ เพราะที่ทำข้าวต้มมัด และขนมกล้วยขึ้นเพื่อไม่ให้คนเองว่างงานเกินไป ส่วนปัญหา เนื่องจากครอบครัว ค่าครองชีวิตค่าบ้านห้องนอนที่จ่ายให้ขาดกันที่จะรับช่วงต่อในการทำงาน ในอนาคต เขาก็จะทำงานขายอย่างนี้จนกว่าจะทำไม่ไหว

4. ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา

1. สภาพทั่วไปของชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

คลองเปรมประชาพัฒนา ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตคลองเมือง

ทิศเหนือ ติดกับ คลองไฝ่เจียว

ทิศใต้ ติดกับ สะพานไม้คัคหลักสี่และชุมชนคิมย์หลวงปู่ขาว

ทิศตะวันออก ติดกับ คลองเปรมประชากร

ทิศตะวันตก ติดกับ หมู่บ้านโภสุวรรณใจ

1.2 ขนาด บาร์เบก และสภาพการติดต่องที่ดิน

เป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ มีบ้านพักอาศัยประมาณ 151 หลังคาเรือน ประชาชนทั้งหมดอาศัยอยู่ในที่ราชพัสดุ

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา มีพื้นที่ประมาณ 14 ไร่ เรียงตามแนวคลองเปรมประชากร ระยะทางประมาณ 1.5 กิโลเมตร มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 749 คน

ชาย	343 คน
-----	--------

หญิง	406 คน
------	--------

จำนวนครอบครัว	182 ครอบครัว
---------------	--------------

จำนวนหลังคาเรือน	151 หลังคาเรือน
------------------	-----------------

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา มีคณะกรรมการชุมชน จำนวน 6 คน โดยการเลือกตั้งของประชาชน ในชุมชน ตามระเบียบกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2541 มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราว at. 2 ปี โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งต่อๆ ในการติดต่อประสานงานกับสำนักงานเขตหลักสี่

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนคลองเปรมประชาพัฒนา เป็นชุมชนดั้งเดิม โดยชาวบ้านอาศัยอยู่เป็นเวลานานกว่า 31 ปี มาแล้ว ครั้งแรกยังมีจำนวนหลังคาเรือนน้อย ต่อมามีเมืองเข้ามาอาศัยในชุมชนจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยส่วนมากจะมาจากต่างจังหวัดเพื่อมาหารงานทำ จนกล้ายเป็นชุมชนแออัด จึงมีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้น เพื่อแก้ปัญหาของชุมชน

สภาพทางกายภาพ โดยทั่วไปของชุมชน มีทางเดินเท้าคอนกรีต กว้างประมาณ 1 เมตร บางส่วนของชุมชนเป็นเส้นทางหลักในการสัญจรไปมา ถนนคดไม่สามารถเข้าออกได้ เข้าออกได้เฉพาะรถจักรยานยนต์ภายในชุมชนมีสะพานข้ามคลองเปรมประชากร จำนวน 5 สะพาน เป็นสะพานไม้คิณ เท้า 2 สะพาน สะพานเหล็กคิณเท้า 1 สะพาน และสะพาน คสล. ถนนผ่านไส้ 2 สะพาน ประชาชนส่วนใหญ่มีบ้านพักอาศัยเป็นอาคารถาวร และใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง โดยมีมิเตอร์เป็นของคนเอง ประชาชนร้อยละ 31 ใช้น้ำประปาของการประปานครหลวง โดยมีมิเตอร์เป็นของนายนายและร้อยละ 70 ใช้น้ำประปาของชุมชน ไฟฟ้าทางเท้าในชุมชนอาศัยจากบ้านของประชาชนที่อยู่ริมทางเดินเท้าภายในชุมชนซึ่งไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ สภาพโดยทั่วไปมีความสะอาดเรียบร้อย โดยได้รับรางวัลประภาคชุมชนสะอาดดีเด่นของสำนักงานเขตค่อนเมือง เมื่อ พ.ศ.2534

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนในชุมชนร่วมกิจกรุงศรีพัฒนา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจำนำ โดยมีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี ดังนี้

1. รายได้มากกว่า 50,000 บาท จำนวน 95 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 52.20
2. รายได้ระหว่าง 35,000 – 50,000 บาท จำนวน 64 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 35.16
3. รายได้ต่ำกว่า 35,000 บาท จำนวน 23 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 12.64

1.7 สภาพสังคม

การศึกษา ประชาชนในชุมชน บุการศึกษาเดียว จำนวน 543 คน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.24 รองลงมาจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.52 และมีผู้กำลังศึกษาอยู่ 297 คน โดยมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเลข จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

เลือก
แบบปรับ
เปลี่ยน

ศาสนा ประชาชนในชุมชนทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้ขึ้นไม่มีศูนย์ศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่ไหน แต่เป็นที่บ้านของชาวพุทธในชุมชน และขึ้นไม่มีการจัดตั้งก่อตุ้นในชุมชน

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวร มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้านและท้องท้าในชุมชนอยู่เสมอ แต่เนื่องจากอยู่ริมคลองเปรมประชากร ซึ่งมีน้ำเน่าและสั่งกลิ่นเหม็น จึงเป็นปัญหาระบบสาธารณูปโภค ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณูปโภคที่ 53 ทุ่งสองห้อง

1.9 ด้านอิฐใจ

ภายในชุมชนไม่มีการเล่นการพนันหรือมีอบาชุมชนในระดับที่น่าเป็นห่วง มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก เป็นต้น ประชาชนไม่ทำบุญใส่บาตรหรือประกอบพิธีทางศาสนา ณ วัดหลักสี่ ซึ่งอยู่ใกล้กับชุมชน

1.10 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

1. งานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหนอง梅 โอดิคัลเลือกเป็นชุมชนเป้าหมายปีงบประมาณ 2534
2. ศูนย์บริการสาธารณูปโภค 053 ทุ่งสองห้อง

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนคลองเปรมประชากรพัฒนา

2.1 การเลี้ยงไก่ชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายทองหล่อ หลังสาม

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิงสุวรรณ และ นายสมพงษ์ แซ่หลี

นายทองหล่อ มีงานบาร์บีคิว รับราชการอยู่ แต่ไม่สามารถในการเลี้ยงไก่ชน ซึ่งเคยเลี้ยงในตอนเป็นเด็ก ในตอนแรกจะรับไก่จากญาติพี่น้องมาเลี้ยงเป็นงานอดิเรก ต่อมามีไก่เพิ่มมากขึ้น จึงนำไก่ที่เลี้ยงไปขายเพื่อเป็นรายได้เสริมและหาไก่พันธุ์ต่าง ๆ มาเลี้ยงเพิ่มเพื่อเพาะพันธุ์ ปัจจุบัน มีการสร้างเล้าไก่เพื่อใช้ในการเลี้ยง มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ปัจจุบันมีไก่อยู่ประมาณ 30 A มีไก่พันธุ์ไทย พ่นะ และเวียดนาม ปัญหาคือ ระยะแรกประสิทธิภาพของโรคไก่ เช่น โรคไข้ขาว rar หลังจากได้ศึกษาด้วยตนเอง จึงได้ไปหาซื้อวัสดุป้องกัน โดยไปหาซื้อจากสวนชุบชีว ซึ่งใช้ได้ผลเป็นอย่างดี เนื่องจากปัญหาน้ำท่วมมาก ครั้ง แต่ก็ไม่เกิดปัญหามากนัก ในอนาคต ยังไม่ได้วางแผนการไว้ ข้างหน้าจะต้องเลี้ยงไว้เป็นงานอดิเรกและจำหน่ายตัวบ

2.2 ตัดเย็บเสื้อผ้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางอานันท์ สมการ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี

นางอานันท์ สมการ เป็นคนด่างจังหวัด ข้ามมาอยู่ที่ชุมชนคลองเปรมประชากรนามเมื่อปี 2529 โดยประกอบอาชีพรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งฝึกฝนมาจากเพื่อนที่ค่างจังหวัด ปัจจุบัน ที่บ้านประกอบอาชีพค้าขายของชำควบคู่ไปกับรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งมีมาอยู่เรื่อยๆ จากการสอบถาม นางอานันท์ สมการ เพิ่งจะกลับมาจากการทำงานที่ด่างประเทศการตัดเย็บเสื้อผ้าจะตัดตามแบบที่ลูกค้านำมาให้ จะจะนี้ประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่กำลังเก็บเงินเพื่อออกไปทำงานที่ด่างประเทศอีกรอบหนึ่ง และจะทำต่อไป

2.3 นวลดแผนโน้นราย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายชอน พวงระกำ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี

เดิมขายของ เป็นคนจังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการจับเส้น จึงรับจ้างนวดเป็นอาชีพเสริม เมื่อข้ามมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ได้ทำงานอยู่ที่กรมทาง เป็นอาชีพหลัก จนกระทั่งเกยขยะอาชญากรรม ปัจจุบัน มีอายุ 80 กว่าปี และเลิกรับจ้างนวดแล้ว

2.4 ก่อรุ่มรยองค์เพื่อความสะอาด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวิเชียร น้ำเด้าทอง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี

เมื่อ คร.พิจิตรา ได้เขียนเป็นผู้สำรวจการกรุงเทพ พ.ศ.2539 ห่านได้มีโครงการทำแม่น้ำลำคลองให้สะอาด ทางชุมชนจึงได้จัดตั้งก่อรุ่มรยองค์เรื่องความสะอาด โดยขอความร่วมมือกับชาวบ้านในกิเร่อ ความสะอาด จนกระทั่งปี 2534 จึงได้รับรางวัลประ愬ชุมชนสะอาดดีเด่นของสำนักงานเขตตอนเมือง ปัจจุบัน มีผู้เข้าร่วมก่อรุ่มรยองค์ 2 จุด มีการรณรงค์เรื่องความสะอาดในชุมชนเป็นระยะๆ โดยได้รับการสนับสนุนจากทางเทศบาลเขต ปัญหา คือ ปัจจุบันขาดการสนับสนุนจากทางราชการอย่างมาก และขาดการรณรงค์เรื่องของความสะอาดทำให้ชาวบ้านไม่ให้ความสนใจ นอกจากนี้การทำความสะอาดลำคลอง เป็นไปได้ยาก เนื่องจากมีขยะมากจากชุมชนอื่น ในอนาคต ทางองค์กรบริหารชุมชนได้พยายามติดต่อขอความร่วมมือจากทางเทศบาลเขตเป็นระยะๆ ในการให้ความช่วยเหลือเกื้อกันอุปกรณ์และความรู้ ต่างๆ แก่ชุมชน

2.5 ศูนย์สุขภาพ (ศูนย์ยา)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวิเชียร น้ำเด้าทอง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี

เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้เด็กชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้ เมื่อคืนปี 2543 ทางองค์กรบริหารชุมชน จึงทำการจัดตั้งศูนย์สุขภาพขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนจากศูนย์อนามัยที่ 53

โดยให้ข้าสามัญประจำบ้าน บานเก็ปวด ฯลฯ ปัจจุบัน ได้จัดตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 111/351 การเบิกจากต้องไปเบิกจากสูนย์อนามัยที่ 53 ส่วนปัญหา คือ ตอนแรกขาดการสนับสนุนจากรัฐบาล จนกระทั่งมีกระแสทางสื่อต่างๆ ทำให้รัฐบาลให้ความสนใจมากขึ้น ในอนาคต ทางองค์กรบริหารชุมชนได้ขึ้นเรื่องเพื่อขอการสนับสนุนจากทางหน่วยงานราชการมากขึ้น

2.6 ผู้นำบ้านผู้ติดยา

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี
เนื่องจากในปัจจุบันมีการระบาดของยาเสพติดอย่างมากโดยเฉพาะ บานบ้า และสูสีเสพมักจะเป็นเด็กในวัยเรียน ประกอบกับทางหน่วยราชการมีนโยบายที่จะจัดยาเสพติดออกจากชุมชน ทางองค์กรบริหารชุมชนจึงได้ทำการจัดตั้งศูนย์บ้านผู้ติดยาขึ้นแก่บุคคลที่สมควรจะเลิกยา ซึ่งจัดตั้งเมื่อต้นปี 2543 โดยได้รับการสนับสนุนจาก ปปส. ปัจจุบัน มีผู้เข้ารับการบำบัดหลายคน บางคนเลิกได้บ้างคนเลิกและไม่สามารถเลิกได้ ปัจจุบันดังอยู่เป็นบ้านไม้อ้อยช่วงหัวของชุมชน การรับยาจะรับจากหน่วยงานชุมชนไฟฟ์ ซึ่งอยู่นอกชุมชน สำหรับปัญหา คือ ขาดความร่วมมือจากพ่อแม่ของเด็กที่ติดยา และเด็กบางคนหนีออกจากที่บ้านไป ในการที่จะสร้างศูนย์บ้านผู้ติดยาที่นี่สภาพที่ดีขึ้น

2.7 องค์กรบริหารชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวิเชียร น้ำเต้าทอง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี

เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ จึงให้มีการจัดตั้งองค์กรบริหารชุมชนฯ ดังนั้นในชุมชนคลองเปรูบฯ ประชาพัฒนา ซึ่งจัดตั้งองค์กรบริหารชุมชนขึ้นโดยประกอบด้วยคณะกรรมการ 9 คน รวมประธานและเลขานุการเลือกตั้งในทุก ๆ 2 ปี โดยมีทางเขตเป็นผู้แต่งตั้ง ปัจจุบัน คุณวิเชียร น้ำเต้าทอง เป็นรักษาการหัวครัว เนื่องจาก คุณวิเชียร ซึ่งเป็นประธานคนปัจจุบัน ได้พ้นภาระและมี คุณสัญญา เป็นเลขานุการคุณวิเชียร ทำหน้าที่ให้กำปรึกษาอยู่ ส่วนปัญหา ที่ค่อนขันคล่องแปรปรวน เป็นของกรมพาราชพัสดุ จึงทำให้การขอสาธารณูปโภค เช่น น้ำประปา หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทำได้ลำบากมาก และชาวบ้านต่างก็ไม่ให้ความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ที่ทางชุมชนจัดขึ้น กิจกรรมหรืองานใด ๆ จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีผลตอบแทนหรือสิ่งของที่มีค่าเพื่อเป็นแรงบันดาลใจ ในอนาคต จะมีการเลือกประธานคนใหม่ จึงได้ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทุกครัวเรือนทราบ จะมีการสร้างตึกอำนวยการของชุมชน โดยตอนนี้รอเรื่องอนุมัติ

2.8 คำรำข่าวเงิน หรือคำรำของบ้าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสาบทุด นิติจิตร (ผู้ให้คำรำของชุมชน)

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ และ นายสมพร แซ่หลี

เนื่องจากชุมชนต่าง ๆ ที่อยู่ในกรุงเทพฯ มีมาก ทำให้ต้องคุ้มไม่เข้าถึง ทางกรมค้ำรวางใจให้ นโยบายแก่ชุมชนต่าง ๆ โดยในแต่ละชุมชนให้มีตัวรวจความเงินหรือภาระชาวบ้าน เรียกว่า ตัวรวจบ้าน โดยให้ลูกน้ำซึ่งในชุมชนที่มีเวลาว่าง เสียสละเวลา ออกราชการความสงบเรียบร้อย เฉพาะชุมชนของตนเองเท่านั้น โดยผู้ที่จะเป็นตัวรวจชุมชนได้นั้น ต้องผ่านการฝึกอบรมจากทางกรมค้ำรวาง เมื่อผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรแล้ว เจ้าหน้าที่จะออกบัตรให้ว่าเป็นตัวรวจชุมชน ปัจจุบัน ตัวรวจชุมชนหรือ ตัวรวจบ้านนั้น จะทำหน้าที่ออกตรวจนราความสงบเรียบร้อยของแต่ละชุมชน และห้ามออกไปปฏิบัติงานนอกชุมชน โดยคิดขาด เมื่อมีโจรผู้ร้าย ตัวรวจบ้านจะทำการจับกุมโดยที่ตัวรวจบ้านนั้นจะไม่ใช้อาวุธ และกุญแจเมื่อ เมื่อจับผู้ร้ายได้แล้วก็จะแจ้งให้ทางตัวรวจที่ กบ. มารับตัว หรือตัวรวจจะนำส่งที่ กบ. เอง เวลาปฏิบัติงานของตัวรวจบ้านจะออกตรวจนราความสงบเรียบร้อยของแต่ละชุมชน ร่วม กับตัวรวจจาก กบ. ส่วนในวันอาทิตย์ จะรับการฝึกและประชุม ณ ที่ศูนย์ใหญ่ อยู่ภาคการเคหะฯ ซึ่ง ในปัจจุบันมีตัวรวจบ้านประจำอยู่ 14 กบ เป็นครุ่นที่ 4 และกำลังจะฝึกอบรมครุ่นที่ 5 ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตัวรวจบ้านจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง ทางการไม่ได้ให้การสนับสนุนใด ๆ ปัญหา คือ แรกเริ่มที่มี ตัวรวจบ้าน ชาวบ้านซึ่งไม่ให้การยอมรับ ขาดแคลนอุปกรณ์สำหรับ เนื่องจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตัวรวจบ้านต้องออกเอง และมีอำนาจอยู่ในขอบเขตเฉพาะที่ใน ชุมชนของคนเท่านั้น ในอนาคต กำลังจะมี การจัดตั้งศูนย์อำนวยการในชุมชน เสนอให้กรมค้ำรวางร่องฐานะของตัวรวจความเงิน หรือตัวรวจบ้าน ให้มีฐานะเทียบเท่าตัวรวจ และกำลังเสนอให้กรมค้ำรวางขยายอำนาจของตัวรวจบ้านให้สามารถปฏิบัติงานนอกพื้นที่ชุมชนได้ เนื่องจากเคยมีผู้ร้ายก่อคิดในชุมชนแล้ววิ่งหลบหนีออกจากชุมชน ตัวรวจชุมชน ก็ไม่สามารถดัก抓คนจับผู้ร้ายได้

5. ชุมชนมิตรประชาพัฒนา

1. สภาพทั่วไปของชุมชนมิตรประชาพัฒนา

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนมิตรประชาพัฒนา ตั้งอยู่ที่ ถนนแจ้งวัฒนะ ซอย 5 หมู่ 3 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ ทิศเหนือ ติดกับ องค์กรไทรศพท์แห่งประเทศไทย
 ทิศใต้ ติดกับ แฟลตค้ำรวางส่วนกลางทุ่งสองห้องและชุมชนร่วมพัฒนา
 ทิศตะวันออก ติดกับ คลองเปรมประชากร
 ทิศตะวันตก ติดกับ การเคหะแห่งชาติหลักสี่

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เนื้อที่ชุมชนแออัดขนาดกลาง ขนาดดามแนวคลองเปรมประชากร เป็นระยะทาง 400 เมตร ลักษณะบ้านพ้าอาศัยส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ปูกระเบื้องดูดีริราชพัสดุ จำนวน 58 หลังคาเรือน

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนคลองเปริมประชาพัฒนา มีพื้นที่ 5 ไร่ เรียบตามแนวคลองเปริมประชากร เป็นระยะทาง 400 เมตร มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 280 คน

ชาย	141 คน
หญิง	139 คน
จำนวนหลังคาเรือน	58 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

มีนายสมเดช พรมผล เป็นผู้นำชุมชน

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนมีครรภชาพัฒนา เดิมเป็นหมู่บ้านเด็ก ๆ มีสภาพ容貌ร่วนรูปประมาณ 5 หลังคาเรือน โดยลักษณะสภาพความเป็นอยู่ถูกทางทุ่งนา มีชื่อเรียกโดยทั่วไปว่าหมู่บ้านริมคลอง ซึ่งเรียกตามสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งคิดริมคลองเมื่อ 30 ปีที่แล้ว โดยสภาพของคลองเป็นคลองที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีแนวป่าเสะแกะขึ้นเดินทั้งสองฝั่งคลอง โดยพื้นที่ทั้งหมดเป็นของทางราชการแต่ประชาชนได้บุกรุกเพื่อเป็นที่ปลูกบ้านเรือนสำหรับอยู่อาศัย

สภาพทางกายภาพ โดยทั่วไปของชุมชน เป็นชุมชนแออัด มีประชากรอยู่อาศัยประมาณ 80 ครอบครัว ลักษณะชุมชนเป็นแนวยาวตามคลอง ซึ่งความยาวของชุมชนมีความยาวประมาณ 500 เมตร ความกว้างประมาณ 30 เมตร มีประชากรอาศัยในชุมชนประมาณ 400-500 คน ชุมชนใกล้เคียงคือชุมชนศิษย์หลางป่าขาว

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนในชุมชนมีครรภชาพัฒนา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่จะออกไปทำงานข้างนอก พื้นที่ส่วนมากของชุมชนจะใช้เป็นที่อยู่อาศัยมากกว่า เนื่องจากพื้นที่มีจำนวนจำกัด ไม่เหมาะสมที่จะทำการเกษตรกรรมหรืออุดสาหกรรม

1.7 สภาพสังคม

การศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษา (50.71%) รองลงมาได้แก่ มัธยมศึกษา (10.71%) และอาชีวศึกษา (5.36%) โรงเรียนใกล้ชุมชน ได้แก่ โรงเรียนพไทอุดมศึกษา โรงเรียนวัดหลักสี่

ศาสนา ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ วัดใกล้ชุมชน ได้แก่ วัดหลักสี่

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

คู่สมรสคุณกำเนิด 78.43% และเด็กแรกเกิด อายุ 5 ปี ขาดสารอาหาร 10.0% สถานพยาบาลใกล้ชุมชน ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุข 53

6. ชุมชนแจ้งวัฒนาสุข

1. สภาพทั่วไปของชุมชนแจ้งวัฒนาสุข

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนแจ้งวัฒนาสุข ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 4 แขวงทุ่งสองห้อง เขตคลองเมือง
 กิษเหนือ ติดกับ ถนนแจ้งวัฒนา
 กิษใต้ ติดกับ โรงพยาบาลทุ่งสองห้อง และโรงพยาบาลประปา
 กิษตะวันออก ติดกับ ตลาดพงษ์เพชรเมืองทอง
 กิษตะวันตก ติดกับ กองบัญชาการทหารสูงสุด

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นชุมชนประเภทชุมชนบ้านจัดสรร ขนาดใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่มีบ้านพักอาศัยและที่ดินเป็นของตนเอง

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนแจ้งวัฒนาสุข มีพื้นที่ประมาณ 85 ไร่ มีจำนวนบ้านเลขที่ 834 หลัง
ชาย 399 flu
หญิง 435 คน
จำนวนครอบครัว 214 ครอบครัว
จำนวนหลังคาเรือน 195 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนแจ้งวัฒนาสุข มีคณะกรรมการชุมชน จำนวน 9 คน โดยการเลือกตั้งของประชาชนในชุมชน ตามระเบียบกรุงเทพมหานคร เมื่อ พ.ศ. 2534 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2539 และเลือกตั้งเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2540 มีภาระในการดำเนินการประจำรายเดือน 2 ปี

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

สภาพโดยทั่วไปชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีบ้านพักอาศัยเป็นอาคารลักษณะชั้นเดียว ห้องนอนเป็นถนน คสส. กว้างประมาณ 5-6 เมตร เชื่อมติดต่อกันสนับสนุนได้ร่วมกัน จึงสามารถ

3 ซอย และมีทาง คสส. เชื่อมต่อกันตลอดชุมชน ประชาชนในชุมชนใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้านครหลวง และใช้น้ำประปาจากการประปานครหลวง โดยมีนิเตอร์เป็นของคนเองทุกหลังคาเรือน ในชุมชนนี้ โรงเรียนทั้งสองห้อง ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาของ กทม. 1 โรง และมีโทรศัพท์สาธารณะจำนวน 2 เครื่อง

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนในชุมชนแห่งวัฒนาพาสุข ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับเข้า คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาประกอบอาชีพส่วนตัว และรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว ดังนี้

3. รายได้ต่ำกว่า 35,000 บาท จำนวน 45 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 21.03
4. รายได้ระหว่าง 35,000 – 50,000 บาท จำนวน 61 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.50
5. รายได้มากกว่า 50,000 บาท จำนวน 108 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 50.47

1.7 สภาพสังคม

การศึกษา ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.73 รองลงมาจนถึงการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.55 เด็กในวัยเรียนในชุมชนได้เข้าเรียนตามเกณฑ์ทุกคน

ศาสนา ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยคิดเป็นร้อยละ 98.80 ของผู้คนนับถือ ศาสนาคริสต์ และอิสลาม

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการจัดบ้านพักอาศัยอยู่ต่ำสูงลักษณะ มีที่ร่องรับจะเพียงพอ มีการจัดเก็บของอย่างสม่ำเสมอ มีคุณสมบัติการสาธารณสุขที่ 53 และสถานพยาบาลของเอกชนอยู่ใกล้ชุมชน มีการพวงหรีดถวายความสะอาดอยู่เป็นประจำ รวมทั้งในวันสำคัญต่างๆ ด้วย

1.9 ศ้านจิตใจ

ประชาชนในชุมชนไม่มีการเสพยาเสพติด ที่มีคุณภาพร้ายแรง ไม่มีการเสพสุราหรือเล่นการพนันในระดับที่น่าเป็นห่วง ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นประจำทุกปี มีวัฒนธรรม (วันไฟเขียว) อยู่ใกล้ชุมชน

1.10 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตค่อนเมือง

2. คุณปัญญาชาวบ้านในชุมชนแจ้งวัฒนาคมฯ

21 การทำสวนผสม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอุ่งบุญทิ้ง ปลากะวงศัณ อุบลฯ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

คุณอุ่งบุญทิ้ง อยู่ในพื้นที่นี้มาตั้งแต่เด็ก และเคยเป็นกำนันมากกว่า 20 ปี ปัจจุบันได้ลาออก เดิน มืออาชีพทำนาและเปลี่ยนมาทำสวนจนถึงปัจจุบัน การทำสวนผสม จะปลูกอะไรก็รู้ว่า กล้วย มะพร้าว และ ทับปอปลา เลี้ยงปลานิล ปลาสวาย ปลาดุก และเป็นหัวหน้ากลุ่มเกษตรกรแห่งทุ่งสองห้อง ปัจจุบัน พื้นที่บางส่วนเกือบทั้งหมดคือสวนคืนน้ำ ไม่นานมานี้ชาวบ้านที่ทำสวนกับคุณอุ่งบุญทิ้ง ก็ต้องข้ามที่ไปหาที่ทำกินที่อื่น ดังนั้น พื้นที่ในการทำสวนคงเหลือแค่ต่องคุณอุ่งบุญทิ้ง เพียงแค่ 100 กว่าตราร่วมๆ ไม่การปลูกสวนผสม และ คุณอุ่งบุญทิ้งเป็นผู้จัดทำต้นกล้าผลไม้ สมุนไพร ไม้ดอกไม้ประดับ ให้ชาวบ้านในชุมชนแจ้งวัฒนาคมฯ ในปัจจุบันคุณอุ่ง ได้ไปซื้อพื้นที่ อ.หนองแก่ จ.สารบุรี ได้ทำสวนสร้าง อยู่ประมาณ 10 ไร่ และเลี้ยงปลา ซึ่งเป็นไร่สวนผสม ปัจจุบัน 10 ปัจจุบันที่ต้องเดินไป เพราะทางราชการได้ออกเงื่อนไขก่อสร้างที่ทางกอง-บัญชาการทหารสูงสุด พื้นที่ในการทำเกษตรจึงหมด เหลือแต่บางส่วนที่ไม่นำก้าวประมาณ 100 กว่า ตราร่วมๆ ต้องไปซื้อหาที่ทำการเกษตรในต่างจังหวัด ในอนาคต ถึงแม้จะไม่มีพื้นที่ในเขตหลักสี่อยู่ ก็ตาม คุณอุ่งก็ไม่ทิ้งอาชีพทำการเกษตร และคุณอุ่งบุญทิ้งได้รับเป็นเกษตรของกรุงเทพฯ ในการให้คำ-ปรึกษาแก่ชาวบ้านในเขตหลักสี่

22 การจัดสวัสดิการชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ . ผู้ใหญ่บ้าน อนันทสุข ปลากะวงศัณ อุบลฯ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

ได้จัดตั้งศูนย์ฯประมาณ 4 เดือน โดยมีอาสาสมัครประจำศูนย์ฯ กบ ศูนย์ 53 จัดทำให้และนำ คุณแลส่งเสริม และ 1 เดือน จะมาคุ้นรู้อุบลฯ นั่นเอง โดยมาจากเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฯ 53 ปัจจุบัน การ จัดการรวมกลุ่มสวัสดิการสุขภาพของชุมชนที่เป็นสมาชิก มีya ไว้คอยให้บริการแก่ประชาชนในชุมชน เช่น พากยาแก้ไขหัวใจ หารักษาระยะไกล และมีศูนย์วัดสายตาด้านของประชาชนในชุมชน โดยมีเจ้าหน้าที่ ประจำศูนย์ฯ มาประจำการคือ อาสาสมัครในชุมชนประมาณ 1 กบ จะผลักเพลี่ยนกันมาคุ้นและ ประจำการ ในศูนย์ฯ ในอนาคต ก็ยังทำการซ่อมเหลือให้สวัสดิการแก่ประชาชนในชุมชนอยู่ โดยให้บริการประจำ ชุมชนที่มีรายได้น้อยในชุมชนและบุคคลที่ว่าໄไป

2.3 วงศ์ทองยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอุ่งบุญทิ้ง ปลากะวงศัณ อุบลฯ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มจากประเพณีการทำกลางทุ่ง ได้นำกลองฆานมาแห่บอกบุญหรือประกอบในพิธี เช่น นวะ-นาค การทำบุญกลาง แต่งงาน แห่เทียน แห่เงิน เสงกรานต์ โดยการนำของคุณลุงบุญทึ้ง ตั้งคณะ กลองฆาน ชื่อคณะไทยแหลมทอง ขึ้นมา ประมาณ 40 กว่าปี มาแล้ว ได้เคยแบ่งขันประชันกกลองฆาน โคลาชมะผู้หัญจิ้งส่วน ๆ ได้ทำเป็นอาชีพ และในขณะนี้มีทั้งผู้หัญจิ้งและผู้ชายรวมกัน เหตุผล เนื่องจากเห็น ว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงอนุรักษ์คณครีไทย คุณลุงบุญทึ้ง คิดว่าถ้าไม่ อนุรักษ์ไว้ก็คงหมดไป จนนี้เมื่อเห็นความสำคัญ เมื่อ 4 ปีที่แล้ว ได้จัดสร้างคณครีไทย เครื่องคณครีไทย ทั้งไทยและมอญ และซังส่งถูกหลานไปเรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร เพื่อเป็นการอนุรักษ์ต่อ เนื่องจากคุณลุงบุญทึ้ง ปัจจุบัน ได้รักษาเด็กในชนชนให้เข้ามาร่วมกิจกรรม เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ ปัญหา คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทางราชการไม่ส่งเสริม ไม่เห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทยและประเพณี และซังไม่ควบคุมดูแล

2.4 การทำบุญกลางทุ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณลุงบุญทึ้ง ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เดิมครະภูลหม่อนหลวงเมื่อ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา ได้ซื้อที่ดิน แล้วต่อมาได้รับประเพณีการทำบุญกลางทุ่งมาจากบรรพบุรุษ มีการทำบุญสงกรานต์ เที่ยวบ้านค้าศิลปวัฒนธรรม ได้จัดประเพณีการทำบุญกลางทุ่ง นัดหมายคนมาขึ้นลง เป็นสัญญาณนัดหมายว่าจะมีการทำบุญกลางทุ่ง ไม่ลับ ได้จัดให้มี การละเล่นต่าง ๆ โดยมีการรำกลองฆาน และได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านเสมอมา โดยทำปีละ 1 ครั้ง ในช่วงเวลาเดือนเมษายน - พฤษภาคม เพื่อขอนำฝน ในการทำงานในปีต่อไป เพื่อเป็นสิริมงคลต่อ ชาวบ้านและเป็นการพบปะสังสรรค์ ขณะนี้ก็ขึ้นมีการเล่นคณครีไทย ปีพาทบ กลองฆาน บางครั้งจัดให้มี ลิเก บังชุบันพื้นที่ได้กลายเป็นหมู่บ้านจัดสรร ชาวบ้านจึงได้ยกทางราชการเวนคืนที่คืน หรือขายที่คืน จึงมีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม และค่ากีฬาข้างกันไปที่อื่น ส่วนที่เหลือ ก็ยังร่วมกันอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม โดยประเพณีบ้านทุกวันนี้ การละเล่นกีฬาไป เช่น การวิ่งควาข ในอนาคต กีฬาขั้น อยู่ต่อไป และให้ถูกหลานสืบสานต่อไป

7. ชุมชนทวารสุนทร

1. ลักษณะทั่วไปของชุมชนทวารสุนทร

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ชุมชนทวารสุนทร ตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ข้างวัดทวารสุนทร

ทิศเหนือ คิดกับ ชุมชนร่วมพัฒนา

ทิศใต้ คิดกับ วัดทวารสุนทร

ทิศตะวันออก ติดกับ คลองเปรมประชากร ตรงข้ามกับชุมชนคลาดบางเขน
ทิศตะวันตก ติดกับ -

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

ชุมชนเทวสุนทรเป็นชุมชนขนาดเล็ก มีบ้านพักอาศัยประมาณ 128 หลังคาเรือน มีลักษณะเป็นชุมชนแออัด ซึ่งประชาชนสร้างบ้านเรือนอยู่ในเขตพื้นที่ราชพัสดุทั้งหมด

1.3 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนเทวสุนทร มีคณะกรรมการชุมชน จำนวน 7 คน ซึ่งเลือกตั้งโดยชุมชนคัดเลือกกันเอง ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนเทวสุนทร

2.1 สุนธิสุขภาพชุมชนเทวสุนทร

ผู้ให้สัมภាយ์ : คุณสมพิศ สัมฤทธิ์

เริ่มก่อตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ.2526 โดยคุณสมพิศ สัมฤทธิ์ ซึ่งไปเข้ารับการอบรมที่ศูนย์ 17 (ผู้สื่อ-ข่าวสารภูมิภาค) โดยศูนย์นี้จะมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านเพื่อเจนไข่ได้ป่วย โดยมีการประสานงานระหว่างศูนย์สุขภาพและศูนย์ 17 ซึ่งแรกที่เริ่มทำก็จะเป็นการให้คำแนะนำก่อนและข้ออกให้ไปหาหน่อ ในช่วงต้นปี พ.ศ.2543 ทางศูนย์สุขภาพชุมชนเพิ่งได้รับตู้ยา แต่ก่อนต้องไปอบรมที่ศูนย์อาสาสมัคร 53 ก่อน สำหรับยาที่ทางศูนย์ให้มา เช่น ยาแก้ไข้ ยาชาตุ ยาขับเสมหะในกระเพาะ วิตามิน B และยาสามัญประจำบ้าน ปัจจุบัน มีคนนาใช้บริการมาก เดือนละประมาณ 100 คน แต่การนัดยาและเย็บแผลทางศูนย์สุขภาพไม่มีบริการให้ นอกจากนี้ทางศูนย์ 53 จะจัดหมอมาให้ 2 คน ไว้คอยดูแลผู้ป่วย รักษา คือ มีคนป่วยมาก ๆ ยาที่ใช้รักษาหมด แล้วผู้ที่คุณสุนธิสุขภาพชุมชนไปขอมาตัวไม่ทันก็จะแก่ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการเอาเงินส่วนตัวไปซื้อยามาให้ก่อน และบางครั้งก็ทิ้งยาไว้ก็มีไม่เพียงพอ เช่น ยาแก้ไข้ ยาแก้ปวดท้อง เป็นต้น

8. ชุมชนร่วมพัฒนา

1. สภาพทั่วไปของชุมชนร่วมพัฒนา

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ชุมชนร่วมพัฒนา ตั้งอยู่ในคลองเปรมประชากร หมู่ที่ 5 แขวงทุ่งสองห้อง เขตคลองเมือง

ทิศเหนือ ติดกับ สะพานชิดชน-ชินเขต

ทิศใต้ ติดกับ ชุมชนเทวสุนทร

ทิศตะวันออก ดีดกับ คลองเปรนประชาพัฒนาและแขวงคลาดบางเขน
ทิศตะวันตก ดีดกับ หมู่บ้านจัดสรรรถไฟฟุ่งสองห้อง และหมู่บ้านเจริญทรัพย์

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีบ้านพักอาศัยประมาณ 216 หลังคาเรือน จำนวน 272 ครอบครัว เป็นชุมชนแออัด สภาพการถือครองที่ดินเป็นชุมชนบุกรุก ประชาชนปลูกสร้างบ้านเรือนอยู่ในที่ราชพัสดุ

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนร่วมพัฒนา มีพื้นที่ประมาณ 21 ไร่ 1 งาน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,011 คน

ชาย 496 คน

หญิง 516 คน

จำนวนครอบครัว 272 ครอบครัว

จำนวนหลังคาเรือน 216 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนร่วมพัฒนา มีคณะกรรมการชุมชน จำนวน 13 คน โดยการเลือกตั้งของประชาชนในชุมชน มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งค้างๆ

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

บริเวณพื้นที่ของชุมชนร่วมพัฒนา เมืองโบราณ พ.ศ.2460 นั้น มีสภาพทั่วไปเป็นป่าสะแก ริมคลองเปรนประชากรและทุ่งนา นอจากนี้ ทางด้านทิศใต้ของชุมชนซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับชุมชนเทวะสุนทร มีลักษณะเป็นสุสานที่ชาวบ้านนำเศษคนตายไปฝัง และก่อนปี WR2489 ณ บริเวณเชิงสะพานหมู่บ้านจัดสรร รถไฟฟุ่งสองห้อง แขวงคลาดบางเขนในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ค่อนจะฝั่งคลองกับชุมชนร่วมพัฒนาคงเป็นที่ดึงของที่ว่าการอ่านภูมิประเทศ ขณะนี้ค่ารวมครบทั้งหมดในคือ

ต่อมาประมาณ พ.ศ.2500 เริ่มนิการปลูกสร้างบ้านเรือนบุกร้ำเริ่มคลองที่ราชพัสดุเพิ่มมากขึ้นโดยผู้อพยพข้ามดินฐานจากค่างจังหวัดมาหางานทำในย่านนี้ จนทำให้ชุมชนมีสภาพแออัดมากขึ้น ดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพทางกายภาพ สภาพโดยทั่วไป เป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ บ้านเรือนก่อสร้างไม่ระเบียบ เรียงร้อย มีร้านค้าภายในชุมชน ถนนภายในชุมชนเป็นถนนคินไม่มีท่อระบายน้ำ รถชนตื้เข้าออกได้น้ำประปา ใช้บริการของอุตสาหกรรมทุกหลังคาเรือน ไฟฟ้า ใช้บริการของการไฟฟ้านครหลวงทุกหลังคาเรือน

1.6 สภาพแวดล้อม

รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว อยู่ในเกณฑ์ ดังนี้

1. รายได้ต่ำกว่า 35,000 บาท จำนวน - ครอบครัว กิตเป็นร้อยละ -

2. รายได้ระหว่าง 35,000 – 50,000 บาท จำนวน - ครอบครัว กิตเป็นร้อยละ -

3. รายได้ตั้งแต่ 50,000 บาท จำนวน 272 ครอบครัว กิตเป็นร้อยละ 100.0

การประกอบอาชีพ อาชีพหลักคือ รับจ้าง รองลงมาคือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว แม่บ้าน ว่างงาน ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

1. รับจ้าง 389 คน กิตเป็นร้อยละ 38.47

2. อาชีพส่วนตัว 88 คน กิตเป็นร้อยละ 8.71

3. รับราชการ 88 คน กิตเป็นร้อยละ 8.71

4. แม่บ้าน 58 คน กิตเป็นร้อยละ 5.73

5. ว่างงาน 29 คน กิตเป็นร้อยละ 2.86

6. รัฐวิสาหกิจ 19 คน กิตเป็นร้อยละ 1.88

1.7 สภาพสังคม

การศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วทั้งสิ้น 738 คน กิตเป็นร้อยละ 73.00 ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

1. จบระดับประถมศึกษา 505 คน กิตเป็นร้อยละ 49.95

2. จบระดับมัธยมศึกษา 136 คน กิตเป็นร้อยละ 13.45

3. จบระดับอาชีวศึกษา 87 คน กิตเป็นร้อยละ 8.61

4. จบระดับปริญญาตรี 10 คน กิตเป็นร้อยละ 0.99

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ในวันสำคัญ จะมีการจัดพิธีทางศาสนาเสมอๆ เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัยเป็นบ้านที่ปลูกสร้างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่บุกสุขลักษณะ มีเรื่องเก็บขยะขยะมากเก็บสมໍาเสมอประมาณสักป้าหรือ 2 วัน สถานที่ซึ่งประชาชนในชุมชนใช้เป็นที่รักษาพยาบาลเวลาเช้าบ่าย คือ ศูนย์บริการสาธารณสุข 17 สาขาคลาดบางเขน โรงพยาบาลภูมิพล และคลินิกทั่วไป

1.9 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

1. สำนักงานเขตค่อนเมือง

2. สมาคมสภาพเขตค่อนเมือง

1. 2.

1. ว่า

1. นก

1. ต่อ

1. 30

1. เช่น

1. หา

1. ใช้

1. ของ

1. คง

1. บ้าน

1. มีคน

1. เพื่อ

1. แล้ว

1. ที่จะ

1. เล็ก

1. ประเม

1. จะต้อง

1. อาหาร

1. ก่อน

1. เป็น

1. ออก

10.00

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนร่วมพัฒนา

2.1 การเลี้ยงนกเพื่อและปลูกพืชสมุนไพร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณสำราญ ใบคำใบ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพงษ์ ศรีกิจสุวรรณ

คุณสำราญ มีอาชีวะรับราชการมานานหลายปี ในแต่ละวันหลังเวลาราชการคุณสำราญ มีเวลาว่างมาก จึงเกิดความคิดที่จะเลี้ยงนกเป็นงานอดิเรก ในปี 2539 จึงเริ่มลงมือเลี้ยงโดยในตอนแรกเลี้ยงนกเพียง 7-8 ตัว และค่อยๆ ศึกษาเทคนิคและวิธีการเลี้ยงมาเรื่อยๆ จนกระทั่งนกข้ามพ้น 30 ตัว การให้อาหารจะให้ 2 วัน เปลี่ยนครั้ง ส่วนน้ำจะเปลี่ยน 3 วันต่อครั้ง นกเพื่อเลี้ยงมีหลากหลายพันธุ์ เช่น นกเพนกวิน นกเพนกวิน นกเพนกวิน และ ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าอาหารประมาณ 100 กว่าบาทต่อเดือน นกที่เลี้ยงหากมีคนดูแลดีจะขายในราคาตัวละ 500-1,000 บาท ปัจจุบันคือ มีพื้นที่ที่ให้เลี้ยงน้อย และต้องใช้เวลาในการดูแล ในอนาคต จะไม่ทำกรุงเพิ่มแล้ว และไม่สืบสานต่อ下去

2.2 เลี้ยงไก่ชน และปลูกพืชสมุนไพร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณสังเวียน บุญพระ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพงษ์ ศรีกิจสุวรรณ

คุณสังเวียน เริ่มเลี้ยงตั้งแต่ปี 2485 ในช่วงสงครามอยู่ในจังหวัด สุพรรณบุรี เมื่อจากครอบครัวของคุณสังเวียน เลี้ยงมานานด้วยความรักนุ่มนวล ต่อมากลับสังค์รุณ จึงเข้ามาทำงานท่าในกรุงเทพฯ โดยตอนแรกขับรถแท็กซี่ ซึ่งได้นำเข้าไปพั้นที่พื้นเมืองมาเลี้ยงเป็นงานเสริมด้วย นอกจากนี้ยังทำพื้นที่ร่อนบ้านเป็นสวนปลูกผัก ผลไม้ พืชสมุนไพร ไก่ที่นำมาตั้งแต่ 9-10 ตัว และเลี้ยงนกพันธุ์นำเรือยนกระทั่งมีคนมาอาศัยอยู่มากขึ้นพื้นที่ปลูกผักและเลี้ยงไก่จึงลดลง ปัจจุบัน มีไก่ 20 ตัว มีกรงรวมไว้กันคนเพื่อกันชุงในตอนกลางคืน มีสุ่นอยู่ 7-8 สุ่น เพื่อแยกไก่ช่อนอกมาเลี้ยงต่างหาก ไก่ที่เลี้ยงเป็นพันธุ์แท้และจะผสมพันธุ์กันในครุฑ์เพื่อรักษาพันธุ์ไว้ ลูกไก่ที่ฟักออกมานะจะต้องเลี้ยงนานถึง 8 เดือน จึงจะพร้อมที่จะนำไปขายได้ โดยจะมีวิธีการวิ่งสุ่นล่อ เพื่อให้ไก่ได้ออกกำลังโดยจะนำสุ่นให้ล่อคลอบในสุ่นเล็กให้เหลือที่ว่างรองๆ ให้ไก่ได้วิ่ง ในตอนเช้าเดี๋ยวจะมีการให้อาหารเพื่อกันโรคต่างๆ โดยจะเป็นแคปซูล 3 เม็ด ราคา 50 บาท (ขายไฟติด) โดยลูกไก่จะต้องได้รับการฟักไข่นาน 21 วัน จึงจะออกเป็นตัว แม่ไก่จะต้องได้รับการเลี้ยงดูให้สมบูรณ์พร้อมก่อนจึงจะสามารถออกไข่ได้ ซึ่งจะมีการให้อาหารเสริมเป็นอาหารที่ซื้อมาต่อวันละ 10 บาท ส่วนไก่ที่จะนำออกตีจะมีการให้ข้าวคุกไปแข่งกินเป็นอาหารปฐุงก่อนจึงจะพร้อมออกตี ไก่ที่จะออกตีได้จะอยู่ในช่วงอายุ 3 ปี ซึ่งถ้าเกินจากนี้จะถือเป็นไก่แก่ จะเก็บไว้เป็นพ่อพันธุ์ต่อไป ไก่ที่ได้ขนาดขาขามีราคา 10,000 บาท (อายุ 1 ปี 2 เดือน) ในช่วงเดือน 8 จะนำออกไปแข่งในจังหวัดต่างๆ เช่น ปทุมธานี นครนายก ฯลฯ การให้อาหารจะให้ 2 เวลา คือ เวลา 8.00-10.00 น. และเย็น 16.00-18.00 น. ตอนเย็นจะต้องกลุ่มนุ่งกันชุง เพราะถ้าปล่อยจะทำให้ไก่ไม่สมบูรณ์

สวนที่ปักปีงจุบันเหลือพื้นที่ 2 งาน มีต้นกล้วย กระท้อน พิชสมุนไพรต่างๆ เช่น ต้นกวักเงิน โดยใช้น้ำประปาคร พันธุ์ไม้จะหามาเองบ้างสั่งซื้อบ้าง โดยจะปักแซมในที่ว่าง ปัญหาคือ ในหน้าฝนต้องระวังไม่ให้ก่อถูกฝน เพราะจะเป็นหวัดได้ง่าย ต้องระวังยุงกัน เพราะไก่จะไม่สมบูรณ์ ต้นทุนในการเดียงไก่สูง เช่น ค่าอาหาร พิชที่ปักอาจถูกโน้ม ถ้ามีคนรู้ว่าเป็นต้นไม้ที่หายาก

2.3 เลี้ยงปลากัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุ่งหยด หัวแก้ว

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิงสุวรรณ

อุ่งหยดรับราชการอยู่การรถไฟ จนกระทั่งปลดเกษียณได้ 10 ปี จึงเริ่มน้ำเลี้ยงปลากัด ตอนแรกเลี้ยงเป็นงานอดิเรก เพราะว่า爽 โดยเรียนรู้วิธีการเลี้ยงด้วยตนเอง จนกระทั่งปลาเพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงได้บุคคลอื่นๆ เพื่อเลี้ยงและขาย ต่อมาเนื่องจากสภาพฝนที่ตกหนักทำให้น้ำท่วมจึงหันมาเลี้ยงในโข่ง จนถึงปัจจุบัน ปัจจุบัน มีปลา กัด หลา หยด พันธุ์ เช่น พันธุ์แดง แดงประดับ พันธุ์เขียว พันธุ์น้ำเงิน พันธุ์เขียวหวาน ฯลฯ โดยปลาที่ได้ขาดจะแยกใส่ในขวดขายตัวละ 20-25 บาท ญี่ปุ่น-เมือง 70 บาท ซึ่ง จะแยกเลี้ยงในโข่งมีทั้งหมด 10 โข่ง มีรวมกันทั้งหมดประมาณ 1,000 A ให้ในน้ำเป็นอาหาร โดยจะมีถูกๆ ของอุ่งหยด ช่วยกันเลี้ยง การเลี้ยงจะต้องถ่ายน้ำทุกๆ 20 วัน โดยจะใช้น้ำประปา โดยเฉพาะถูกปลาต้องคุ้กก่อนพิเศษ ให้อาหารทุกเช้าและเย็น ปัญหาคือ ในช่วงหน้าฝนต้องคุ้กก่อนเป็นพิเศษ เพราะฝนเป็นฝนกรด มีโรคหลาขอรบกวน เช่น เกล็ตพอง ปากเป็นแผล โรงห้องน้ำ ใบช่วงเดือน ๘ จะมีถูกไปน้อย บางครั้งต้องให้อาหารปลาแทน เพราะขายไม่ทัน ในอนาคต จะเลี้ยงต่อไปเรื่อยๆ จะทำเป็นฟาร์มเลี้ยง

2.4 ลงกินมีประดั้งสู

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณวัฒนา อินณะยุ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิงสุวรรณ

คุณวัฒนา เป็นแม่บ้าน จนกระทั่งถูกโศกพิพาตสมควรจึงมีเวลาว่างและได้อ่านหนังสือประดิษฐ์ ประดอย ซึ่งเป็นหนังสือสอนทำของชำร่วยต่างๆ เช่น เสื้อ ตะกร้า และมีคอกไม้ประดิษฐ์รวมอยู่ด้วย จึงเกิดความสนใจ ประกอบกับมีใจรักในงานนี้อยู่แล้ว จึงได้เริ่มทำในปี 2542 ลองทำคุณภาพพอๆ กันในตอนแรกเริ่นจากแป้งสนุ่น และขนมปังก่อน ปัจจุบัน เริ่มหัดทำคอกไม้ประดิษฐ์จากกระดาษ เช่น กระดาษยัน โดยจะตัดกระดาษยันเป็นรูปต่างๆ แล้วนำมาเคลือบด้วยเทียนพาราฟิน จากนั้นรอให้แห้ง แล้วจึงนำมาจัดเรียงเป็นรูปคอกไม้ค่างๆ เช่น คอกบัว คอกห่านตะวัน คอกกุหลาบ ฯลฯ โดยจะมีค่าใช้จ่ายคือ กระดาษยันแผ่นละ 30 บาท และค่าเทียนพาราฟิน ซึ่งจะขายถุงละ 60 บาท ปัญหาคือ ต้องใช้สารเคมีอย่างมาก ในถูกฝันจะทำไม่สะอาด ค่าอุปกรณ์ต้นทุนสูง ใช้เวลาทำงาน ในอนาคต คิดจะหัดทำคินหอนมะลิ จะเรียนจากศูนย์ฝึกเพิ่มเติม จะต้องเป็นกลุ่มในชุมชนขึ้น

25 กองทุนค่าน้ำประปา และเงินทำศพ

ផ្លូវការសំណង់របស់ខ្លួន នានាគារ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

2.6 ຕຸນຍໍາສຸຂະພາບ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางละเอียด วรรณากุล

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

จากการที่ทางเขตหลักสี่มีโครงการที่จะให้แต่ละชุมชนมีศูนย์ฯประจำชุมชน จึงได้ทำการฝึกสอนอาสาสมัครแต่ละชุมชนในเรื่องการใช้ข้าวสารัญประจําน้ำหน้าและวิธีปฐมพยาบาล ต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา ทางชุมชนจึงได้ส่งอาสาสมัครเข้าร่วมงานได้รับในประกาศนียะและได้รับการสนับสนุนให้จัดสร้างศูนย์สุขภาพขึ้นมาในชุมชน โดยเปลี่ยนจากที่บ้านจากศูนย์อนามัยที่ 17 เป็นศูนย์อนามัยที่ 53 แทน ปัจจุบัน ศูนย์สุขภาพดังกล่าวชุมชนได้สะพานปูน มีอาสาสมัคร 4 คน นางประหมัด เดี๋ยวหรือ นางพญ อิมเมจิต นางละเมียด วรรณากุล และนามลักษณ์ สุดวารี ซึ่งทั้ง 4 คน ได้รับในประกาศทุกคน และจะผลักดันมาทำที่ศูนย์สุขภาพ โดยจะเปิดตั้งแต่ 8.00-20.00 น. ทุกวัน มีการประชุมกันทุกเดือนที่ ศูนย์อนามัย 53 ปัญหา คือ การฝึกฝนด้องใช้เวลานานจึงจะเป็น และขาดอาสาสมัครที่จะมาช่วยงาน ในอนาคต จะหาอาสาสมัครเพิ่ม จะจัดตั้งกลุ่มผู้สูงอายุครึ่งในชุมชนมีผู้สูงที่มีอายุเกิน 70 ปี อยู่ถึง 50 คน

2.7 วงศ์พายย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ครูสายหยุด ปัญญาผล

ผู้สัมภาษณ์ : นาขอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ครูสายหยุด เกิดที่ จ.อุบลฯ มีลุงที่มีวงปีพายย์อยู่ ซึ่งเป็นญาติกับ ครูประสาทิช ถาวร จึงได้ออกเรียนจากคุณอุ่ง ต่อมาปี 2522 จึงเข้ามาทำงานที่สารารษสุข ด้านสุขวิทยาจิต ในกรุงเทพฯ ตอนแรกครูสายหยุดรับจ้างไปเล่นคอนตรีในงานต่างๆ กับวงอื่นๆ เพราะยังไม่มีวงของตนเอง ต่อมาเมื่อถูกมืออาชญาคน จึงเริ่มตั้งวงเมื่อปี 2536 โดยใช้ชื่อว่า “ปัญญาผล คอนตรีไทย” และได้ขอเครื่องคอนตรีมาจากอุ่งที่อยู่ข้างหลังรับจ้างเล่นในงานต่างๆ ต่อมา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้การสนับสนุนคอนตรีไทย ครูสายหยุด จึงมีโอกาสสร่วมวงกับครูท่านอื่นๆ เล่นคอนตรีออกโรงทั่ว ปัจจุบัน มีลูกน้องประจำอยู่ 18 คน มีเครื่องดนตรีหลากหลายชิ้น ได้แก่ ปีพายย์ 2 วง วงเล็ก 7 ตัว วงใหญ่ 14 ตัว วงไทย-มอญ วงไทย-มอญ กลองตะโพน ไทย-มอญ ฯลฯ ปัจจุบันรับจ้างสอนทั่วไปโดยไม่คิดเงิน การฝึกเพื่อจะนำไปเป็นอาชีพ ต้องฝึกนาน 3 ปี จึงจะสามารถเล่นออกงานได้ นอกจากนี้ยังรับเล่นตามงานต่างๆ โดยจะคิดเป็นเวลา เวลาละ 3,000 บาท สำหรับชุดเด็ก และ 12,000 บาทสำหรับชุดใหญ่ มีค่าเชื้องจะติดต่อกับบางคุณรุ่นจ้าที่กรรมศิลป์ปักร ทำการซ้อมคอนตรีกันทุกวันในตอนเย็น และมีการฝึกกู๊กหานานให้เล่นคอนตรีได้ ให้ดี ให้ดูดีทุกปี โดยจะมีการทำบุญตอนเข้า ใบวันออกพรรษา ปัญหาคือ งานน้อย เพราะคนสมัยใหม่ไม่เห็นความสำคัญ มีความไม่เข้าใจ ของ เจ้าภาพในเรื่องการจัดเตรียมสถานที่ อาหาร การเดินทางลำบาก การคุ้มครองไม่ดี ไม่ปลอดภัย ในการเดินทาง แต่ก็มีคนสนใจฟังและสนับสนุน

2.8 คณะกรรมการบริหารชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางละเอียด วรรณาภุล

ผู้สัมภาษณ์ : นาขอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เดิมเป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้านจัดสรรให้ผู้ประสบภัย ต่อมา ปี 2530 ได้แยกออกมเป็นชุมชนร่วมพัฒนา และได้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้น มีคณะกรรมการ 7 ท่าน โดยการรับรองจากทางเขตหลักสี่ ปัจจุบัน เป็นคณะกรรมการชุดที่ 7 มีสมาชิก 7 คน มีคุณอัมพร พิลโตร เป็นประธานชุมชน มี นางละเอียด วรรณาภุล เป็นรองประธาน ได้รับเงินช่วยเหลือจากทางเขตเดือนละ 2,000 บาท มีอาสาสมัครมาช่วยการทำงาน 2 คน มีการประชุมกันทุกเดือน โดยจะมีการแจ้งวันนัดหมายล่วงหน้า การทำงานจะใช้การอักเสียงก้าวเกิดครั้งของเสียงทั้งหมดจะอนุมัติโครงการ การประชุมจะระบุชุมที่ศาลาหน้าบ้านประธาน

2.9 กลุ่มก่อสร้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางละเอียด วรรณาภุล

ผู้สัมภาษณ์ : นาขอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ตัวแปรแยกชุมชนออกมาเมื่อปี 2530 การจัดสร้างสถานที่ กบบ ชาวบ้านในชุมชนจะช่วยกันทำมาตลอด ต่อมาในปี 2540 ชาวบ้านในชุมชนตอกย้ำกันมาก เมื่อจากประสบภัยทางเศรษฐกิจ จึงได้เกิดความคิดที่จะรวมกลุ่มกัน เพื่อทำงานรับจ้างก่อสร้างต่าง ๆ ในชุมชน เมื่อเริ่มทำมาถึงปี 2542 ชาวเขตหลักสี่จังหวัดบ้านบุนได้มีการจดทะเบียนตั้งกลุ่มก่อสร้างขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ปัจจุบัน มีสมาชิกอยู่ประมาณ 10 คนขึ้นไป ได้รับค่าแรงคนละ 170-180 บาท ต่อวัน มีน้ำดื่มฟรี อาหารคุณภาพ เป็นหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งจะครอบคลุมงานจากภายในชุมชน จัดหาอุปกรณ์ วัสดุคุณภาพ และออกเงินทุนให้ก่อจ้าง งานที่ทำจะมีคนมาว่าจ้าง ซึ่งจะมีการตกลงราคากัน งานส่วนใหญ่คือ ซ่อมรั้ว กบบ สร้างศาลา เทพี ฯลฯ บางครั้งจะมีคนภายนอกชุมชนที่ไม่ใช่สมาชิกมาช่วย ค่าแรงจะเท่ากันกับสมาชิก งานที่ทำจะมีทั้งภายนอกและภายในชุมชน ปัญหาคือ เมื่อค่าจ้างบางครั้งได้รับเงินที่ได้รับบางครั้งขาดทุน (แต่น้อย) ไม่มีเงินบัญชีของกลุ่ม ต้องออกเงินส่วนตัวลงทุนไปก่อจ้าง ในอนาคต จะจัดตั้งเป็นกลุ่ม และหารือเชิงรุก เช่น ทำโครงการไม้ประดิษฐ์

2.10 วันปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก

ຜ່ານໃຫ້ສັນກາຍໝໍ : ນາງລະເມືອງ ວຽງຈັນ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

หลังจากที่ชุมชนร่วมพัฒนาได้แยกตัวออกจาก ทางคณะกรรมการชุมชนก็ได้จัดให้มีงานในวันสำคัญต่าง ๆ ขึ้นมาทุกปี โดยมีคณะกรรมการชุมชนเป็นแม่ผ่านในการจัด ปัจจุบัน การจัดจะจัดขึ้นที่ลานร่วงหน้าชุมชน ตรงสะพานปูนและตามแนวถนน ในวันปีใหม่จะมีการทำบุญ เสี้ยงพระ จากนั้นจะมีการสรงน้ำพระ อาบน้ำให้สูงอายุในชุมชน จากนั้นจะเป็นการเสี้ยงอาหาร มีชาวบ้านมาช่วยเหลือกัน ในวันเด็ก มีการทำบุญเสี้ยงพระในค่อนเช้า แรกบันน ลีบงอาหารเด็ก มีการละเล่นคลอดกันทั้งวัน เช่น ลิเก มีแขกของเล่น จักระทั้งปืน มีเด็กเข้าร่วมประมาณ 60 กว่าคน จะจัดเป็น 3 ส่วน กระจายไปตามส่วนต่าง ๆ ของชุมชน ในวันสงกรานต์ มีการทำบุญเสี้ยงพระในค่อนเช้า จากนั้นจะทำพิธีสรงน้ำพระ และแขกเงินสวัสดิการให้คนแก่ที่อายุ 70 ปีขึ้นไป คนละ 300 บาท มีทั้งหมด 54 คน จากนั้นจะมีการรณรงค์คำหัว เด่นนำ้กันหลอดวัน ปัญหา กือ ขาดคนช่วยงาน ขาดเงินทุน และสถานที่คงงาน ในอนาคต จะจัดต่อไปทุกปี

9. ឧមាមជីនបេត

1. ភ្នំពេញសាខាឯុវប៊ានីនូមុនិនិងខេត្ត

1.1 หลักเทวารักษายาโรค

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายพันธศักดิ์ ชลิตพัฒนังกula

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เมื่อต้นปี 2540 เพื่อนของพันธุ์สักดิ์ ชื่อ คร.บุญมี อายุ 40 ปี เป็น อาจารย์คณะวิศวกรรมไฟฟ้า ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำเอาหอยเผาความไว้ใช้ ซึ่งคัวเขาได้มานาคบอันอีกที่ ตอนแรกได้มาน้ำ ไม่ได้ให้ความสนใจ ต่อมาก็ได้เจอกับผู้ป่วยคนหนึ่งเป็นโรคไตรอห์ซ์ ต้องรักษาด้วยการเจาะคออย่างเดียว จึงได้แนะนำให้ลองใช้หอยเผาความคือหอยเผาความไว้มาก จึงเกิดแรงบันดาลใจ จึงเริ่มน้ำปูอุกและศึกษาอย่างจริงจัง ปัจจุบัน เทคโนโลยี ปัจจุบันอยู่ 65 ปี มีไร้ปูอุกหอยเผาความคือหอยเผา ระยะทางสั้นๆ ส่วนใหญ่เป็นสีเขียว ภายในข้าวที่ชินเดนมีเปล่งประกายของปูอุกอยู่ การใช้หอยเผาจะใช้เป็นแบบท่านสดๆ หรือน้ำไปปั่นเป็นน้ำผักกับน้ำผึ้งก็ได้ มีวิธีการทำอุ่นๆ 4 ชุด คือ ชุดรดดังเดิม ชุดรดหอยเผา สนุนไฟร่าหุ้วัฒน์ และป่องกันสารพัดโรค ในระหว่างที่ใช้ดองไม่กินของแสลงคือ หน่อไม้ หัวไข่เค็ม พักแพง แดงกว่า ตากผึ้ง และตักกากชาขาว เมื่อเริ่มน้ำปูอุกจะมีอาการหายใจลำบาก ปวดเมื่อย เป็นไข้ โน่นใจง่าย นอนไม่หลับ หรือมีเดือดปูนหนอนออกทางอุจจาระ ซึ่งอาการเหล่านี้จะเป็นไม่นาน หอยเผาความคือหอยเผาเป็นพืชที่ปลูกง่าย มีโรคง่าย ปัญหา คือ มีศัตรูพืช การปูอุกต้องระวังไม่ให้น้ำขัง เพราะจะทำให้หอยเผาเน่า ในอนาคต มีการวิจัยเพื่อพัฒนาสรรพคุณ โดยแพทย์ของมหาวิทยาลัยนิดล มีการประยุกต์เป็นยาอุகกลอน เม็ดชา ซึ่งกำลังวิจัยอยู่

1.2 ข้าวya

ผู้ให้สัมภាយน์ : คุณภัคจิรา เพ็ชรสุก

ผู้สัมภាយน์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เดิม บ.ก.ส.ริพ รองทรง มีอาชีพเป็นคิ้ไข่น์ ต่อมาก็เข้าสมัครการเมืองและได้รับเลือกและทำธุรกิจค้านรีสอร์ท และได้ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจ จึงเกิดความคิดที่จะหันมาทำธุรกิจอื่น ตอนแรกได้ทำผลไม้อ่อน แต่เห็นว่ามีคู่แข่งมาก จึงคิดเปลี่ยนทำธุรกิจอื่น เมื่อเริ่มคิดที่จะทำอะไร ก็มานึกถึงตอนเด็ก เคยเห็นหม่อนฯ ขาย เคยทำข้าวya ให้เจ้านายรับประทาน และมีป้าประยงค์มีความเชี่ยวชาญมาก ตอนแรกจึงหันมานำข้าวya ออกมารีร้อนดีสุด ปราศจากสาขาราก ปีนที่ขอนรับของชนกลุ่มนี้ จึงคิดที่จะพัฒนาให้เป็นธุรกิจภายใต้ชื่อ เลค์ส.ริพ ปัจจุบัน : มีโรงงานผลิตขึ้นทั้งหมดปีที่แล้ว กำลังขยายไปที่ จ.อุบลฯ มีศูนย์จัดจำหน่ายที่ The mall The Emporium ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จ.อุบลฯ จักร นาบุญครอง และ The Old Saim ผลิตภัณฑ์ที่มี ได้แก่ ชนิดน้ำ ชนิดผง อเมริกันคุกเก้ สิงค์โปร์คุกเก้ ไทยคุกเก้ ถั่วตัด และครองแครง ซึ่งจะมีข้าวyaเป็นส่วนประกอบ ปัญหา คือ ต้องก่อสร้างข้าวya ที่ปูอุกไม่ให้มีหอยเชอร์ หนูนา เพี้ยกระโดด มีศัตรูพืชมาก เพราะไม่ได้ใช้สารเคมีพ่น ในอนาคต 9-13 การออกผลิตภัณฑ์ตัวอื่น เช่น น้ำนมข้าวที่ใช้แทนครีมเทียม กำลังวิจัยทำเครื่องสำอางที่ทำจากน้ำนมข้าวya กำลังขยายโรงงานไปที่ จ.อุบลฯ

1.3 เลี้ยงม้าแข่ง

ผู้ให้สัมภាយน์ : คุณนเรศ แรมเกสร

ผู้สัมภាយน์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เจ้าของที่ คือ คุณนกร ตันจารยารัตน์ ได้เริ่มทำฟาร์มเลี้ยงมาเมื่อปี 2520 อยู่ที่ บ.เพชรบูรณ์ via นาไค้ม้าชื่อที่ที่ชินเขต เพื่อทำเป็นสถานที่พักผ่อนแห่ง โคลบมีคุณนรศ แยมเกสร เป็นสักครึ่งสอนและดูแล ต่อมาในปี 2530 ได้มีโครงการส่งเสริมให้เลี้ยงหม่อน เลี้ยงไหน ทางคุณนรศ จึงได้เลิกทำฟาร์ม เลี้ยงม้า หันมาทำธุรกิจด้านเลี้ยงหม่อนไหนแทน ที่ในชินเขตซึ่งปล่อยว่างไว้ ทางคุณนรศ จึงได้รับเลี้ยง มาจากผู้ที่สนใจแทน ปัจจุบัน มีม้าอยู่ในการเลี้ยงคู 3 ตัว โคลบจะเลี้ยงเพื่อเอาไว้แห่ง ซึ่งม้าแต่ละตัวจะมีผู้ดูแล 1 คน คอบคูแลทุกอย่างรวมทั้งการฝึกอบรม โดยม้าแต่ละตัวจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 15,000 บาทต่อเดือน เป็นค่าอาหาร ค่ารักษา ค่าคนเลี้ยง นอกจากนี้ ยังมีค่าใช้จ่ายในการแย่งชนะจะถูกหัก 10% ให้ครุภัสดุ การเลี้ยงตอนเช้าจะต้องพาวิ่ง 20 นาที เดิน 20 นาที จากนั้นอาบน้ำ ให้อาหารแล้วให้พักผ่อนจนเวลาประมาณ 14.00 น. จะนำออกมากว่าวันนี้ ประมาณ 7 นาที แล้วให้วิ่งอีก 20 นาที แล้วอาบน้ำให้อาหาร และให้ม้าพักผ่อนจนกระทั่งเวลา 20.00 น. จะให้อาหารเสริมนิดหน่อย จากนั้นจะให้ม้าพักผ่อน ม้าที่ใช้แห่งจะมีอายุ 2-7 ปี อาหารที่ให้จะมีหัวใจ อาหารเสริม และน้ำเกลือ นอกจากนี้ต้องหมั่นทำความสะอาดคอกม้าทุกวัน ปัญหา คือ ม้าจะบ้าคืบบอยเพรากวีการวิงทุกวัน มีโรคบ่อย เช่น ปวดท้อง เนื่องจากอาหารเป็นพิษ แล้วคิดส่วน การคูแลด้วยยาจะไม่สามารถรักษาได้ ในการดูแล ด้านมีค่าให้เลี้ยงเพิ่มก็จะต้องหาคนมาเพิ่มอีก

1.4 การพัฒนาการจราจร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พลเอก ชนพล บุญโยปัญญา

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เมื่อตั้งคณะกรรมการฯ พลเอกชนพล เห็นว่าการจราจรในชุมชนชินเขต มีสภาพที่คิดข้าม เมื่อจากการระบบทรรูปอักษรไทยไม่ค่อยเข้ากับทาง คือ ทางออกทางท่าทราย ชินเขต และ ชินเขต 2 ประกอบสภาพถนนชำรุดเสียหายทำให้สามารถใช้ช่องทางได้เพียง 2 ช่องทางคือ ท่าทราย และ ชินเขต 1 ทางพลเอกชนพล จึงได้เสนอปัญหาแก่ที่ประชุมเพื่อหาทางแก้ ปัจจุบัน จากการที่ปรึกษา กับคณะกรรมการฯ ให้มีการยื้นแก่ทางเขต เพื่อพัฒนาทางภาขในชุมชนชินเขต เป็นทางฐานะ ซึ่งได้มีการท่าเรือมาตั้งแต่ปี 2539 ปัจจุบันทางภาขในชุมชนชิน-เขตจางที่เคยเป็นดินลุกรัง ได้พัฒนาเป็นทางฐานะส่วน นอกจากนี้ยังมีการติดต่อประสานงานกับทางบริษัทบูนิลิเวอร์เพื่อขอใช้เส้นทางนอร์ทปาร์ค เป็นทางออกจากชุมชนทางหนึ่ง และประสานงานกับทางการไฟฟ้าและการประปา เพื่อขอใช้เส้นทางออกผ่านการไฟฟ้า และขอให้มีการพัฒนาทางรัมคลองประปา เพื่อใช้เป็นทางออกบริเวณ ช.ชัยพฤกษ์ อีกทางหนึ่ง พลเอกชนพิจารณาทางการจราจรอย่างละเอียด ได้จัดระเบียบภายในชุมชน โคลบคิดป้ายบอกชื่อซอยเป็นระบบวีบาร์ร้อยเอ็ด ตัวชี้ ปัญหา คือ มีปัญหาขัดแย้งกับทางหน่วยบ้านจัดสรรในการขอใช้ทาง ปัจจุบันกำลังพิจารณาคืออยู่ มีปัญหาบุกรุกที่ทำให้ถนนบางสายถูกตัดขาด ในอนาคต จะมีการพัฒนาทางลุกรังที่เหลือต่อไป จะเพิ่มช่องทางการจราจรภายในชุมชนอีก

1.5 คอกไม้ประดิษฐ์

ผู้ให้สัมภាយณ์ : ฤทธิ์ไรวรรณ เกษตรกิจ

ผู้สัมภាយณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เมื่อประมาณ 10 ปีก่อน ทำงานประจำเป็นข้าราชการ ซึ่งในวันเสาร์และอาทิตย์จะเป็นช่วงว่าง
จึงทำงานอดิเรกมาทำ จึงได้คิดหัดทำคอกไม้ประดิษฐ์ โดยเริ่มเรียนจากคนรู้จัก ช่วงแรกทำส่งให้กับนายน
หน้าร้ายอื่น จนกระทั่งเริ่มนิการสั่งซื้อจากต่างประเทศ จึงแยกตัวออกมานี้เพื่อทำส่งออกโดยเฉพาะ ซึ่งใน
ตอนนี้ยังไม่มีการตั้งบริษัท จนกระทั่งปี 2535 จึงได้มีการตั้งบริษัท B.K.Flowers Co.,Ltd. ซึ่งปัจจุบัน
มีพนักงานประจำในบริษัท 20 กว่าคน นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมที่ใช้ในการผลิตอีกประมาณ 200 กว่าคน
โดยผลิตเพื่อป้อนบริษัทแม่ โดยบริษัทแม่จะเป็นผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดส่งไปให้กับลูกค้า โดยจะ
ระบุขนาด สี วัสดุคุณภาพต่าง ๆ การสั่งซื้อจะสั่งเป็น 1 ชุดคอนเทนเนอร์ ขนาดใหญ่ วัสดุคุณภาพที่ใช้จะเป็น
กระดาษสา บางพิเศษ ลักษณะ ราคาขายจะคิดเป็น 1 ชุดคอนเทนเนอร์ โดยจะตกลงกับลูกค้าก่อน โดย
จะติดต่อผ่านทาง Fax เป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบัน คือ คินพ้าอากาศ เช่น ความชื้น แรงงาน ซึ่งในช่วง
สองสามเดือน งานของบริษัทจะหมด ราคายางพาราเพียงชิ้น ถูกแบ่งทางการตลาดมีมาก ราคามีการตัด
ราคาเพื่อแข่งกับลูกค้า ในอนาคต อาจจะเปลี่ยนกิจการเนื่องจากมีภัยแพร่ขึ้นมาก โดยเฉพาะทางจีน ไม่มีสู
สีบทดิษกิจการ

1.6 ทำฟันดิสก์

ผู้ให้สัมภាយณ์ : นางสาวพิชญา หาญสงวน

ผู้สัมภាយณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

หลังจากที่จบมาจากการได้ออกทำงานทำแต่ห้าไม่ได้จึงคิดที่จะไปเรียนฝึกฝนอาชีพ ซึ่งได้
รับการแนะนำจากเพื่อนที่ทำงานอยู่กับทาง กทม. เป็นโรงเรียน กทม. โดยฝึกนาน 8 วัน จึงเริ่มออก
มาทำงาน ซึ่งได้คิดต่อขายกับร้านที่ตลาดชุมจักร ซึ่งเริ่มก้ามมาได้ประมาณ 6 เดือน ปัจจุบัน ทำอยู่ภายใน
บ้านได้ค่าทำตัวละ 50 บาท ถ้าขายส่ง หัวไปขาย 100 บาท ต่อ 1 ตัว การทำจะนาน 2 ชั่วโมง จึงจะเสร็จ
1 ตัว การทำจะต้องนำคินสอเขียนลายบนฟ้าก่อน จากนั้นจึงลงเทียบตามลายที่เขียนไว้ เทียบที่ใช้จะเป็น
เทียบพารานิล จากนั้นจึงทำการลงสี ซึ่งเป็นสีนาดิก เมื่อลงสีเสร็จจะมีการทาไขเดิบมเคลือบกันสีติด 50
ให้แห้งจากนั้นจึงนำไปต้มในน้ำน้ำเดือด จุ่มน้ำลงประมาณ 5 นาที เพื่อให้เทียนละลาย การลงทุนจะเสีย
ค่าอุปกรณ์ประมาณ 1,000 บาท ปัจจุบัน คือ มีของเสียเนื่องจากสีไปตกตามขอบเสื้อ ปก เริ่มขายได้น้อย
ลง เพราะคนนิยมน้อยลง ในอนาคต ทำไปเรื่อยจนกว่าจะมีงานอื่นทำ

1.7 การแบ่งเขตการปกครอง

ผู้ให้สัมภាយณ์ : พลเอกธนพล บุญโยปักษ์ภูมิ

ผู้สัมภាយณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เนื่องจากชุมชนชนบท เป็นชุมชนขนาดใหญ่ การดำเนินงานของคณะกรรมการจึงไม่ครอบคลุม ในปี 2526 ทางชุมชนจึงทำการแบ่งกลุ่มย่อยออกมาจากการคณะกรรมการชุดใหญ่ เพื่อสะดวกต่อการบริหารงานชุมชน ประกอบกับมีปัญหาด้านความปลอดภัย คือ มีใจรุกรุน เนื่องจากในขณะนี้นักบุญ เบต บานะเนมีขึ้นมาในชุมชนมาก และชุมชนชนบทมีที่ดังอยู่เกือนสุกดูเด่นทำให้คำร้องให้บริการได้น้อยมาก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการแบ่งกลุ่มการบริหารออกมานเป็นกลุ่มย่อย ๆ ปัจจุบัน มีกลุ่มอยู่ 8 กลุ่ม คือ รุ่นที่ 1 4 เหนือ 3/1 4 ใต้ 3/2 5 ก รุ่น 3 และไสสุนคร โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นสมาชิกของคณะกรรมการมีการบริหารงานที่เป็นอิสระต่อกัน คือ มีการจัดการในเรื่องของความปลอดภัย และอื่น ๆ เป็นของตนเอง และมีการประสานร่วมกันทุกเดือน โดยจะจัดตรงกับวันที่ประชุมคณะกรรมการ ปัญหา คือ ขาดเงินทุนในการบริหารเพียง แต่ละส่วนต่างแยกจากกัน ขาดความร่วมมือเท่าที่ควร ในอนาคต จะมีการขับเคลื่อนแนวทางการของคณะกรรมการ

10. ชุมชนตลาดบางเขน

1. สภาพทั่วไปของชุมชนตลาดบางเขน

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ชุมชนตลาดบางเขน ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 แขวงตลาดบางเขน
 ทิศเหนือ ติดกับ โรงเรียนบางเขนไวส์แล็บมาร์ท
 ทิศใต้ ติดกับ คลองบางเขน
 ทิศตะวันออก ติดกับ ที่ดินชาวบ้านและแม่น้ำ
 ทิศตะวันตก ติดกับ คลองเปรมประชากร

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการเมืองที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดเล็ก ประเภทแออัด บุกรุกที่ราชพัสดุ

1.3 พื้นที่และประชากร

1. พื้นที่ประมาณ	6 ไร่
2. จำนวนประชากร	338 คน
ชาย	157 คน
หญิง	181 คน
จำนวนครอบครัว	89 ครอบครัว
จำนวนหลังคาเรือน	61 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนตลาดบางเงน เป็นชุมชนตามระเบียบกรุงเทพมหานครวันที่ 5 สิงหาคม 2540 เดือดังกรรมการชุมชน โดยสำนักงานเขตค่อนเมืองในวันที่ 1 ตุลาคม 2540 มีคณะกรรมการจำนวน 7 คน มีวาระดำเนินการรายละ 2 ปี

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนตลาดบางเงน เป็นชุมชนแอดอัคท์บุกรุกที่ราชพัสดุริมคลองเปรมประชากร ซึ่งประชาชนอาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี ในชุมชนมีถนน ona. ขนาด 4 เมตร เป็นที่เข้าออกชุมชนประชาชนส่วนใหญ่มีประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นของตนเอง

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

1. อาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง แม่บ้าน ประกอบอาชีพส่วนตัว และรับราชการ

- รับจ้าง 47.93%
- แม่บ้าน 15.68%
- ประกอบอาชีพส่วนตัว 13.02%
- รับราชการ 11.54%

1.7 สภาพสังคม

1. ระดับการศึกษาของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่บั้นปลายปัจจุบันมีระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.26 รองลงมาชั้นมัธยมศึกษา 18.64 และชั้นอนุบาล 10.95
2. ประชาชนทั้งหมดคนบัญชาติศาส�판พุทธ

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

บ้านพักของประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะถาวร มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้านและทางเท้าอยู่เสมอ ประชาชนในชุมชนใช้บริการศูนย์บริการสาธารณสุขที่ 17 ซึ่งอยู่ใกล้บริเวณชุมชน

1.9 ด้านจิตใจ

ในชุมชนไม่มีอาชญากรรมอยู่ในระบบที่น่าเป็นห่วง และมีกิจกรรมในช่วงเทศกาล วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นคืน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนตลาดบางเงน

2.1 ทำหัวใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณdonon มีทา

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

อุบัติเหตุ ทำหัวโขนมา 20 กว่าปีแล้ว โดยเริ่มต้นจากความสนใจในหัวโขนซึ่งได้เข้าไปสังเกต วิธีการทำหัวโขนจากนั้นทุรี แล้วมาฝึกฝนเอง ประกอบกับใจรักในงานจึงได้ขึ้นเป็นอาชีพหลักต่อมา จนกระทั่งในปี 2540 ทางเขตหลักสี่ได้ให้การสนับสนุน คุณอุบัติเหตุซึ่งขึ้นหัวโขน เพื่อให้ชาวบ้านนิรภัยได้อีกทางหนึ่ง และเป็นการสืบสานวัฒนธรรมอีกทางหนึ่ง ปัจจุบัน มีสมาชิกในกลุ่ม 10 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง โดยจะแบ่งหน้าที่ให้แต่ละคนทำเป็นส่วนๆ ในแต่ละขั้นตอน โดยใน 1 วันจะได้ หัวโขนที่เสร็จแล้ว 1 หัว ซึ่งจะขายต่อไปยังร้านค้าในกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะขายให้ชาวต่างชาติ ในหัวละ 800 บาท แบบครึ่งหัว ขาย 300 บาท ผู้ที่ได้จะแบ่งให้ตามส่วนแก่สมาชิกไม่มีการเก็บเงินเข้าบัญชี ในการทำหัวโขนจะมีแบบปูนโดยจะต้องนำกระดาษหนา เช่น กระดาษอุบัติเหตุ มาแปะตามแบบให้ได้ 7 ชั้น จากนั้นรอให้แห้งแล้วลอกออกตามแบบ ซึ่งจะได้โครงหัวโขน จากนั้นนำหัวโขนที่ได้มาตีลาย รอให้แห้ง เพื่อนำมาขัดให้เรียบ จึงทาสีน้ำเงินของพื้น หากต้องมีการลงสีปิดทองช้ำ อีกรอบก่อนจะปิดทองได้ เพื่อสีแห้งแล้วจะทำการลงสีจริง และเป็นลาย จากนั้นจึงนำมาติดหูและส่วนประกอบอื่น ปัจจุบัน คือ วัสดุที่ทำแพลงค์น์ ที่คิดเป็นของราชพัสดุ ดินฟ้าอากาศ ถ้าแครดไม่แรงจะทำให้เสร็จช้า ดังนั้น มีการฝึกสอนมือก่อนซึ่งจะทำให้ ในอนาคต ต้องการเปิดสอนแก่ผู้สนใจ คิดจะทำคู่มือการทำหัวโขน จะทำหัวโขนขายผ่านทาง Internet แต่ขาดผู้ที่จะมาทำ มีการถ่ายทอดให้แก่ลูก

22 การเก็บขยะริมคลอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอุบัติเหตุ มีนา

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

คณะกรรมการชุมชนเห็นควรขจัดบ่อบาดาลในคลอง จึงได้ขอความร่วมมือกับชุมชน อื่นที่อยู่ใกล้เคียง มาช่วยกันทำความสะอาด โดยจะขอรับเรื่องจากทางเขต และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จะเป็น นาเก็บขยะในรถต้อง และจัดเก็บในวันสำคัญๆ เช่น 5 ธันวาคม หรือ 12 สิงหาคม ของทุกปี เป็นต้น เริ่มเมื่อ ประมาณ 2 ปีก่อนหน้านี้ ปัจจุบัน ใน 1 ปี จะจัดเก็บไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง โดยมีคุณอุบัติเหตุ เป็นประธานของเครือข่ายกุฎล่อง ทำหน้าที่ประสานงานกับชุมชนอื่น ในการขอความร่วมมือในการจัดเก็บ ขยะในริมคลอง ในแต่ละครั้งที่ทำให้เวลา 1 วัน เวลา 8.00-15.00 น. ส่วนเรื่องอาหารและเครื่องดื่มก็ขอ จาก กก. และ กบ. มาสนับสนุน และเรื่องอุปกรณ์นั้นได้ขอรับมาจากทางเขต และทางเขตได้ส่ง過來มา ช่วยด้วย อย่างน้อยครั้งละ 15 คน ฝ่ายพัฒนาชุมชน เช่น ผู้อำนวยการมาดูผลการดำเนินงานบ่อยครั้ง ทุกคนให้ความร่วมมือมาก มีความสามัคคีด้านการทำงานโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ปัจจุบัน คือ บังมีการ ทึบขยะอยู่ จึงต้องมีกิจกรรมนี้เกิดอยู่เรื่อยๆ ในอนาคต ต้องการจัดการบูรณาการให้แต่ละชุมชนเกิดจิต สำนึกร่วมกันทั้งชุมชนในแม่น้ำลำคลองอีก

2.3 วันสงกรานต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอุบัติเหตุ มีนา

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ
มีการรณรงค์้าหัวใจใหญ่ และจัดเลี้ยงสังสรรค์ ช่วงปี๋ก็จะมีการเล่นสาดน้ำ ซึ่งกิจกรรมนี้จัดขึ้น
นานแล้วก่อนดังเป็นทุนชน ทำเรื่องนี้มาเรื่อยจนถึงปัจจุบัน จะมีการทำนายดักบาตรในตอนเช้า และมี
การรณรงค์้าหัวใจใหญ่ แล้วเลี้ยงอาหารกลางวัน และต่อจากนั้นก็จะเริ่มสาดน้ำ จนถึงเข็นจึงเลิก และต่าง¹
คนต่างเดินเล่นและกลับบ้าน ปัญหาคือ เกรงว่าสักวันหนึ่งจะถูกขับไล่ออกจากพื้นที่ เมื่อจากเป็นพื้นที่
ของทางราชพัสดุ

24 วันเด็ก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ภูษณอนน มีเท่า

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ
ได้จัดงานวันเด็กก่อนที่จะมีการจดทะเบียนเป็นทุนชน กิจกรรมที่ทำในสมัยนั้น ไม่ได้จัดใหญ่
โดย ของวัสดุที่หาบ้านเอง มีการเล่นเกม เลี้ยงอาหาร ให้ของวัสดุ เป็นต้น ในช่วงเย็นก็ต่างคนต่างกลับ
บ้าน ปัจจุบัน ทางทุนชนได้ขอการสนับสนุนในเรื่องของวัสดุที่จะให้แก่เด็กในทุนชน จาก กท. และ
กบ. และมูลนิธิต่าง ๆ ส่วนเรื่องอาหาร และน้ำดื่ม ชาวบ้านช่วยกันทำให้ตามสมควรกับฐานะ มีการจัด
ให้เล่นเกม แล้วแข่งรางวัล ช่วงปี๋ก็มีกิจกรรม เช่น การละเล่นเพื่อชิงรางวัล และช่วงสุดท้ายของงานใน
เวลาเย็นก็แจกขนม จากนั้นก็จะแยกขากันไปทำงาน ปัญหา คือ จำนวนเด็กมีมากกว่าจำนวนของวัสดุ
ทำให้ของวัสดุไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็ก

25 เงินช่วยงานศพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ภูษณอนน มีเท่า

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ
ชุมชนหลายนางเงนก่อตั้งมาได้ประมาณ 2 ปี และได้เริ่มนี้ແນວกิจที่จะช่วยเหลือประชาชนหรือของผู้
เสียชีวิตภายในทุนชน โดยจะมีการเรียกเงินจากคนในทุนชนเพื่อเป็นเงินช่วยเหลือ ครอบครัวผู้เสียชีวิต
จะได้เงินค่าทำศพ ประมาณ 5,000 บาท ขึ้นไป และจัดทำเช่นนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบัน การช่วย-
เหลือก่อทำศพ ในปัจจุบันนี้จะแยกได้ 2 ส่วน คือ เงินบริจาคจากชาวบ้านในทุนชน และอีกส่วนหนึ่งมา
จาก กยະกรรมการชุมชนทั้ง 7 กบ ร่วมกับบริจาคอีก ทำให้ครอบครัวของผู้เสียชีวิตได้รับเงินช่วยเหลือ
มากขึ้น การบริจาคเงินช่วยเหลือมากขึ้น การบริจาคเงินช่วยเหลือในแต่ละงานนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่
กับฐานะทางการเงินของแต่ละครอบครัว แต่ทุกครอบครัวใน ทุนชนจะร่วมใจกันบริจาคด้วยความเห็น
ใจ จึงทำให้ผู้เสียชีวิตได้เงินค่าทำศพรายได้ประมาณ 5,000-10,000 บาท ปัญหา คือ เงินช่วยค่าทำศพเดี่ย
ละครั้งจะไม่เท่ากัน บางครั้งก็ได้มาก บางครั้งก็ได้น้อย ในอนาคต มีແນວกิจจะตั้งเป็นกองทุนช่วยเหลือ
งานศพ ถ้าตั้งเป็นกองทุนไม่ได้ก็จะเรียกเงินเข้ามาไว้รออยู่

2.6 การให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณถนน มีเทา

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แข็งทรัพ นายนพพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เนื่องจากเป็นพิธีแต่งงานอยู่แล้วและได้จัดต่อหน้าที่บ้าน ซึ่งจะมีลูกศิษย์มาช่วยอยู่เสมอ พิธีจะจัดในเดือน 6 วันพุธที่สุด ปีงบประมาณ จะเริ่มตั้งแต่วันก่อนวันพิธี ซึ่งจะมีการนำจุ่งรักษาอุปกรณ์การทำอาหารไว้ให้อยู่ในสภาพที่ดีก่อนนำไปประกอบพิธีในวันถัดไป ในตอนเช้าจะมีการเชิญพระจำนวน 9 องค์เพื่อทำบุญเลี้ยงอาหารในตอนเช้า งานนี้จะมีการ เช่นหัวใจในโขต ของหวาน 9 อายุและเป็นครู เช่น หัวหมู่ 2 หัว งานนี้จะเป็นการครอบหัวใจ โดยนำหัวใจที่ดึงบุชาครอบหัวคุณมาช่วยงานทุก ๆ คน เพื่อเป็นสิริมงคล ก่อนจะมีการรำถวาย ปีญหา คือเงินที่ใช้ทำพิธีสูง สถานที่คับแคบ

11. เกาะชุมชนบางบัว

1. สภาพทั่วไปของเกาะชุมชนบางบัว

1.1 อาณาเขตและที่ดิน

เกาะชุมชนบางบัว ตั้งอยู่บริเวณซอยพหลโยธิน 49/1 แขวงคลองบางเขน เขตคลองเตย

ที่ดินเนื้อ ติดกับ ที่ดินเอกชน

ที่ดินใต้ ติดกับ คลองบางเขน

ที่ดินตะวันออก ติดกับ คลองบางบัว

ที่ดินตะวันตก ติดกับ ที่ดินจัดสรรกิ่งโอลิฟ

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการดือกรองที่ดิน

ขนาดของชุมชนมีขนาด 80.74 ไร่ บริเวณซอยพหลโยธิน 49/1 แขวงคลองบางเขน

1.3 พื้นที่และประชากร

โครงการเกาะชุมชนบางบัวระยะ 2 จัดสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2523 มี 1,214 ครอบครัว ประกอบด้วยอาคารเรือนแห้ง พื้นที่ 17 ตารางวาต่อหลัง จำนวน 530 หลัง อาหารแพลตฟอร์ม 5 ชั้น ได้ถูกไล่ จำนวน 7 หลัง พื้นที่ 52 ตารางเมตรต่อหลัง จำนวน 684 หลัง

1.4 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

สภาพทางกายภาพ โครงการเกาะชุมชนบางบัวระยะ 2 จัดสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2523 เป็นที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย และปรกติ มีสาธารณูปการตามสมควรกับขนาดของชุมชน เช่น สรวน สาธารณูปการที่ดี สามารถเดิน โรงเรียนอนุบาล ถนนอุดตระ 2 แห่ง สำนักงานคุณภาพชุมชน ฯลฯ

ต่อมาในปี พ.ศ.2532 การเคหะแห่งชาติได้จัดสร้างอาคารชุด ชั้นในพื้นที่ว่างที่ดินมีเนื้อที่ 2.93 ไร่ ในโครงการเคหะชุมชนบ้านบัว 2 เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง เป็นอาคารสูง 4 ชั้น ได้ถูกโฉล่ง จำนวน 1 หลัง พื้นที่ 56 ตารางเมตรต่อหน่วย จำนวน 160 หน่วย และพื้นที่ให้ถูกอาคารทั้งหมด จัดเป็นที่ขอครดิต ของผู้อยู่อาศัยในอาคารชุด

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนบ้านบัว

2.1 กลุ่มวางแผนครอบครัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : น.ส.บุศพันธุ์ ทองมณฑุ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เนื่องจากทางสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ได้มีการจัดอบรมเรื่อง “อนามัยเจริญพันธุ์สำหรับวัยรุ่น” และมีเอกสารนายชัยที่ชุมชน ซึ่งได้จัดส่ง夷าเวชนาเข้าร่วม จำนวน 3 คน ในชุดแรก และ 2 คน ในชุดที่ 2 ที่ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี เมื่อต้นปี 2543 หลังจากอบรมจึงได้เข้ามาทำงานให้แก่ชุมชน โดยสังกัดสภาพ夷าเวช ปัจจุบัน มีสมาชิกในชุมชนอีก 12 คน เป็นชายหญิง 5 คน ซึ่งจะทำหน้าที่ประสานร่วมกับชุมชนอื่น ๆ ในการให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัวแก่ชุมชน และมีการประชุมทุก 3 เดือน ซึ่งได้มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนเมื่อวันที่ 4 ก.ค. 2543 ที่ผ่านมา มีครอบครัวเข้าร่วม 15-16 ครอบครัว ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากทาง สวท. ในการให้วิทยากร และเอกสารต่าง ๆ ปัญหาคือ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต้องหาเอง ชาวบ้านไม่ให้ความสำคัญและความร่วมมือเท่าที่ควร การประสานงานในกลุ่ม ไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากติดการเรียน ในอนาคต จะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ชึ้น เช่น การรักษาความสะอาด กีฬาด้านยาเสพติด ซึ่งจะต้องทำเป็นโครงการและเสนอต่อสภาพ夷าเวช

2.2 ทำบุญตามประเพณีใหม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : น.ส.บุศพันธุ์ ทองมณฑุ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

การที่พบว่าในปัจจุบันจะอยู่อย่างไม่สนใจใคร ทางคุณพูนพลด จึงได้คิดจัดงานวันเด็กขึ้น โดยได้ขยายความสนับสนุนด้านของขวัญจากการส่วนราชการ และออกทุนเอง เพื่อนำมาแจกแก่เด็ก ๆ ในชุมชน และได้เริ่มจัดตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา และมีสมาชิกจากสภาพ夷าเวชอาสาสมัครทำหน้าที่ ปัจจุบัน จะจัดกันที่ศาลาศิริฯ โดยจะเริ่มตั้งแต่ 9.00-12.00 น. ซึ่งจะมีการกระจายอาหารโดยใช้เอกสารแจ้งความบ้าน และมีผู้อาสาสมัครมาช่วยงานด้วย งานจะมีการเปิดเพลง เล่นเกม กิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพื่อแขกของ ขวัญแก่เด็กที่ชนะ ซึ่งจะได้รับการช่วยเหลือจากทางสภาพ夷าเวชจากทาง อส. และ สช. ปัญหาคือ ในระหว่างจัดงานจะมีเรื่องทะเลาะกัน โดยเฉพาะเด็กโต ซึ่งไม่ร้ายแรง การประสานงานผิดพลาด ทำให้งานไม่ราบรื่น มีอาสาสมัครน้อย ในอนาคต คิดว่าจะมีการจัดต่อไป

2.3 งานเดลิมพระชนมพรรษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : น.ส.บุศพันธุ์ ทองมณฑุ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หดี

เป็นโครงการหนึ่งของ คุณชุมพล ประสารชุมชน ถนนปัจจุบัน ที่มีวัดอ.-ประสาท เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนมีความสามัคคีมากขึ้น ใกล้ชิดกันมากขึ้น จึงได้เริ่มนิการจัดทำตั้งแต่ปี 2541 ปัจจุบัน จะจัดงานทุกวันที่ 12 สิงหาคม และ 5 ธันวาคม โดยจะมีการแข่งขันถ่องแท้ งานน้ำตก ใจกลางชุมชน สถานที่จัดคือ ถนนกีฬา โดยมีเริ่มพิธีจะมีการเปิดโถรักศานต์ และแจกเทียนแก่ผู้เข้าร่วมพร้อมกับเนื้อเพลงสุดคึกคัก มีผู้เข้าร่วมประมาณ 100 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และชาวบ้านชุมชนข้างเคียงเวลาจัดจะเป็นช่วงเย็น ปัญหา คือ เนื่องที่ซื้อเทียนและโถรักศานต์เป็นของทางคณะกรรมการอุดหนุน ชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือ

2.4 ทำบุญไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอุษา อุพลชวัฒน์

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หดี

เมื่อขังเด็ก ได้รับการสอนจากคุณยาย ที่นครปฐม เมื่อเข้ามากรุงเทพฯ ได้เชื่ออาศัยพักเสื้อ แต่ เพราะไม่มีทางการทํางานไทย จึงทําเป็นอาชีพเสริม ในช่วงแรกขายน้ำแข็งใส ต่อมาเมื่อข้ามมาอยู่ที่ชุมชนเคหะบางบัวด้วยจึงเริ่มทํางานขาย จนกระทั่งแต่งงานเมื่ออายุประมาณ 21 ปี จึงได้เดิก ทำขาย (ปัจจุบันอายุ 50 ปี) ปัจจุบัน เดิกทำขายแล้ว แต่ในงานเทศบาลต่างๆ ของชุมชนจะห้ามออกแจกปัญหา คือ ได้ก้าวไปน้อบ การทําต้องใช้เวลามาก ไม่มีคนช่วยทํา ในอนาคต เมื่อมีโอกาสก็จะทําเพื่อรับ-ประทานหรือแจกเพื่อนบ้าน

2.5 สวนสุขภาพ ถนนกีฬา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณชุมพล ใจนานวนิช

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หดี

หลังจากที่คุณชุมพล ได้รับเลือกเป็นประธานคณะกรรมการแล้ว ในปี 2251 ได้เห็นว่าถนนเด็ก เด่นของชุมชนอยู่ในสภาพที่ใช้งานไม่ค่อยได้ ซึ่งมีน้ำแข็งเป็นคินโคลน ประกอบกับทางบุนเดิลิโอร์ได้เข้ามาเสนอจัดสร้างถนนกีฬาให้ ทางคุณชุมพล จึงได้จัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนได้ลงความเห็นและได้ทำการจัดสร้างตามความต้องการของชาวบ้านซึ่งแล้วเสร็จในปี 2542 ปัจจุบัน มีสนามกีฬา 2 สนาม เป็นสนามกีฬากลางแจ้ง ประกอบด้วยสนามบาสเกตบอล และวอลเลย์บอล มีสูง 10 เมตร และรั้วสนามจัดทำสวนสุขภาพ เช่น บาร์ห่วง นกกระจอกน้ำซึ่งมีสนามเด็กเล่น ซึ่งเป็นสนามอุตสาหกรรม ขนาดของสนาม ตัวบ้านหลังสนามเป็นศูนย์อำนวยการชุมชน ซึ่งเป็นสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาต่างๆ เช่น ลูกบาสเกตบอล อุปกรณ์วอลเลย์บอล ให้ปีงบประมาณ ๑๗๖ ปัญหาคือ ชาวบ้านไม่กล้าที่จะเข้าร่วม อาจารย์ผู้สอน

อยู่ไก่จากชุมชนพอสมควร ค่าใช้จ่ายชาวบ้านต้องเป็นผู้ออก ไม่มีเงินสนับสนุน ขาดอุปกรณ์กระบวนการ เสียง ในอนาคต ทางประธานชุมชนนี้โครงการที่จะนำ Yao โนบิก การเดินลุ่มปราบเพิ่มเข้ามาซึ่งทาง ประธานชั้งหาผู้นำอาสาสอนอยู่

2.6 การบริหารร่างกายตอนเช้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุษามพล ใจนานวานิช

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เนื่องจากมีกลุ่มชาวบ้านได้เดินทางไปออกกำลังกายในบริเวณชุมชนที่ไก่ออกໄไป และทางคุณ อุษามพล ซึ่งเป็นประธานได้เลื่อนถึงประไบชัน จึงได้มีการจัดตั้งโครงการการออกกำลังกายบริหารใน ชุมชนนี้ โดยในช่วงแรกได้มีการเชิญอาจารย์จากภาควิชาเอกภาษาอังกฤษ และการประชาสัมพันธ์ทางช่าว ของชุมชนและเอกสารแจกตามบ้าน ซึ่งชาวบ้านให้ความร่วมมือในช่วงแรก ปัจจุบัน มีการจัดออกกำลัง- กายนทุกวันระหว่างเวลา 6.00-7.30 น. โดยเป็นการสอนไทยเก็ง มีอาจารย์สอนจากภาควิชาเอก ซึ่งไม่มีการ จ่ายเงินค่าห้องเตดให้เป็นสินน้ำใจ มีการให้อุปกรณ์ประกอบการออกกำลังกาย เช่นไม้พลอง เสื่อ ซึ่งชาว บ้านจะออกเงินซื้อเอง มีเอกสารและเทปฯลฯ มีผู้เข้าร่วมอยู่ประมาณ 40 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ สถานที่จัดจะอยู่ที่สนามกีฬาของชุมชน ปัญหา คือ อาสาสมัครบางคนติดงานประจำทำห้องตัวเองทำให้ไม่ สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกำหนด ขาดเงินสนับสนุนในเรื่องค่าฯ เช่น การให้ความรู้ ฯลฯ ใน อนาคต จะมีการจัดระเบียบการปฏิบัติงานค่าฯ ให้เป็นระเบียบมากขึ้น มีการจัดหาผู้ปฏิบัติงานที่มีความ พร้อมมากขึ้น

2.7 สาธารณสุขชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุษามพล ใจนานวานิช

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เนื่องจากทางราชการมีนโยบายให้แต่ละชุมชนมีสาธารณสุขประจำชุมชนเพื่อให้ประชาชนได้รับ การรักษาอาการไข้ที่ไม่รุนแรงมากนัก เช่น ป่วยหัว เป็นหวัด ฯลฯ ภายในชุมชนก่อนที่จะเดินทาง ไปรักษาภัยในโรงพยาบาล ทางคุณ อุษามพล ซึ่งเป็นประธานคนปัจจุบันรับทราบนโยบายนี้มาปฏิบัติโดยได้รับ การสนับสนุนจากสาธารณสุขที่ 53 ในเรื่องของยา และได้จัดตั้งศูนย์ในปี 2543 ที่ตึกอ่านวิชาชุมชน ปัจจุบัน ศูนย์สาธารณสุขของชุมชนจัดตั้งอยู่ที่ตึกอ่านวิชาชุมชน ซึ่งมี 2 ชั้น โดยจัดตั้งอยู่ชั้นล่าง มี อาสาสมัครมาทำงานทุกวันละ 2 คน โดยพัสดุเปลี่ยนกันไปในแต่ละวัน และจะมีการรับญาจากงานศูนย์ สาธารณสุขที่ 53

2.8 ยาสูบไฟร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุษามุยา อุพลชวัฒน์

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เดิมเป็นคนนกรปฐม ที่นั่นเปิดร้านค้าและมีร้านยาซึ่งเป็นของกฎหมาย โดยจะขายยาประเภทยาสมุนไพรจีน จึงมีโอกาสได้ศึกษาเรียนรู้ในพืชสมุนไพรในการปรุงยา ชนิดของสมุนไพร สรรพคุณ ต่าง ๆ หลังจากได้เข้ามาอยู่ในชุมชนนี้ในปี 2523 จึงได้มีโอกาสใช้ความรู้รักษาการป่วยที่ไม่หันก หนามากนักของคนภายในชุมชน ปัจจุบัน ทำอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นอาชีพ ภายนอกไม่มีพืช สมุนไพรปลูกอยู่ การทำ稼ะหาวัสดุคับจากตลาดพารานก แล้วนำไปปรุงโดยจะนึ่งการบด และนำมาน ปั้นเป็นถุงกล่อง ปัจจุบันไม่มีโอกาสได้ใช้ จึงลืมสมุนไพรไปหลายชนิด ปัญหา คือ เนื่องจากเป็น ถุงกระดาษคุณพ่อซึ่งเป็นคนจีนซึ่งไม่ได้ถ่ายทอดวิชาให้ ไม่มีผลงานที่มีถูกพิสูจน์ในบ้าน มีการหลงลืมบาง ดัว เนื่องจากไม่ได้ใช้มานาน ในอนาคต ขาดผู้สืบทอดเนื่องจากลูกหลานทำอาชีพอื่น

2.9 รับจ้างตัดเสื้อ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอุษา สุพัฒนพิชัย

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หตี

เดิมเป็นถนนครับปูน ก่อนที่ข้ายเข้ามาอยู่กรุงเทพ เคยมีการตัดเย็บเสื่อผ้ามาจากญี่ปุ่นมาใช้หนังสัมภาระ หลังจากนั้น จึงข้ายมาอยู่ที่กรุงเทพ และหาประสบการณ์จากอาชญากรรมร้านรับตัดเย็บอยู่ภาคหลัง ข้านายจึงออกมายเปิดร้านเอง ปัจจุบัน เป็นบ้านหักไม่มีร้าน แต่ยังรับงานตัดเย็บเสื่อผ้าอยู่โดยทางญี่ปุ่นก็จะมีรายการสั่งเข้ามา บางคนเตรียมผ้ามาให้ พร้อมแบบเดิม และปัจจุบันเข็มเป็นอาชีพหลัก ปัจจุบัน ถือตัดเย็บคนเดียวไม่มีผู้ช่วย หากเปิดเป็นร้านจะต้องถูกหักภาษีมาก บางครั้งตัดชุดให้เสร็จตามกำหนดไม่ทัน ในอนาคต จะทำไปเรื่อยๆ

2.10 มนตร์เจริญ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อาจารย์ สุพลชวัฒิชัย

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนันพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หานี

เริ่มหัดทำขnmไทยตั้งแต่อายุประมาณ 10-15 ปี โดยมีชาเย็นสู่สอนที่ จ.นครปฐม ซึ่งกุยขายเป็นครัวขายข้าวแกง และขนมไทย ต่อมามีอ้ายเข้ากรุงเทพฯ ก็ไปอยู่ที่ฝั่งธนบุรี กับญาติ และช่วยญาติคัดเย็นเตือโหล แต่ขังทำขnmขายเป็นอาชีพเสริม เมื่อเข้ายมาอยู่ในชุมชนนี้ ก็เคยเปิดสอนการคัดเย็นเตือผ้าต่อมาก็หันกลับมาทำงานขายอีกครั้ง และทำเรือนน้ำเรือช ๆ ปัจจุบัน รับคัดเย็นเตือผ้าในตอนกลางวัน เมื่อตกเย็นก็ทำงานทรงเครื่องไปจำหน่ายบริเวณตลาดนัคในชุมชน ลูกค้าที่ซื้อวันละ 30 ถุง ราคากุงละ 4 บาท และนำออกจำหน่ายยังตลาดในราคากุงละ 5 บาท ในการทำงานทรงเครื่องของแต่ละวันจะทำออกมากำหนดให้พอดีกับความต้องการของตลาด จะนึ่งกุวงจะจำหน่ายทรงเครื่องหมดไม่มีเหลือ และไม่มีการใส่สารกันบูด และยังได้บวกกับลูกค้าด้วยว่าสามารถเก็บได้นาน 1 อาทิตย์ โดยดองเก็บในถังเย็น และวิธีสังเกตว่ามีทรงเครื่องเสียหรือไม่ ให้ลองชิมคุ้ว่ามีรสเปรี้ยวหรือไม่ ถ้าเปรี้ยวเกิดเสียปัญหา คือ การทำงานไทยนั้นต้องอาศัยผู้ช่วยอย่างน้อย 3 คน เพราะฉะนั้น การทำงานไทยในเทศกาล

ต่าง ๆ ต้องมีผู้ว่าจังหวัดท่านนั้น การทำงานไทยให้เวลานานกว่าการนมทรงเครื่อง ในอนาคต ถ้าคลา้มีความต้องการบริโภคนมทรงเครื่องมากขึ้นก็จะผลิตให้มากขึ้น และจะปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น

213 การทำวัววัวไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤบุญ บุนนก

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เริ่มทำวัววัวตามตั้งแต่ อายุ 8 ขวบ โดยมีแรงงานใช้ในการให้เห็นเพื่ออบรมลูกวัวบ่ามสนุกสนาน จึงฝึกลองทำวัววัว โดยใช้เกยไม้ไฝ และกระดาษหนังสือพิมพ์มาทำ เมื่อมีอายุได้ 18 ปี ก็เป็นครูสอนวิชาภาษาไทย งานช่าง การประดิษฐ์ สอนอยู่ในโรงเรียน จนอายุ 60 ปี และออกจากการเป็นครูก็มาเข้าอาชีพ การทำวัววัวเป็นอาชีพเสริม โดยรายได้หลักนอกจากให้จากบ้านๆ ปัจจุบัน ทำวัววัวขายตามที่ถูกค้าสั่ง หรือถูกคนทำไว้แล้วมีผู้มาพนห์เห็นก็ขอไป เพราะเห็นว่าเป็นงานดีมีที่น่าประทับใจ สามารถสั่งของ การทำวัววัวซึ่งเป็นปริมาณครึ่งละมาก ๆ ได้ วัสดุต่าง ๆ ในการทำวัวจะไปเลือกซื้อคัดๆ ตามเอง ได้แก่ ไม้จะต้องเป็นไม้ไฝสีสุก จากนั้นกรวยราก ซึ่งมีคุณสมบัติเด่นคือ ไม้มีความเหนียว โครงสร้างไม้ไฝนั้นจะต้องมากกว่า 3 ปีขึ้นไป กระดาษที่ใช้ทำวัวนั้นจะใช้กระดาษสา ที่ทำจาก จ.สุโขทัย หรือ จ.เชียงใหม่ เพราะไม่มีมาตรฐาน เมื่อทำด้วยวัววัวเสร็จก็จะใช้เชือกร้อยกับตัววัว ส่วนเรื่องกีว่าคุณภาพลงบนวัว จะต้องลงรอให้การแห้งก่อน งานที่รับมาส่วนใหญ่จะเป็นการทำวัวปักเป้า วัวญี่ปุ่น สำหรับจะต้อง กันไปตามขนาด ราคาขายเริ่มที่ 10 บาท ขึ้นไป ปัญหาคือ ถ้าตัดคิดขาดเกล丹 จะทำให้งานหยุดชะงัก ถ้าในบ้านเจ็บป่วยจะทำให้เสร็จช้ากว่ากำหนด ขาดแคลนผู้ช่วย เช่น การวัด การลงสีน้ำด้วยวัว เป็นต้น ในอนาคต ตั้งใจประดิษฐ์วัวรูปทรงเปลกล เช่น วัวรูปทรงหมาลี้มน แปดเหลี่ยม ต้องการให้ถูกสืบทอดหรืออนุรักษ์การทำวัวไว้คงอยู่ ต้องการอนุรักษ์วัสดุที่ใช้

12. ชุมชนบ้านบัว (อาชีวศึกษา)

ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนบ้านบัว

1. การร้อยมาลัย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤบุญพันธ์เพ็ญ รังสีสุข

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี

ฤบุญพันธ์เพ็ญ รังสีสุข ได้เข้าเรียนมาตั้งแต่ในชั้นมัธยมเมื่อ 17 ปีก่อน และเริ่มรับจ้างร้อยมาลัย โดยฝึกการร้อยมาลัยจากเพื่อนบ้าน อุปกรณ์ และวัสดุที่ใช้ในการสอนเริ่มทำได้แก่ เส้น เชือกปอ คอรัก กุหลาบ ใบ รายได้ที่ได้จากการร้อยมาลัย จะคิดเป็นมัด มัดละ 20 บาท ใน 1 มัด มี 10 เส้น ปัจจุบัน ได้เข้าอาชีพร้อยมาลัยเป็นอาชีพหลัก เนื่องจากทำได้ดี รายได้ต่อ 1 มัด คือ 200-300 บาทต่อวัน การร้อยมาลัยนั้นจะมีแบบเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดใบเล็ก และชนิดใบใหญ่ ชนิดใบใหญ่ทำได้ยากกว่าชนิดใบเล็ก

รายได้จากการทำทั้ง 2 ชนิด โดยชนิดใบเล็กราคาพวงละ 3.50 บาท ใน 1 มัดจะมีใบเล็ก 10 พวง ส่วนใบใหญ่นั้นใน 1 มัด จะมี 20 พวง พวงละ 5 บาท รายได้ในแต่ละวันจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณที่ทำ ถ้าร้อยได้มากก็จะมีรายได้มากขึ้นอยู่กับความชำนาญในการร้อยคึบ มาลับที่ทำเสร็จแล้วก็จะนำไปจำหน่ายทั่ว กทม. ตามสีแยก คลาด ต่างจังหวัดก็มาสั่งซื้อ ปัญหา คือ ในระยะแรกจะร้องขอมาลักษณะนี้อย่าง เพราะเป็นการฝึกหัด การร้อยแบบใบใหญ่ จะใช้เวลานานกว่าการร้อยแบบใบเล็ก ในอนาคต ox ข้อควรพิจารณาไปเรื่อยๆ จะพยายามร้อยให้ได้มากขึ้นเพื่อให้มีรายได้มากขึ้น

2. การแยกขยะ

ผู้ให้สัมภាយ์ : คุณสมนึก บุชโสน

ผู้สัมภាយ์ : นายสมพร แซ่หดี

เริ่มทำมา 2 ปีก่อน โดยไปปักข้อมูลเรื่องการแยกขยะมาจากเขตและนำมาระย่อยเพื่อให้กับชุมชน วิธีที่เผยแพร่ได้แก่ การเชิญให้ชาวบ้านมาประชุมแล้วบอกถึงข้อดีข้อเสียของการแยกขยะ และวิธีการแยกขยะที่ถูกต้องให้ชาวบ้านนำไปปฏิบัติ ปัจจุบัน ได้มีการบรรจุภัณฑ์แยกขยะตามบ้านเรือนในชุมชนให้รู้จัก การแยกขยะ ซึ่งทางเขตก็ได้ให้ความร่วมมือเข้มกัน ได้แก่ การส่งคนมาให้ความรู้ การส่งคนมาช่วยกัน และแยกขยะในชุมชน ผลจากการประชาสัมพันธ์ ทำให้ชาวบ้านส่วนใหญ่กระตือรือร้นที่จะแยกขยะเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ให้ความร่วมมือและขังมีการประชาสัมพันธ์เรื่องการเก็บขยะเป็นระยะๆ ปัญหา คือ ชาวบ้านบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือ ในอนาคต ต้องการประชาสัมพันธ์ให้บ่อยครั้งขึ้นจะดีกว่าเปลี่ยนหรือไม่

3. การต่อต้านยาเสพติด

ผู้ให้สัมภាយ์ : คุณสมนึก บุชโสน

ผู้สัมภាយ์ : นายสมพร แซ่หดี

โครงการต่อต้านยาเสพติดเริ่มทำในปีนี้ เพราะชุมชนแห่งนี้ปัญหาร่องรอยยาเสพติด ประธานชุมชนจึงได้จัดประชุมกับกรรมการและชาวบ้านเพื่อหาทางออก โดยทางเขตได้ให้การส่งเสริมอย่างเด่นที่ โดยส่งเจ้าหน้าที่สำรวจตรวจสอบในหมู่บ้านเป็นระยะ ปัจจุบัน ประธานได้ขอให้สำรวจชุมชนมาตรฐานชุมชนเป็นระยะ หรือบางครั้งพบการซื้อขายยาเสพติด จะแจ้งให้ทางตำรวจ 191 ทราบ และมาจับกุม การนำผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นผู้เสพไปตรวจปัสสาวะ เป็นดัน เมื่อพบหรือตรวจพบสารเสพติดในตัวผู้เสพจะทำการตักเตือนก่อน หากยังทำอีกจะนำส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนเรื่องการประชาสัมพันธ์จะทำเป็นระยะๆ เพื่อให้คนในชุมชนเห็นถึงโทษของสิ่งเสพติด ปัญหา คือ ในระยะแรกของโครงการชาวบ้านในชุมชนยังไม่ค่อยเข้าใจ จึงไม่ได้ให้ความร่วมมือ งบประมาณน้อยในการประชาสัมพันธ์ ในอนาคต จะรณรงค์ในวันพ่อและจะทำทั้งวันในเรื่องการต่อต้านยาเสพติด

4. ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณสมนึก บุชโสม

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี

ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนก่อตั้งเมื่อ 17 ปีก่อน โดยประชาชนชุมชนคนแรกเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งโดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทางญี่ปุ่น ต่อมาอาคารก็ได้เพิ่มโถงลง จึงได้มีการปรับปรุงซ่อมแซม และขยายต่อเติมออกໄไปอีก โดยประชาชนคนปัจจุบันเป็นผู้ซื้อบ้านจากฝ่ายพัฒนาชุมชน จำนวน 300,000 บาท คนงานเป็นคนในชุมชนใช้เวลา 3 เดือนในการปรับปรุง ปัจจุบัน มีครุ 2 ตน คนแรกเป็นคนในชุมชน คนที่สอง มาจากโครงการมิชาชาวฯ การดำเนินงานจะเก็บเงินจากผู้ปกครองของเด็กวันละ 20 บาท ต่อ flip เวลาทำการคือ 8.00-15.00 น. ทุกวันจันทร์ – สุกร์ เด็กที่รับเลี้ยงมีอายุตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไป อาหารในมือเข้า ได้แก่ ใจก นม อาหารเที่ยง ข้าว นม ผลไม้ กรุที่มาจากการชุมชนไคเงินเดือนๆ ละ 4000 บาท ศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนแห่งนี้มีเด็กอยู่ประมาณ 45 คน ปัญหา คือ ค่าแรงแพง หางเงินจากโครงการมิชาชาวฯ คอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี ไม่มีงบประมาณในการซื้อคนงาน ไม่สามารถต่อเติมหรือขยายสถานที่ได้อีกแล้ว เพราะสถานที่มีจำกัด ทางเขตไม่ให้อุดหนุนเด็กทุกรายการตามที่ขอ เช่น เสื้อผ้า นักเรียน เป็นต้น ในอนาคต จะปรับปรุงให้ดูใหม่ขึ้น เช่น การทาสี การซ่อมแซมส่วนที่ชำรุด

5. อุปกรณ์ดับเพลิงในชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณสมนึก บุชโสม

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี

เมื่อ 10 ปีก่อน ได้เกิดไฟไหม้ในหมู่บ้าน และอุปกรณ์ดับเพลิงที่ศูนย์ฯ สามารถนำมาราบบานาใช้ไม่ได้ ชาวบ้านจึงต้องซื้อการนำมารับดับไฟ ต่อมาประชาชนชุมชนคนปัจจุบันได้ขออุดหนุนอุปกรณ์ดับเพลิงจากสก.อภิญญา ใช้เวลา 1 เดือน ถึงจะได้และได้รับมาทั้งหมด 15 ตัว และได้นำมาเมื่อต้นปี นำไปติดตามซ่อม ซ่อมละ 1 ตัว ปัจจุบัน ได้มีการซื้อคราฟต์ความพร้อมของอุปกรณ์ดับเพลิงอยู่เป็นประจำ เพื่อรับสถานการณ์เพลิง ไวยว่าที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และมีการอบรมวิธีการใช้ให้กับบ้านที่อยู่ใกล้หรือบ้านที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง ปัญหา คือ ยังไม่เก็บนำอุปกรณ์นี้มาทดสอบเพียงแค่อบรมวิธีการใช้ให้เท่านั้น ในอนาคต ต้องการให้คนในชุมชนใช้อุปกรณ์ดับเพลิงเป็นโดยจะจัดอบรมอีก

6. ศูนย์จ่ายยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณสมนึก บุชโสม

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี

ก่อตั้งมาพร้อมกับศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน เมื่อจากเมื่อมีการป่วยก็ต้องไปขอยาที่ศูนย์อนามัย 57 ซึ่งอยู่ไกล จึงได้ขอจัดตั้งศูนย์จ่ายยาในชุมชนขึ้น โดยใช้สถานที่ของศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน เป็นที่จ่ายยาเป็นการบรรเทาอาการเจ็บเล็ก ๆ น้อย ๆ ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายลงได้บ้าง ปัจจุบัน จะ

อบรมให้แก่ครูที่อยู่ในศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเป็นผู้จัดฯ การจ่ายยาให้ในแต่ละครั้งจะจ่ายให้ได้เกิด 7 วัน ด้านการซังไม่ดีขึ้นจะจ่ายยาให้อีก แต่ด้านการหนักก็จะแนะนำให้ไปหาหมอ ด้านในศูนย์จัดยาหมัด จะต้องโทรศัพท์ไปขอยาล่วงหน้า 2-3 วัน การรักษาพยาบาลของศูนย์จัดยาจะเป็นการให้ยาฟรี เนื่องจากในชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีรายได้น้อย ดังนั้นยาเสื่อมชีพแบบรายวันจึงไม่ค่อยจะมีเงินเก็บปัญหา คือ บางครั้งยาไม่เพียงพอต่อความต้องการ ด้านจากศูนย์อนามัย 53 หมู่ต้องรออีกหลายวัน กว่าจะมี ในอนาคต กำลังขออุปกรณ์ทางการแพทย์ เช่น เครื่องวัดความดันโลหิต ตราดั้ง จากหน่วยงานทางราชการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษา

7. เงินค่าทำภาพ

ผู้ให้สัมภាយ์ : คุณสมนึก บุชโถน

ผู้สัมภាយ์ : นายสมพร แซ่หดี

เรื่อง การขอรับเงินค่าทำภาพ ได้ทำมาประมาณ 17 ปีก่อน ด้านหากว่าสามารถใช้ในชุมชนเกิดเสียชีวิตก็จะขอเรียกเงินจากชาวบ้าน เงินที่ได้มาในการบริจาคแต่ละครั้งประมาณ 2,000 บาท และทำเช่นนี้มาเรื่อยจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบัน นอกจากการเรียกเงินจากชาวบ้านเพื่อมาช่วยเหลือค่าทำภาพแก่ผู้เสียชีวิตซึ่งเป็นคนในชุมชนแล้ว ทางคณะกรรมการชุมชนจะเป็นเจ้าภาพสวัสดิ์ 1 คืน ค่าใช้จ่ายในการสร้างห้องประชุมการช่วยกันออก ปัจจุบันเงินบริจาคที่ได้ในแต่ละครั้งประมาณ 2,000 บาทเข้าไป การประชาสัมพันธ์ก็จะประกาศโดยใช้เครื่องขยายเสียงในหมู่บ้านเป็นหลัก จากนั้นก็จะให้ฝ่ายการเงินออกไปเก็บเงินบริจาคตามบ้านเรือนในชุมชน ปัญหา คือ บางบ้านไม่ให้ความร่วมมือ ในอนาคต จะทำต่อไปเรื่อยๆ และมีแนวโน้มจะจัดตั้งเป็นกองทุนช่วยเหลือ

8. วันพ่อ

ผู้ให้สัมภាយ์ : คุณสมนึก บุชโถน

ผู้สัมภាយ์ : นายสมพร แซ่หดี

กิจกรรมวันพ่อจัดทำมาตั้งนานแล้ว โดยจะจัดที่ศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวันเรียนผู้ที่มาร่วมส่วนใหญ่จะเป็นพ่อ พอตอนกลางคืนก็จะดึงเหลียงเพลงบรรเทริญพระบารมี ตามที่ถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ร่วมกันฉุดเทียนชัยด้วยพระพารา ปัจจุบัน กำลังตกแต่งพระบรมสารินิสตั้งอยู่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไว้คืน เนื่องจากภาพเดิมนั้นชำรุดทรุดโทรมมาก และจะทำให้เสร็จก่อนจะถึงวันที่ 5 ธันวาคม นี้ กิจกรรมที่ทำคือ จะได้นำตรัพย์ชุมชนบางบัว ประชาสัมพันธ์ความสำคัญของวันพ่อ พอดีกับกลางคืนก็จะเปิดโทรทัศน์ถือการถ่ายทอดสดพิธีการบรรเทริญพระบารมี และร่วมกันฉุดเทียนชัยด้วยพระพารา ที่ศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวันเรียนพร้อมกับในโทรทัศน์ ในอนาคต จะจัดกิจกรรมนี้ต่อไปทุกปี ต้องการจัดซื้อสปอร์ตไลส์ มาติดตั้งในวันพ่อที่ศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวันเรียนโดยกำลังจัดทำงบประมาณมาจัดซื้อให้ทันในวันพ่อในปีนี้

9. รายงานต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิสมนึก นุชโสม

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี

ทำงานในวันเดียวกันจะต้องเป็นชุมชนการท่ากิจกรรมแต่ละครั้งจะขออุปกรณ์จากทางเขต การทำบุญในวันสงกรานต์ จะเป็นในลักษณะค้างคืนค้างทำ จะไม่มีการนิมนต์พระมาที่ชุมชนเพื่อทำบุญ ในช่วงนี้จะเด่นสาคน้า ผู้ร่วมงานก็ไม่นักนัก ปัจจุบัน ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ในวันสงกรานต์จะเสียค่าใช้จ่าย ประมาณ 8,000 บาทขึ้นไป บางครั้งการจัดกิจกรรมวันสงกรานต์จะจัดล่วงหน้าก่อน เพราะว่าส่วนใหญ่ชาวบ้านในชุมชนต้องการการออกต่างจังหวัดไปพับประภูมิพื้นเมือง กิจกรรมที่ทำในวันสงกรานต์ในช่วงเช้าจะนิมนต์พระมา 9 รูป ตั้งแต่ 10.00-12.00 น. หลังจากนั้นก็จะจัดเลี้ยงอาหารโดยอุปกรณ์ เช่น งาน กับ ชา กับ คัพเค้ก สก. สห. ฝ่ายพัฒนา เข้าหน้าที่ศูนย์อนามัย มาร่วมด้วย ในการรณรงค์ให้หัวผู้สูงอายุ ช่วยบ่ายเบิกแล่นน้ำจังช่วงเช่น ปั้นหา คือ บางปีเกิดการแย่งการนิมนต์พระจากวัดบางบัว ทำให้ต้องมาตกลงกันระหว่างชุมชนว่าจะจัดกิจกรรมวันสงกรานต์วันไหนจะได้ไม่ชนกัน ในอนาคต จะจัดงานนี้ต่อไป

13. ชุมชนขายคลองบางบัว

ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนขายคลองบางบัว

1. การเลี้ยงปลาดุกและกุ้ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายนพภา จำประดิษฐ์

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี, นายอุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เริ่มเต็งมาประมาณ 4 ปี ก่อนที่จะมาเต็งบ่อปลาดุก - กบ เนื่องจากบ่อหอยมีน้ำน้อย แต่เนื่องด้วยหมู่บ้านนี้จะส่งกลิ่นรบกวนชาวบ้านใกล้เคียง ทางการจึงสั่งให้หักเต็ง แรกเริ่มในการเต็งปลาดุกในสมัยนั้นต้องไปซื้อสูกปลาดุกเองที่ตลาด ส่วนกบบ่อที่เต็งเป็นกบห้องนา ความรู้ในการเต็งนั้นท่านได้เรียนมาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เนื่องจากทำที่ทำงานเป็นพนักงานขับรถ ผู้ที่สอนวิชาความรู้ให้ คือ อ.วิโรจน์ อธิพิทักษ์ และไปศึกษาเองที่ห้องสมุดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจุบัน ได้มีการขอเอกสารจากทางกรมป่าไม้ เพื่อนำมาปรับปรุงวิธีการเต็งให้ดีขึ้น และขอให้คำปรึกษาทางค้านเกษตร แก่ชาวบ้านในชุมชน สถานที่เต็งปลาดุก - กบ นั้นจะเต็งในบ้านบ่อปลา 1 บ่อ จะเต็งปลาดุกได้ประมาณ 2000 ตัว บ่อเต็งกบมี 4 บ่อ แบ่งเป็นสัดส่วนค้างนี้ คือ 3 บ่อใช้เป็นบ่อเพาะพันธุ์ และอีก 1 บ่อ เต็งกบ เมื่อโตเต็มที่แล้วจะนำออกขายในชุมชน ในอัตราดังนี้ ปลาดุก 35 บาท ต่อ 1 กิโลกรัม และกบขายในราคากิโลกรัมละ 80 บาท (หน้าแล้ง) ส่วนในฤดูฝนจะขายกบกิโลกรัมละ 50 บาท ต้นทุนการเต็งกบและปลาดุกในค้านอาหาร ประมาณ 700 บาท/เดือน การขยายพันธุ์จะผสมเทียมโดยการจีด

น้ำเชื้อ ปลาดุกใช้เวลาเลี้ยงนาน 3 เดือน และการเลี้ยงในบ่อปูนจะต้องกว่าบ่ออื่น ส่วนกบบ้านใช้เวลาเลี้ยงประมาณ 3-4 เดือน ปัจจุหา do ต้องอยู่เปลี่ยนน้ำทุก 23 วัน ส่วนน้ำที่ใช้เปลี่ยน do น้ำในกล่องซึ่งขังไม่สามารถหารับกัน จำนวนพื้นที่ที่จะเลี้ยงมีจำกัด เพราะเลี้ยงในบ้านไม่สามารถขยายบ่อเพิ่มได้ท่อแม่พันธุ์ปลาแพะ do 300 บาทต่อคู่ กบมีโรคมาก เช่น โรคเดือด ขาแดง เศษเลี้ยงแล้วตายหมดทั้งบ่อ ปานมีโรค ได้แก่ เป็นโรคท้องบวน ในตอนที่เป็นถูกปลา ในอนาคต จะเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อไป และเมื่อใกล้เกณฑ์จะลาออกจากเดิ่งปลาดุก-กบ เป็นอาชีพหลัก และมีความคิดที่จะพยายามห้ามอีกด้วย

2. ทำเครื่องคนครีไท

ผู้ให้สัมภាយนี้ : นายเล็ก บุญยานชื่อ

ผู้สัมภាយนี้ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

นายเล็ก เป็นคนกรุงเทพฯ ได้กำกับเมือง พออายุได้ 20 ปี ก็ทำเครื่องคนครีไทขาย เช่น ซอสหัวชื่อ ซอส ฯลฯ ทำได้ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น คีด สี ตี เป้า เพื่อหาทุนในการเรียน แรงบันดาลใจเกิดจากในสมัยเด็กนั้นได้เห็นคนอื่นเล่นเครื่องคนครีไทให้ฟัง จึงเกิดความสนใจอย่างมากเล่นให้เป็น จึงได้เรียนประดิษฐ์ไว้สำหรับเล่นเอง ส่วนคุณปู่ของคุณเล็ก เป็นผู้สอนและถ่ายทอดวิชาคนครีไท ให้บ่อยๆ ที่คุณเล็ก ไปเล่นคนครีตามงานวัดกับปู่ ปัจจุบัน เป็นช่างไม้อัญมหัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และบังรับจ้างทำซอสหัวไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้ประคุ่ม ส่วนตรงกระไหลกใช้กะลามะพร้าว ซอ 1 ตัว ใช้เวลาทำประมาณ 1 ถั่งค่าหัว ใช้หนังสูงเหลืองซึ่งหน้าซอ แล้วเติบของสารสีซึ่งทำให้ระหว่างหางม้าและในล่อน นั้นหางม้าจะให้เสียงที่ดีกว่า นอกจากนั้นคุณเล็ก ยังสามารถทำเครื่องคนครีไทชนิดอื่นๆ ได้อีก เช่น ขุ่น ขุ่น ใช้เวลาทำประมาณ 2 ชั่วโมง หรือว่าจะเป็นฉ่อง ซึ่งต้องใช้เวลาถึง 2 เดือน เพราะเป็นเครื่องคนครีไทที่ทำยากมาก ส่วนราคานั้น เช่น ซอ 200 ชิ้นไป บางครั้งก็ทำให้ฟรีถ้าไม่มีเงิน ปัจจุหา คือ 1) หางม้าในปัจจุบันนั้นหายาก จึงใช้ในล่อนแทน 2) ได้พยา瞒ตามถ่ายทอดการทำเครื่องคนครีไทแก่นุศรชาบ แต่บุศรชาบไม่ได้ให้ความสำคัญ จึงไม่มีผู้สืบทอดการทำเครื่องคนครีไทย บุศรชาบของคุณเล็กนั้นสามารถติดลมลงได้ 3) ประดิษฐ์ให้ใบกันดูที่ถูกค้าสั่ง 4) หนังสูงเหลืองหายากและราคาแพง 5) ทำเสียงจะประดิษฐ์ไปหลายตัวทำให้ดันทุนเพิ่ม 6) ชอบดื่มน้ำ ดื่มน้ำมาจึงจะเริ่มทำ 7) วัสดุหายากซึ่งทุกวัน เช่น หางม้า หนังสูง ในอนาคต ถ้ามีผู้นำขอให้ถ่ายทอดวิชาการทำเครื่องคนครีไท คุณเล็กก็欣ดีจะสอนให้และยังคงเชื่ออาชีพต่อไป

3. ผ่านกิจหนุนบ้าน

ผู้ให้สัมภាយนี้ : นายนพภา ข้าประดิษฐ์

ผู้สัมภាយนี้ : นายสมพร แซ่หลี , นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

โครงการนี้เริ่มเมื่อปี 2520 แนวคิดในการตั้งโครงการนี้เกิดจากการคุยกันในวงเหล้าของผู้ใหญ่ เมื่อมีเงินเก็บมากขึ้นจึงคิดจะเป็นกองทุนในการดำเนินงาน ช่วงแรกจะเก็บเงินครอบครัวละ

50 บาท/ เดือน จนกว่าจะครบ 5,000 บาท แล้วจึงหยุด เมื่อสมาชิกในกลุ่มเสิบชีวิตจะได้รับเงินจาก กองทุนศพละ 7,500 บาท ปัจจุบัน มีการเก็บเงินเดือนละ 50 บาท และได้เพิ่มวงเงินที่สมาชิกต้องจ่าย ให้ครบ 15,000 บาท ถ้ามีการเสิบชีวิตจะได้รับค่าชดเชยศพละ 15,000-30,000 บาท เงินที่เก็บได้จาก สมาชิกจะนำไปฝากไว้ในธนาคารออมสิน ส่วนดอกเบี้ยจะนำมาใช้ในการดำเนินงาน ปัญหา คือ 1. สมาชิกไม่สามารถส่งเงินได้ตามกำหนด เนื่องจากประสบปัญหาการเงิน 2. ค่าใช้จ่ายในปัจจุบันมีมาก ขึ้น สมาชิกจึงต้องการให้เพิ่มวงเงินขึ้นหลังเหลือ ในอนาคต จะเพิ่มการเก็บเงินจากเดือนละ 50 บาทเป็น เดือนละ 100 บาท เพื่อจะได้มีวงเงินขั้วหลังมากขึ้น

4. ศูนย์สุขภาวะเด็กเล็ก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายนพกานันดร์ บัวบูรณะ

ผู้ต้นแบบ : นายสมพงษ์ แซ่บหลี, นายอนุพิทักษ์ ศรีกิงสุวรรณ

ศูนย์สุขภาพก่อตั้งพร้อมกับห้องสมุดเมื่อ 20 ปีก่อน ศูนย์สุขภาพเด็กเล่นเป็นโครงการนานาชาติ ได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนจากต่างชาติ เช่น NGO และของเล่นหรือเครื่องเล่น ที่ได้รับจากนานาชาติ เช่น กัน ปัจจุบัน จะพยายามนำร่องให้คุ้นเคยกับเด็กและเยาวชน ด้วยการสอนวิธีการเล่นอย่างมีคุณภาพ ให้เด็กได้รับความสนุกสนาน กระตุ้นการเรียนรู้ สร้างความมั่นใจ ฝึกทักษะทางสังคม รวมถึงการพัฒนาทักษะทางกายภาพ ให้เด็กสามารถใช้เวลาในวันหยุดอย่างมีประโยชน์และสนุกสนาน ไม่ใช่แค่การนั่งเล่นอย่างเดียว แต่เป็นการเรียนรู้ ฝึกทักษะ สร้างความมั่นใจ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเด็กๆ ให้เด็กๆ ได้รับประสบการณ์ที่ดีๆ ในการเล่นและเรียนรู้

๕ ห้องสมุด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายนพกานะประดิษฐ์

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพง แซ่หดี, นายอนพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรนานาชาติ ให้จัดตั้งเมื่อประมาณ 23 ปี ก่อนการบูรณะซ่อมแซม
ศักดิ์สิทธิ์เป็นระยะ ส่วนหนังสือจะไปขอนับริจาคจากบริษัท ห้างร้าน โรงแรม มหาวิทยาลัย เป็นต้น
ปัจจุบัน เวลาทำการวันราชการ 16.00-20.00 น. และในวันหยุดราชการ 8.00-20.00 น. หนังสือที่มีใน
ห้องสมุด ส่วนใหญ่จะเป็นนิยาย เรื่องสื้น แบบเรียน และจะให้นักเรียนในศูนย์ฯ ยืกเขียนมาใช้
บริการด้วย โดยทางศูนย์ฯ เด็กยืกเขียนจะพามา เพื่อให้เด็กเกิดความถูกแก้ในการใช้ห้องตั้งแต่ขังเด็ก
ปัญหาคือ ไม่มีบรรณาธิการ หนังสือยังน้อย และไม่สามารถให้ผู้ใช้บริการซื้อหนังสือกลับไปอ่านที่บ้าน
ในอนาคต จะไปขอนับริจาคจากสถานีการศึกษาต่างๆ และจะพาสืบห้องสมุดให้ดูใหม่กว่านี้

6. วันเดือน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นิบดีพริ จำประดิษฐ์

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น : นายสมพร แซ่หลี , นายอนุพิทักษ์ ศรีกิงสุวรรณ

กิจกรรมวันเด็กได้มีการจัดก่อนที่จะจัดตั้งเป็นชุมชน ประมาณ 10 ปีมาแล้ว ของหัวอยู่ที่ให้กันในวันเด็กได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกในชุมชน ตอนเที่ยงจะมีการเลี้ยงข้าว ตอนบ่ายเด่นเกน พอเย็นก็เลิกกิจกรรม ปัจจุบัน เมื่อถึงวันเด็กท่านประธานชุมชนจะไปร่วงขอรับบริษัท ธนาคาร รัฐวิสาหกิจ ต่างๆ ส่วนนั้นก็คิดขึ้นเอง ของหัวอยู่จะมีให้ทุกคน คือ ประมาณ 200 กว่าคน พอตอนเย็นก็เลิกกิจกรรมไป ปัญหา คือ ในช่วงแรกของการพูดว่า ของหัวอยู่นั้นไม่พอต่อจำนวนเด็ก ซึ่งต่อมาได้รับการแก้ไขแล้ว ในอนาคต จะจัดให้มีเช่นนี้ทุกปี และทำให้ดีขึ้น รวมทั้งพยายามเพิ่มนักเรียนของหัวอยู่

7. วันสงกรานต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายนพภา บำรุงดิษฐ์

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี, นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

วันสงกรานต์ได้จัดมานานแล้ว ก่อนที่จะมีการก่อตั้งเป็นชุมชน ในสมัยนั้นมีการต่อแพรับพระมาเลียง มีการรำวง พ ล้านกว้าง มีการแข่งกีฬา ชุมชนนี้ก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อ 33 ปีก่อน และทุกปีการแข่งเรือหรือต่อแพก็เลื่อนหายไปเนื่องจากเรื่องน้ำ ชั่วคราว เสียหาย ปัจจุบัน การจัดประเพณีสงกรานต์ กิจกรรมที่ทำกัน คือ ในตอนเช้าจะทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระ และรถน้ำคำหัวผู้สูงอายุ ในตอนบ่ายจะแยกของให้ผู้สูงอายุ เช่น ผ้าห่ม เสื่อ เป็นต้น ปัญหา คือ กิจกรรมต่างๆ ต้องการใช้พื้นที่เป็นลานกว้าง ๆ เพื่อตะแคงแก่การท่องเที่ยว กิจกรรม ต้องการให้ภาครัฐเข้ามานับสนับสนุนเรื่องของที่จะสนับสนุนให้ผู้สูงอายุ และเรือที่ใช้รับพระได้จมน้ำไปแล้ว นอกจากนั้นยังมีเรื่องน้ำที่สกปรกจนไม่กล้านั่งบนไฟฟ้าสูงอายุ แต่เรือที่ใช้รับพระได้จมน้ำไปแล้ว คาดหวังว่าจะจัดให้ดีขึ้นกว่าปีก่อน ๆ

8. ก่อจุ่มถอนทรัพย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายนพภา บำรุงดิษฐ์

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หลี, นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ก่อจุ่มถอนทรัพย์ตั้งอยู่ที่ห้องสมุด เป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ โดยให้ สมาชิกตั้งเงินเดือนละ 50 บาท เข้ากองทุน วัดถุประสงค์แรกที่จัดทำ คือ การต่อน้ำ ต่อไฟ โดยค่าใช้จ่ายในการติดตั้งมิเตอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางกองทุนจะออกให้ ส่วนการใช้เงินถูกน้ำ ชาวบ้านต้องนำเงินเข้ากองทุนมากกว่านี้จะหมด ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ปัจจุบัน ยังให้บริการเช่นเดิม ดำเนินการมีปัญหาค้างการเงินไม่สามารถชำระเงินที่ถูกกีழูกันก่อน โดยจะให้โอกาสในการชำระเฉพาะดอกเบี้ย ส่วนเงินดันให้ชำระในเดือนต่อไป ปัญหา คือ สมาชิกบางคนคือครัวเรือนด้านการเงิน จึงขอถอนตัวและถอนเงินไปจันหมอด ในการจัดกิจกรรมนี้ ต้องการเพิ่มยอดเงินฝากให้มากขึ้น จะได้ปล่อยบัญชีได้มากขึ้นและต้องการให้คนในชุมชนมาสมัครเป็นสมาชิกในกองทุนนี้ เพราะดอกเบี้ยสูง

9. วางแผนครอบครัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายบุญเรือน กันทิมา

ผู้สัมภาษณ์ : นายสมพร แซ่หดี . นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ
ในระยะเริ่มต้น มีสมาชิก 29 คน เริ่มทำเมื่อปี 2526 มีเด็กโภคที่อาชญากรที่สุดในกลุ่มนี้ ก่อ 20 ปี
จำนวน 4 คน กิจกรรมที่เคยทำมา เช่น การไปประชุมนานาชาติที่ประเทศไทย ก่อโภคให้กับประเทศไทย เมื่อปี 2541
โดยต้องมีการคัดเลือกจาก Resume ที่เขียนแล้วส่งไปให้องค์กรนานาชาติ เพื่อเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก
ปัจจุบัน คุณสุริพร กันทินา เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการวางแผนครอบครัว ได้ทำงานประสานกับสมาคม
สวท. โครงการเกี่ยวกับครอบครัวว่าด้วยเรื่องอนามัยแม่ วัยรุ่น การวางแผนครอบครัว การความคุ้น การ
อนามัย เป็นเรื่องที่ให้การสนับสนุนที่จะเผยแพร่แก่ชุมชน เป็นอันดับแรก ส่วนเรื่องงบประมาณได้รับ¹
การสนับสนุนจาก PPAT (สมาคมธุรกิจวางแผนครอบครัวระหว่างประเทศ) ปัญหา ก็คือ การประสานงาน
ระหว่างสมาคมไม่คิดเท่าที่ควร เพราะแต่ละคนก็มีงานการศึกษามาเป็นอุปสรรคที่จะพบปะกัน ส่วนอีก
ค้าน ก็คือ ทางราชการไม่ได้ให้เงินสนับสนุนเท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ในอนาคต จะเผยแพร่
เรื่องความที่ได้จากการไปประชุมที่ต่างประเทศมาเผยแพร่ให้คนในชุมชนทราบ และจะนำไปปฏิบัติได้
อย่างถูกต้อง

14. ชุมชนก้าวหน้า

ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนก้าวหน้า

1. การทำเหล็กดัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุวรรณ บริรักษ์

ผู้ตั้งมูลนิธิ : นายอุดมพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เดินเป็นสูตรร่างทำงานอยู่ในไทยสุริยะ เห็นนักเรียนทำกันเกิดความสนใจจึงคิดมาฝึกผ่านเอง ต่อมาก็เห็นว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับน้อยจึงขอมาเปิดรับนักเรียนทำเหล็กดัดเอง เมื่อปี 2531 ปัจจุบัน ทำอยู่ในบ้านพักรับนักเรียนทั่วไป โดยหากใครมาจ้างทำก็จะทำการคลอกลงราคากลางๆ และให้เลือกแบบที่จำทำ เมื่อคลอกลงได้แล้วเจ้าหน้าที่จะเหลือเส้นมาตรฐานตัวค่าวัสดุขนาดและเรือขามแบบที่สั่ง วันหนึ่งจะได้ประมาณ 5 นาที ได้เป็นลายง่ายๆ ปัญหา ก็อ ดันทุนค่าเหล็กสูง มีของถูกส่งคืนจากสูกร้าน เพราะผิดขนาด มีของเสีย งานน้อยลงเพราะคนนิยมอัลลอยด์ เมื่อผู้คนหันมาทำงานไม่ได้ ในอนาคต ก็คงทำอัลลอยด์ได้มีเงินทุน

2.2 จัดงานวันปีใหม่ วันสงกรานต์ วันlothัยกระ邦 วันเกิดมหาราช 5 หันความท่าราชการ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุพิน ทองกู่

ผู้สัมภาษณ์ : นายอุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เมื่อเริ่มก่อตั้งเป็นชุมชนในปี 2534 คณะกรรมการได้ให้ความสำคัญกับงานประเพณีประจำช่วง ให้เกิดความสามัคคีในชุมชน จึงได้มีการจัดงานตามวันสำคัญต่าง ๆ มาตลอดจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบัน มี การจัดงานในหลาย ๆ เทศกาลที่สำคัญ คือ งานวันปีใหม่ สงกรานต์ ลอยกระทง วันเดือนพฤษภาคม พฤหัสบดี 5 ธันวาคม ในวันปีใหม่จะมีการทำบูญเลี้ยงพระในคอกันเช้า โคลนนิมันเจ้าพระมาทำพิธีที่สูญเสีย

ประชุมของชุมชน จากนั้นจะจัดเลี้ยงในชุมชน ในวันส่งงานต์จะมีการทำบุญเลี้ยงพระในตอนเช้า รถนำค้าหัวผู้ใหญ่ แจกของวัสดุให้กับชาว มีการละเล่นต่าง ๆ เช่น ปีคดเดินม้อ ฯลฯ ในตอนเย็นจะเริ่มจัดประกวดนางงามพมาศ ซึ่งงานจะเลิกประมาณ 4 ทุ่ม ในวันถัดไปจะมีการทำบุญเลี้ยงพระในตอนเช้า ตอบกล่าวคืนจะมีการล้อมวงเริ่มเวลา 2 ทุ่ม ไปจนถึงเที่ยงคืน ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวา มีการทำบุญตักบาตรในตอนเช้า ตอนเย็นจะมีพิธีถวายพระพร จุดพลุ อีกด้วย ปีนี้ทาง คือเงินทุนที่ใช้ดำเนินการมีจำนวนจำกัด หลักครั้งต้องเรียกใจชาวบ้าน ในอนาคต มีโครงการจะจัดงานวันถัดไปปี 2543 ให้ใหญ่กว่าทุกปี โดยจะมีการทำพิธีซักพระ ซึ่งแห่จากคุณบงสม โดยไปอุดแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีหลายชุมชนเข้าร่วม และจะมีพิธีเททองหล่อพระเพื่อด้วยให้กับวัด

2.3 กลุ่มผู้สูงอายุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าสมนึก เกิดแก่น

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เริ่มตั้งเมื่อปี 2542 โดยมีโครงการก่อหนี้น้ำหนี้หลายปี โดยมีกองทุนจากการร่วมทุนของสามชิกเอง และจากความสนับสนุนของกรมประชาสงเคราะห์ ปัจจุบัน มีป้าสมนึกเป็นประธานกลุ่ม มีสามชิกประมาณ 30 กว่าคน มีการประชุมทุกเดือนและในแต่ละเดือนสามชิกจะส่งเงินเข้ากองทุนคนละ 200 บาท เงินที่ได้จะนำไปจัดซื้อเครื่องยาหรือทำศพคน chorai ในชุมชน และต้องคุ้มกันของภายในกลุ่ม ปีนี้ทาง คือ ในช่วงแรกชาวบ้านไม่ค่อยให้ความร่วมมือ เพราะไม่เห็นประโยชน์ ในอนาคต จะทำต่อไปเรื่อยๆ อาจจะมีสามชิกเพิ่มมากขึ้น

2.4 ศูนย์สุขภาพ

ให้สัมภาษณ์ : นายสุทธิน พองภู่

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เริ่มตั้งศูนย์เมื่อปี 2534 ที่บ้านเลขที่ 285/23 เนื่องจากทางเขตมีโครงการที่จะให้มีศูนย์จ่ายยาประจำเดือนชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนเรื่องยาจากศูนย์อนามัยที่ 53 ต่อมานี้จึงขยายไปอีกที่บ้านเลขที่ 283/32 และได้ส่ง อสส. ไปอบรมจำนวน 10 คน ปัจจุบัน ตั้งอยู่ที่ 283/32 ซึ่งเป็นบ้านของประธานชุมชน คุณทวี มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ 17 คน ผลิตยาสิ่บเนเวกันไปตามวัน ซึ่งแต่ละคนจะได้รับการอบรมทุกเดือนที่ศูนย์อนามัยที่ 53 โดยจะออกใบรับรองให้ก่อน เมื่อบรนได้ครบตามที่กำหนดจึงจะออกใบประกาศให้ ซึ่งปัจจุบันมี 3 คนที่ได้รับใบประกาศ ปีนี้ทาง คุณนายราษฎร์ ไม่เข้าดือเพราะไม่มีใบประกาศ จึงมีนาฬีอีกที่ให้ทางอนามัยมาเก็บ ไม่มีพื้นที่ตั้งศูนย์ ในอนาคต จะมีการส่ง อสส. ไปอบรมอีก จะมีผู้ได้รับใบประกาศมากขึ้นกว่าปัจจุบัน

2.5 ศูนย์เด็กอ่อน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายศิรินันท์ เกิดแก่น

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ .

ทางคณะกรรมการได้รับโครงการการเปิดศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวันเรียนจากทางเขตในปี 2539, ทางคณะกรรมการจึงจัดทำผู้ไปอนุรักษ์ 3 กบ ซึ่งมีคุณศรินันต์ ໄປด้วย ประกอบกับทางคุณศรินันต์ ว่างงานอยู่ จึงได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาทำศูนย์เด็กก่อนวันเรียนในชุมชน ปัจจุบัน มีพื้นที่ 2 กบ มีเด็กในความดูแล 5 กบ โดยผู้ปกครองจะจ่ายให้คนละ 2,000 บาท อุปกรณ์และอาหารต่าง ๆ ทางคุณศรินันต์ หาซื้อมาเองของเด่นบางอย่างก็ทำเอง เช่น ปลาตะเพียน รูปภาพ ฯลฯ ในทุก ๆ เดือนจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมจากทางศูนย์อนามัยอย่างสม่ำเสมอ และจะมีผู้มาตรวจสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อคุ้มครองเด็ก ซึ่งหากเข้มปัจจุบันที่เด็กจะเป็นหน้าที่ของพ่อแม่เด็กจัดการต่อไป ปัญหา คือ อุปกรณ์อาหารต้องออกเอง ถ้ามีเด็กเกิน 7 กบ ต้องมีใบอนุญาต เด็กชน ต่อ งดงาม ในอนาคต จะมีการสอนเอาในอนุญาต ถ้ามีคนซึ่งให้เด็กเด็กอีกคนจะรับ

2.6 กลุ่มออมทรัพย์ สาหกรรมร้านค้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุทธิน พองภู่

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

จากการที่ประชาชนได้ไปคุยงานตามชุมชนต่าง ๆ เห็นมีกลุ่มออมทรัพย์และหันประโภชน์ที่ชุมชนจะได้รับเงินนำหลักการนี้มาประชุมกับคณะกรรมการ ประกอบกับได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่างประเทศอีกด้วย จึงได้มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์และสาหกรรมร้านค้าขึ้นมาภายในชุมชน และได้รับการรับรองจากพัฒนาชุมชนเมือง ปัจจุบัน มีสมาชิกในกลุ่มออมทรัพย์ทั้งสิ้น 104 กบ โดยแต่ละคนต้องจ่ายเงินเข้ากลุ่มออมทรัพย์คนละ 100 บาท ในแต่ละเดือน โดยจะต้องจ่ายภายในวันที่ 5 ของทุกเดือน กลุ่มออมทรัพย์จะเป็นกองทุนให้กู้ยืมแก่สมาชิกในชุมชน โดยให้กู้ไปประกอบอาชีพ ซ้อมเช่นอาชีวะ หรืออื่น ๆ โดยเมื่อว่างดำเนินคดีต่อจากนั้นพร้อมคืนเงินที่ได้รับกลับ 1 บาท ปัญหา คือ ตอนแรกชาวบ้านต่อต้าน เพราะบังไม่เห็นผลงาน ในอนาคต กลุ่มออมทรัพย์จะดำเนินงานต่อไปและขยายกลุ่มสมาชิกให้มากขึ้น

2.7 ที่พักบะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุทธิน พองภู่

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เดิมที่ชาวบ้านจะนำบะอากาศไปไว้ที่คินว่างตรงถนนเทพไพเราะนิมิต ใกล้หมู่บ้านเพื่อรอด้วยทางเทศบาลมาเก็บ ซึ่งบะที่น้ำไปทิ้งจะกระชาดกเดือดคลุดทำให้เกิดความไม่น่านองและส่งกลิ่นเหม็น หลังจากที่คุณพิว ได้รับเลือกเป็นประธานกรรมการ จึงได้ริ่มนั้นสร้างที่พักบะให้เป็นรูปปั้นในปัจจุบัน ปัจจุบัน ที่พักบะกว้าง 3 x 3 เมตร ทำจากบล็อกคอนกรีต สร้างอยู่ในที่ทึ่งของหมู่บ้านเดิม มีเทศบาลมาเก็บทุกวัน ปัญหา คือ ที่คินเป็นของคนอื่น ไม่ใช่ของชุมชน ในอนาคต อาจต้องข้ายากเจ้าของที่คินไม่ให้ด้วย ทางเทศบาลจะจัดเรื่องเก็บบะให้มีโครงสร้างที่จะทำให้พักบะริมคลองชุมชน

2.8 ยาสมุนไพร หมวดคำยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าสมนึก เกิดแก่น

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ป้าสมนึก อายุประมาณ 70 ปี เกิดที่ชุมชนนี้ ตอนที่มีลูกคนแรกมีหนอคำยาเป็นผู้ทำให้ ป้าสมนึกเกิดความสนใจจึงได้จดจำวิธีการและสอนตามส่วนผสมของสมุนไพรต่าง ๆ จากนั้นจึงรับทำคลอดมาเรื่อย ซึ่งทำมาได้ 40 กว่าปีแล้ว ปัจจุบัน เลิกทำนานนาน 5 ปีแล้ว เมื่อคลอดลูกแล้วจะมีการนวดตามตัวโดยใช้ลูกประคบ ตัวที่ประคบจะมีส่วนผสมจากไฟรสุก ในมะขามสด ในส้มป้อมสด นวดตามมือ เท้า หน้าห้อง น่องขาซึ่งต้องให้น้ำซึ่งถ่าน เพื่อให้เลือกเพียงตัวภายในช่องคลอด หลังจากการประคบแล้ว ต้องล้างมือเหล้าด้วยครีม 28 และจะทำติดต่อ กันนาน 3 วัน ปัญหา คือ ร่างกายไม่ไหว แก่กระสุนไฟรหายากมากขึ้น มีการแพทย์สมัยใหม่ ในอนาคต ไม่คิดจะกลับไปทำ แต่จะด่าข้อความรู้ให้สูง ๆ

2.9 ยาหม่องน้ำ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุกิน ทองภู

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

จากการที่ทางเขตฯ ประชุมในทุก ๆ เดือน เพื่อบอร์ดและผู้วิชาชีพด้วยในปี 2542 ถูกห้าม ได้เป็นตัวแทนส่งเข้าร่วมประชุม และได้รับความรู้เรื่องการทำยาหม่องน้ำ ซึ่งมีความคิดเห็นที่จะทำเป็นธุรกิจภายในชุมชน ปัจจุบัน จัดทำอยู่ภายในบ้านของถุงหูวี วิธีการทำคือ จะนำการบูร มาผสมกับหัวเชื้อ รอให้ละลายจนเข้ากันดีแล้วจึงนำมาต้มใส่ในขวด มีอยู่ 2 ชนิด คือ แบบน้ำ ขนาด 20 บาท และแบบขาว 15 บาท ยาหม่องที่ทำจะขายให้กับในชุมชนและตามในสังชื่อ ส่วนมากจะใช้เป็นของแจกในงานศพ· แต่งงาน เป็นของที่ระลึก ถ้าต้องทำมากจะมีการขอแรงจากชาวบ้านมาช่วยทำ โดยจะให้ยาหม่องแทนค่าจ้าง ปัญหา คือ ต้นทุนสูงโดยเนพะการบูร ขาดคนที่จะทำตอนมีงานมาก ในอนาคต จะพัฒนาให้ชาวบ้านมาร่วมทำมากขึ้น คิดจะตั้งกลุ่มขึ้นมา

2.10 การทำกิจกรรมสวนผสม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายศรีพันธุ์ เกิดแก่น

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ทวีดของคุณศรีพันธุ์ เกิดอยู่ที่ชุมชนนี้ ได้ปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเองภายในบ้าน และได้สืบท่องกันมาหากในครอบครัว ต่อมาชุมชนขยายตัวมากขึ้น ครอบครัวเองก็ขยายมากขึ้นด้วยการทำให้พื้นที่ที่ใช้ทำสวนลดลงไปด้วย ปัจจุบัน มีการปลูกอยู่หลังบ้าน ใช้น้ำจากลำคลองเล็กที่แยกมาจากลำคลองใหญ่ โดยจะรอช่วงที่น้ำขึ้นเป็นช่วงที่น้ำสะอาดจึงจะนำมารดผัก ผักที่ปลูกจะมีหลายชนิด โดยจะปลูกสามกันไป เช่น บัว พุด ตะไคร้ ข้าวโพด ฯลฯ ผักที่ได้จะใช้กินภายในครอบครัว หากมีเหลือมาก ๆ จะ

นำเสนอขาย หรือดำเนินการก่อจ้างออกมานอกชุมชน (พื้นที่ประมาณ 10 ตารางเมตร) ปัญหา คือ มีปัญหาร่องน้ำที่ใช้รอดซึ่งนำมาจากลำคลอง บางครั้งมีแมลงและโรค เช่น เพลี้ย หนอน ในอนาคต ข้างปูกลต่อไปเรื่อยๆ สลับตามพันธุ์ที่ได้มา และมีโครงการจะเพาะเห็นฟางอีกด้วย

15. ชุมชนตรีเพชร 2

ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนตรีเพชร 2

1. ทำแปลงผักสวนครัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณประทุม ชังดิริ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เริ่มทำเมื่อตั้งเป็นชุมชนในปี 2541 โดยทางคณะกรรมการชุมชน ซึ่งมีคุณปทุม เป็นประธาน ได้ริเริ่มโครงการ เนื่องจากเห็นเป็นที่ว่างเปล่าไม่ได้ใช้ประโยชน์ จึงเสนอเรื่องแก่ ร้อยตำรวจตรีอุด แสงสินแก้ว ผู้รับผิดชอบพื้นที่ในขณะนั้นซึ่งได้รับความเห็นชอบและได้ให้การสนับสนุนในด้านเงินทุน อุปกรณ์ และปุ๋ย ส่วนเมล็ดพันธุ์ทางชุมชนจะจัดหามาปลูกกันเอง ปัจจุบัน มีการจัดคนรับผิดชอบอุดและ พลัดเบลี่ยนกันโดยหลัก ๆ จะมีนาษัตริวอุดและ การทำจะแบ่งเป็นแปลง ๆ ซึ่งเป็นของส่วนรวม การปลูก พักจะะ พลัดเบลี่ยนกันไปแล้วแต่เมล็ดพันธุ์ที่ต่างคนต่างนำมา เช่น ข้าว ขิง พริก ตะไคร้ • ไข่หวาน มะละกอ เป็นต้น พืชส่วนใหญ่จะเป็นพืชล้มลุก การอุดจะมีคนมาผลัดเบลี่ยนคนน้ำ พรวนคิน ในตอนเข้าและตอนเย็น สลับกันไป ปุ๋ยจะได้รับการสนับสนุนจากทาง บก.จ.ร. ไม่มีการใช้ยาเคมีแมลง ผลผลิตที่ได้จะแบ่งกันภายในชุมชนหรือเก็บกันเองแล้วแต่ใครต้องการจะใช้ ซึ่งเมื่อกีบแล้วจะมีการบีบ หยอดแทนลงไปใหม่ ปัญหา คือ ขาดคนช่วยในการทำ เช่น การค้นน้ำ พรวนคิน ในอนาคต มีโครงการที่จะขยายพื้นที่ในการทำมากขึ้น อาจมีการรวมกลุ่มในการทำเกษตรในอนาคต

2. กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณประทุม ชังดิริ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เนื่องจาก คุณประทุม เห็นว่าเมืองบ้านในชุมชนมีเวลาว่างมากจึงได้กิจจะทำอาชีพเสริม ภายในชุมชน โดยปรึกษา กับทางร้อยตำรวจตรีอุด ให้การสนับสนุนในด้านเงินทุนเพื่อจัดตั้งขึ้นเป็นตัว ในการนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ความสนใจเข้าร่วม 10 กว่าคน โดยมีการแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัดเย็บเครื่องแบบ และกลุ่มผ้านาดิก ซึ่งเริ่มทำตั้งแต่ปี 2541 ปัจจุบัน มีผู้เข้าร่วม 30 กว่าคน มีจัดเรียนผ้าออย 10 กว่าครั้ง โดยมีสถานที่ทำอยู่ได้อาคาร 2 ชั้น 1 โดยมีการแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มคือ กลุ่มเครื่องแบบ และกลุ่มผ้านาดิก ซึ่งในตอนแรกจะเน้นทำเครื่องแบบมากกว่า ในกลุ่มเครื่องแบบจะตัดได้ประมาณ 30 ชุด ต่อเดือน ซึ่งอาจมากกว่าแล้วแต่เมืองสังท่า ส่วนในกลุ่มผ้านาดิกจะรับเป็นงานๆ ราค่าประมาณ 1,0000 ตัวต่อสัปดาห์

รายได้ที่ได้ปกติจะได้คุณละ 4,000/5,000 บาท ปัจจุบัน คือ ตอนแรกมีคนดื่มด้านไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ขาดชั้งเรื้อรัง ในการขอจัดเพิ่มต่อผู้การ จะขยายก่ออุ่นหลังจากได้รับจัดเรื้อรังเพิ่ม หากมี คนสั่งทำผ้าแบบอื่นก็จะรับทำ

3. เป้าแก้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางประพันธ์ มีบุญ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

คุณประพันธ์ เป็นคนอยุธยา และข้ามมากับสามีที่รับราชการตำรวจที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2541 ก่อนที่จะข้ามมาอยุธยาระหว่างมีอาชีพในการเป้าแก้ว ส่งขายแก่นายหน้าซึ่งได้เรียนรู้มาจากศูนย์ศิลปะชีพ บางไทร ประมาณปี 2536 และเป็นถูกจ้างในบริษัทที่ทำกี๊ข้างงานแก้วอู่ 5 ปี หลังจากนั้นจึงหันมาอุปกรณ์อุปกรณ์มาทำส่งขายเอง เมื่อข้ามมากุรงเทพฯ ที่บังคลาดีค่าเช่าเดินทางสั่งให้แก่ค้านายหน้า ที่มาดิดต่อ โดยได้รับการสนับสนุนจากทางคณะกรรมการในด้านสถานที่ ปัจจุบัน คุณประพันธ์ ได้เช่านุปกรณ์ต่างๆ มาจากบ้านที่อยุธยาให้แก่ ลังแก๊ส ลังออกซิเจน ปืนลม แวนกันแสง ฯลฯ ส่วนแท่งแก้วจะสั่งซื้อจากตัวแทนจำหน่ายคอกแก้วละ 300 บาท ขาว 1.5 mtrs สถานที่ทำจะอยู่ด้านข้างของอาคาร I และ 2 ในอาคาร 1 ชั้น การทำงานเริ่มตั้งแต่ 9.00-15.00 น. โดยจะทำทุกวัน ดำเนินงานเข้ามามากก็จะทำทุกวัน การเป้าแก้วจะมีหลากหลายรูปแบบ เช่น รูปสัตว์ รูปผลไม้ ดอกไม้ หรือแบบที่ใส่สีข้างใน เช่น รูปดอกไม้ รูปสัตว์ต่างๆ แก้วที่เป้าเสร็จจะนำไปส่งให้นายหน้าที่ค่อนเมือง ซึ่งรายได้ที่ได้รับหักค่าใช้จ่ายแล้ว ประมาณ 8,000 บาท ปัจจุบัน คือ งานจะมีมากในช่วงเทศกาล ทำให้มีเวลาพัก สถานที่ในการทำงาน แคคล่องเหล้าดึงทำให้เสียสมารถ ด้านทุนค่อนข้างสูง ในอนาคต มีโครงการสนับสนุนจากคณะกรรมการให้จัดตั้งเป็นก่ออุ่นเพื่อให้เป็นหน้าตาของชุมชนโดยมีผู้สนใจในการรวมก่ออุ่นหลาภูมิ

4. สาหกรรมร้านค้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุณประทุม ชั้นตีมิง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เริ่มต้นทำในปี 2541 โดยอุณประทุม เป็นผู้ริเริ่มขึ้นตั้งสาหกรรมขึ้น โดยในตอนแรกนั้นคุณประทุมได้ออกเงินส่วนตัวจำนวนหนึ่งก่อน ในช่วงแรกมีคนเข้าร่วมทำ 4 คน ต่อมาผู้การเห็นว่าดีจึงให้การสนับสนุนในเรื่องของสถานที่และเงินทุนเพิ่ม ปัจจุบัน สาหกรรมอยู่ใต้อาคาร I เปิดทำการเวลา 9.00-22.00 น. ขายของชำต่างๆ เช่น ผนัง พังก์ฟอก ขนม ฯลฯ มีคนช่วยขายผลิตเบสิคเบรกันอู่ 4 กบ เงินที่ได้จะปันผลให้แก่สมาชิกตามเงินทุนที่แบ่งกันลงทุนไป ปัจจุบัน คือ มีคนช่วยน้อย ภายนหลังมีคนทำอยู่คนเดียว จึงเกิดการยืดเป็นเจ้าของขึ้น ทำให้เกิดปัญหาภายใน ในอนาคต ทางคณะกรรมการกำลังลงไว้แก้วปัจจุบันผู้ทำอยู่ตอนนี้ เป็นของสาหกรรมเป็นของส่วนรวม

5. ชุมชนพัฒนาเด็กเล็ก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิประทุม ชังติมัง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

จากการที่มีแม่บ้านหลายคนมีปัญหาการเลี้ยงลูก ระหว่างที่ทำงานกับกลุ่มแม่บ้าน แม่บ้านหลาย คนจึงมีการเรียกร้องกับทางประธานชุมชนคือให้ห้ามมาช่วยเลี้ยง ทางคุณประทุมจึงนำเรื่องเข้าปรึกษา กับผู้การและคณะกรรมการ จึงได้มีการเริ่มทำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้น ในปี 2541 ซึ่งได้รับการสนับสนุน จากทางผู้การในด้านเงินทุน และจ้างครูพี่เลี้ยง 2 คน รวมทั้งจัดสถานที่ ปัจจุบัน มีครูพี่เลี้ยงอยู่ 1 คน นิ เด็กในการดูแลประมาณ 10 คน โดยจะเริ่มนับเลี้ยงตั้งแต่เวลา 8.00-15.00 น. พี่เลี้ยงจะได้รับเงินเดือน ๆ 4100 บาท โดยในตอนแรกผู้การเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่อมาทางเทศบาลเป็นผู้ออกแทน ผู้ปกครองจะ ให้ค่าอาหาร 10 ต่อคนต่อวัน แก่ครูพี่เลี้ยง ปัญหา คือ ตอนแรกผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ ใน อนาคต ยังไม่จ้างคนเพิ่มเนื่องจากเด็กในชุมชนน้อยและส่วนใหญ่เป็นวันรุ่นยังไม่มีครอบครัว

16. ชุมชนเปรมสุขสันต์

1. สภาพทั่วไปของชุมชนเปรมสุขสันต์

1.1 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ก่อนที่จะมาเป็นชุมชนในปัจจุบัน ชุมชนได้ขึ้นอยู่กับชุมชนมิตรสุขสันต์ ซึ่งเป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ ด้านหน้าติดกับถนนใหญ่ และภาขหลังบ้านเรือนที่อยู่ทางด้านหน้าทั้งหมด ได้ถูกไฟไหม้ ที่ปะอุกบ้านเรือน นั้นเป็นที่ของทนายชื่นเป็นที่ของเอกชนกี เลยทำให้บ้านเรือนที่อยู่ริมคลองเปรมประชากรเคืองวังเพรา ชุมชนมิตรสุขสันต์ที่เป็นบุษราชนเดิมก็ได้ถูกยุบลงไป แต่บ้านเรือนที่อยู่ริมคลองเปรมประชากรไม่ถูกไฟไหม้ เพราะเป็นที่ราชพัสดุของกรมชลประทาน ซึ่งเป็นที่ของหลวง

หลังจากที่เกิดเหตุไฟไหม้ในปี 2541 ได้มีการจัดตั้งชุมชนขึ้นโดยสอบถามความสนใจในบริการ เพื่อบ้าน และได้มีการจดทะเบียนเป็นชุมชนในวันที่ 5 พฤษภาคม 2542 เริ่มตั้งแต่หลัง สน.ทุ่งสอง ห้อง เรียบคลองเปรมประชากรจนถึงหลังศูนย์วิจัยฯพาร์ฟ์ มีจำนวนสมาชิกในชุมชนทั้งที่มีบ้านเลขที่ และไม่มีบ้านเลขที่ทั้งหมดรวม 186 หลังคาเรือน ประธานชุมชนคือ ฤทธิประทุม ชังติมัง และรองประธานคือ อุณฑุย ศรีคำ และได้ตั้งชื่อชุมชนนี้ว่า "ชุมชนเปรมสุขสันต์"

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนเปรมสุขสันต์

2.1 ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน

- การจัดการเรื่องกองทุนในการออมทรัพย์ของกลุ่มสมาชิกในชุมชน (กลุ่มออมทรัพย์)

นางสาวเศรษฐี จันทะวงศ์ 105/14 หมู่ 1 ชุมชนเปรมสุขสันต์ ตลาดบางเขน หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 984-6323

2.2 ด้านสวัสดิการ

- การจัดตั้งศูนย์อนามัยในชุมชน

นางศุภ ศรีคำ 105/10 หมู่ 1 ชุมชนเปรมสุขสันต์ ตลาดบางเขน หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 984-6850

2.3 ด้านจัดองค์การ

- การจัดกิจกรรมอาชีวศึกษา

นางสาววาราเครย์ จันทะวงศ์ 105/14 หมู่ 1 ชุมชนเปรมสุขสันต์ ตลาดบางเขน กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 984-6623

- การจัดกิจกรรมแม่บ้านชุมชน (ฝึกอบรมโภชนาญาณ สมุนไพร)

นางสาวอุสสิษฐ์ มีบุญ 105/20 หมู่ 1 ชุมชนเปรมสุขสันต์ ตลาดบางเขน หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

2.4 ด้านศาสนาและประเพณี

- การจัดงานลอยกระทงในชุมชน

นายอิmanวะ อ่อนสันกิจ 170/5 หมู่ 1 ชุมชนเปรมสุขสันต์ ตลาดบางเขน กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 987-6847

- การทำบุญประจำปีชุมชน

นางศุภ ศรีคำ 105/10 หมู่ 1 ชุมชนเปรมสุขสันต์ ตลาดบางเขน หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 984-6850

17. ชุมชนหลังไฟคร่อมพัฒนา

ภูมิปัญญาชาวบ้านในหลังไฟคร่อมพัฒนา

1. การเดี่ยงໄก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าส่ง่า ผู้ทำ

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

ป้าส่ง่า เดิมเป็นคนอุซเบก บ้ายเข้ามากรุงเทพฯ กับลูกชายเมื่อปี 2530 เพื่อเข้ามาทำงานทำลูกชาห์จิ่ง ได้นำเอาไก่ชนมาจากเพื่อนที่อุซเบกามคู่หนึ่งด้วย โดยนำมาเพาะเลี้ยงไว้เป็นงานอดิเรก ต่อมาลูกชาห์จิ่งไปขายป้าส่ง่าจึงรับหน้าที่เดี่ยงໄกต่อ ซึ่งลูกชาห์จิ่งกลับมาครุฑากๆ เดือน ปีชูบัน ป้าส่ง่า เป็นผู้เดี่ยง มีไก่ตัวสองตัว ตัวเมีย 3 ตัว และลูกไก่ 6 ตัว โดยเดิมเดี่ยงไว้รับน้ำหน้า เมื่อจากมีพื้นที่กว้างต่ำนานนั้นที่ถูกเวรคืน เพื่อทำแฟลต จึงขายที่เดี่ยงมาที่ได้ถูกน้ำหน้าแทนการเดี่ยงจะให้อาหารเข้า - เย็น เป็น

อาหารพอกข้าวเปลือก ผักกาด หมูสับ ไม่มีให้ขายกันโรค เสียงคุณธรรมชาติ ไก่ที่เลี้ยงจะนำไปขาย บ้างโดยตัวผู้จัดขายตัวละ 500 บาทขึ้นไป ตัวเมียขาย 100 บาท ปัจจุบัน คือ ไก่เป็นโรคหง怡 เพียงป่วยตายไป ๕ ตัว พื้นที่ที่ใช้เลี้ยงมีน้อย และต้องระวังไม่ให้ที่เลี้ยงซึ้ง เพราะไก่จะเป็นโรค เสียงคุณธรรม ก็เกิดจึงมีไก่บ้างตัวที่ตาย ในอนาคต จะไม่เสียงเพิ่ม เพราะว่าพื้นที่น้อย และไม่มีคนช่วยเหลือ

2 การทำศึกตามปัจจัย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายประเวศ ทุ่นจันทร์

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ, นายสมพร แซ่หดี

เริ่มทำศึกตามปัจจัยดังนี้ 2527 โดยได้รับการถ่ายทอดความจากครุภัณฑ์ ได้ทำอาชีพนี้ดังเด้อศักดิ์ที่ร้านอินทรา กบ. 7 ศึกตามปัจจัยที่ทำส่วนใหญ่เป็นรูปสัตว์ วัสดุที่ใช้ทำส่วนใหญ่ใช้การ โลหัต สำน้ำ / สี ในวันหนึ่ง ๆ จะทำได้ 20 ตัว ต้นทุนตัวละ ๕ บาท และเก็บได้รับเชิญไปสอนที่โรงเรียนประถมแห่งหนึ่งด้วย ปัจจุบัน เมื่อผลิตเป็นศึกษาได้แล้ว จะนำไปขายให้กับห้างสรรพสินค้าหรือบานกรังด์มีงานแสดงเรื่องศิลปะกรรม ก็จะได้รับเชิญจากทางเขตให้ไปแสดงสาขิตการทำศึกตามปัจจัย ใน ๑ ปี จะได้ไปอุดหนุนและแสดงความสามารถนี้ ๒-๓ ครั้ง เนื่องความคงทนเหมือนกับเซรามิก สำหรับจิตใจทางเพศตอนเปลี่ยนจะใส่สีน้ำลงไปเจิงทำให้เป็นเนื้อเดียวกัน เวลาแห้งก็จะได้สีตามที่ได้ทำไว้ดังเด้อตอนต้น แบ่งที่ผลิตสีน้ำแล้วถ้าใช้ไม่หมดให้เก็บไว้ในครัวเรือน จะสามารถรักษาคุณภาพของเปลี่ยนได้นาน ๖ เดือน เมื่อตัวศึกษาที่ปั้นแห้งและเบี้ยงด้วยตะลุงแล้วก็จะเก็บรักษาไว้ในครัวเรือน เพื่อไม่ให้หายต้องใช้เวลา ๖ เดือน ในการสอน ผลิตแล้วขายไม่ได้ ในอนาคต ต้องการเพิ่มราคากลางตัว ๒๕ บาท เป็น ๓๕ บาท คิดจะเปลี่ยนอาชีพไปเป็นการรับจ้างทั่วไป

3. ตามเชื้อสาย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวิจูร ทานจิต

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ

เดิมเป็นคนอยุธยา เป็นลูกของคุณพ่อพลน พานจิค เป็นครอบครัวที่เล่นคนตระนิมาตั้งแต่บรรพบุรุษ จึงได้รับการปลูกฝังเรื่องคนตระนิมาตั้งแต่ยังเล็ก และได้เข้าเล่นประกวดในหลาย ๆ งาน ต่อมาราวปี ๒๕๑๐ จึงได้เข้ามารับราชการอยู่ที่กรุงเทพฯ พร้อมครอบครัว ในระหว่างที่ทำงานอยู่ก็จะไปเล่นคนตระนิมาตั้งที่ค่าย ๆ มาเรื่อย ๆ และมีลูกวงหลายคน ปัจจุบัน มีลูกวงอยู่ ๑๐-๒๐ คน แต่ยังไม่มีชื่อวง เพราะตั้งแต่บรรพบุรุษก็ไม่เคยมีการตั้งชื่อวงมาก่อน มีเครื่องดนตรีหลักชนิดทั้งไทยและมอญ โดยของไทยมีประมาณ ๑๕ ชิ้น ของมอญมีประมาณ ๑๓ ชิ้น ซึ่งเก็บไว้ที่บ้าน 107 นี้ แต่มีอิกหลาบชิ้นที่แยกเก็บไว้ที่บ้านญาติ การคุ้มครองเครื่องดนตรีจะทำสนับสนุน โดยจะมีภรรยาและลูก ๆ ช่วยคุ้มครอง บางครั้งต้องนำออกมานำเสนอหรือรักษาด้วยเสียง การรับจ้างแต่ละเวลาจะเสียเงินค่าใช้จ่ายต่อกันละ ๓๕๐ บาท ถึงจะรับถ้ามีการประชันกันจะตกลงละ ๑,๐๐๐ บาท การไฟฟ้าครูจะทำค่อนข้างเดือน เมษา-ธันวาคม ของทุกปี

โดยจะมีการให้วัสดุวายเครื่อง เช่น ตั้งแต่เวลา 9.00 น. ตอนบ่ายจะเลี้ยงพระ และพอตอกกลางคืนจะเลี้ยงกันในหมู่ญาติ นอกจากนี้ยังรับส่วนให้แก่ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถเดินทางมาได้ ปัญหาคือ ช่วงนี้งานมีน้อยเพราเศรษฐกิจตกต่ำ การไปเล่นแต่ละครั้งต้องใช้เงินประมาณมาก และ การเคลื่อนข้ามเครื่อง คนต้องล่ามาก ในอนาคตจะส่งเสริมให้ลูกหลานสืบทอดต่อไป

4. ณาපณฑพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสำราญ บางสวนหลวง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หดี

กิจกรรมนี้ได้เริ่มทำมาตั้งแต่ชุมชนได้จดทะเบียนอย่างถูกต้อง เมื่อ 2 ก.ค. 2542 โดยมีคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบ ผู้ที่มีลิทธิ์ที่จะได้รับเงินช่วยเหลือจะต้องเป็นสมาชิกที่อาศัยอยู่ในชุมชนเท่านั้น เมื่อมีคนตายแต่ละครอบครัวก็จะให้เงินช่วยเหลือครอบครัวละ 100 บาท เมื่อนำมารวมกันทุกครอบครัวก็จะได้ประมาณ 8,500 บาท ต่ออาทิตย์ ปัจจุบัน ทางคณะกรรมการจะยกให้ทุกครอบครัวทราบว่า ถ้ามีสมาชิกในชุมชนเสียชีวิตทุกครอบครัว ควรจะให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้เสียชีวิต โดยให้ทุกครอบครัวริจากเงินช่วยเหลือครอบครัวละ 100 บาท ถ้าครอบครัวใดไม่ได้รับบริจาคก็จะไม่ได้รับเงินช่วยเหลือเช่นกัน ถ้าสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิต ซึ่งชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่เห็นด้วยและต่างก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เมื่อคณะกรรมการรับเงินจากครอบครัวได้จะลงมือที่กว่าได้รับเงินจากครอบครัวใด วันที่เท่าไร และจำนวนเงินที่ได้รับมา ปัญหา a บางครอบครัวไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมนี้ จึงไม่ให้ความร่วมมือ บางครั้งคณะกรรมการไปขอเก็บเงินช่วยเหลืองานศพ แต่บางครอบครัวไม่มีโทรศัพท์ในร้านจึงไม่สามารถเก็บได้ ได้แต่เอกสารมาติดบ้าน ใบตราเครื่องหมาย ในอนาคต กังคงประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกในชุมชนได้มีเข้าถึงผลดีของกิจกรรมนี้และจำนวนเงินที่เก็บนั้นจะไม่ขอเพิ่มไปจากเดิมคือ 100 บาท ต่อครอบครัว

5. ຄ่องขายร้าวaise

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสำราญ บางสวนหลวง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หดี

เริ่มทำครั้งแรกเมื่อปี 2542 คุณบรรเจง เป็นผู้ดูแลต่อมา จากนั้นมีการเรียกประชุมชาวบ้านเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บขยะ อุปกรณ์ในการเก็บขยะได้รับการสนับสนุนจากทางเขต และจำนวนคนที่เข้าร่วมในกิจกรรมครั้งแรกนั้นมีประมาณ 100 คน จนถึงปัจจุบันเริ่มทำกิจกรรมตั้งแต่ 8.00-14.00 น. และเรื่องอาหารการกินได้รับการสนับสนุนจาก สภ.อภิญญา ปัจจุบัน ได้ทำเป็นครั้งที่ 2 ทำไปเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2542 มีชาวบ้านของแต่ละชุมชนมาร่วมทำความสะอาดมากกว่า 200 คน เริ่มทำงานตั้งแต่ 8.00-15.00 น. อุปกรณ์ที่ได้รับการสนับสนุนจากทางเขต เช่น เรือ อุปกรณ์ตักและเก็บขยะ อาหารที่ได้รับการสนับสนุนจาก สภ.กรุงเทพฯ ทุกคนที่มาร่วมกันเก็บขยะริมคลองไม่มีเบี้ยเดิมหรือสิ่งตอบแทนใด ๆ แต่สิ่งที่ได้รับคือสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น สะอาดกว่าเดิม ชาวบ้านมีความเสียสละเป็นอย่างดีซึ่ง

ปัญหา กือ ต้องการให้ชาวบ้านที่อยู่ริมคลองเกิดจิตสำนึกรักษาแม่น้ำลำคลอง ในอนาคต จะจัดกิจกรรมนี้ต่อไป

6. สูนย์จ่ายยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุวรรณ บางสวนหลวง

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

สูนย์จ่ายยาแห่งนี้ได้ก่อตั้งเมื่อถูกทางเดือนมีนาคม 2542 ข่าต่าง ๆ ได้รับมาจากสูนย์อนามัย 53 ปัจจุบัน ทุกวันศุกร์ เจ้าหน้าที่จากสูนย์อนามัย 53 จะมาคุยกับผู้สูนย์จ่ายยา เพื่อคุ้ยว่ายาชนิดไหนหมด เมื่อมีคนป่วยมากอรับยาจากสูนย์จ่ายยา จะมีการลงทะเบียนที่ก่อนว่าใครป่วย เป็นอย่างไร รับยาอะไรไปจำนวนยา วันที่มารับยา ในสูนย์จ่ายยาจะมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ 2 คน ทำงานทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ เวลาทำการ คือ 17.00-20.00 น. ผู้ที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำในสูนย์จ่ายยานั้นต้องผ่านการอบรมความรู้เรื่องยา ซึ่งทางเขตและสูนย์อนามัย 53 จะเรียกให้เข้าอบรม ตั้งแต่ 9.00-11.00 น. เป็นประจำทุกเดือน ถ้ามีโรงพยาบาลจะให้เข้าร่วมกัน ถ้าหากมีไข้รากการเข้ารับการอบรมจะต้องมาอบรมเชิงปฏิบัติการ ปัญหา กือ ขามนดทำให้ผู้ป่วยต้องไปโรงพยาบาล แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นไม่บ่อยนัก ในอนาคต ต้องขยายสถานที่ให้กว้างขวางกว่านี้

7. กลุ่มออมทรัพย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายเสน่ห์ ศรีบูด

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เริ่มก่อตั้งเมื่อเดือนกรกฎาคม 2543 โดยคุณสุรัตน์ กชสาร เป็นผู้ริเริ่มให้ดำเนินการ สาขา ทางเขต เมื่อเริ่มปีทำการใน 1 เดือนแรก มีผู้ฝากทั้งหมด 8 กบ กลุ่มออมทรัพย์มีผู้ร่วมงานทั้งหมด 7 กบ มีคุณเสน่ห์ เป็นประธานกลุ่ม วิธีการประชุมสัมพันธ์ใช้วิธีการเรียกให้ชาวบ้านมาประชุม ครั้งแรกมีผู้มาร่วมประชุม 70 กบ ปัจจุบัน มีผู้ฝากเงินเพิ่งขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันมีผู้ฝากประชุม 40 กบ ทุกคนเปิดบัญชีฝากเงินแรกเข้าขั้นต่ำ 100 บาท และต้องฝากนาน 6 เดือน ถึงจะมีสิทธิ์กู้ยืมเงินได้ ปะยะเวลาของ การกู้เงินแบ่งเป็น ดังนี้

- กู้ได้ไม่เกิน 2,000 บาท อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ร้อยละ 3 ระยะเวลาชำระหนี้เงิน คืนและดอกไม่เกิน 4 เดือน

- กู้สามัญ สามารถกู้ได้ 3 เท่า ของเงินฝาก ระยะเวลาคืนเงินกู้ ประมาณ 1 ปี

- กู้พิเศษ เช่น ซื้อที่ดิน การกู้ซื้อนินดี้ดองห้าคนค้ำประกัน 2 กบ ส่วนเรื่องวงเงินที่จะให้กู้และระยะเวลา รวมทั้งดอกเบี้ยคงทันไม่ได้ในหมู่คณะกรรมการออมทรัพย์ อักทั้งผู้ฝากยังฝากไม่ถึง 6 เดือน

ปัญหา กือ มีผู้เปิดบัญชีเงินฝากน้อย อาจทำให้วางเงินที่จะปล่อยกู้ล็อกดาวน์ไปด้วย ในอนาคต 90 ประชาสัมพันธ์ให้มีผู้ฝากเงินมีมากขึ้น

8. วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายเตม่ำ ศรีมูล

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

เริ่มจัดมาตั้งแต่ปี 2542 เมื่อongจากเป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากทางเขต และคณะกรรมการของชุมชน ได้ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2542 จึงได้รับเอาโครงการนี้มาจัดทำในชุมชน โดยเน้นจากการจัดงานในวันปีใหม่ วันเด็กและวันสงกรานต์ ปัจจุบัน ในวันปีใหม่จะจัดที่ชุมชน แต่การทำบุญถูกแบ่งตามทำที่วัดในตอนเช้าของชาวบ้านไปทำบุญที่วัดเทวสุนทร จากนั้นตอนบ่ายจะมาจัดเลี้ยงที่ชุมชน มีสูตรอาหาร 100 กบ ในวันสงกรานต์จะร่วมทำกับชุมชนตลาดบางเขน โดยในตอนเช้าจะนิมนต์พระมาทำบุญเดี๋ยงพระ พร้อมกันที่ชุมชนตลาดบางเขน แล้วงานนี้จะเป็นการร่วมเด่น้ำกับชาวบ้าน ปัจจุบัน คือ ขาดเงินทุน ขาดสถานที่จัด การจัดการจะต้องคนด่างไป ในอนาคต จะจัดงานวันเด็กและวันปีใหม่พร้อมกัน จะจัดต่อไปทุกปี

9. ช่างเชื่อมโลหะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุรัตน์ คงสาร

ผู้สัมภาษณ์ : นายอนุพิทักษ์ ศรีกิจสุวรรณ นายสมพร แซ่หลี

ทำมาตั้งแต่ปี 2519 เรียนรู้วิชาการเชื่อมโลหะมาจากบริษัท น.โลหะกิจ เจริญการช่าง และทำงานจนกระทั่งถึงปี 2528 จึงได้ออกจากงาน พ่ออุดมจากบริษัท น.โลหะกิจ เจริญการช่าง แล้วจึงไปอยู่ร้าน ชงชัช โลหะกิจ และออกจากงานในปี 2533 แล้วมาทำอาชีพส่วนตัว คือ เป็นร้านเชื่อมโลหะ งานที่รับทำส่วนใหญ่เป็นงานทั่วไป และทำที่บ้านเองถึงปัจจุบัน ร้านชัช มีญาติ 1 คน เป็นคนขอนแก่น ทำเหล็กดัด ผู้ช่วย โครงหลังคา ประดิษฐ์ เป็นต้น มีงานเฉลี่ยวีระหว่างละ 2 งาน มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 10,000 กว่าบาท แต่ละงานใช้เวลาทำประมาณ 10 วัน และรับสั่งทำงานอัลลอยด์ สถานที่ทำงานบ้างครั้งทำที่บ้าน ถ้าเป็นงานเล็ก ๆ น้อย ๆ บ้างครั้งก็ไปทำงานอกสถานที่ถ้าเป็นงานใหญ่ และเคลื่อนที่ต่างจังหวัด เช่น จ.สุราษฎร์ธานี ปัจจุบัน คือ สูกี้海棠 ศูนย์กลาง บังครั้งสูกี้海棠ไม่ขอนฯ ยังมีงานเสริจแล้ว ในอนาคต มีการส่งเสริมเรื่องของการตั้งเป็นกลุ่มอาชีพ ถ้าจัดตั้งได้เมื่อไรจะเปิดสอนวิชาให้เป็นวิชาชีพ

18. ชุมชนทุ่งสองห้อง 303

ภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตชุมชนทุ่งสองห้อง 303

1. การพัฒนาชุมชนและการจัดสิ่งแวดล้อมให้ดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายอ่อนนนต์ คงเด่น

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.วิมลนา กองศินธุ , น.ส.กุลธิดา เธียรสรรชัย , น.ส.สุกัสสร อินทะวงศ์ น.ส.ภูศรี ภาระเวก , น.ส.กานต์ธิรา แก้วตาสาม , นายอภิษัย คงรัก

มีการปักกัดน้ำอ่วงต่อมาได้รุ่ง ปักกัดเมื่อวันที่ 12 ส.ค. 42 เป็นโครงการของชุมชน 303 เพื่อปักกัดaway สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ มีทางเดินและฝ่ายพัฒนาชุมชนเข้ามาให้ความร่วมมือด้วย ด้านไม้ที่เอามาปักกันมาจากเดือนของกัมบูร์ แล้วชาวบ้านช่วยกันปักกัด นอกจากนี้ยังมีการท่าอนัน โคลงอย่างมະดอยมาราดทางเท้า และห้องเพื่อให้คนนเรียนและปลูกจากผุ่น โคลงอย่างมະดอยจากทางเดิน ทางเดินจะส่งมาให้ประชาชนชาวบ้าน และคณะกรรมการช่วยกันทำ รวมถึงโครงการกำจัดขยะลาก โคลงการเอาขามาเผาและทำลายเหลงเพาะพันธุ์ยุงในที่ต่าง ๆ ปัจจุบัน ก็ยังมีจัดโครงการพัฒนาเนื้่ห่มีอนเดิน ปัญหา คือ ไม่มีมีคนคงอยู่แล รถน้ำดันไม่ดันไม่น้ำปักก ใหม่ ในอนาคต กจะมีโครงการต่าง ๆ ตามมาเป็นช่วง ๆ แต่ตอนนี้ยังไม่มีโครงการอะไร

2 สร้างเวทีอนกประสงค์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายอนันต์ คงเกยุน

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.วิมลมาศ กองสินธุ์, น.ส.กุลธิดา เธียรบรรรษัย, น.ส.สุกัสสร อินทะวงศ์ น.ส.ภูศรี การะแวก, น.ส.กานต์ธีรา แก้วดาสาร, นายอภิชัย คงรุ้ง

เดิมเป็นที่ว่าง ใช้เป็นสนามเด็กเล่น เลขคิดโครงการก่อสร้างขึ้นมาเพื่อใช้เก็บของส่วนกลางใช้เป็นสวัสดิการ และเพื่อใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางชุมชนจัดขึ้น โคลงเริ่นก่อสร้างเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2542 ปัจจุบัน ป.ไม่เสร็จสมบูรณ์ เนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ แต่มีโครงการที่จะสร้างห้องซึ่งต้องใช้งบประมาณ 60,000 กว่าบาท โคลงจาก สก. กบ. เงินหลักสี่ และบังชาดลูกกรงยกผ่านพัฒนาการสร้างเวทีนี้สร้างโคลงไม่ได้เรียบร้อยจากทางเด็กที่ได้ไม่เพียงพอ และไม่มีการเก็บเงินตามบ้าน ทำให้เวทีสร้างไม่เสร็จ และการของบประมาณในแต่ละครั้งทำได้ยากลำบาก และถ้าจะได้ก็ขอได้ไม่ตรงตามเป้าหมายที่ บอ? เนื่องจากทางเดินมีงบประมาณให้ไม่เพียงพอ ในอนาคต จะมีการก่อสร้างต่อให้เสร็จมีการตกแต่งให้คุณภาพวันนี้และมีอุปกรณ์เด็กเล่นอยู่ด้านข้าง ๆ และจะใช้เป็นเวทีการเเสดงของทุกชุมชน

3. ณาไปกิจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายอนันต์ คงเกยุน

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.วิมลมาศ กองสินธุ์, น.ส.กุลธิดา เธียรบรรรษัย, น.ส.สุกัสสร อินทะวงศ์ น.ส.ภูศรี การะแวก, น.ส.กานต์ธีรา แก้วดาสาร, นายอภิชัย คงรุ้ง

เมื่อมีภูมิภาคภายในสีบีชวิล จะมีการเรียบร้อยตามบ้านเพื่อช่วยเป็นเจ้าภาพ โคลงจะไม่วังคัน แล้วแต่จะช่วยเท่าไร ปัจจุบัน เงินที่เรียบร้อยได้จะนำไปให้เจ้าภาพ ส่วนใหญ่จะได้ครั้งประมาณ 4,000-5,000 บาท ซึ่งผู้ที่จะเก็บเงินเรียบร้อยนั้นคือ ประธานชุมชน และมีการจ่ายซื้อ บ้านเลขที่ และจำนวนเงินที่บริจาค แล้วประธานจะนำเงินมาให้ทางญาติผู้เสียชีวิตเอง ปัญหา คือ บางครั้งไม่เรียบร้อยในเดือนกันยายน บางครั้งไม่มีคนอยู่บ้านจึงทำให้เก็บไม่ได้ต้องไม่เรียบร้อยอีกครั้งเป็นการเสียเวลา ในอนาคต จะมีการเก็บเงินเรียบร้อยช่วยเจ้าภาพในงานภาพไม่เรื่อย ๆ

4. ดึงแผลล้อนดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายอนันต์ คงเกญ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.วินลมาศ กองสินธุ์ , น.ส.กุลธิดา เรืองสรรชัย , น.ส.สุภัสสร อินทะวงศ์
น.ส.ภูรี การะแก้ว , น.ส.กานต์ธิรา แก้วตาสาม , นายอภิชัย คันธี

เมื่อเรื่นได้รับคำแนะนำประชานชนชั้น 303 ก็เรื่นจัดดันไม่จัดสิ่งแผลล้อนภายในบ้านให้คุณดี
 เพราะต้องการเป็นตัวอย่างให้บ้านอื่นได้จัดดันไม่ให้คุรุ่นรื่นทุกบ้าน ปัจจุบัน แต่ละบ้านมีการจัดสิ่งแผล-
 ล้อนที่ดี มีการจัดดันไม่ให้รั่วนรื่น ปลูกดันไม่ดันเล็กหรือพากไม้ประดับตั้งไว้บนที่สูงที่สามารถเก็บกวาด
 ทำความสะอาดได้สะดวก จัดเป็นระเบียบร้อยทำให้บ้านดูร่มเย็น ส่วนการจัดเก็บของแต่ละบ้านจะ
 มีถังของตั้งไว้ที่หน้าบ้านทุกบ้าน และจะมีรถเก็บของมาเก็บ โดยจะมาเก็บ 3 วัน / 1 ครั้ง
 ปัญหา คือ พื้นที่ในการปลูกดันไม้และดันไม้ที่จะใช้ในการตกแต่งมีปริมาณน้อยบางบ้านไม่มีเวลาในการ
 ตกแต่ง ในอนาคต อาจพัฒนาเพิ่มเติมให้ปลูกดันไม้เพิ่ม ตกแต่งตามที่ต้องๆ ให้ดูรุ่นรื่น

5. เปลือกส้มโอตากแห้ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิสุพิน เอี่ยนลออ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.วินลมาศ กองสินธุ์ , น.ส.กุลธิดา เรืองสรรชัย , น.ส.สุภัสสร อินทะวงศ์
 น.ส.ภูรี การะแก้ว , น.ส.กานต์ธิรา แก้วตาสาม , นายอภิชัย คันธี..

รู้วิธีการทำมาจากในหน้าสือจึงนำมาทำบ้าง ปัจจุบัน เปลือกส้มโอตากแห้งนี้นำมาทำเป็นชาดัน^{บุ} โดยการจุดไฟเหมือนกับชาดัน^{บุ} รับเปลือกส้มโอจากพ่อค้าที่ขายผลไม้เอามาให้ นำมาตาก^{ประมาณ 2-3 วัน} ต้องหากให้แห้งจริงๆ ถึงจะดุดดีและไม่ส่างผลเสียต่อสภาพแวดล้อมคัวบ ปัญหา คือ^ห นำไปเปลือกส้มโอจาก ถ้าพ่อค้าที่ขายผลไม้ไม่เอามาให้ก็ไม่รู้ว่าจะไปเอาเปลือกส้มโอมาจากไหน และใน^ห บางครั้งตากเปลือกส้มโอแล้วไม่มีเม็ด ทำให้เปลือกส้มโอไม่แห้ง ไม่สามารถนำมาใช้ได้ ในอนาคต^ห ไม่ได้คิดจะทำขายหรือเปิดกิจการแต่อย่างใด คงจะทำไว้ใช้กากในครัวเรือนเท่านั้น

6. ทำขนมหวาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางวันเพ็ญ สุติตย์สุนทร

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.วินลมาศ กองสินธุ์ , น.ส.กุลธิดา เรืองสรรชัย , น.ส.สุภัสสร อินทะวงศ์
 น.ส.ภูรี การะแก้ว , น.ส.กานต์ธิรา แก้วตาสาม , นายอภิชัย คันธี

เป็นคนจังหวัดสิงห์บุรี แต่มา toolkit ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตอนนี้อายุ 40 ปี ทำขนมมากด้วย^ห 12 ปี เคยทำอยู่กับป้ามาก่อนที่สามบ้าน และได้เป็นลูกมือคอกอบช่วยเหลือป้าเวลาทำ ต่อมาก็เปลี่ยนเป็น^ห เมื่อครัวมีหลัก นอกจากทำขนมอร่อยแล้วยังสามารถทำอาหารตามสั่งได้อีกด้วย แต่ก่อนมีลูกมือคอกอบ^ห ช่วยเหลือแค่ออกไปหมัดแล้วเพียงครุภารกิจคงค่า ปัจจุบัน เมื่อก่อนมีลูกค้ามาก พอเข้าช่วงเศรษฐกิจ^ห ตกต่ำมีผลกระทบให้ลูกค้าลดน้อยลงไปด้วย แต่ตอนนี้เริ่มคืนเรื้อรังๆ ขนมทำขายที่ตลาดโดยรุ่งขุลาวันช่วงเย็น

เวลาประมาณ 15.00-20.00 น. บ้านที่ทำได้แก่ ลอดช่อง ข้าวเหนียวทุเรียน สาคู ถั่วคำ บัวลอย รุ้น ถั่ว แป้ง ขนมจะหันเวียนเปลี่ยนหลาย ๆ อย่างทุกวัน ต้นทุนในการทำแต่ละครั้ง 700-800 บาท กำไรที่ได้ประมาณ 400-500 บาท ต่อวัน เดือนหนึ่งก็ 15,000 บาท แต่เงินที่ได้เป็นแค่รายได้เสริม รายได้หลักคือ ครอบครัวรับราชการและเทศบาลต่าง ๆ จะทำขนมเพื่อ เช่น ขนมเทียน ขนมปังฝ้าย ในเทศบาลธนชิน และมีคนมาสั่งมาก บางครั้งทำไม่ทันส่งลูกค้าในชุมชนแห่งนี้ อุกกา้มัคคิดใจฝึกสอน ของแม่ฝ้าย จะมีลูกค้าประจำมากมาก แม่บังราคากู๊ด เมนูคุณภาพและปริมาณ ปัญหา คือ วัดดูดินที่นี่ ราคา ของแหงน้ำที่ทำให้ชื้อน้ำอัดลมเพราต้องประหัต ยอดขายก็จะตกแต่ข้างหลังถึง 6-8 กก ส่วน ข้าวเหนียวทุเรียนก็จะขายถ้วนละ 15 บาท ไม่สามารถขาย กิจการได้ เพราะไม่มีคนช่วยทำ ในอนาคต จะทำขนมขายต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะทำไม่ไหวหรือทำงานกว่าจะรวย

7. การเย็บผ้า

ผู้ให้สัมภាយ : คุณลำพูน ไชยฤทธิ์

ผู้สัมภាយ : น.ส.วินล์มาศ กองสินธุ์, น.ส.กุลธิดา เธียรสวรรษ, น.ส.สุกัสสร อินทะวงศ์, น.ส.ภูศรี ภาระแวง, น.ส.กานต์ธีรา แก้วตาสาม, นาขงกิจขัย คงรุ้ง

มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านขึ้นในชุมชน เมื่อประมาณ 2 ปีมาแล้ว เป็นการรวมกลุ่มของแม่บ้าน ประมาณ 8-10 คน ปัจจุบัน กลุ่มแม่บ้านที่รวมตัวกันนี้จะรับอาสามาจากสหกรณ์ของกรุงเทพฯ มาตัด เป็นชุดนักเรียน ที่นี่เป็นชุดรวมผ้าที่จะเอาไปส่งให้กับสหกรณ์เมื่อตัดเสร็จแล้ว แม่บ้านจะนำผ้าที่นี่ไป ตัดที่บ้านของตัวเอง เพราะจะได้มีเวลาคุ้มครองและทำความสะอาดบ้านด้วย ใน 1 สัปดาห์จะตัดผ้าได้ ประมาณ 200-300 ชิ้น และเอาไปส่งให้สหกรณ์ สหกรณ์จะจ่ายเป็นค่าแรงให้ แม่บ้านแต่ละคนมีอาชีพ หลักอยู่แล้ว ส่วนที่รับผ้ามาเย็บนั้นทำเป็นอาชีพเสริม หารายได้เสริมให้กับครอบครัว ปัญหา คือ จำนวนงานตัดที่สหกรณ์ให้ตัดลดลง กลุ่มแม่บ้านที่รับผ้าไปเย็บก็ไม่ค่อยมีเวลาเนื่องจากว่าต้องไปทำงาน ประจำ ในอนาคต คาดว่าจะเลิกเนื่องจากว่าทำไม่ไหว

19. ชุมชนทุ่งสองห้อง 304

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 304

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ชุมชนทุ่งสองห้อง 304 ตั้งอยู่ที่หมู่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ทิศเหนือ ติดกับ แขวงสีกัน

ทิศใต้ ติดกับ ตลาดแห่งกองโภช

ทิศตะวันออก ชุมชนทุ่งสองห้อง 311

ทิศตะวันตก ชุมชนทุ่งสองห้อง 303

เป็นก
เช่าซื้อ

ที่ดิน
ชุมชน

ก่อรุ่น
การเฝ

ตลาด
ห้อง

1.6

ลงมา

สะอาด
บริการ

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่คิน

เป็นชุมชนที่มีขนาดเล็ก แยกมาจากชุมชนทุ่งสองห้องเดิม ที่แบ่งกันมา 28 กลุ่มบ้าน คิน เป็นกลุ่มบ้าน 304 และได้แยกมาเป็นชุมชนทุ่งสองห้อง 304 มีบ้านพักอาศัยประมาณ ประชาชนเป็นผู้เชื้อที่คินและบ้านพักอาศัยของการเคหะแห่งชาติ

1.3 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนทุ่งสองห้อง 304 มีคณะกรรมการชุมชนทั้งหมด 7 คน โดยใช้ระเบียบข้อบังคับเคหะชุมชน ทุ่งสองห้อง พ.ศ.2531 เดิมอยู่ได้โดยคณะกรรมการชุมชนชุดปัจจุบัน ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในชุมชน

1.4 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนทุ่งสองห้อง 304 เดิมเป็นกลุ่มบ้าน 304 ที่มีชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้องที่มีกลุ่มบ้าน 28 กลุ่มบ้าน ได้มีการแยกกลุ่มบ้านต่าง ๆ มาเป็นชุมชนค่าง ๆ เป็น 28 ชุมชน เมื่อปี พ.ศ. 2540 จากเดิมที่การเคหะเป็นผู้ดูแลได้โอนอำนาจคุ้มครองและพัฒนาอยู่ในความรับผิดชอบของเขตหลักสี่

สภาพทางกายภาพของชุมชน ภายในชุมชนมีถนนสายหลัก 2 สาย เป็น tna. ซึ่งอยู่ใกล้กับตลาดแห่งถอยและได้รุ่ง เป็นที่ทำการสูนย์สหกรณ์เครือคิตตูนเนียน ซึ่งตั้งอยู่ที่ 304/22 หมู่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

1.5 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง

1.6 สภาพทางสังคม

การศึกษา ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาจากการศึกษาระดับมัธยม คิดเป็นร้อยละ 40

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

การจัดตั้งกลุ่ม มีการจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ สหกรณ์เครือคิตตูนเนียน

1.7 สภาพทางสุขอนามัย

ในชุมชนมีบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวร มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้าน และทางเท้าอยู่เสมอ และมีโรงบำบัดน้ำเสียอยู่ภายในชุมชน ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53

1.8 ด้านอิฐใจ

ภายในชุมชนไม่มีการเล่นการพนัน หรือมีอย่างบุขในระดับที่น่าเป็นห่วง มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น ประชาชนไปทำบุญตักบาตรหรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ณ วัดหลักสี่ และ วัดไผ่เมือง ซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน

1.9 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชน

- ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหลักสี่
- การคุหะแห่งชาติ
- สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- ศูนย์บริการสาธารณสุข 53

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนช่วงชั้นบางเขน

2.1 นายศรีสุขวัฒน์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณขายบุญมี พัฒนาชานาญ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

คุณขายบุญมี พัฒนาชานาญ เริ่มศึกษาความหลากหลายของชุมชนนี้เป็นนักเรียนจากครู ที่โรงเรียนศรีประจ้า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อมาเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกชุมชนผู้สูงอายุ ทางชุมชนได้เปิดรับสมัครนักเรียนเพื่อทำ บำบัดศรี โดยมีผู้สูงอายุ 30 คน เข้าเรียนวิชาภาษาศรี ครอบคลังสูตร 5 อย่าง และได้มีการเปิดสอนคนในชุมชน แต่ยังไม่สามารถที่จะเปิดสอนได้ครบ เพราะ ผู้ที่เข้าเรียนยังไม่ครบ ปัจจุบัน ทำให้ในงานพิธี ต่าง ๆ เช่น งานไหว้ครู งานบวงสรวง งานทำบุญชั้นบ้านใหม่ ปีชูหา คือ ในการทำพิธีมีของแต่งตนไม่ เก็บกัน ในการทำซังไม่ประณีตและสวยงามเท่าที่ควร และเวลาในการทำนานจึงไม่ค่อยมีโครงสร้างในมาเรียน ซึ่งการทำงานแบบนี้ยังไม่ได้เงินโดยตรงหรือทันที ในอนาคต คุณขายบุญมี จะทำโครงการเปิดสอนภาษาศรีสุขวัฒน์ แก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งต้องหาหนามาเรียนให้ครบ ก็ต้องใช้คนถึง 15 คน จึงจะเปิดสอนได้

20. ชุมชนทุ่งสองห้อง 305

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 305

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ชุมชนทุ่งสองห้อง 305 ดังอยู่ หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ทิศเหนือ คิดกับ ชุมชนทุ่งสองห้อง 301

ทิศใต้ คิดกับ ชุมชนทุ่งสองห้อง 307

บ้าน
ชาติ

1.2

1.4

คำheads
ปัจจุบัน

เพื่อวัตถุ
ภาชนะ
อาศัยปี
ได้แยก

ไฟฟ้าต
น้ำประ
ร้อย

1.6

บทที่น

แหล่ง อบ

นาย
ชนจำ
ทำ
ใน
พิธี
ไม่
นำมา
ปีค
'อน

ทิศตะวันออก ติดกับ ชุมชนทุ่งสองห้อง 306
ทิศตะวันตก ติดกับ ชุมชนชวนชื่น

1.2 ขนาด ประชากร และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดเล็กที่แยกออกจากเทศบาลชุมชนทุ่งสองห้อง เมื่อปี 2540 จากเดิมที่เป็นกบุ้นบ้าน 28 กบุ้นบ้าน มาเป็น 28 ชุมชน ประชาชนเป็นผู้เช่าซื้อที่ดินและบ้านพักอาศัยของการเทศบาลแห่งชาติ

1.3 พื้นที่และประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น 650 คน
มีครอบครัว 112 ครอบครัว

1.4 คณะกรรมการชุมชน

มีคณะกรรมการจำนวน 7 คน โดยมาจาก การเลือกตั้งของประชาชนในชุมชน มีภาระการค้าร่าง ต่อเนื่อง 2 ปี ซึ่งขังคงใช้ระบบข้อบังคับชุมชนทุ่งสองห้อง พ.ศ.2531 (เดิม) โดยคณะกรรมการชุดปัจจุบัน ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

จากเดิมเป็นกบุ้นบ้าน 305 ของชุมชนเทศบาลชุมชนทุ่งสองห้อง ที่ทางเทศบาลแห่งชาติได้สร้างขึ้นมา เพื่อวัตถุประสงค์ให้ผู้มีรายได้น้อยเข้ามายู่อาศัย โดยผ่อนชำระได้ตามกำลังความสามารถของตน โดยภายในโครงการจะไม่สร้างบ้านโดยสมบูรณ์แบบให้ เพราะว่าการก่อสร้างมีราคาสูง จะให้ผู้ที่เช่าเข้ามายู่อาศัยเป็นผู้ออกแบบตกแต่งภายในเอง โดยเริ่มเข้ามายู่ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2527 และเมื่อปี 2540 ได้แยกชุมชนจากกบุ้นบ้านมาเป็นชุมชนชื่นนามใหม่ 28 ชุมชน รวมทั้งชุมชนทุ่งสองห้อง 305 ครอบครัว

สภาพทางกายภาพ ภายในชุมชนมีทางเดินเท้าอยู่ตามชุมชน โดยมีท่อระบายน้ำอยู่ตามทางเท้า มีไฟฟ้าตามทางเท้า ประชาชนในชุมชนใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงและใช้น้ำประปาของการประปา น้ำประปา อยู่ใกล้กับตลาดแห่งลอบ ใต้รุ่ง สภาพบ้านพักอาศัยเป็นอาคารถาวرمีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีนั้นเกิน 35,000 บาทขึ้นไป

1.7. สภาพทางสังคม

การศึกษา ประชาชนในกบุ้นส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เหลือ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และจบการศึกษาระดับปริญญา ซึ่งข้างหน้มีอัตราประมาณ 10 คน

ศาสนา บุรฉานส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ.

การจัดตั้งก่ออุ่น การจัดตั้งก่ออุ่นบังไม่ค่อขึ้น เพราะ ได้เข้าร่วมเป็นก่ออุ่นอยู่ตามชุมชนทุ่งสองห้องเดิม ที่มีก่ออุ่นสู้ดูดอย่าง ก่ออุ่นสหกรณ์เกรดบูเนียน เป็นต้น

1.8 สภาพทางสุขอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวرمีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีการรักษาความสะอาดบ่อยๆ บ้าน และทางเท้าอยู่เสมอ ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53

1.9 ด้านจิตใจ

ภายในชุมชนไม่มีการเด่นพนันหรือมีอนาคตในระดับที่น่าเป็นห่วง . มีการจัดกิจกรรมภาคในชุมชนในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก เป็นต้น ประชาชนไปทำบุญใส่บาตร หรือประกอบพิธีทางศาสนา ณ วัดหลักศรี และวัดไผ่เขียว ซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน มีพระวิรุฬห (หลวงพ่อเสือ) เป็นพระพุทธรูปประจำชุมชน

1.10 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชน

- ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหลักสี่
- การเคหะแห่งชาติ
- สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- ศูนย์บริการสาธารณสุข 53

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 305

2.1 งานวันสงกรานต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุณหุญเลิศ พงษ์ประชูร

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มจัดตั้งแต่ได้เข้ามาอยู่อาศัยตั้งแต่ปี 2527 ซึ่งกุณฑุงบุญเลิศ พงษ์ประชูร ได้บอกให้ทุกคนนำร่วมกันจัดงานวันสงกรานต์ ปัจจุบัน การจัดงานวันสงกรานต์จะจัดไม่ตรงกับชุมชนอื่นๆ และส่วนมากจะจัดหลังสงกรานต์ อาทิตย์ มีการบูรณะเรียงพระ รถน้ำคำหัว มีการแยกเสื้อผ้าให้กัน และมีการขอพรจากผู้หลักผู้ใหญ่ ในอนาคต ก็จะจัดต่อไปทุกๆ ปี

2.2 งานวันเด็ก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุณหุญเลิศ พงษ์ประชูร

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มนิการจัดงานวันเด็ก พ.ศ.2527 ซึ่งเริ่มมาอยู่ในปี 2527 เริ่มนิการรวมกลุ่มจัดเป็นก่ออุ่น 305 ขึ้นมาจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบัน จัดเป็นเวทีนิการละเล่นของเด็ก แจกของขวัญให้เด็ก และการศึกษา

ให้แสดงมีการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมการแสดงออกของเด็กๆ ในชุมชนซึ่งมีเด็กประมาณ 100 คน ปัจจุบัน คือ ไม่ค่อยมีปัจจุบันเกิดขึ้น เพราะเป็นกิจกรรมที่ทำกันมาตลอด ตั้งแต่ปี 2527-2543 (ปัจจุบัน) ในอนาคต จัดต่อไปเป็นกิจกรรมประเพณี

21. เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 306

กษา
ฯ 53

ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 306

1. การเลี้ยงปลาอสการ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤุษชอน สุขสิทธิ์

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.ปัญจพร เทวบุญ

เมื่อก่อนเลี้ยงปลาอสการ์เป็นงานอดิเรก อาชีพหลักคือ การทำงานก่อสร้าง ต่อ нарารายได้ไม่ดี จึงคิดที่จะนำเลี้ยงปลาเป็นอาชีพเสริม และบอกกับการที่มีใจรักในด้านนี้ด้วย ได้เริ่มเลี้ยงปลามาเมื่อ 4 ปี ที่แล้ว ใช้พื้นที่เลี้ยงข้างบ้าน โดยเข่าที่เดือนละ 1,500 วิม ปัจจุบัน กิจกรรมเลี้ยงอยู่ เพราะถือว่าเป็นอาชีพเสริม แต่รายได้ไม่ค่อยดี ลดลงจากเมื่อก่อนพอสมควร คนแฉวนี้ไม่ค่อยมากซื้อแต่จะมีพ่อค้ามาซื้อปลาดังที่บ้าน ปัจจุบัน ดอ เศรษฐกิจชั้นไม่ดีขึ้นทำให้คนไม่ยอมซื้อ และขายยากขึ้นด้วย ในช่วงหน้าฝน จะต้องดูแลเป็นพิเศษ และขายไม่ดี ในอนาคต กิจจะเดิ่งค่ายไปเรื่อยๆ และขอจากจะขายเนื้อที่ในการเลี้ยงให้เพิ่มขึ้นด้วย

2. การเลี้ยงปลาอสการ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ทุพาวรี ขาวสนิท

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อรุณรี มีพิน

เริ่มทำมาประมาณ 10 ปีที่แล้ว เพราะเมื่อก่อนปลาอสการ์เป็นสินค้าส่งออกอย่างดีชนิดหนึ่ง แม่พันธุ์ตัวละ 100-300 บาท อาหารที่ให้ก็จะเป็นรังฟอย การเลี้ยงปลาอสการ์ นี้จะเลี้ยงกันทั้งหมด ๓ ครัวเรือน เป็นการช่วยกันเลี้ยงลงทุนร่วมกัน แต่แบ่งกันเลี้ยงคนละบ่อ หรือ 2 บ่อ ตามบ้าน ปัจจุบัน รายได้ไม่ค่อยดีเหมือนเมื่อก่อน เลี้ยงไปเรื่อยๆ ไม่ค่อยดูแลอะไรมากเท่าแต่ก่อน เป็นการเลี้ยงไปวันๆ และกำลังคิดจะหาอย่างอื่นมาทำใหม่ ปัจจุบัน คือ เศรษฐกิจชั้นไม่ดีขึ้น ทำให้ขายไม่ดีเหมือนเมื่อก่อน ดันทุนสูงขึ้นหากอาหารหรืออุปกรณ์ในการเลี้ยง ราคาปลาต้องสูงขึ้น จึงไม่มีคนมาซื้อ ในอนาคต ยังคงค้องรอให้เศรษฐกิจดีขึ้น ถ้าไม่ดีคงจะต้องทำอย่างอื่น และปลาที่เลี้ยงอยู่ก็คงเป็นการเลี้ยงไว้คุ้นเคยหรืองานอดิเรก

3. ร้านเสริมสวย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤุษชลธิชา แสงจันทร์

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.ปัญจพร เทวบุญ

จัด
ฯ 51

เปิดร้านนี้มาเป็นเวลา 10 ปีแล้ว ได้ไปเรียนมา ก่อนจากที่ มนัญศักดิ์ แล้วซึ่งได้มานะเปิดร้านที่นี่ เพราะว่าอาชีพอยู่ที่นี่ส่วนใหญ่ลูกค้าแฉวนี้จะมาทำเพื่อจะต้องไปทำข้างนอกก็จะไก่รายได้มีมาก่อน ไม่ประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน ปัจจุบัน เศรษฐกิจไม่ค่อยดี คนทำงานทำหมันกันน้อย มักจะทำเองที่บ้าน เป็นๆ จะมาทำที่ ปัญหา คือ คนมาทำหมันกันน้อยลง เพราะเศรษฐกิจยังไม่ดีขึ้น มีร้านเสริมสวยเปิดเพิ่มขึ้นอีกในແວนี้ เลยมีด้วลดีอกมากขึ้น ในอนาคต ถ้ารายได้ขึ้นไม่เพิ่มขึ้น ก็คงจะปิดร้านและกลับบ้าน ต่างจังหวัด

4. ร้านเสริมสวย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ภูมิเกสร นาคมณี

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อรุณศรี มีกิน

ในอดีตรายได้ดี มีคนมาใช้บริการเยอะมาก รายได้ 10,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน และสินค้า อุปกรณ์ทำหม่าล่าไม่แพง ลูกค้ามาทำหมัน 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีการซื้อลูกข้างให้ช่วย เนื่องจากเบกของทำไม่กัน และในร้านขึ้นมาเครื่องสำอาง และสมุนไพรขายด้วย ซึ่งได้รับความนิยมจนสามารถเป็นรายได้ เสริมอีกทางด้วย ปัจจุบัน ร้านเสริมสวยใน ชุมชน 306 นี้ เป็นร้านที่ตอบแทนดี เปิดทำกันภายในบ้าน ราคาไม่แพง ส่วนใหญ่เปิดมากกว่า 10 ปีแล้ว ส่วนใหญ่ลูกค้ามีทั้งหญิงและชาย ในเขต 306 นี้ มี เปิดเพียง 2 ร้าน ปัญหา คือ รายได้นั้นพออยู่ได้ แต่น้อยลงกว่าเดิมเนื่องจากเศรษฐกิจไม่ค่อยดี ถนนไม่นิยมมาทำหมันที่ร้าน ยกเว้นถ้าต้องไปงานต่างๆ ที่สำคัญก็จะมาใช้บริการ ส่วนใหญ่จะขายในช่วงสารอาทิตย์ ส่วนใหญ่วันธรรมดาก็จะน้อย เนื่องจากไปทำงานข้างนอกกันหมด รวมทั้งราคาก็สูงกว่าทำหมันต่างๆ ราคาแพงขึ้นและค่าน้ำค่าไฟ ที่ขึ้นราคามาก ในอนาคต ถ้ารายได้ไม่ดีขึ้นหรือไม่มีลูกค้ามากขึ้นที่จะรองรับค่าใช้จ่ายในบ้านได้เพียงพอ ก็จะเลิกกิจการและกลับบ้านซึ่งอยู่ต่างจังหวัด เมื่อจากกองทัพกับค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพในกรุงเทพฯ ไม่ไหว

5. ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ภูมินรรณ สุกธิพันธ์พงศ์

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อรุณศรี มีกิน

ไปเรียนการตัดเย็บเสื้อผ้ามาจากโรงเรียนสอนตัดเย็บเสื้อผ้า แล้วก็มาเปิดร้านตัดเย็บที่บ้านได้มาประมาณ 7-8 ปี ปัจจุบัน ตอนนี้ถือว่าเป็นอาชีพหลักของที่บ้าน จะมีคนมาตัดถึงที่บ้าน มีทั้งคนในชุมชนนี้และคนที่เข้ามาโดยการบอกปากต่อปาก รายได้ดีพอสมควร แต่น้อยลงกว่าเมื่อก่อน จะตัดเสื้อผ้าทั้งชุดละ 300-400 บาท ส่วนใหญ่ปัจจุบันจะมีเฉพาะลูกค้าประจำเท่านั้น ปัญหา คือ ก็ไม่มีปัญหา หรืออุปสรรคอะไรมาก จะมีก็แค่คนมาตัดเสื้อน้อยลงเนื่องจากเศรษฐกิจไม่ดี ในอนาคต ก็คงจะทำต่อไปเรื่อยๆ และมีความคิดที่จะรับสอนโดยจะคิดเงินเป็นชั่วโมง และคิดที่จะเปิดสอนให้กับคนในชุมชนด้วย

6. ร้านค้าเย็นเสื้อผ้า

អ្នកសំណង់របាយការណ៍ : ន.ស.អ៊ីកមិពារ ហ៊ារុងរ៉ូ

เรียนรู้การตัดเย็บมาจากพี่สาว จึงพี่สาวไปเรียนตัดเย็บมาจากโรงเรียนสอนศัลศิลป์ แล้วก็มาสอนให้กับสามารถตัดเย็บได้ และทุกวันนี้พี่สาวก็เป็นอาจารย์สอนตัดเย็บด้วย ปัจจุบัน มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 8,000-10,000 บาท พ่อญี่ปุ่นได้เพราะปลูกค้าส่วนใหญ่เป็นถุงก้าที่ตัดออกญี่ปุ่นประจำ ตอนนี้ก็ไม่มีหนี้สินและมีเงินเหลือพอเก็บด้วย ปัญหา ก็คือ ราคากองวัสดุ อุปกรณ์ในการตัดเย็บช่วงนี้แพงกว่าเมื่อก่อน รายได้ลดลง 1,000-1,500 บาทต่อเดือน แต่ก็ไม่เค็อคร้อนมาก เพราะยังมีถุงก้าประจำอยู่ ในอนาคต ตัวทำงานเก็บเงินได้ ยกจากจะเปิดร้านตัดเย็บและรับสอนด้วย

7. การจัดเรียนรู้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณอัมพร บุญประจาร

ผู้ตั้งมายพ : น.ส.รัชฎาพร แดงเอิม

ได้เริ่มประกอบอาชีพตัดเสื้อผ้ามาเป็นเวลากว่า 10 ปี แล้ว โดยได้เรียนมาท่อนบนพ่อค้าได้ปัจจุบัน ประกอบอาชีพตัดเสื้อผ้าของสุขภาพบุรุษอย่างเดียว โดยรับงานมาจากร้านใหญ่ที่ตอนเมือง นาคตที่บ้านแส้วไปส่งต่อที่ร้านอีกที ส่วนมากจะเป็นเครื่องแบบของคนในท่าอากาศยานหรือการบินไทย แต่ถ้าใครซึ่งให้ตัดต่างหากก็จะรับตัดด้วย ราคามีลักษณะแบบอยู่ในอัตราชั้นกลางประมาณ 200-400 บาท ต่อชิ้น รายได้ต่อเดือนประมาณ 10,000 บาท ปัญหา 10 คนมาว่าจ้างตัดผ้าน้อยลง เพราะเศรษฐกิจไม่ดี คนก็ประหยัดกันมากขึ้น ในอนาคต จะทำอาชีพนี้ต่อไปเรื่อยๆ ข้างไม่มีโครงการในอนาคตว่าจะทำอะไรต่อไปหรือว่าจะเปลี่ยนอาชีพเป็นอย่างอื่นหรือเปล่า ก็คงต้องดูไปก่อน

8. រារាំងទេរសភា

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.ปัจฉิมา แวงษ์

ฉุกสารวทกำเนิดอยู่ในโรงงานทำตะกร้อนี้ แล้วเห็นว่าแม่อยู่บ้านเฉย ๆ จึงนำมาให้แม่ทำอยู่กับบ้าน และเห็นบ้านในเขตที่ทำจึงทำกันด้วย เพราะว่าคิดกว่าอยู่บ้านเฉย ๆ ปัจจุบัน ที่ค่อนข้างเป็นรายได้เสริมอีกทางให้กับครอบครัว เพราะปกติเป็นแม่บ้านอยู่เฉย ๆ ได้ทำอยู่กับบ้านและไม่ต้องลงทุนอะไรมาก ปัญหา คือ หนังที่ใช้ทำนั้นเหม็นมาก เรายังต้องรู้หลักในการทำเพื่อไม่ให้หนังเหม็น คือเราจะต้องไม่เหล้น้ำนานเกินไป ในอนาคต ศักดิ์จะทำต่อไปเรื่อย ๆ เพราะถือว่าเป็นรายได้อีกทาง ถึงแม้รายได้จะไม่นัก น่าจะอะไรก็ตาม

๙. การทำครรภ์อนันต์นา

ជំនាញការិយវេទ្យ : ន.ស.បីឡុងពរ ពេបល

เกิดจากลูกสาวบ้านหลังหนึ่งในชุมชนนี้ ที่งานอธิบดีในโรงพยาบาลที่ทำตะกร้อหนังหมาไว้ แล้วเขายกมาเพื่อให้แม่ของเขางานทำที่บ้าน พอกอนในชุมชนนี้เห็นจึงได้ทำกันบ้าง เพื่อจะนำมานับรายได้เสริมให้กัน

ครอบครัว มีการทำตระกร้อหนังหมานี้ 3-4 ครัวเรือน ปัจจุบัน ก็ถือว่าเป็นรายได้เสริมอีกทางให้กับครอบครัว เพราะไม่ต้องลงทุนอะไรมาก วัสดุคิดทาง โรงงานจะเป็นผู้จัดซื้อจัดจ้างให้ทั้งหมด อาทิตย์ จะส่งโรงงานที่หนึ่ง ทำได้แก่ไห่นกส่งแค่นั้น ทางโรงงานจะคิดให้สูงละ 50 สถานก์ หรือ 100 a 50 บาท ปัญหา คือ หนังที่ทำโรงงานให้มาเหมือนมาก เจ็บมือถ้าทำเป็นเวลานาน ๆ หรือเป็นจำนวนมาก ลูกช้ำไม่ชอบให้ทำ ในอนาคต ก็ค่าว่างจะเลิกทำ เพราะลูกช้ำไม่ให้ทัก และมืออาชีพหลักอยู่แล้วคือ ร้านทำหมา

19. ทำบ่มปังในครัวเรือน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิสมบัติ และคุณณอน

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.รัชฎาหาร แดงเอม

เริ่มอาชีพทำบ่มปังตั้งแต่อายุ 13 ปี โดยเริ่มเป็นลูกจ้างก่อน ในตอนแรกและในภายหลังก็หันมาทำบ่มปังขายเอง โดยเป็นกิจการเล็ก ๆ ส่วนตัว โดยเริ่มขายในชุมชนนี้ประมาณ 3 ปี ปัจจุบัน มี กิจกรรมเป็นขายบ่มปังภายในชุมชน รายได้พออยู่ได้ บ่มปังที่ทำขาย เช่น บ่มปังไส้กรอก ไส้หมู-หม่อง ไส้สะพร้าว ฯลฯ เริ่มทำตั้งแต่ตอนเข้าเดือนตุลาคมไปขายเวลาประมาณ 16.00 น. กว่าจะขายหมด ก็ใช้เวลานานพอสมควร กลับมาถึงบ้านเวลาประมาณ 22.00 น. ราคายี่ห้อที่ขายคือ ก้อนละ 5 บาท ปัญหา คือ ถินค้าที่เป็นต้นทุนในการผลิต เช่น แป้ง ไน น้ำตาล ที่มีราคาแพงขึ้น แต่ยอดในการขายขยับขึ้นปัจจุบันนี้ จำนวนลดลง เมื่อก่อนเคยออกไปขาย 2 กก สามีกับภรรยา รถคนละคันออกไปขายวันละ 2 คัน แต่ในปัจจุบันต้องลดลงเหลือไปขายวันละคันเดียว เมื่องจากเศรษฐกิจไม่ดี ไม่มีคนซื้อ และมีจำนวนน้อยลง ใช้เวลาในการขายนานขึ้นกว่าจะขายหมด ในอนาคต ก็ค่าว่างจะทำกิจการนี้ต่อไป ถ้าขายไม่ดีแล้วมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ ก็จะกลับบ้านที่อยู่ดั้งเดิม ไปประกอบอาชีพที่บ้านเดิม

11. การนวดแผนไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤญาสุพจน์ นาพศิริ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.รัชนีร์ จิตา

ได้ทำงานรับราชการอยู่ที่ศาลว่าการกรุงเทพมหานคร 2 และมืออาชีพเสริมคือ การนวดแผนไทย ในราย ได้ศึกษาเรียนวิชาการนวดมาจากวัดโพธิ์ สาขาสำนักพระราชวัง ปัจจุบัน ได้เปิดร้านนวด แผนโดยรายเดือนของคัวของที่บ้าน ทำการนวดลูกค้าด้วยตัวเอง ไม่มีผู้ช่วย เพราะไม่ได้จ้างใคร เป็นการทำธุรกิจเพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน มีลูกค้าที่มาใช้บริการในแต่ละเดือนประมาณ 30 กบ เฉลี่วันละ 1 คน แต่ ลูกค้าจะนวดกันประมาณ 2-3 ชั่วโมง สำหรับราคาค่า�วดแผนโดยรายเดือนเป็นชั่วโมง ชั่วโมงละ 100 บาท ถ้าปวดเมื่อยมากแล้วนานวัน และไม่หายหรือมีอาการเมื่อยล้าอยู่ก็จะไม่คิดค่าใช้จ่ายได้ ๆ ทั้งสิ้น เพราะถือว่าการนวดแผนโดยรายเดือนเป็นการนวดเพื่อสุขภาพ ปัญหา คือ บางครั้งลูกค้าเข้ามาใช้บริการ พร้อมกันในเวลาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันก็จะทำไม่ค่อยทัน ทำให้ลูกค้าอยู่นานหรือต้องหายใจ ในอนาคต อย่างให้ทางเขตห้ามและสถาบันที่โดยขัดตั้งขึ้นเป็นชนวน เช่น พวงแม่บ้าน ที่ไม่เป็นงานที่,

จะสอนวิชาการนวดให้พรีโภไม่คิดค่าใช้จ่ายได้ ๆ ทั้งสิ้น และจะสอนให้กับคนที่ไม่มีงานทำ ต้องการทำงานเพื่อหารายได้ และอย่างให้เบ็ดให้การสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณในการเปิดชุมชนนวดแผนโบราณ และอย่างให้ชุมชน 306 มีชื่อเสียงในเรื่องนวด และอย่างให้เป็นที่รู้จักของชุมชนอื่น ๆ

12. การจัดทำสวนหย่อม

ຜູ້ໄທສັນກາຍະນີ : ຖະຈອນ ສຸຂະບຕິທີ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อรุณครี มีทิม

เริ่มจากมีพื้นที่สำหรับให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแต่ละชุมชนได้มาร่วม กิจกรรมร่วมกัน และไว้สำหรับพักผ่อนและไว้ใช้จัดงานต่าง ๆ ภายในชุมชนได้ ปัจจุบัน กำลังเริ่มต้นดำเนินการก่อสร้างและใกล้ที่จะเสร็จ โดยคาดว่าถ้าเสร็จแล้วคงจะสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีที่เวทีและสถานที่เล็กเล่นไว้ให้มาทำกิจกรรมร่วมกัน ปัญหา คือ ทางชุมชนได้บูรณะจากการไม่เพียงพอ กับการสร้าง ต้องทำ การซ่อมแซมอุปกรณ์จึงทำให้การก่อสร้างเป็นไปด้วยความล่าช้า ในอนาคต ถ้ามีงบประมาณจากกรุงเทพฯ เพียงพอจะง่ายมากกว่านี้ รวมทั้งการจะได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับเด็ก เช่น ลานกีฬาด้านภัยษา สภาพศึกษา

13. การจัดงานวันเด็ก

ជូនដែលបានបង្កើតឡើង

ជំនួយរបាយការណ៍ : ន.ស.ទ.ទ.ស. និង

เริ่มนีการจัดงานนานาชาติ แต่จำไม่ได้ว่าเริ่มตั้งแต่มีไว้หรือปีไหน ปัจจุบัน จะมีการจัดงานวันเด็กไว้ก่อนเดือนกุมภาพันธ์ มีการนิมนต์พระมาพ้อให้ความภายในชุมชนได้ทำบุญไส่บากอร สภาพพื้นที่ตรงบริเวณส่วนกลางนี้มีการเทปูมและทำเม่นวะทึขึ้น ปัญหา คือ ยังทำไม่เสร็จพระต้องการงานประดับ และต้องการหิน ดิน ทราย เพื่อนำทำต่อให้เสร็จ ตอนนี้ก็ได้รับส่วนรวมที่ดินในชุมชนแบ่งเป็นกันมาเพื่อสร้างในส่วนนี้ เพราะคนในชุมชนถือว่าเป็นของส่วนรวม

22. ชุมชนทั่งส่องห้อง 307

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทั่งสองห้อง 307

1.1 ဓາမාධේශය සහ ජීවිත

ชุมชนทุ่งสองห้อง 307 คึ้งอู่บ้านที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหนองล้อสี

ทิศเหนือ ศิดกัน ชุมชนทั่งสองห้อง 305 และ ชุมชนทั่งสองห้อง 306

ທີ່ມີກຳນົດລະອອຽມ

ทิศทางวันออก จีกัง บนหนังสือห้อง 310

ពិធីរៀបចំវិសាវណ៍ ពិធីកំណើន ខេត្តខែត្រង់

1.2 ขนาด ประเพก และสภาพการถือครองที่คิน

เป็นชุมชนขนาดเล็ก มีบ้านพักอาศัยไม่ก่อร้อขหลังคาเรือน โดยประมาณเป็นผู้เช่าซื้อที่คิน และบ้านพักอาศัยของการเคหะแห่งชาติ

1.3 พื้นที่และประชากร

มีพื้นที่ประมาณ 6 ไร่ ประชากรมีจำนวนประมาณ 560 คน จำนวนครัวเรือน 112 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

มีคณะกรรมการชุมชน จำนวน 7 คน โดยมาจากประชาชนเลือกมา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี ซึ่งยังคงใช้ระเบียบที่บังคับเดิมอยู่ คือ ระเบียบที่บังคับเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง พ.ศ.2531 (เดิม)

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

เดิมเป็นชุมชนขนาดใหญ่ คือ ชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง ซึ่งเป็นกลุ่มบ้าน 28 กลุ่มบ้าน โดยทางการเคหะแห่งชาติได้จัดสร้างขึ้น เพื่อให้แก่ผู้มีรายได้น้อยปรับภาระผ่อนชำระได้ตามกำลังความสามารถของคน โดยการเคหะเป็นผู้จัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณสุข บริการค่าง ๆ ให้ลักษณะอาคารมีหลากหลายแบบ และเมื่อ พ.ศ.2540 ได้มีการแยกชุมชนจาก 28 กลุ่มบ้าน เป็น 28 ชุมชน จึงมาเป็นชุมชนทุ่งสองห้อง 307

สภาพทางกายภาพ ภายในชุมชนมีรถสองแถววิ่งผ่านซึ่งเป็นถนนสายรอง มีซอยทางเดินเท้าโดยมีท่อระบายน้ำและรางอยู่ด้านทางเดิน มีไฟฟ้าทางเดิน และ ถนนสายหลักและรองผ่าน ประชาชนในชุมชนใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้านครหลวง และใช้น้ำประปาของการประปานครหลวง สภาพบ้านพักอาศัยเป็นอาคารถาวร มีความเป็นระเบียบร้อย อยู่เป็นสัดส่วน

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ย 35,000 บาท

1.7 สภาพทางสังคม

การศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และมีบ้านที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งชุมชนนั้นอยู่ใกล้กับโรงเรียนทุ่งสองห้องวิทยา 2

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

การจัดกิจกรรม ริบบิ้นจะมีการจัดตั้งขึ้นไม่เป็นทางการ เพราะเป็นชุมชนที่เกิดจิตใจมาใหม่ แต่ก็ยังรวมกันช่วยเป็นโครงสร้างใหญ่ ของ 28 ชุมชน นี้เรียกว่าประชาคมเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง ร่วมกันจัดทำกิจกรรม

1.8 สภาพทางสุขอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ดาวร มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้าน และทางท่ออุปกรณ์เสื่อม ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53 ซึ่งอยู่ใกล้กับชุมชน

1.9 ด้านจิตใจ

ไม่มีการล่วงกาพันัณ ไม่มีอาชญากรรมในระดับที่น่าเป็นห่วง มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก เป็นต้น ประชาชนไปทำบุญหรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ณ วัดหลักสี่ และ วัดไผ่เขียว ซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน และมีพระวิรุฬห (หลวงพ่อเสือ) เป็นพระพุทธรูปประจำที่อยู่ในชุมชนทุ่งสองห้อง ทั้ง 2 ชุมชน

1.10 หัวเรื่องงานในการพัฒนาชุมชน

- ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหลักสี่
- การเคหะแห่งชาติ
- สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- ศูนย์บริการสาธารณสุข 53

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนคิมย์หลวงปู่ขาว

2.1 ถัก กอกกระเป้า (โพเช)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ประธานชุมชน นางมะลิวรรณ พุทธาดิ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มจัดทำได้ประมาณปีก่อนๆ แล้ว เพื่อส่งเสริมรายได้ภายในครอบครัว โดยถักกระเป้าโดยใช้ฟืนอ่องงาน เริ่กาว่าการถักโพเช มีกระเป้า หนาก ปัจจุบัน เริ่นการถักกระเป้า อักหูลูกโดยใช้สันไห และบีผู้คนสนใจ ถักขาขตามติดนักโดยไม่มีที่แน่นอน ซึ่งตอนนี้ได้มีกันถักแล้ว 3 คน โดยมีการถักกระเป้า โดยมีราคาเริ่มต้นจาก 20 - 350 บาท แล้วแต่ขนาดและรูปแบบของหวานสรวงงานการถักกระเป้า โพเช ปัญหา คือ บังไม่มีตลาดรองรับสินค้า ในอนาคต จะทำเพื่อส่งออกโดยการรวมกลุ่มนงของชุมชน แต่ ค้องหาเงินทุนและแรงงานให้ชัดเจนกว่าปัจจุบัน

2.2 รับนิ่งหม้อเกลือ เข้ากระโจม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณขายนิศา ชัยເມືອກ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มทำโดยมีอายุ 104 ปี ชื่อขายมาได้สอนคุณขายมาอีกทอดหนึ่ง ซึ่งตอนนี้ได้อุบัติ คุณแดงฝั่งชนบุรี ได้เข้ามาอุ่นคลอดเย็นมาทำรับนิ่งหม้อเกลือเข้ากระโจมແຕ່ໄປຣາຊ โดยทำจากผูົງทີ

คลอดแล้วไม่เกิน 7 วัน ทำเพื่อให้หัวญิ่งคลอดถูกน้ำมีสุขภาพแข็งแรง ถ้าหัวญิ่งที่ไม่ทำเมื่อผ่าน lokale ก่อการหันมาสั่น เพราะระหว่างที่คลอดน้ำคาวปลาซังออกไม่หมดคงต้องมีการนึ่งหม้อเกลือ นวดเส้นคลายเส้น เพราะในตอนคลอดต้องเกร็งหรือเบ่งทำให้เส้นมันดึงและหยอน จึงต้องนวดคลายเส้นและทำมาประมาณ 30 กว่าปี ปัจจุบัน ก็ยังทำอยู่ โดยวิธีทำมีหม้อดินเกลือ ในพลับพลึง และวิธีเข้ากระโจนโดยใช้สมุนไพร มีใบแป้ง ในหนอง เหงือกปลาหมอ ตะไคร้ ลูกมะกรูด ฝักน้ำ มะนาว สมุนไพร การบูร ลักษณะของการทำ คือ หม้อดินใส่เกลือดันไฟให้ก้นหม้อแดงๆ แล้วนำห่อด้วยใบพลับพลึง นวดตามร่องกายของหัวญิ่งที่คลอดถูกใช้เวลา 5 ชั่วโมง และเข้าอบสมุนไพรอีก 1 ชั่วโมง คือการใช้ผ้าทำกระโจนอบด้วยสมุนไพรใช้เวลา 6 วัน รายได้ไม่แน่นอน โดยทำแต่ละครั้ง 6 วัน 7,000 บาทรวมทั้งค่าโดยสาร ปัจจุบัน คือ ใช้เวลานานน้ำเวลาทำแล้วจะเหนื่อยเพราะอาชญากรขึ้นแล้ว เป็นลักษณะเฉพาะตัวถ่ายทอดให้บุคคลอื่นไม่มีคนทำแทน จึงต้องใจเย็นและต้องใช้ความคิด และอีกอย่างคือน้ำคาวปลาจะออกมากับเลือด มีกลิ่นเหม็นทำให้ไม่มีใครอยากทำ ในอนาคต จะเลิกทำเพราะอาชญากรขึ้นแล้ว และไม่มีคนมาทำต่อ

23. ชุมชนทุ่งสองห้อง 310

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 310

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

เป็นชุมชนขนาดกลางห้องอัญเชstry ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ
อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ เกาะชุมชนทุ่งสองห้อง 310
ทิศใต้	ติดกับ ตลาดโต้รุ่ง
ทิศตะวันออก	ติดกับ เกาะชุมชนทุ่งสองห้อง 310
ทิศตะวันตก	ติดกับ เกาะชุมชนทุ่งสองห้อง 309

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดกลาง มีบ้านเรือนในชุมชนจำนวน 153 หลังคาเรือน

1.3 พื้นที่และประชากร

- มีพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 8-10 ไร่
- มีประชากรหัวญิ่งมากกว่าประชากรชาชีวะ

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ทางเขตหลักสี่จะมีคัดเลือกและมีการเลือกตั้ง จะดำรงตำแหน่งวาระ 2 ปี มีการประชุมคณะกรรมการชุมชนอาทิตย์ละ 1 ครั้ง

1.5 ประวัติและสภาพทางภายนอกของชุมชน

เป็นชุมชนหนึ่งใน 28 ชุมชน ของชุมชนทุ่งสองห้อง เริ่มตั้งโครงการสร้างชุมชนทุ่งสองห้อง ตั้งแต่ปี 2521 แต่พื้นที่นี้เป็นท้องนากว้าง แล้วต่อมาเคหะแห่งชาติสร้างเพื่อให้คน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 310

2.1 การทำหมวก ตะกร้าจากกระดาษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางจุไร สังข์ทอง

ผู้สัมภาษณ์ : นายคำริง ตั้งพิทักษ์ไชยิน , น.ส.สุปันธ์ ศักดาธรรมรักษ์, น.ส.ชลีพร พูนอธิค , น.ส.สิรินทร์ งามวงศ์สงวน

เริ่มจากคุณจุไร ได้มีเพื่อนซึ่งมีความรู้ด้านการทำหมวก ตะกร้าจากกระดาษ คุณจุไร จึงซักชวนเพื่อนบ้านให้ไปเรียน แล้วนำมาร่อนคนในชุมชน แล้วนำกลับมาทำที่บ้านต่อมาทางชุมชนได้นำไปเปิดสอน ซึ่งมีครุสอนประจำเดือนค่าสอน 55 บาท เรียนแล้วก็นำกลับไปทำที่บ้านได้ เมื่อจบแล้วก็จะได้ประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งในการเรียนนั้นสามารถนำวัสดุเหลือใช้มาทำได้ การสอนจะให้ห้องเรียนบ้านกับบัตรประชาชน สอนเฉพาะวันธรรมชาติ เปิดสอนตั้งแต่ 10.00-15.00 น. การสอนในแต่ละครั้งมีผู้สอนเรียน 50 คน รุ่นปัจจุบันเป็นรุ่นที่ 3 ปัจจุบัน : ทำเป็นหัดทดลองภายในครอบครัว มีถูกก้ามเขี้ยวถึงที่ขึ้นที่ทำส่วนมากจะเป็นหมวก ตะกร้า ก่อตั้งไว้คืนถอย 1 ปั้นจะใช้เวลาประมาณ 1-2 วัน แต่ต้องบังคับขายได้ไม่ไก่นัก ปัญหาคือ เนื่องจากงานเป็นงานฝีมือที่ต้องประดิษฐ์ ใช้เวลาในการทำมากพอสมควร งานแต่ละชิ้นที่ออกมามีปริมาณไม่มากพอ และต้องขายขึ้นไปได้ไก่นัก เนื่องจากไม่ได้เป็นอุตสาหกรรมใหญ่ ในอนาคต หากมีคนในชุมชนสนใจที่จะทำมากขึ้น อาจจะขยายตลาดได้ ยังคงกว่าเนื่องจากเดินค้ามีมากพอที่จะส่งขาย

2.2 ชุมชนผู้สูงอายุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางคุณชัยรัตน์ รัตนไชย

ผู้สัมภาษณ์ : นายคำริง ตั้งพิทักษ์ไชยิน , น.ส.สุปันธ์ ศักดาธรรมรักษ์, น.ส.ชลีพร พูนอธิค , น.ส.สิรินทร์ งามวงศ์สงวน

สถานที่เมื่อก่อนอาชีวกรรมเคหะเป็นศาลาประชาคม แต่ที่มาตั้งอยู่ที่นี่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากพรศพพลังธรรม จาก คร.สมการ และ อ.พิรัชต์ นฤคพิทักษ์ และคุณเกรียงวัลย์ ซึ่งเป็น ส.ส.พลังธรรม ได้เงินมาทั้งหมดที่ของอาชีวกรรม เนื่องจากพื้นที่ตรงนี้ข้างว่าง ทางการเคหะออกแบบก่อสร้างเองหมด โดยใช้เงิน 600,000 บาท ชาวนมเป็นสภานมรุ่งสูงอาชุของประเทศไทย มีสมาชิกมาร่วม

ประมาณ 150 คน ชั้นเรียนก่อตั้งมาประมาณ 10 ปี ตั้งแต่ปี 2532 ปัจจุบัน เป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม มีการสอนเย็บสีผ้า เรียนໄท์บินซี รายได้มาจากการคัดกระห่วงประมาณ 50,000 บาท การเล่าเรียนไฟ กระ功劳ง่ายให้ อาจารย์ที่มาสอนได้รับเงินจากกระ功劳ง กทม. และรายได้อีกส่วนจะมาจากการทำบุญเลี้ยงพระประจำเดือนอาทิตย์ที่ 2 ยกเว้นวันใหม่มีนักขัตฤกษ์ จะจัดเลี้ยงพระเดือนละ 9 องค์ คนในเครือจะนำเงินมาบริจาค ผู้ที่เหลือจากการหักค่าใช้จ่ายก็จะฝากธนาคาร ปัญหาคือ เมื่อทางกองทัพธรรมไม่มีรายได้มากนัก การพัฒนาจึงมีน้อยมากเนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ในอนาคต ขอากเป็นชุมชนที่ให้ความรู้ในหลาย ๆ ด้านของคนในชุมชน เป็นการช่วยเหลือกันในชุมชนด้วย

24. เคราะห์ชุมชนทุ่งสองห้อง 312

1. สภาพทั่วไปของเคราะห์ชุมชนทุ่งสองห้อง 312

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

เป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ที่ ถนนหลัก หมู่ที่ 3 แขวงทุ่งสองห้อง เขตคลองเมือง อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับ ศูนย์บริการสาธารณสุข 53

ทิศใต้ ติดกับ เคราะห์ชุมชนทุ่งสองห้อง 313 ซอยหลัก 8

ทิศตะวันออก ติดกับ ถนนสายหลัก

ทิศตะวันตก ติดกับ คลอง

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

ชุมชน 312 เป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ มีบ้านเรือนในชุมชนจำนวน 158 หลังคาเรือน สภาพการถือครองที่ดิน เป็นแบบเช่าซื้อ

1.3 พื้นที่และประชากร

3. มีพื้นที่ 4 ไร่

4. ประชากรรวมทั้งสิ้น 474 คน

ชาย 270 คน

หญิง 204 คน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

เลือกตั้งกรรมการชุมชนโดยคุณในชุมชนเลือกกันเอง ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

บริเวณพื้นที่ของชุมชน 312 สร้างเสร็จและพร้อมอยู่ปี พ.ศ.2525-2526 นั้นมีสภาพทั่วไปเป็นป่าทึบ冗密คล่องและทุ่งนา ต่อมาประมาณ พ.ศ.2527 เริ่มมีการปลูกสร้างบ้านเรือนริมคลองเพิ่มมากขึ้น โดยผู้อพยพเข้ามายังชุมชนจากค่างข้างหัวแมهางานทำในบ้านนั้น จะทำให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมมากขึ้น ดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

สภาพทั่วไปเป็นชุมชนแอดดัลขนาดใหญ่ บ้านเรือนก่อสร้างเป็นระเบียบเรียบร้อย มีร้านค้าภายในชุมชน

- ถนนภายในชุมชนเป็นถนนคอนกรีตมีท่อระบายน้ำ รถยกติดเข้าออกได้
- ประจำใช้บริการของเอกชนทุกหลังค่าเรือน
- ไฟฟ้า ใช้บริการของไฟฟ้านครหลวงทุกหลังค่าเรือน

1.7 สภาพทางเศรษฐกิจ

1. รายได้เฉลี่ยต่อครัวครัวอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 3,000-4,000 บาท/เดือน...
2. การประกอบอาชีพ อาชีพหลัก คือ รับจ้าง รองลงมาคือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว แม่บ้าน ว่างงาน ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- รับจ้าง	138 คน
- อาชีพส่วนตัว	32 คน
- รับราชการ	126 คน
- แม่บ้าน	62 คน
- ว่างงาน	57 คน
- รัฐวิสาหกิจ	68 คน

1.8 สภาพทางสังคม

1. การศึกษามีการศึกษาหลักระดับ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษานิปฯ 6
2. ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ในวันสำคัญๆ จะมีการจัดพิธีทางศาสนา เช่น ๗ เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ และนับถือศาสนาอิสลาม 3-4 ครัวเรือน

1.9 ลักษณะบ้าน

ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัยเป็นบ้านที่ปลูกสร้างเป็นระเบียบเรียบร้อย ถูกสูงลักษณะ มีรถเก็บขยะมาเก็บสมำเสນอปะมา พื้นที่ละ 2 วัน คิดราคาเป็นรายเดือนหลังละ 20 บาทต่อเดือน เก็บหลังละ 20 บาท/เดือน สถานที่ซึ่งประชานในชุมชนใช้เป็นที่รักษาพยาบาลเวลาเจ็บป่วย คือ ศูนย์บริการสาธารณสุข ๕๓

1.10 គោនិកទៅ

ในชุมชนไม่มีสถานที่สำหรับทางศาสนา แต่วัดเวทวัณ หรือวัดไผ่เขียว วัดหลักสี่ อยู่ไม่ไกลจากชุมชนมากนัก จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำพิธีทางศาสนาเท่าไร วัดเวทวัณ หรือวัดไผ่เขียว วัดหลักสี่

1.11 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

สำนักงานพัฒนาชุมชน ให้งบประมาณ 2,000 บาท/เดือน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 312

21 เทศกาลสำคัญต่าง ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กุญชร ฤทธิ์พับ

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น : น.ส.กัลย์กมล ทุนกรน้ำดับ , น.ส.พิรญา มีชัย , น.ส.อรอนา เมตรสุวรรณ,
น.ส.ศิริรัตน์ โสาภาก

เมื่อเริ่มต้นชุมชนได้มีการนัดสภาระภิกขุจากวัดต่าง ๆ ในเทศบาลลำคัญเพื่อความเป็นศรีมงคล หลังจากนั้นจึงได้นิยมจัดงานทุกเทศบาล ทั้งทำบุญ และงานรื่นเริง ประเพณีสำคัญติดต่อกันมาทุก ๆ ปี มีงานอุปสมบทหมู่ที่จัดทุกปีติดต่อกันมา ร่วมกับชุมชนอื่น จัดขึ้นถ้าชุมชนใดมีผู้อุปสมบทมากนักจะได้เป็นประธาน นักนิสูตรสูงอาชุร่วมงานเป็นจำนวนมาก ปัจจุบัน ทุกคนในชุมชนรับทราบถึงงานที่จะเกิดขึ้น จะมีการติดป้ายประกาศ ชาวบ้านจะช่วยกันทำอาหารมาเลี้ยงพระ และแบ่งปันกันรับประทานในงาน งานเทศบาลที่จัดทำขึ้น งานวันเด็ก งานสงกรานต์ งานปีใหม่ ได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ บ้านเป็นอย่างดี งานอุปสมบท บ้านที่มีลูกชายผู้ชายในชุมชนมักนิยมให้บวชหมู่ร่วมกันในชุมชนเมื่ออาชุรอน เพราะมักคิดว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ปัญหา a ในชุมชนนี้ไม่มีส่วนสาธารณะของชุมชน เพราะทางราชการคิดว่าชุมชนนี้ติดกับสวนสาธารณะของเทศบาลแล้ว ดังนั้นในเวลาที่มีการจัดงานประจำปี จึงไม่มีสถานที่ที่สะอาดพอ เมื่อจากเป็นของส่วนรวม ต้องมีการขออนุญาตซึ่งบุคคล ทางชุมชนจึงจัดในบริเวณว่างหน้าบ้าน ซึ่งมีความคับแคบ ในอนาคต มีการขอสวนสาธารณะในชุมชน แต่ยังไม่ได้รับการตอบรับ ในส่วนของกิจกรรมคาดว่าจะมีต่อไปเรื่อย ๆ ในอนาคต และปรับปรุงให้คุ้มค่า โครงการซื้ออุปกรณ์ที่จะนำไปใช้ในการดำเนินงานและร่วมกิจกรรม เช่น อาสนะสังฆ ให้แก่กันอีก เดี๋ยวนี้ มีการจัดกิจกรรมให้เพิ่มมากขึ้นในโอกาสต่าง ๆ

2.2 การแพทย์แผนไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ทุ่มพลพันธุ์ ชัยบูรณะ

ผู้รับผิดชอบ: น.ส.กัลย์กมล สุนทรนาลัย, น.ส.พิรญา มีชัย, น.ส.อรอนดา เมตรสุวรรณ,
น.ส.ศิริรัตน์ ไสวภาค

เมื่อปลูกเกย์ขยะ คุณลุงมีเวลาว่างมากจึงคิดปลูกต้นไม้เพื่อความไม่ปล่าเหลวว่างให้หมดไปโดยไร้ประโยชน์ และแก้เหงา ต้นไม้ที่เลือกปลูกจึงปลูกต้นไม้ที่มีประโยชน์ นำมาใช้ประโยชน์ได้จริงปลูก

ต้นไทร,
หญ้า,
และ
ทำไร,
ถอน

นาพด
การແ
ຫຸນຫາ
ເປັນເຕ
ດ້ອງກ
ພໍາ ຈະ
ໄປຢັງ
ກຄງຫຼ
ນຄວິງ

1. ଦୟା

aniw
ສາມາ
ພຣະຫ
ໜຶ່ງວົງ

ดันไม้ที่นำมาราบรา และปูรุงอาหารได้ ปัจจุบัน มีต้นไม้มากมายที่มีประโยชน์ปลูกอยู่หน้าบ้าน เช่น หญ้าแฝก คิบะ น่องกระเพ็ค หนุมานประสาดานา ต้นครุ่ง ปัญกไว้เพื่อใช้ประโยชน์ เช่น แก่โรค และทำอาหารสมุนไพรไทยเหล่านี้ราคาถูก และมีประโยชน์ ปัญหา คือ มีแมลงมาก และอาจมีงู บางที่ ทำให้รบกวนความเป็นอยู่ของคนในบ้าน ในอนาคต จะปลูกเพิ่มอีกได้หากเพราะมีพื้นที่จำกัด และอาจ ถอนดันไม้เก่า ๆ ที่ไม่ให้ผลแล้วออกและจะนำดันไม้ใหม่มาราบราเพิ่ม

2.3 การจัดองค์กร

ผู้ให้สัมภាយ์ : ฤทธิ์อุดร ฤทธิ์พัทร์

**ผู้สัมภាយ์ : น.ส.กัลย์กมล สุนทรมาลัย , น.ส.พีรญา มีชัย , น.ส.อรุณ่า เนตรสุวรรณ,
น.ส.ศิริรัตน์ ไสวภาณ**

เริ่มนิการแยกเงินให้กับชุมชนตั้งแต่ก่อตั้งชุมชนมา ได้ระยะหนึ่ง จึงมีการร้องของบประมาณเพื่อ นาพัฒนาชุมชน เนตเดิ่งเห็นความสำคัญของบุคลากรประจำเดือนละ 2,000 บาท ปัจจุบัน ทางเขตมี การแยกเงินให้กับชุมชนทุก ๆ ชุมชน ๆ ละ 2,000 บาท ต่อเดือน เพื่อนำมาไว้และนำมาพัฒนา ชุมชน ซึ่งในขณะนี้ได้นำไปพัฒนาในส่วนต่าง ๆ และปรับปรุงถนนบางส่วนในชุมชนซึ่งไม่มากนัก เป็นเพียงจุดเล็ก ๆ ที่งบประมาณพอรองรับอยู่ได้ เงินจำนวนนี้จะมีผู้ดูแล คือ ฤทธิ์อุดร เมื่อคร ต้องการใช้อะไรจะทำเรื่องมาเพื่อนำมาขอเงินใช้ งานศพในชุมชนก็จะนำเงินจำนวนที่ไปจ่ายไว้ เช่น พวงหรีด ช่วยเงิน ปัญหาคือ การร้องขอของบุคลากรมาก เช่น ขณะนี้คุณธุรกุลกรขอรอดเข็นเพื่อนำคนป่วย ไปรังสาธารณสุขซึ่งไม่ได้ และพอมีคนป่วยต้องหายไปทำให้มีความลำบาก ในอนาคต อาจมีการจัดตั้ง กองทุนหมู่บ้าน เพื่อให้คนในหมู่บ้านได้กู้เชิงและนำเงินไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต อาจมีการร้อง ขอเงินเพิ่มขึ้นเพื่อการพัฒนาที่มากขึ้น

25. เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 315

1. สภาพทั่วไปของเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 315

1.1 อาณาเขตและที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดกลาง ตั้งอยู่ในเคหะทุ่งสองห้อง หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ โอด สภาพทั่วไปของชุมชนเป็นบ้านทาวน์เฮาส์หลังขนาดบ่อมปูนดิบ ๆ กัน มีครอกเล็ก ๆ ภายในชุมชน สามารถเดินทางอุ่นๆ กันได้ ชุมชน 315 นี้ตั้งอยู่ใกล้กับ 315 กับสวนหย่อมซึ่งเป็นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ มี พระพุทธชูปีนังขนาดใหญ่อยู่ในสวนหย่อมข้าง ๆ กับชุมชน 315 และฝั่งตรงกันข้ามกับชุมชน 31 เป็นที่ ทำการคุณธรรมการเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง และด้านมากเป็นศูนย์บริการสาธารณสุข

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการดีอกรองที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดกลาง มีบ้านเรือนในชุมชน 137 หลังคาเรือน เป็นชุมชนที่อยู่กับการเคหะทุ่ง ส่องห้อง เขตหลักสี่

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 315

2.1 เทคโนโลยีคัญต่าง ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณพรหพิพย์ พุทธโถ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.สุกัญญา แคงอุไร

เมื่อก่อนคุณพรหพิพย์ เกษทำอาชีพทำคอกไม้ประดิษฐ์ขาย โดยทำประดิษฐ์ขึ้นมาเอง และส่งขาย ตามบ้าน โดยคุณภาพดีของคอกไม้ประดิษฐ์ที่ได้เคยถ่ายเอาไว้ คอกไม้ประดิษฐ์นี้จะมีศูนย์ส่งขยายรับ ไปขายด้วย แต่เนื่องจากราษฎร์ได้ในการทำคอกไม้ประดิษฐ์ไม่ค่อยดี ไม่ค่อยใช้จ่ายในบ้าน ซึ่งมีภาระค่าเช่า บ้านรวมอยู่ด้วย จึงได้ไปเรียนเขียนผ้าเพื่อที่จะทำเป็นอาชีพ ปัจจุบัน เมื่อคุณพรหพิพย์ เลิกทำคอกไม้ ประดิษฐ์ได้ 1 ปีแล้ว ปัจจุบันนี้ได้ขึ้นอาชีพเย็บผ้าเป็นอาชีพ คือ เย็บเสื้อผ้าเป็นชุดนิทั้งตัว การเก็บหรือ กระโปรงสั่งหน้าร้าน คือเป็นร้านที่ขายเสื้อผ้า และมีคำสั่งซื้อนามาให้เย็บตัดชุดสั่งหน้าร้าน นอกงานนี้เขียน ผ้าตัดชุดสั่งหน้าร้านและซักรับเย็บผ้าโคลนเนื้อน ฯ กันราคาถูก และซักรับเย็บเสื้อผ้านาดิก และเสื้อ ผ้าที่คนมาซื้อตัด และคุณพรหพิพย์ ยังเก็บรับสอนตัดเย็บเสื้อผ้า แค่ปัจจุบันนี้เลิกสอนแล้ว รายได้ที่ได้ จากการเย็บผ้าประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน ซึ่งก็พอใช้จ่าย นอกงานนี้ขึ้นมีอาชีพเสริมคือ ขายเสื้อผ้าตาม งานเทศบาลต่าง ๆ ด้วย การทำงานในแต่ละวันจะเริ่นทำไม่เป็นเวลาแล้วแต่ว่าทำงานบ้านเสร็จก็ไม่ ถึง เริ่นเย็บผ้าอุปกรณ์ลงทุนซื้อเท่านั้น ปัจจุบัน ถือ บางทีที่งานเยอะก็จะทำงานเสร็จไม่ทันส่งร้าน หรือ เป็นงานเร่งก็จะเสร็จไม่ทันส่ง นอกงานนั้นก็ไม่มีปัญหาและอุปสรรคอะไร และถ้าหากเขียนผ้าไปวัน สอง ฯ ไป ก็ต้องทำแยกวันที่หุ่นทำไป เพื่อที่จะดูแลให้เสร็จส่งร้านทันตามกำหนด ในการนัด จะซั่ง คงเย็บผ้าต่อไปเรื่อยๆ เพราะว่ารายได้จากการเย็บผ้า ตัดชุดเสื้อผ้ารายได้ดีพอสมควร พ่อที่จะเลี้ยงคนสอง ครอบครัว ซึ่งคุณพรหพิพย์ ก็เข้าบ้านของการเคหะอยู่เดือนละ 2,500 บาทต่อเดือน

26. เคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 316

1. สภาพทั่วไปของเคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 316

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

กิจเหนือ ติดกับ เคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 313

กิจตะวันออก ติดกับ เคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 320

กิจใต้ ติดกับ เคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 319

กิจตะวันตก ติดกับ เคหะชุมชนทุ่งส่องห้อง 315

กาง
รับ
เช่า^ก
ไม้^ก
เรือ^ก
บีบ^ก
สืบ^ก
ໄດ^ก
กານ^ก
ถິງ^ก
ເວົກ^ก
ວັນ^ก
ຂັບ^ກ
ເຍ

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

นิพัทธ์ที่ 4 ໄว จำนวน 121 หลังคาเรือน ขนาดปานกลาง ลักษณะการอยู่อาศัย ลักษณะเช่าซื้อ บางส่วนเป็นการเช่า

1.3 พื้นที่และประชากร

มีประชากรประมาณ 1,200 คน มีคนจากทั่วในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดอาศัยอยู่

1.4 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

แต่ก่อนชุมชนจะถูกเรียกว่า “กอสุ่นบ้าน” จึงขอยกมาจาก การเคหะแห่งชาติ ประมาณปี 2527 ได้มีการร้องเรียน โดยบ้านค้าร้องขอตั้งเป็นชุมชนแก่ทางกรุงเทพมหานคร

1.5 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนจะออกไปทำงานนอกบ้าน และมีเพียงบางส่วนเล็ก ๆ ที่เข้ามาร่วมกับการในครัวเรือน เช่น ค้าขาย รายได้เฉลี่ยในชุมชนประมาณ 7,000-7,500 บาท ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง

1.6 สภาพสังคม

การศึกษา ส่วนมากจะจงการศึกษาระดับปวช. และปวส. มีปริญญาบั้นแต่ไม่มากเท่าไรนัก ศาสตรา ทุกคนนับถือศาสนาพุทธ

การจัดตั้งกลุ่ม มีการตั้งกลุ่มเพื่อให้บริการกู้ยืมเงินกاخในชุมชน ชื่อว่า “เครือดีดูเนิน” โดยแต่ละคนต้องเข้าร่วมหุ้น ได้ต้องการเป็นสมาชิกกู้ยืมเหมือนสถากร์ฟ มีปัญหาทางสังคมคือ บานสภาพดี (บานบ้า)

1.7 ສກາພທາງຊູ່ກາພອນນັ້ນຍ

สุขภาพคือทั้งค้านร่างกายและการและจิตใจ สิ่งแวดล้อมก่อนข้างคือ

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนทั่วสองห้อง 316

2.1 ชนມນາງເສັ້ດ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณป้าใหม่

ผู้ถ้นทางนี้ : นายชัยวัฒน์ ชุมบูรณ์

ประมาณปี 2528 โดยเริ่มแนวคิดจากการทำงาน ให้พี่สาวที่อยู่ต่างจังหวัดได้ทำงานมาก่อน แล้วพอพี่สาวคิดจะเลิกทำ ป้าไม่เขิงเกิดความสนใจจึงให้พี่สาวสอนให้ทำ แรกๆ ในการประกอบอาชีพ ทั้งหมดนี้บัง茫ไปก่อชีวิตเท่าไรนัก เพราะบางไม่คุ้นเคยด้วย แต่พากายมีทักษะอย่างสม่ำเสมอ เพราะ

ไม่มีอาชีพหลัก โดยตอนนั้นทำขายให้ลูกค้าที่มาสั่งประปลาข และก็นำออกไปขายในตลาดหน้าชุมชน บ้าง สถานที่ที่ดำเนินกิจการเป็นที่บ้านของป้าใหม่เอง ปัจจุบัน แม้จะโคนสภาระเศรษฐกิจที่ตกต่ำ แต่ก็ ยังขายได้เรื่อย ๆ ขายได้พอคุ้มทุนพอเหลือใช้อบู่บ้าง ปัจจุบันมีทั้งขายแบบส่งและขายปลีก แต่ร้ายได้ หลักจะมาจากการขายส่งมากกว่า เพราะจะมีคนที่เคยรู้จักกันที่ทำงานในที่ต่าง ๆ ประมาณ 4-5 ราย จะ สั่งซื้อบนน้ำเรือขึ้น แล้วถ้าวันไหนเหลือก็จะใส่ตุ่งไปขายที่ตลาดหน้าชุมชน โดยการขายส่งจะขายใน ราคาถุงละ 15 บาท แต่ถ้าขายเองโดยขายที่ตลาดจะขายราคาถุงละ 20 บาท ถูกลงเมื่อ 2 ราย แต่ไม่กระทบ ต่อส่วนแบ่งทางการตลาดเท่าไหร่นัก ส่วนมากจะขายกันหมัด โดยร้านอื่น จะมาขอสูตรของป้าใหม่นบ่อบ เพราะป้าใหม่จะขายกันหมัด โดยร้านอื่น ๆ จะมาขอสูตรของป้าใหม่นบ่อบ เพราะป้าใหม่มีสูตรพิเศษ อยู่เสมอ เช่น นำน้ำผลไม้ใส่เนื้อกับข้าวเหนียว หรือใช้ใบเคลบบ้าง ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของลูกค้า ปัญหาคือ ตลาดที่จะส่งไปขาย ตลาดสำหรับขนมชนิดนี้ซึ่งไม่กรองเท่าไหร่นัก มีลักษณะการขายอยู่แค่หน้าตลาด ซึ่ง ถือว่ารายได้หลักหักค่านหุนแล้วไม่นานัก พอดีกับกับข้าว แต่ร้ายได้ที่ได้นามากจาก การขายส่งให้ลูกค้า ที่สั่งซื้อมาประจำ เพื่อไปขายต่อตามบริษัท แต่ปัญหาคือ สั่งซื้อมาไม่สม่ำเสมอ เท่าไนดัก โดยเฉพาะ ช่วงหลัง ๆ สั่งซื้อล้นน้อบลง บางครั้งป้าใหม่ดองหยุดทำไปชั่วคราวเพราขายได้ไม่คุ้มทุน และปัญหา อีกประการหนึ่ง คือ การทำงานนานเล็กต้องฟังสภาพเดินฟ้าอากาศต้องอาศัยแคลดในการทำงาน เพราะ ไม่มีทุนที่จะซื้อเตาอบ ในอนาคต ยังคงจะทำงานต่อไปเรื่อย ๆ เพราะเป็นขนมประเภทเดียวกับที่เด้นค์ที่สุด โดยไม่คิดจะไปทำอาชีพอื่น เพราะอาชญากรรมแล้ว โดยในอนาคตจะถ่ายทอดให้ลูกสาวต่อไป ต่อไปถ้ามี ลูกค้ามากขึ้นและมีเงินทุนพอจะเปิดร้านเล็ก ๆ เป็นการขายกิจการด้วย เพราะจะได้เป็นที่รู้จักของผู้คน มากขึ้น

27. ชุมชนทุ่งสองห้อง 317

ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 317

1. การเย็บผ้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิ์ อนุลาวรรณ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มเขียนผ้าโดยการไปเรียนเขียนผ้ามาเพื่อหารายได้ในการเย็บผ้า โดยเรียนอยู่ จ.มหาสารคาม ได้ ด้วยนายยุ่นในกรุงเทพฯ โดยเขียนผ้ามาตลอดตั้งแต่ปี 2531 ได้รับคัดเลือกที่กรมป้าไม้และเพื่อนทำงาน กระทรวงอุตสาหกรรมได้คัดค่องานมาให้ ปัจจุบัน รับงานทำโดยของตัวเอง และตัดชุดของพนักงาน การบินไทย โดยผ่านการคัดค่องานป้าไม้มาซึ่งเป็นร้านตัดชุดฟอร์มของพนักงานการบินไทยและรับคัด ชุดฟอร์มของพนักงานโรงแรมพัฒนาภูรุสก้า ปัญหาคือ งานคัดชุดมีน้อย เพราะชุดฟอร์มที่ตัดนั้นแพงกว่า จึง ไปหาชุดสำเร็จรูปมากเกินไป ค่าจ้างในการตัดชุดหรือการซั่งตัดต่อตัวราคากูก จึงต้องอาศัยในการทำ

แต่ละชุดเพิ่มนากขึ้นทำให้รายได้น้อยกว่ารายจ่าย ในอนาคต ขังคงทำต่อไป โดยรับจากร้านต่างๆ มาตัดต่อไป โดยหากลุ่มเพื่อนบ้านที่ตัดเย็บด้วยกัน รวมค่าวัสดุและแรงในการตัดเย็บเสื้อผ้า

2. การเย็บผ้า

ผู้ให้สัมภាយณ์ : ฤุฒมารยาท สุขมาก

ผู้สัมภាយณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มทำการเย็บผ้ามาประมาณ 10 กว่าปีมาแล้ว และรับงานตัดเย็บผ้าโหลส่งขายโน๊บเบอร์ โดยเมื่อก่อนทำงานเย็บผ้าเฉพาะหัวของ รับจ้างเย็บตามร้านและเข้ามาอยู่ในชุมชนเทศหุ่งสองห้อง 317 มาประมาณ 10 กว่าปี รับตัดเย็บผ้าโหลส่งตามตลาดโน๊บเบอร์ ปัจจุบัน รับตัดเย็บเสื้อผ้าประเภทเสื้อเชิ้ต ลายสี ต่างๆ นำไปขายส่งตลาดโน๊บเบอร์ โดยรับจ้างตัดเย็บตัวละ 14 บาท แล้วลักษณะของงานบางเดือนรับตัดส่งขายประมาณ 400-500 ตัว ซึ่งเป็นลักษณะของงานที่เย็บผ้าเป็นตัว ใจที่เข้าตัดผ้ามาให้แล้วนำมาประกอบเป็นตัว ปัจจุหา คือ งานมีน้อยโดยเฉพาะหน้าฝน ในอนาคต ขังคงทำต่อไปเรื่อยๆ เพราะเป็นอาชีพหลักในการเย็บผ้าโหลส่งตามตลาดโน๊บเบอร์

3. ศิลปะป้องกันตัว

ผู้ให้สัมภាយณ์ : ขังประไชชณ์

ผู้สัมภាយณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มต้นมีเด็กในชุมชนได้เรียนมาจากโรงเรียนแล้วนำมารสอนเด็กๆ ในชุมชนเมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้ว โดยทำการสอนในการป้องกันตัว ถือการฟินคาน ให้ทำการฝึกสอนตามล้านพระและได้ถุงของโรงเรียน เนื่องจากการให้ศิลปวัฒธรรมไทยพื้นบ้านไม่ให้สูญหายไป ปัจจุบัน ได้ทำการสอนพวงเด็กๆ ที่มีอายุ 7-12 ขวบ เพื่อให้เด็กมีเวลาว่างในการรักษาศิลปะการฟินคาน เด็กๆ ที่เรียนมีอยู่ประมาณ 20 กว่าคน โดยเมื่อเด็กฝึกหัดเป็นและกล่องนำไม่แสลงในงานต่างๆ เช่น วันเด็ก งานบวช และงานนอกสถานที่ โดยมีการซ้อมช่วงเดือนเรียน สถานที่ล้านพระและช่วงหน้าฝนจะไปซ้อมอยู่ได้ถุงของโรงเรียนและหุ่งสองห้อง ห้องวิทยาฯ ปัจจุหา คือ เครื่องมือในการฝึกซ้อมไม่เที่ยวพร้อม เสื้อผ้า อุปกรณ์หรือของประมาณในการสนับสนุนซึ่งน้อย ในอนาคต คงจัดให้มีโครงการนี้ต่อไป สนับสนุนเด็กในชุมชนเพื่อให้เด็กเรียนรู้ถึงศิลปะการป้องกันตัว เพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยพื้นบ้าน และพยาบาลทางบ-ประมาณในการส่งเสริมศิลปะในสถานที่ พยายามหาสถานที่ในการฝึกซ้อมให้แน่นอนและหาผู้ฝึกสอนที่มีอาชีพแนวอนต่อไป

28. ชุมชนทุ่งสองห้อง 318

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 318

1.1 อาณาเขตและที่ดิน

ชุมชนทุ่งสองห้อง 318 ตั้งอยู่ที่ หมู่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ทิศเหนือ

ติดต่อกับชุมชนทุ่งสองห้อง 315

ทิศใต้

ติดต่อกับชุมชนละอ้อพิพิธ

ทิศตะวันออก

ติดต่อกับชุมชนทุ่งสองห้อง 319

ทิศตะวันตก

ติดต่อกับชุมชนทุ่งสองห้อง 317

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการดีอกรองที่ดิน

ชุมชนทุ่งสองห้อง 318 เป็นชุมชนขนาดเล็ก แยกออกจากชุมชนทุ่งสองห้องเดิมเป็นกลุ่มน้ำน 318 และได้แยกออกมาเมื่อปี พ.ศ.2540 ประชาชนเป็นสู้ช่าซื้อที่ดินและบ้านพักอาศัยของการเกษตรแห่งชาติ

1.3 พื้นที่และประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ	800	กว่าคน
ชาย	300	คน
หญิง	500	คน
จำนวนครอบครัว	120	ครอบครัว

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนทุ่งสองห้อง 318 มีคณะกรรมการชุมชนจำนวน 7 คน โดยมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในชุมชน มีภาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี ซึ่งบังคับใช้ระเบียบข้อนั้นกับชุมชนทุ่งสองห้อง ปี พ.ศ.2531 อยู่

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

เดิมเป็นชุมชนทุ่งสองห้อง มีที่เป็นโครงการที่การเกษตรแห่งชาติได้สร้างขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สู้มีรายได้น้อยบริการผ่อนชำระได้ตามกำลังสามารถของตน โดยแบ่งเป็นกลุ่มน้ำ 28 กลุ่มน้ำ และเมื่อปี พ.ศ.2540 ได้มีการจัดตั้งกลุ่มน้ำ 28 กลุ่มน้ำเป็นชุมชนขึ้นมาใหม่ จากกลุ่ม 318 จึงกลายมาเป็นชุมชนทุ่งสองห้อง 318 ขึ้นมา

ภายในชุมชนมีถนนสายหลัก 2 สาย เป็นถนนสายหลักกับสายรอง โดยสายรองผ่านชุมชน ประชาชนในชุมชนใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง และใช้น้ำประปาองค์การประปากรุงเทพฯ มี

สวนสาธารณะใกล้กับชุมชน สภาพบ้านพักอาศัยเป็นอาคารถาวร มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย แบ่งเป็นสัดส่วน

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวประมาณ 35,000 บาทขึ้นไป

1.7 สภาพทางสังคม

nis80.cn ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่จงการศึกษาระดับประถมศึกษา กิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาจงการศึกษาระดับมัธยม กิดเป็นร้อยละ 50 และมีการจงการศึกษาระดับปริญญาตรีประมาณร้อยละ 10 ชุมชนแคหะชุมชนทุ่งสองห้องนอกจากจะอยู่ใกล้สวนสาธารณะแล้วขังมีโรงเรียนที่อยู่ใกล้ชุมชนคือ โรงเรียนแคหะชุมชนทุ่งสองห้องวิทยา 2

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยผู้นับถือศาสนาอิสลามและคริสต์บ้างแต่ไม่มาก

การจัดตั้งกลุ่ม มีการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุภายในชุมชน 318 เพื่อสร้างสวัสดิการภายในชุมชนแก่ผู้สูงอายุ

1.8 สภาพทางสุขอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวร มีความเป็นระเบียบเรียบมีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้านและทางเท้าอยู่เสมอ ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53 ซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน

1.9 ด้านอื่นๆ

ภาคในชุมชนไม่มีการเด่นการพนันหรือมีบachat ในระดับที่น่าเป็นห่วง มีการจัดกิจกรรมภาายนอกชุมชนในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเขินปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก เป็นต้น และวันสำคัญมีการจัดกิจกรรมของกลุ่มผู้สูงอายุ ในทางพระพุทธศาสนาภายในชุมชนมีการนั่งสมาธิ นิมนต์พระมา hacne แก่ผู้สูงอายุ มีการจัดก่อสร้างผู้สูงอายุห้องน้ำ เป็นต้น

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 318

2.1 การถ่ายทอดผู้สูงอายุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : รท.ชาญศักดิ์ ศรีมุคก่อง

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มจัดทำชุมรมผู้สูงอายุเมื่อปี 2540 มีสมาชิกเริ่มแรก 70 กว่าคน โดยทางเขตหลักสี่แนะนำให้ทางชุมชนทำ โดยในช่วงประชานชุมชน โดยสาธารณะสุขของกรุงเทพฯ เม้ามานดูแลเป็นหน่วยงาน

สั่งเสริม ตอนหลังเมื่อปี 2540 ทางมหาด្ឋានจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ให้ท้องที่ให้ทางเขตหลักสี่เข้ามารับผิดชอบ และได้แยกมาเป็น 318 และได้ก่อสร้างถนนผู้สูงอายุ 318 ขึ้นมา เงินจำนวนที่ตั้งขึ้นมา คือ ต้องการให้ผู้สูงอายุได้รู้เรื่องราวของชีวิตในศาสนาน่องเรามีการอบรมสั่งสอน และเพื่อยกแฉลุกภพของผู้สูงอายุ ปัจจุบัน ใน การดำเนินงานมีจัดสำนักงานขึ้น มีการทำบุญ ประชุมอบรมเรื่องของธรรมะ สามัคคี ออกกำลังกายของผู้ สูงอายุ และในเรื่องสวัสดิการ เมื่อคราวเจ็บป่วยจะต้องเยี่ยมเยียน ค่ารักษาพยาบาลจะมีศูนย์ผู้สูงอายุ จะมี บัตรลงทะเบียนแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยมีศูนย์สาธารณสุข 53 เป็นผู้ดูแล ปีหนึ่งจะมีการจัด ตรวจโรคประจำปีละครั้ง และที่สำคัญทางชุมชนได้จัดทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนอื่นหรือชุมชนอื่นๆ เช่น มีการจัดทำหอศักดิ์สิทธิ์ให้กับผู้สูงอายุ ปัญหา คือ จะรวมตัวกันไม่ได้ 100% เพราะผู้ สูงอายุต้องมีภาระทางบ้าน เลbihรวมตัวกันไม่ได้หมด ในการนี้จะทำต่อไปและจะขยายตัวไปและรับ สมาชิกต่อไปโดยไม่จำกัด เนพะสามารถในชุมชน 318 เท่านั้น

2.2 การปฐมยารักษาโรค

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ร.ก.ชาญศักดิ์ สีมูลผ่อง

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

โดยคุณลุงเริ่มศึกษาฯ 3 รส และขยายเป็น 19 รส ซึ่งเป็นยานมีทั้งหมดในโลกนี้ โดยศึกษาจากที่ โรงเรียนวัดเชตุพน ตั้งแต่ปี 2506 ซึ่งคุณลุงเป็นคนชอบศึกษาแพทย์แผนโบราณ เรียนจากอาจารย์ที่สอน อยู่วัดเชตุพน เรียนเรื่องเภสัช ให้รู้จักสมุนไพรทั้งหมด เรียนปฐมฯ เรียนเวชศาสตร์ การตรวจโรค การ วินิจฉัยและได้นำมาใช้ในชุมชน 318 เมื่อคุณลุงเข้ามาอยู่ที่นี่และจะแนะนำการใช้ยาในการรักษาโรค ในชุมชน ซึ่งคุณลุงจัดทำสำเนาเพื่อการถ่ายทอดมิใช่เป็นการลัก ปัจจุบัน คุณลุงแนะนำการน้ำกินในชุมชนให้รู้จัก พิชณิดใหม่ แก้ไขอะไรได้ และจะให้รักษาบ้าน โดยมีการแนะนำวิธีการทำให้ปฐมฯ เช่น มีการต้ม ตากแห้งหรือนำมาปั่นเป็นผงผสมน้ำกระสาซึ่งมีหลากหลายนิด เช่น น้ำนม น้ำผลไม้ น้ำส้ม เป็นต้น ในปัจจุบันจะให้คำปรึกษาเกี่ยวกับยาทั้งหมดในชุมชน 318 เท่านั้น แต่จะรับเป็นที่ ปรึกษาทั้งหมดในชุมชนเดียวกันทุกส่องห้อง เมื่อมีคนมากคำปรึกษาจากภูมิภาค ขาดสมุนไพรที่รักษาที่ สำคัญ เช่น ยา 3 รส มีรสมเป็นประชานรส บาร์โซน และบาร์เซ็น ที่สำคัญ ตัวอย่างพืชสมุน เช่น พืชกาลайл่า ลูกได้ใบ บอร์เพ็ค แก๊ดพิการ บาร์โซน เช่น แก้วล้ม (พิมพ์เสน, เมนกอล) ใบมะกรูด ในกระเพรา บาร์เซ็น เช่น ว่านหางจรเข้ ปัญหา คือ อุปสรรคในการปฐมฯ เกี่ยวกับเรื่องความสะอาด ของพืช และสัตว์หรือชาด จึงคุ้มครองด้วยการปูกระเบื้องหินที่มีลักษณะในการปูเป็นสำคัญ ในอนาคต จะให้คำ ปรึกษาต่อไปเพิ่มในปัจจุบันได้มีโรงพยาบาลจังหวัดอุทัยธานีได้ดำเนินการให้รักษาคนป่วยโดยใช้ยา สมุนไพรส่วนๆ โดยขอจากจะตั้งขึ้นมาแต่ก็ยังขาดกำลังทรัพย์และกำลังคน

๗๑
พ๊
ป๊
๘๖
เต๊
เช๊
2.0

29. ເຄະຫຼາມຫນທິ່ງສອງເກີດ 319

1. สภาพทั่วไปของเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 319

1.1 อาณาเขตและที่ดัง

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ພາບຕາງ

ทิศเหนือ

ପିଲ୍ଲା

กิจกรรมวันครอบครัว

ଟିକ୍ଟରଙ୍ଗ ପାତା

ศิริกัน พมพน 316 มีดูนนต์ค่าผ่าน

ສຶກສາ

ຕິດກັນ | ເຄນະໝາເຫັນສອງໜັກ 32

ຕິດກັນ | ເຄຫະໜາເທິງສອງນັກ 318

1.2 หมาย ประสาท และสภาพร่างกายของที่ชีวิต

เป็นชุมชนที่มีบ้านพักอาศัยประมาณ 122 หลังคาเรือน ประชากรทั้งหมดอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้

1.3 คณะกรรมการการซื้อขาย

ชุมชนเคหะทุ่งสองห้อง 319 มีคณะกรรมการชุมชนจำนวน 7 คน โดยการเลือกตั้งของประชา-
ชนในชุมชน ตามระเบียบกรุงเทพฯ เมื่อเดือนตุลาคม 2541 มีภาระในการค้ำครองดำเนินการว่าลั่ 2 ปี

1.4 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

สภาพทางการภายในทั่วไปของชุมชน มีทางเดินเท้าคอนกรีตกว้างประมาณ 1 เมตร ทางตอนด้านหน้าเป็นเส้นทางรองในการสัญจรไปมา รถบนด้วยสามารถเข้าออกได้ ประชาชนส่วนใหญ่มีบ้านพักอาศัยเป็นอาคารถาวร และใช้ไฟฟ้าของกระแสไฟฟ้านครหลวง โดยมีมิเตอร์เป็นของคนแบง ใช้สำหรับป้องกันการประปานครหลวง ไฟฟ้าทางเดินในชุมชนอาศัยจากบ้านของประชาชนที่อยู่ริมทางเดินเท้าและภายนอกชุมชนมีการกำจัดขยะโดยเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพฯ จะมาเก็บทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน โดยเสียค่าเก็บหลังละ 20 บาท ต่อเดือน ในบางครั้งก็จะมีการรวมก่ออุ่นภายในชุมชนเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดแต่งสวนหน้าบ้าน ซึ่งทางชุมชนจะได้รับเงินสนับสนุนจากการกรุงเทพฯ เป็นเงินเดือนละ 2,000 บาท ชุมชนนี้จะเน้นด้านความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สิน

1.5 สภาพแวดล้อมสังคม

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีรายได้ไม่มากนัก

1.6 สภาพทางสังคม

- การศึกษา ประชาชนในชุมชนนับถือการศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่จะการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาเป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในชุมชนจะมีโรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน เด็กส่วนใหญ่จะเรียนอยู่ในเขตหลักสี่นี้ เพราะสะดวกในการเดินทางของผู้ปกครองและเด็ก ในชุมชนมีองค์กรที่เป็นมูลนิธิ โดยมีคุณสมบัติให้ความช่วยเหลือเด็กที่เรียนดีแต่ยากจน
- ศาสนา ประชาชนในชุมชนทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้ขึ้นไม่มีศูนย์เด็กเล็กก่อตั้งวันเรียนในชุมชน
- ความปลอดภัย ทางชุมชนจะเน้นความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินและอาชญากรรม โดยมีการจัดตั้ง รปภ. ซึ่งเป็นบุคคลในหมู่บ้าน โดยไม่ต้องจ้าง โดยจะมีการเข้าอบรม

1.7 ด้านอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวร มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้านและทางเดินในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ประชาชนในชุมชนให้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุขที่ 053 ทุ่งสองห้อง

1.8 ด้านจิตใจ

ภายในชุมชนไม่มีการเด่นการพนันหรือมีอบายมุขในระดับที่น่าเป็นห่วง มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก เป็นต้น ประชาชนไม่ทำบุญใส่บาตรหรือประกอบพิธีทางศาสนา ณ วัดหลักสี่ ซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน ภายในชุมชนและคนที่ไม่ได้ต่างด้วยเชื้อชาติ ประจําชุมชนที่ใช้ชีวิตร่วมกัน ทำให้ทุกคนมีความรักไครสามัคคีกัน ทุกวันที่ 1 มกราคม จะมีการท้าบุญ

1.9 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

- งานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตดอนเมือง โดยคัดเลือกเป็นชุมชนเป้าหมายปีงบประมาณ 2534
- ศูนย์บริการสาธารณสุข 53 ทุ่งสองห้อง ขึ้นกับเขตหลักสี่
- ภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตชุมชนทุ่งสองห้อง 319
- กองทุนเครือดิตยูเนียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางพัฒนศินันท์ เพ็งสุข

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.ศรีคำพร ทุ่งเพื่อง

เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 319 มีคุณพัฒนศินันท์ เพ็งสุข ซึ่งเป็นประธานกรรมการของชุมชน เปริมประชากรพัฒนาและเป็นผู้นำชุมชนเขต 319 ด้วย ซึ่งเป็นชุมชนพัฒนาที่มี กิจกรรมกองทุน ครรคิตบูนียินที่ให้การช่วยเหลือเพื่อนบ้านที่ตกทุกข์ได้ยาก พึงพาอ่าศัยซึ่งกันและกันเป็นการเพิ่มสวัสดิการและหลักประกันให้สมาชิก เช่น ช่วยเหลือชาวบ้านที่ประสบภัยปัญหาน้ำท่วม ความเจ็บป่วยของคนชรา พิการ และเด็กนักเรียนที่ยากจน รวมทั้งติดต่อประสานงานกับสำนักงานเขต ค่อนเมือง ปัจจุบัน ชุมชนทุ่งสองห้อง 319 เป็นชุมชนที่ได้รับการพัฒนาในเรื่องของการบริหารการจัดการกองทุน ด่าง ๆ ที่ทางชุมชนสามารถดำเนินการได้ ทางผู้นำชุมชนจะทำเรื่องขอไปขังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกองทุนมีชาชวา นัคร สปร. ช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย คนในชุมชนจะมีการพบปะหารือกันบ่อย ๆ ประกอบกับผู้นำชุมชนเป็นคนที่ชาวบ้านให้ความเชื่อถือไว้วางใจเมื่อมีการประชุมร่วมกันจึงคิดหาวิธีการแก้ไขระบบการทำงาน โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบบัญชีขึ้นมารับผิดชอบดูแลทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีของกุ่มออมทรัพย์ทั้งหมด หากสงสัยก็สามารถติดต่อตรวจสอบคุณได้ทุกเมื่อ นอกจากนั้นทางชุมชนยังได้เงินสนับสนุนจากกรุงเทพฯ เดือนละ 2,0000 บาท ซึ่งไม่กี่วันนี้ก็จะมีการเลือกตั้งประธานกรรมการใหม่ในวันที่ 20 กันยายน 2543 ซึ่งคุณพัฒนศินันท์ กีติวงศ์ดำเนินการมายาวนาน 2 ปี พอดี ปัญหาคือ ก่อนในชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนด่าง ๆ ปล่อยให้ผู้นำชุมชนเป็นคนจัดการให้ทุกอย่าง ในอนาคต ถ้าหากได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการอีก ซึ่งจริง ๆ แล้วคุณ พัฒนศินันท์ บอกว่า ชาติจะเปิดโอกาสให้คนอื่นเข้ามาริหารบ้าน แต่ถ้าเกิดได้รับเลือกอีกสิ่งที่อยากระทำก็คือ “ การซื้อ ดูปกรณ์กีฬาให้เด็ก ๆ เช่น ฟุตบอล ปิงปอง และแนวโน้มในอนาคตคาดว่าจะสามารถขายสมาร์ทบอร์ดเพิ่มทุนสวัสดิการ และขยายการสร้างเคราะห์ช่วยเหลือได้กว้างขวาง ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ”

2.2 สรุปหน่วยบบ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางพัฒนศินันท์ เพ็งสุข

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.นพมาศ ทรัพย์พันเสน

สำหรับภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการรัฐธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชุมชนทุ่งสองห้อง 319 เป็นการอนุรักษ์และดองการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลและยั่งยืน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่ตั้งตระหง่านอยู่บนภูเขาที่มีความลาดชันมาก ทางผู้นำชุมชนและคนในชุมชนร่วมมือกันจัดพื้นที่ทางส่วนเพื่อทำเป็นสวนหยۆนให้เด็ก ๆ ได้วิ่งเล่นและพักผ่อนในวันหยุด ปัจจุบัน ยังคงใช้สวนหยۆนนี้ให้เป็นที่พักผ่อน และเป็นที่ให้เด็กในชุมชนได้วิ่งเล่น ซึ่งได้รับสนับสนุนจากกรุงเทพฯ เดือนละ 2,000 บาท ที่แบ่งปันกันกับกองทุน ปรับปรุง ตกแต่งสวนหยۆนนี้โดยเป็นหน้าที่ของคนในชุมชนที่ช่วยกันดูแล ปัญหา คือ สวนหยۆนนี้มีความสวยงามน้อยอยู่ เนื่องจากเงินของการพัฒนาในชุมชนน้อย ซึ่งต้องนำไปพัฒนาส่วนอื่นที่จำเป็นมากกว่า ในอนาคต จะพัฒนาสวนหยۆนนี้ให้ดีขึ้น เพื่อจะได้เป็นที่พักผ่อนของคนในชุมชนต่อไป

2.3 บทกลอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางพัฒนศินันท์ เพ็งสุข

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.นพมาศ ทรัพย์พันแส่น

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านภาษาและวรรณกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยบรรจุใจคนในชุมชนให้มีความคิดคือทำดี ซึ่งมีสำนวนดังนี้

ไม่มาสักครว	คนอาชญา
ไม่เบิกบานสักครว	สุขภาพดี
อดทนไม่ใจร้อน	ผิวพรรณดี
'มวยขากน้ำเงิน	มีเดชา漏漏
บริจากทาน	มีสมบัติมาก

(คิดโดย ภูมิปัฒนศินันท์ เพ็งสุข)

ปัจจุบัน คนในชุมชนบังคงใช้หลักคำสอนเหล่านี้เป็นที่พึ่งทางจิตใจ และเป็นแนวทางในการปฏิบัติดูแลอย่างมีความสุข โดยไม่เบิกบานสักครู่ ทำให้บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงไม่เครียดร้อนและทำให้ชุมชนนี้อุ่นกันอย่างมีความสุข ในอนาคต คนในชุมชนจะบังคงใช้หลักคำสอนเหล่านี้เป็นที่พึ่งทางจิตใจต่อไป เพื่อสังคมในชุมชนจะได้สงบสุข

30. ชุมชนทุ่งสองห้อง 320

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 320

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้อง 320 ตั้งอยู่ที่ หมู่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เทศบาลเมือง

ทิศเหนือ ติดต่อกับชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้อง 313

ทิศใต้ ติดต่อกับชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้อง 322

ทิศตะวันออก ติดต่อกับชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้อง 321

ทิศตะวันตก ติดต่อกับชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้อง 316

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

ชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้อง 320 เป็นเกหะชุมชนขนาดเล็ก มีแยกออกมากจากชุมชนเกหะชุมชนทุ่งสองห้องเดิม เมื่อปี พ.ศ.2540 ที่เป็นกู่ลุ่มน้ำ 28 กู่ลุ่มน้ำ ประชาชนเป็นผู้เช่าซื้อที่ดินและบ้านพักอาศัยของ การเกษตรแห่งชาติ

1.3 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนคือชุมชนทุ่งสองห้องมีคณะกรรมการจำนวน 7 คน โดยมาจากประชาชนในชุมชนได้เลือกเข้ามา โดยใช้ระบบบังคับเดียวกันทุ่งสองห้อง พ.ศ.2531 อยู่

1.4 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

เดิมชุมชนคือชุมชนทุ่งสองห้องเป็นชุมชนใหญ่ เป็นโครงการที่การเคหะแห่งชาติได้จัดสร้างขึ้นให้แก่ผู้มีรายได้น้อย โดยเริ่มบรรจุผู้เข้าซื้อที่ดินตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2527 มีก่ออุ่นบ้าน 28 ก่ออุ่นบ้าน จากก่ออุ่นบ้าน 320 ของชุมชนทุ่งสองห้อง เดิมได้แยกมาเป็นชุมชนคือชุมชนทุ่งสองห้อง 320 เมื่อปี พ.ศ.2540 กลายเป็นชุมชนที่มีขนาดเล็ก

ภายในชุมชนมีถนนสายหลัก 2 สาย เป็นถนน กทม. และมีซอยทางเดินเท้าตามในชุมชน โดยมีท่อระบายน้ำและเรցอยู่ตามทางเท้า มีไฟฟ้าทางเท้าและถนนผ่านชุมชน ประชาชนใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงและไห้วย่าประจำองค์การประจำครอบครัว มีโทรศัพท์สาธารณะ 2 เครื่อง สภาน้ำหน้าพักอาศัยเป็นอาคารถาวรมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.5 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง บางส่วนรับคัดเข็งเสื้อผ้าภายในบ้าน โดยมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีประมาณ 35,000 บาทขึ้นไป

1.6 สภาพทางสังคม

การศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ชุมชนอุดต์ไกส์โรงเรียนคือชุมชนทุ่งสองห้องวิทยา!

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

การจัดตั้งก่ออุ่นในชุมชน เนื่องจากเป็นชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่ การรวมก่ออุ่นเชื่อมต่อกับชุมชนคือชุมชนทุ่งสองห้องเดิม คือ ทุกชุมชน 28 ชุมชน รวมก่ออุ่นในการร่วมทำกิจกรรม เช่น ก่ออุ่นผู้สูงอายุ ก่ออุ่นเกรดดี้เนิน เป็นต้น

1.7 สภาพทางสุขอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวร มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้านและทางเท้าอยู่เสมอ ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53 ซึ่งตั้งอยู่ในชุมชนคือชุมชนทุ่งสองห้อง 311

1.8 ด้านอิศิโจ

ประชาชนในชุมชนการเล่นการพนันเรื่องมีอย่างมุ่งในระดับที่น่าเป็นห่วง มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเด็ก เป็นต้น ประชาชนไปทำบุญใส่บาตรหรือประกอบพิธีทางศาสนาในวัดหลังสี่และวัดไผ่เขียว ซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน

1.9 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชน

- ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหลักสี่
- การเคหะแห่งชาติ
- สำนักงานสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- สูนย์บริการสาธารณสุข 53

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 320

2.1 การเย็บผ้าส่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณประคง ไชยศิริ

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

คุณประคง เริ่มทำการเย็บผ้าประมาณ 15 ปีมาแล้ว โดยทำการเชือกผ้าภายใต้ร่มกระถาง แล้วต่อ นำรับผ้าให้โดยบานจากประตูน้ำ ผ้าประเภททั่วไป เช่น เสื้อผ้า กระโปรง ปัจจุบัน ได้รับงานจากประตูน้ำหรือที่อื่นๆ ฟังให้เข้าซึ่งไม่แน่นอน เครื่องจักเย็บผ้าในบ้านมีอยู่ 6 ตัว ไว้ทำงาน โดยรับตัดเย็บผ้าประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผ้าไทย หรือผ้าต่างๆ ทั่วไป ปัญหาคือ ไม่มีงานให้ทำ เมื่อมีงานให้ทำแล้ว ไม่ได้รับเงินทำให้เกิดปัญหานี้สินมากขึ้น เครื่องมือบันมีน้อยและไม่ครบสมบูรณ์ ไม่มีคนเย็บ ตัวเองก็ร่างกายไม่ค่อยสมบูรณ์ และ ความไม่แน่นอนของงาน ในอนาคต: เกิดปัญหานี้สินทำให้เกิดปัญหา ความเมื่อยหน่ายในเรื่องของการปล่อยงานหรือไม่จ่ายเงินค่าตัดเย็บ คิดจะหางานทำใหม่หรือออกไปค้าขาย เพราะงานเย็บผ้าไม่คืบหน้าจากปัญหาดังกล่าวข้างต้น

2.2 គอกไม้ประดิษฐ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าอามัน ยะอนันต์

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มทำมาประมาณ 1 ปีกว่าที่ผ่านมา เพราะป้าอนันต์ชอบគอกไม้ ชอบเย็บปักถักร้อยในบ้านว่าง เมื่อเห็นงานគอกไม้ประดิษฐ์ในงานต่างๆ ไม่ว่าในห้างหรือที่อื่น ป้าอามันคิดว่าด้วยความสามารถที่จะทำได้จึงได้มารหัคทำและนำไปขาย គอกไม้ประดิษฐ์นั้นประกอบด้วยคินญี่ปุ่น ลินนัมเบอร์สันตามที่ต้องการ เอาจาใส่พิมพ์ทั้งใบและดอก เมื่อแห้งแล้วนำมาประกอบเป็นគอก ปัจจุบัน การทำគอกไม้ประดิษฐ์ ถูกปรับเปลี่ยนไปพิมพ์คอก มีลวด เส้นลวด กาว เครื่องรีด สีผสม คินญี่ปุ่น (ในกรณีดินของไทยนั้นนำมาใช้ได้) ไม่ใช่เสบียงก็อกรอบและแห้งง่าย เมื่อประดิษฐ์เป็นគอกและเป็นช่อดอกหรืออาจนำ枝ใส่แขกนหรือกระถาง ส่วนมากภาษาที่บ้านหรือไปทางเขตพัฒนาชุมชนมารับซื้อ หรือไปอุบลฯงานพัฒนาชุมชนกับฝ่ายพัฒนาชุมชนในงานต่างๆ หรือบางครั้งสามารถป้านำไปขายที่ทำงาน รายได้ดีพอสมควร และขายได้ค่อนข้างมาก เช่น จัดทำคอกไม้คือดอกกุหลาบนำไปขายในวันแห่งความรัก นับว่าขายได้ดี ปัญหา ก็คือ ไม่มีตลาดรองรับเป็นที่แน่นอน ในอนาคต จะริงๆ ไม่คิดจะทำขายเพียงแต่ต้องการเรียบเรื่อยใน

การจัดทำคอกไม้ประดิษฐ์เท่านั้น เพียงแต่เฉพาะเวลาว่างที่มีเวลาในการทำงาน ไม่ก็จะเปิดร้าน คงเพียงในยามว่าง

2.3 กองเลี้ยงไก่ชน (พื้นบ้าน)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายอนันต์ รังษี

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เริ่มจากซ้อมไก่ชนตั้งแต่เด็กๆ เนื่องจากครอบครัวไม่สนับสนุน เมื่อมีครอบครัวแล้วกลับมาเลี้ยงโคลงจากเพื่อนๆ คนที่เล่นไก่ชนมา 2 ตัว แล้วนำมาพยายามพัฒนา โคลงเริ่มเลี้ยงประมาณปี 2528-2529 ตอนหลังหมดชุดไปซื้อไก่รุ่นๆ มาเลี้ยงมาฝึกหัดเทวนี้เป็นนักต่อสู้ เมื่อไก่แข่งแกร่งเอาไปชนชนะได้ราคาตัวละประมาณ 1 หมื่นบาทขึ้นไป ปัจจุบัน ไก่ชนที่เลี้ยงอยู่ทั้งหมดประมาณ 15 ตัว แต่ละตัวคิดกำนาวยตัวจะขายเฉลี่ยตัวละประมาณ 3,000 บาทขึ้นไป ปัญหา คือ สถานที่เลี้ยงกับแคน เลี้ยงน้อยตัวและสถานที่ฝึกซ้อมไม่มีต้องหาถูกฝึกซ้อมที่อื่น เช่น มีนบุรี ลาดพร้าว การรักษาเวลาไก่เข้มปัวดองใช้ขาของคน อาจจะมีหรือหาซื้อจาก ปัญหาอาหารข้าวเปลือกแพง และหาซื้อจากแหล่งคัดให้ดี ปัญหาสถานที่ชนไก่ ยังมีน้อยต้องเดินทางออกไปต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ ไม่มีการอนุญาตให้ชนไก่ ต้องมีการชนไก่บ่อนเดือน คือ บ่อนที่ไม่ได้รับอนุญาต ปัญหาเจ้าหน้าที่มารบกวน ในอนาคต จะเลี้ยงต่อไป เพราะเป็นความสุขส่วนตัว และความชอบ ถึงจะเกิดปัญหาการขาดทุนในการซื้อไก่มาเลี้ยงแต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะไก่ไม่เกร่งหรืออาจตายได้

31. ชุมชนทุ่งสองห้อง 321

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 321

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนเกษตรทุ่งสองห้อง 321 ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ทิศเหนือ ศิดต่อชุมชนเกษตรทุ่งสองห้อง 327

ทิศใต้ ศิดต่อชุมชนเกษตรทุ่งสองห้อง 323-322

ทิศตะวันออก ศิดต่อชุมชนเกษตรทุ่งสองห้อง 329

ทิศตะวันตก ศิดต่อชุมชนเกษตรทุ่งสองห้อง 320

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

ชุมชนเกษตรชุมชนทุ่งสองห้องเป็นชุมชนขนาดเล็กที่แยกออกจากชุมชนเกษตรชุมชนทุ่งสองห้องเดิม ที่เป็นกลุ่มน้ำ 321 ราเป็นชุมชนเกษตรชุมชนทุ่งสองห้อง 321 เมื่อปี พ.ศ.2541 ประชาชนเป็นผู้เช่าซื้อที่ดินและบ้านพักอาศัยของเกษตรแห่งชาติ

1.3 พื้นที่และประชากร

ชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 321 มีพื้นที่ประมาณ 1 ไร่กว่า มีจำนวนประชากรประมาณ 800 กว่าคน จำนวนครัวเรือน 90 หลังคาเรือน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

ชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 321 มีคณะกรรมการชุมชน 7 คน โดยมาจากการเลือกคนในชุมชนมีภาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี ถึงแม้จะแยกจากชุมชนเคหะทุ่งสองห้องก็ยังใช้ระบบเบี้ยข้อมูลทั้งหมดเดิม คือ ระบบที่บันทึกข้อมูลชุมชนเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง พ.ศ.2531 โดยคณะกรรมการชุมชนปัจจุบันได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในชุมชน

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

โครงการเคหะชุมชนทุ่งสองห้องเดิมเป็นโครงการที่การเคหะแห่งชาติได้จัดสร้างขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้มีรายได้น้อยรับภาระการผ่อนชำระได้ตามกำลังความสามารถของตน ซึ่งแบ่งก่อสร้างบ้านมีทั้งหมด 28 บ้าน และปี พ.ศ.2540 ได้มีการพัฒนาจากก่อสร้างบ้านต่างๆ ในชุมชนเคหะทุ่งสองห้อง 2 กลุ่มน้ำหนัก แยกออกเป็นชุมชนแต่ละชุมชนเป็น 28 ชุมชน ชุมชนเคหะทุ่งสองห้อง 321 จากเดิมเป็นก่อสร้างบ้านก็แยกออกมาเป็นชุมชนเคหะทุ่งสองห้อง 321 เมื่อปี พ.ศ.2540

ภายในชุมชนมีถนนสายหลัก 2 สายเป็น ก aa. และมีซอยทางเดินแก้ไขบนที่ดินที่ไม่ต่อถนนอยู่ตามทางเท้า มีไฟฟ้าทางเท้าและถนนสายหลักต่อไปยังชุมชน 321 ประชาชนในชุมชนใช้ไฟฟ้าของโครงการไฟฟ้านครหลวงและใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค มีโทรศัพท์สาธารณะ 4 เครื่อง และเป็นชุมชนที่มีคลาสสิกภายในชุมชน สภาพบ้านพักอาศัยเป็นอาคารจราจร มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.6 สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และรับจ้าง

1.7 สภาพสังคม

การศึกษา ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40 มีผู้ไม่ได้รับการศึกษาประมาณร้อยละ 10

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

การจัดตั้งกลุ่ม เนื่องจากเป็นชุมชนเล็กๆ และเพียงจัดตั้งขึ้นมา จึงไม่ได้มีการรวมกลุ่มนัก บังคับต้องใช้เวลา

1.8 สภาพทางสุขภาพอนามัย

บ้านพักอาศัยของประชาชนส่วนใหญ่แข็งแรง ถาวرمีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการรักษาความสะอาดบริเวณบ้านและทางเดินอยู่เสมอ ประชาชนในชุมชนใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข 53

1.9 ต้านจิตใจ

ภาหในชุมชนไม่มีการเด่นการพนันหรือมีอย่างนุ่งในระดับที่น่าห่วง มีการจัดกิจกรรมภายในชุมชนในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันเด็ก วันพ่อ Turd เป็นต้น ประชาชนไปทำบุญไส่น้ำชา หรือประกอบพิธีทางศาสนา วัดหลักศรีและวัดไผ่เขียวซึ่งอยู่ใกล้ชุมชน

1.10 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

- ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตหลักศรี
- การเคหะแห่งชาติ
- สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพฯ
- ศูนย์บริการสาธารณสุข 53

2 ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 321

2.1 การเดี่ยงป่าชาวบ้านไว้ขาย

ผู้สัมภาษณ์ : นายเรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ดวงกมล เรืองแสง

คุณดวงกมลเป็นคน จ.พิษณุโลก ได้เข้ามากรุงเทพฯ เป็นลูกจ้างโรงงานทอผ้า เมื่อประมาณปี 2527 ได้เลิกมาทำงานเป็นลูกจ้างขายปลากลางงานที่สามข่าย 4 ปี และได้มานอนบ้านในชุมชนเคหะทุ่งสองห้อง 321 มาเปิดกิจการขายปลากลางของตัวเองเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2542 โดยรับซื้อมากจากสวน ชุมชนป่าไม้ที่อยู่ในชุมชน ปัจจุบัน ได้ทำการขายปลีกแก่คนในชุมชนโดยไปเชื้อปลามาจากตลาด Sunday สวน ชุมชน รวมทั้งขายพากอาหารปลาและอุปกรณ์การเดี่ยงปลา ปลาที่นำมาขาย ได้แก่ ปลา มังกร ปลานสีตօ ปลาทองชนิดต่างๆ ปลาทู ปลา เป็นต้น รวมแล้วประมาณ 50 ชนิด และมีตู้ปลา 35 ตู้ ขายปลานิคต่างๆ จะแยกออกจากกันเป็นสัดส่วน เปิดขายตั้งแต่เวลา 8.00-23.00 น. ทุกวัน ไม่เว้น วันหยุด ล้วนมากจะขายได้วันเสาร์และอาทิตย์ ปัญหาคือ มีความเสี่ยงในการเดี่ยงปลามาก เพราะที่ไปซื้อมาขายปลานางตัวอาจขาดหัว และปัญหาคือจะขายปลาได้น้อย บางวันไม่มีคนมาซื้อเลข ค่าใช้จ่ายในการซื้อปลาและเดี๋ยงครุสูงมาก โดยเฉพาะค่าไฟฟ้าที่เปิดให้ออกซิเจนปลา ตลอดเวลา ในอนาคต ทำต่อไปเรื่อยๆ เพราะได้ลงทุนไปมากแล้ว ต้องยอมเสียต่อไประยะหนึ่ง ถ้าไม่ดีขึ้นคงต้องเลิกและหาอาชีพอย่างอื่นทำ

2.2 การทำดอกไม้ประดิษฐ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณเสน่ห์ ศักดิ์

ผู้สัมภาษณ์ : เรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

คุณเสน่ห์ เดยเป็นประธานชุมชน 9 มวลแล้ว โดยมีแนวความคิดที่ร่วมเหลือแม่บ้านหรือเพื่อให้แม่บ้านมีรายได้ โดยการรวมกุ่นกันผลิตออกไม้ที่ทำจากกระดาษสา เมื่อแม่ของชาวยกชุมชนมา

คุณเสน่ห์ กีໄได้ทำการประดิษฐ์ออกแบบจากแนวคิดของมาเจ็ครูปแบบเป็นแรกกัน ส่วนขายไปต่างจังหวัด เช่น นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี เป็นต้น ปัจจุบัน ได้นำไปขายส่งในตลาดและติดต่อลูกค้าทั่วในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ที่ใกล้ ๆ กับกรุงเทพฯ และได้ทำการขยายสู่ไปต่างจังหวัด โดยเฉพาะของชำร่วยหรือคุณเสน่ห์อาจจะนำไปส่งถึงที่ ปัญหา คือ ยังไม่มีศักดิ์ครองรับและช่วงหน้าฝน ตากกลืนคอกไม้ไม่ค่อยแห้ง จึงทำให้มีได้รูปทรง ในอนาคต จะทำต่อไป โดยจะหาศักดิ์ครองรับ และถ้ามีศักดิ์ครองรับที่แน่นอนพออยู่ได้จะมีการรวมกลุ่มกันในการจัดทำธุรกิจค้านนี้ โดยสนับสนุนคนในชุมชน โดยจะเปิดเป็นร้าน

2.3 ผลิตออกไม้ (จัดออกไม้)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าสมศรี คงสุนทร

ผู้สัมภาษณ์ : เรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เมื่อก่อนป้าสมศรี เคยเปิดร้านอาหารแล้วปิดกิจกรรมขายเครื่องสังฆภัณฑ์ และ ขายออกไม้สด เมื่อประมาณ 10 กว่าปีมาแล้ว เริ่มน้ำเสียงจัดทำพวงหรีด พานพุ่ม ทั้งออกไม้สดและแห้ง พวงมาลัยถวายพระ พวงมาลัยงานแต่งงาน จัดออกไม้ในงานพิธีต่าง ๆ และต่อมาได้รับคอกมีผลิตมาจัดเป็นรูปแบบเป็นช่อ และจัดแขกันไว้ขายปลีก ปัจจุบัน เปิดร้านขายสังฆภัณฑ์ และได้ขายออกไม้สดโดยรับซื้อมาจากตลาดปากคลองตลาด นำมายาชปลีก และนำออกไม้มาเรือขึ้นพวงมาลัยถวายพระ หรือเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ โดยขายปลีก และรับจัดแต่งคอกไม้ในงานพิธีต่าง ๆ นำออกมีผลิตมาจัดเป็นรูปแบบเป็นช่อ และจัดแขกันไว้ขายปลีกโดยวางแผนขายที่หน้าร้าน ชื่อร้านว่า “ร้านสมประสงค์” อยู่ภาคในชุมชนปัญหา คือไม่มีสักเท่าไร เพราะเป็นร้านขายปลีก มีคนมาซื้อเก็บทุกวัน และที่สำคัญเป็นร้านที่อยู่ในตลาดของชุมชน และใกล้กับชุมชนอื่น ๆ ด้วย ในอนาคต จะขายต่อไป เพราะเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีพอสมควร

2.4 ประเพณีสงกรานต์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าสมศรี คงสุนทร

ผู้สัมภาษณ์ : เรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง

เมื่อยังไม่แยกจากชุมชนเทศทุ่งสองห้อง เเล้วได้มีการรวมกลุ่มแยกเป็นบ้านเช่น บ้าน 321 ซึ่งมีการรวมกลุ่มจัดการประเพณี วันสำคัญ คือวันสงกรานต์ ซึ่งในอดีตสามีของป้าสมศรี กีເเคยเป็นประธานชุมชนมาก่อน เป็นผู้จัดงานประเพณีวันสงกรานต์ ซึ่งจัดไม่ให้ตรงกับวันที่ 13 เมษายน แต่จะจัดก่อนวันสงกรานต์หรือหลัง โดยนิมนต์พะมาฉันเพล และร่วมกันรับประทานอาหาร ปัจจุบัน ได้มีการรวมกลุ่มภายในชุมชนเทศทุ่งสองห้อง 321 โดยมีการจัดงานสงกรานต์ซึ่งจะจัดไม่ให้ตรงกับวันที่ 13 เมษายน แต่จะจัดก่อนวันสงกรานต์หรือหลัง โดยนิมนต์พะมาฉันเพล และร่วมกันรับประทานอาหาร โดยการประสานงานของคณะกรรมการชุมชนเทศทุ่งสองห้อง ซึ่งมีป้าสมศรีเป็นประธานจัดงาน ในอนาคตจะมีการจัดงานใหญ่และมีการเพิ่มกิจกรรมบางอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน

32. ชุมชนทุ่งสองห้อง 322

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 322

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนทุ่งสองห้อง 322 ตั้งอยู่ภาคในการเกษตรทุ่งสองห้อง หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ

1.2 ขนาด ประชากร และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นเกษตรชุมชนกลุ่มข้อของการเกษตรทุ่งสองห้อง มีบ้านพักอาศัยจำนวน 100 หลังคาเรือน ลักษณะบ้านพักเป็นแบบบ้านจัดสรร ซึ่งประชาชนเข้าซื้อมาจากการเกษตรแห่งชาติ

1.3 พื้นที่และประชากร

มีจำนวนประชากร	314 คน
ชาย	148 คน
หญิง	166 คน
จำนวนครอบครัว	74 ครอบครัว

1.4 กองบประมาณการชุมชน

มีคณะกรรมการจำนวน 7 คน โดยมาจาก การเลือกตั้งของประชาชนในกลุ่ม 322 มีวาระในการ ดำรงตำแหน่งคานระเบียบเจ้าบังคับของกรุงเทพฯ โดยคณะกรรมการชุมชนชุดปัจจุบันได้รับการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2543

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ก่อตั้งขึ้นโดยการเกษตรแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.2531 มีทั้งหมด 26 ကูณ อยู่ในพื้นที่แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ซึ่งต่อมากลายเป็นชุมชนการเกษตรทุ่งสองห้องให้อยู่ใน ความคุ้มครองกรุงเทพฯ จึงต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของกรุงเทพฯ ให้มีการจัดตั้งประธานาธิบดี เรียกว่า “ประธานกรรมการชุมชนการเกษตรทุ่งสองห้อง 322” โดยให้ประธานที่มีสิทธิเลือกตั้งภายในกลุ่มไปใช้ สิทธิเลือกตั้งประธานาธิบดี ซึ่งในกลุ่ม 322 มีนายวาริน โปรดบารุง ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธาน กลุ่ม และมีคณะกรรมการรวมทั้งสิ้น 7 คน และที่ปรึกษาอีก จำนวน 6 คน ประธานส่วนใหญ่จำนวน 309 คน นับถือศาสนาพุทธ และมีพึ่ง 5 คนที่นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้ในชุมชนเป็นภาษากลาง ทั้งหมด

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 322

2.1 กำแพงรัตนเจอร์ ชั้นวางเสื้อผ้าเหล็ก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายทองดี สมพงษ์

**ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อริวรรณ จตุทอง ส.ศ.ท.รมยุทธ อินทร์ขั้น นางพัชรา ศรีกิจกุล
นาวีโภจน์ คำเที่ยง นายชนากร เดชาลัง**

เดิมนายทองดี มีพื้นฐานความรู้เป็นสูตรข้าอญร้านเพอร์นิเชอร์มา ก่อนตั้งแต่วัยหันผุ่น เมื่อมีความรู้ความชำนาญจึงออกมาริบองเป็นกิจการส่วนตัวมากว่า 15 ปี โดยรับงานตกแต่งภายในอาคารสถานที่ต่างๆ ซึ่งจะผลิตเพอร์นิเชอร์ที่ใช้ติดตั้งภายในอาคารขึ้นเอง โดยใช้วัสดุจ้าพวกไม้และเหล็ก ซึ่งซื้อไม้มาจากบางไพรี่อนมาทำเป็นโครงสร้าง หรือตีฝา กันห้อง รวมทั้งทำชั้นวางเสื้อผ้าให้กับห้องบรรพบุรุษค้าต่างๆ ปัจจุบัน เนื่องจากในช่วงนี้เศรษฐกิจไม่ดี ทำให้สูตรค้าไม้อยล ต้องปรับให้เพอร์นิเชอร์มีราคาถูกลงไป ด้วย ไม่ เช่นนั้นจะไม่มีลูกค้า การปรับลดราคาลงทำให้กำไรน้อยและไม่คุ้มค่าแรง อีกทั้งถูกๆ ที่ไม่อย่างที่จะเรียนรู้หรือทำความเข้าใจง่าย ปัญหา คือ ค่าใช้จ่ายในการทำรัมทั้งค่าวัสดุ อุปกรณ์มีราคาสูงขึ้น แต่สินค้าต้องพยายามพยุงราคาคืนไว้ ไม่ เช่นนั้นลูกค้าจะหนีไปชื้อที่อื่น ทำให้ราคาค้ากับกำไรมีลดน้อยลง บางครั้งลูกค้าที่มาสั่งซื้อมีปัญหาด้านการเงินทำให้งานล่าช้าไปด้วย เนื่องจากไม่มีเงินจ้างคนงานรวมทั้งปัญหาของ อุคุก ฝันตกทำให้สีไม่แห้ง สินค้าก็จะเสร็จส่งสูตรค้าใช้เวลานาน ในอนาคต จะยังทำต่อไป เพราะไม่มีความรู้เรื่องอื่น มีความอดทนและชำนาญในด้านนี้เพียงอย่างเดียว ก็จะพยายามทำไปเรื่อยๆ จนกว่าภาวะเศรษฐกิจจะดีขึ้น ส่วนลูกๆ ไม่มีครรานะจะประกอบอาชีพนี้ ส่วนใหญ่เดือดจะทำงานบริษัท และเป็นสูตรจ้างเสียส่วนใหญ่

2.2 การจัดสถานประกอบต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางบุญมี พัฒนาภานุष

**ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อริวรรณ จตุทอง ส.ศ.ท.รมยุทธ อินทร์ขั้น นางพัชรา ศรีกิจกุล
นาวีโภจน์ คำเที่ยง นายชนากร เดชาลัง**

นางบุญมี มีพื้นฐานความรู้ด้านการประดิษฐ์ตั้งแต่เด็กๆ สมัยก่อนต้องเรียนการบ้านการเรียนประกอบกับเป็นคนที่มีความสนใจงานประเกทนื้อยื่นแล้วจึงจะจำและดัดแปลงพัฒนาความรู้: หลังนั้น ซึ่งตอนมาได้เข้ารับราชการเป็นครูจึงได้นำความรู้ดังกล่าวไปสอนให้กับเด็ก นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปัจจุบัน : ปัจจุบันมีลูกศิษย์ที่ผ่านการอบรมไปแล้วหลายรุ่น แต่ที่มีฝีมือพอที่จะทำได้มีประมาณ 4-5 คน สังกัดกลุ่มนรนทำขาย ตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งจัดขึ้นจากหน่วยงานราชการเป็นของสังคมสงเคราะห์ของกรุงเทพฯ ฝ่ายพัฒนาชุมชนปราบกุ่ว่าประสบความสำเร็จมาก ได้ครั้งละประมาณ 100 ชีวิที่น้ำไป สามารถนำรายได้มาสู่ลูกศิษย์หลายพันบาท จึงทำให้มีผู้สนใจ มากหัดทำต่อร้า จัดสอนจากระยะเวลา มากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหา คือ เนื่องจากผู้เรียนและผู้ฝึกฝันใหม่ๆ เป็นผู้สูงอายุ ลูกภาพไม่ค่อยดี โดยเฉพาะสายตา จึงทำให้เกิดปัญหาในการทำเส้นตอก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำต่อร้า ในอนาคต อย่างให้เปิดอบรมให้กับผู้สนใจทั่วไป และเริ่มมีผู้สนใจเข้าร่วมในชุมชนมากขึ้นเรื่อยๆ

มีความรู้
สถานที่
ซึ่งไม่มาก
จ้าต่างๆ
ถูกใจไป
กันก็ไม่
ค่าสูงเท่านั้น
คนอุบล
พร้อมทั้ง
จะชั่งทำ
งานทำไป
ผู้เลือกจะ

การเรียน
รู้นี้ ซึ่ง
นประดิษฐ์
จะทำให้มี
เป็นของ
ประมาน
จักสาม
ขภาพไม่
กร้าวใน

2.3 ท้าพวงหรีด กระดาษสา กระดาษย่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางบุญมี พัฒนาภานุষ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อริเวรรณ จตุทอง ส.ต.ก.ร.ยุทธ อินทร์อัม นางพัชรา ศรีกิจกุล
นายวิโรจน์ คำทีฆะ นายธนกร เดชาคลัง

นางบุญมี มีพื้นฐานความรู้ด้านการประดิษฐ์ตั้งแต่เด็ก ๆ สมัยก่อนห้องเรียนการบ้านการเรียนประกอบกับเป็นคนที่มีความสนใจงานประเกทน์อยู่แล้วจึงชอบและคัดแปลงพัฒนาความรู้เหล่านั้น ซึ่งต่อมาก็ได้เข้ารับราชการเป็นครุกร์ได้ศึกษาเพิ่มเติมและมีหลักปรัชญาคริสต์นิกายเชื่อฟังและสั่งทำ เพื่อใช้ในการไหว้ครูงานแต่งงาน พิธีต่าง ๆ แต่ไม่ได้ทำเป็นอาชีพจริงจัง จนกระทั่งเกย์บยาฯ อุบลราชธานี จึงนำมาเข้าอบรมผู้สูงอายุและพำนາຍศึกษาแบบต่าง ๆ ทั้งจากที่พับเห็นและหนังสือประดิษฐ์ต่าง ๆ ปัจจุบัน ได้มีการทำไวร์จานาหน่ายให้กับบุคคลที่มาติดต่อขอเชื้อ ซึ่งปัจจุบันจำหน่ายได้จำนวนมากซึ่งรายได้ก็จะนำมาราจกษา กับผู้ที่ร่วมประดิษฐ์เพื่อเป็นรายได้เลี้ยงชีพ ซึ่งการจัดทำบางครั้งจะจัดทำเฉพาะที่มีการสั่งมาล่วงหน้าเท่านั้น ปัจจุหา คือ ไม่มีถูกศิษย์ที่จะถ่ายทอดวิชาในด้านนี้อย่างจริงจัง ผู้เรียนส่วนมากเป็นผู้สูงอายุที่มีอยู่ในชุมชนเท่านั้น ซึ่งคนสูงอายุมีทักษะในการฝึกฝนน้อยกว่าคนรุ่นใหม่หลายสิบ เนื่องจากอาชญากรรมแสวงชัยของพวกเด็กๆ ทำให้ความสัมารถในการประดิษฐ์ จึงไม่มีเสียง และคนหนุ่มสาวในชุมชนไม่มีใครให้ความสนใจในการเรียนรู้ ส่วนใหญ่จะทำงานประจำหรือช่วยเหลือพนันไม่ชอบทำงานประเกทน์ ในอนาคต เนื่องจากอาชญากรรมแสวงชัยของพวกเด็กๆ ทำให้ความสัมารถในการประดิษฐ์เหล่านี้ให้กับคนที่มีความสนใจโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ..

2.4 นายศรีรัตน์ ไคด์แก๊ง ปากชาน อ้อมอกแม่ ประธานพร เทพ พรมหมุน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางบุญมี พัฒนาภานุษ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อริเวรรณ จตุทอง ส.ต.ก.ร.ยุทธ อินทร์อัม นางพัชรา ศรีกิจกุล
นายวิโรจน์ คำทีฆะ นายธนกร เดชาคลัง

นางบุญมี มีพื้นฐานความรู้ด้านการประดิษฐ์ตั้งแต่เด็ก ๆ สมัยก่อนห้องเรียนการบ้านการเรียนประกอบกับเป็นคนที่มีความสนใจงานประเกทน์อยู่แล้วจึงชอบและคัดแปลงพัฒนาความรู้เหล่านั้น ซึ่งต่อมาก็ได้เข้ารับราชการเป็นครุกร์ได้ศึกษาเพิ่มเติมและมีหลักปรัชญาคริสต์นิกายเชื่อฟังและสั่งทำ เพื่อใช้ในการไหว้ครูงานแต่งงาน พิธีต่าง ๆ แต่ไม่ได้ทำเป็นอาชีพจริงจัง จนกระทั่งเกย์บยาฯ อุบลราชธานี จึงนำมาเข้าอบรมผู้สูงอายุและพำนາຍศึกษาแบบต่าง ๆ ทั้งจากที่พับเห็นและหนังสือประดิษฐ์ต่าง ๆ ปัจจุบัน นางบุญมี มีบุตร 5 คน แต่มีคนโถเท่านั้นที่มีความสามารถด้านนี้เนื่องจากเป็นลูกสาวคนโถ เรียนจบค้านคหกรรมศาสตร์ แต่ลูกสาวเป็นครุจึงไม่ได้ทำเป็นอาชีพส่วนตัวของนางบุญมีเองก็เข้ามาทำงานในชุมชนผู้สูงอายุ จึงเสริมให้ผู้สูงอายุทั่วไปที่สนใจเรียนได้ แต่มีจำนวนไม่มากนัก ปัจจุหา คือ คนในชุมชนไม่ค่อยให้ความสนใจในการประดิษฐ์ ไม่เห็นคุณค่า และคิดว่าเจ้อหาเองตีกวน่าประดิษฐ์เอง ในอนาคต อาจจะให้เปิดอบรมวิชาการประดิษฐ์ให้กับผู้ที่สนใจทั่วไปโดยใช้เวลาสอน 30 ชั่วโมง

2.5 គគេណនូបរាយ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสุพจน์ nakkrin

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อาริวรรษ ชตุทอง ส.ศ.ท.ธรรมบุตร อินทร์ยืน นางพัชรา ศรีกิจกุล
นายวิโรจน์ คำเที่ยง นายธนกร เดชะคลัง

การนวัตกรรมมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ลักษณะการนวัตกรรมมี 2 แบบ คือ 1. การนวัตแบบ
ราชสำนัก 2. การนวัตแบบปู่ย่าตายาย โดยแบ่งแยกย่อยเป็น 2 ชนิดคือ 1. นวัตเพื่อรักษาอาการเจ็บ
ป่วย 2. นวัตเพื่อสุขภาพ โดยในส่วนของนายสุพจน์ ได้รับเรียนรู้มาจากแบบราชสำนัก ซึ่งเขารับการ
เรียนรู้วิชาการนวัตกรรมโบราณเกิดจากการที่นายสุพจน์ อยากรู้เพื่อนำมาปฏิบัติรักษาผู้มีอาการเจ็บป่วย
ปัจจุบัน ประชาชนค่อนข้างให้ความสนใจในเรื่องการนวัตกรรมโบราณมากนักอีกทั้งไม่ค่อยได้รับเผยแพร่
จากบุคคลผู้มีความรู้ด้านนี้อีกทั้งบุคคลผู้ที่จะเข้ารับการเรียนรู้ในด้านการนวัตกรรมโบราณต้องมีความสนใจ
ให้ที่จะศึกษา ซึ่งในส่วนของนายสุพจน์ ปัจจุบันมีลูกศิษย์จำนวน 2 คน และมีคนมาใช้บริการนวัตกรรม
โบราณวันละประมาณ 2 คน โดยนวัตกรรมประจำวัน 2 ชั่วโมง ผู้มาใช้บริการบางส่วนจะให้นายสุพจน์
ออกไปปรึกษาราษฎรที่เป็นบางครั้ง ปัญหา คือ นายสุพจน์ ปัจจุบันมีหน้าที่หลักคือ รับราชการ
ประจำกรุงเทพมหานคร จึงไม่ค่อยมีเวลาให้บริการกับผู้ที่ต้องการใช้บริการของนายสุพจน์ ซึ่งต้องการ
อาศัยช่วงเวลาหลังเลิกงานและวันหยุดมาให้บริการซึ่งทำให้ไม่ค่อยมีลูกค้าและมีลูกค้าน้อยลง อีกทั้งไม่
ค่อยได้รับความสนใจและสนับสนุนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในอนาคต อย่างไรก็ตามนี่คือ
แล้วจะขอเป็นอนุรักษ์ภาษาไทยในกลุ่ม ซึ่งถ้าทางสำนักงานเขตหลักสี่สนับสนุนก็จะเป็นการเรียนการ
สอนฟรี เพื่อให้เป็นวิชาชีพกับคนในชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไป

2.6 การออมทรัพย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวาริน ໂປບນໍາຮູງ

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อารีวรรณ จตุทอง ส.ศ.ก.ท.รพยุทธ อินทร์ยิ่ม นางพัชรา ศรีภิญญา
นาขวิโภจน์ คำเที่ยง นายธนากร เดชะลัง

กองทุนของชุมชนการเคหะทุ่งสองห้องก่อตั้งขึ้นมาเพื่อให้โอกาสผู้สูงอายุคนชราภาพที่มีอาชญากรรม แต่ 60 ปีขึ้นไป เข้าเป็นสมาชิกโดยมีวัตถุประสงค์ให้สมาชิกในกลุ่มนี้ท่องเที่ยวในสภาวะบัดสันได้ใช้ประโยชน์ อีกทั้งเป็นเงินทุนในการฟื้นฟูสมาชิกเสียชีวิตที่จะนำเงินในกลุ่มสมาชิกไปช่วยเหลือตามสมควร ปัจจุบัน มี สมาชิกในกลุ่มเพิ่มขึ้น อีกทั้งปัจจุบันยังได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุนดังประเทศไทยจำนวน 50,000 บาท ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ของชุมชน ปัญหา คือ กองทุนมี ปัญหาด้านการเงินเนื่องจากกลุ่มสมาชิกจะเน้นผู้สูงอายุซึ่งกลุ่มผู้สูงอายุเหล่านี้ล้วนให้ภัยมักจะอยู่ในความ ปกคลุมของบรรดาลูกหลาน ทำให้เกิดปัญหาในการที่ผู้สูงอายุจะนำเงินมาเข้าเป็นสมาชิกจะต้องได้รับ การอนุญาตจากบุตรหลานก่อนเสมอ ในอนาคต กองทุนต้องการหาสมาชิกเพิ่มขึ้นและหาเงินที่ได้จาก สมาชิกเพื่อなんที่ต้องการของชุมชน ให้ดีขึ้นต่อไป

2.7 ชุมชนผู้สูงอายุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวาริน โปรดป่าจุ้ง

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อริวรรณ จตุทอง ส.พ.กรรณสูตร อินทร์บิน นางพัชรา ศรีกิจกุล
นายวิโรจน์ คำที่ชง นายชนากร เดชาลัง

ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อให้ก่อตั้งผู้สูงอายุมาร่วมกัน ฝึกหัดงานฝีมือ ศิลปหัตถกรรมในด้านที่ถนัดของแต่ละคน โดยสถานที่ก่อตั้งชุมชนได้รับการบริจาคที่ดินและอุปกรณ์ในการก่อสร้างจากคนในชุมชน ก่อตั้งนานาประมาย 10 ปี ตั้งแต่ 8 เมษายน 2533 ปัจจุบัน มีสมาชิกในกลุ่มประมาณ 150 คน มีการจัดให้สมาชิกทำกิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ เพื่อเป็นการออกกำลังกายในช่วงวันหยุดราชการและสมาชิกบางคนที่มีฝีมือในด้านศิลปหัตถกรรม ก็จะมาร่วมตัวกันทำงานฝีมือที่ชุมชนผู้สูงอายุซึ่งบรรดาคนฝีมือคั้งกล่าวก็จะนำไว้จำหน่ายแล้วนำเงินรายได้คั้งกล่าวเข้าไปในรายด้วยของชุมชนต่อไป ปัญหา คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบในด้านนี้ไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะเข้ามาดูแลต้องเป็นหน้าที่ของสมาชิกในชุมชนเอง ที่จะเข้าไปดูแล อีกทั้งไม่ค่อยให้รับความร่วมมือจากรัฐมีการเลือกปฏิบัติ อีกทั้งชาวบ้านในชุมชนบางคน เช้าใจว่าสมาชิกในกลุ่มนี้มีประโยชน์จากการหาเงินเข้าชุมชน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มนี้ได้พยายามอธิบายและชี้แจงแนวทางจุดประสงค์และความนุ่งหมายของชุมชนให้บุคคลเหล่านี้ได้ทราบเสมอ ในอนาคต อย่างให้มีการบริการสาธารณสุขในชุมชน และสร้างศูนย์การศึกษาอุปโภคบริโภคในชุมชนนี้ จัดให้มีการฝึกอาชีพเสริมเพื่อเลี้ยงชีพ

22. ชุมชนทุ่งสองห้อง 323

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 323

1.1 ข้อมูลเบื้องต้น

ชุมชนทุ่งสองห้อง 323 เป็นชุมชนแออัดขนาดเล็ก ตั้งอยู่ที่ดินไปในชุมชนเคหะทุ่งสองห้อง แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง

ที่ดินเนื้อ	ติดกับ ถนนเคหะทุ่งสองห้อง สายหลัก
ที่ดินใต้	ติดกับ ชุมชนร่วมพัฒนา 324
ที่ดินตะวันออก	ติดกับ หมู่บ้านโภสุวรรณใจ
ที่ดินตะวันตก	ติดกับ หมู่บ้านจัดสรรทุ่งสองห้อง

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นชุมชนขนาดเล็ก มีบ้านเรือนอยู่อาศัยในชุมชนจำนวนทั้งหมด 88 หลังคาเรือน เป็นชุมชนแออัด สภาพการถือครองที่ดิน เป็นที่ดินขั้นต่ำซึ่งถูกขายโดยการเกหะแห่งชาติ

1.3 พื้นที่และประชากร มีพื้นที่ทั้งหมด 3 ไร่ 1 งาน

1.4 คณะกรรมการชุมชน

มีคณะกรรมการจำนวน 7 คน โดยชุมชนคัดเลือกกันเอง ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

บริเวณพื้นที่ชุมชนร่วมพัฒนา เมื่อประมาณก่อนปี พ.ศ.2527 นั้น มีสภาพทั่วไปเป็นทุ่งนา หลังจากที่การเคหะแห่งชาติเข้ามาจัดการขัดสรร แม่งขายประชาชนทั่วไปในราคากูก โดยพื้นที่ของชุมชนนี้ได้รับเลขทะเบียนบ้าน หมวด 323 จากกรมการปกครองจึงถูกเปลี่ยนชื่อของชุมชนตั้งแต่นั้นมา แต่เนื่องจากการเคหะแห่งชาติ จัดที่ต่อ 1 แปลง ค่อนข้างเล็ก และพื้นที่สาธารณูปโภคต่อเข้าไปจากถนนสายหลักมีลักษณะแคบประมาณ 2.5 เมตร จึงทำให้ชุมชนนี้ก่อลายเป็นชุมชนแออัดดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพทางกายภาพ โดยทั่วไป เป็นชุมชนแออัดขนาดเล็ก บ้านเรือนก่อสร้างไม่มีเป็นระเบียงด้านซ้ายอย่างแคนมาก มีร้านค้าภายในชุมชน ถนนภายในชุมชนเป็นถนนราดยางมะตอย รถยกติดเข้าออกໄน่ได้ น้ำประปา ใช้บริการของ การประปาครบทุกหลังคาเรือน ไฟฟ้าใช้บริการของ การไฟฟ้านครหลวงทุกหลังคาเรือน

1.6 สภาพสังคม

ประชาชนทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ในวันสำคัญ ๆ ทางศาสนาทำการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งที่ชุมชนเองและที่วัด การจัดตั้งกลุ่ม จากการสำรวจข้างไม่พูดว่ามีการรวมตัว จัดตั้งกลุ่มเพื่อการใดเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในชุมชนนี้

1.7 สภาพทางสุขภาพอนามัย

ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัยติดกันแออัดจนเกินไปไม่ถูกถ่ายลักษณะ บริการเก็บขยะของทางเขตขังพ่อรับได้ สถานที่ที่ประชาชนใช้เป็นที่รักษาภัยเงินป่วย คือ ศูนย์บริการสาธารณสุข 53 โรงพยาบาลภูมิพลและคลินิกทั่วไป

1.8 ต้านจิตใจ

ศาสนสถานที่ใกล้ที่สุด คือ วัดหลักสี่ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากชุมชนมากนัก ประกอบกับมีร่องรอยสิ่งประจำทางเอกสารจึงทำให้สะดวกยิ่งขึ้น

1.9 หน่วยงานที่เข้าไปร่วมดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

- สำนักงานเขตหลักสี่
- สมาชิกสภาเขตหลักสี่

2. ຄູນປ່າຍລູາຈາວບ້ານໃນເກະຮຸມຂນຖົງສອງທົ່ວໄວ

2.1 การเดี้ยงไก่ชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณวุฒิพง ใจดีกิจบูรณ์

ผู้สัมภาษณ์ : น.ส.อริรัตน์ วัชร์โยธินกุล

คุณวุฒิพงษ์ นาอยู่ที่ชุมชนนี้เป็นเวลา 10 ปี มีอาชีพทำงานบริษัทสหนิคมการบริการและมีงานอดิเรกคือ เลี้ยงไก่ชน เลี้ยงไก่เพื่อคูณเล่น บางทีกินนำไปใช้ขายเวลาเพื่อน ๆ มาขอซื้อเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ เลี้ยงไก่ไว้ทั้งหมด 16 ตัว เป็นไก่ตัวใหญ่จำนวน 4 ตัว ตัวเล็ก 12 ตัว ไก่ที่เลี้ยงส่วนมากจะซื้อมาและเก็บขึ้นมาเพื่อนบ้านหรือคนที่รักกันนำมาใช้ เหตุผลที่เลี้ยงไก่ชน เพราะชอบกีฬาชนไก่ และเลี้ยงเพื่อความเพลิดเพลิน ปัจจุบัน ตอนนี้บังทำงานอยู่ที่บริษัทเดิม และเลี้ยงไก่ชน และไม่คิดจะเลี้ยงไก่เพิ่มมากกว่านี้ เพราะพื้นที่หรือบริเวณน้อย และไม่มีเวลาเพราะทำงาน ปัจจุบัน คือ ต้องคุ้มครองการนิรภัยซึ่งอย่างสม่ำเสมอ โดยการนิรภัยหรือหยอดและป้องกันไม่ให้มีความสกปรกและเหม็นมากแต่มีประโยชน์คือนำไปทำเป็นปุ๋ย ไว้ใส่ต้นไม้ ในอนาคต จะเลี้ยงไก่ในจำนวนเท่าเดิม และจะไม่เลี้ยงไก่เพิ่มอีกแล้ว และจะพยายามเลี้ยงสัตว์ชนิดอื่นเพิ่ม เช่น เป็ด ห่าน เสือดาวเพื่อขายและนำมา กินเอง

2.2 การร้อยฤกปัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป้าเล็ก ทองบาง

ผู้สัมภาระ : นายเอกพจน์ สุวรรณเจริญสุข

ป้าเล็ก เป็นแม่บ้านอยู่กับบ้าน เริ่มมาอยู่ที่นี่ตั้งแต่ปี 2527 และเริ่มรื้อบุกปี 2541 เป็นรายได้พิเศษ เมื่อค่อนเคยทำผ้าเช็ดมือ จาก 6-8-10 บาท แต่ขายปลีกในราคา 2s บาท แต่ปัจจุบันไม่ได้ทำผ้า เช็ดมือ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งทำให้เป็นแม่บ้านและทำงานพิเศษคือรื้อบุกปีดซึ่งมีรายได้พอสมควร ปัจจุบัน มีรายได้น้อยลงประมาณ 1,000 บาทจากที่เคยได้ 3,000 บาทต่อเดือน รายได้ขึ้นอยู่ กับลายลูกปักที่ทำว่าง่ายหรือยาก ลายลูกปักจะมีแบบมาให้จากห้างบริษัท และความต้องการของลูกค้า ถ้าอุปกรณ์ในการรื้อบุกปีหมดสามารถเบิกได้จากห้างบริษัท ตัวอย่างเช่น สรีอโยธยา 100 เส้น ได้ ราคาระยะ月 200 บาท ถ้าเป็นลายธรรมชาติ จะใช้เวลาทำช่วงเวลาว่างและเลิกทำเวลา 2 ทุ่ม โดยเฉลี่ย 1 วันจะได้ประมาณ 20 เส้น ปัจจุบัน คือ คลาดมีคู่แข่งมาก และมีการขายคัดราคากันมาก ทำให้รายได้ น้อยลงและขายสินค้าได้น้อย สินค้าราคาแพงมาก ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง ทำให้รายได้ลดลง ในอนาคต จะพยายามหาตลาดเพิ่มขึ้นและหาอาชีพอย่างอื่นทำเพื่อเป็นรายได้เสริมเพื่อให้ครอบครัวมีราย ได้เพิ่มมีลูกศิริท่องเลี้ยงคุณ

34. ชุมชนทุ่งสองห้อง 324

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 324

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

เป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ริมคลองแpermประชากร หมู่ที่ 5 แขวงทุ่งสองห้อง

เขตค่อนเมือง

ทิศเหนือ

ติดกับ สะพานชิดชน - ชินເບັດ

ทิศใต้

ติดกับ ชุมชนເຫວຸນທາ

ทิศตะวันออก

ติดกับ คลองแpermประชาพัฒนาและแขวงตลาดบางเขน

ทิศตะวันตก

ติดกับ หมู่บ้านจัดสรรรถໄไฟทุ่งสองห้อง และหมู่บ้านจรัญทรัพย์

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ มีบ้านเรือนในชุมชน 138 ครัวเรือน สภาพการถือครองที่ดินเป็นของเอกชนทั้งหมด

สภาพทั่วไป พบร่วมกับสภาพภายในชุมชนแออัด มี 138 ครัวเรือน มีประธานชุมชนคือ นายสนั่น สมโroc โดยส่วนมากคนในชุมชนรับราชการ และนอกจากนี้ก็ประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่พบว่าภายในชุมชนเคหะ 324 จะมีภูมิปัญญาด้านอื่น นอกจากภูมิปัญญาด้านอาหารไทย เพราะภายในชุมชนค่อนข้างเป็นชุมชนสมัยใหม่ การปลูกหรือผลิตสินค้าหัตถกรรมหรืออุดสาหกรรมจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้สำนักสำหรับชุมชนนี้ การรวมตัวเพื่อการจัดการองค์กรก็ไม่พบเนื่องจากว่าชุมชนดังกล่าวอยู่กันแน่นค่อนข้างค่อนต่างๆ ถึงแม้ว่าจะมีประธานชุมชนแต่ก็มีเวลาให้กับชุมชนไม่มากนัก เพราะรับราชการและมีเวลาเพียงวันหยุดเท่านั้น ปัญหาด้านสิ่งเสพติดก็ไม่พบจึงเป็นที่น่าสังเกตว่าชุมชนนี้เป็นเหมือนชุมชนคนในเมืองอ่างแก้จริง

1.3 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

บริเวณพื้นที่เมื่อประมาณ พ.ศ.2460 นั้น มีสภาพทั่วไปเป็นป่าšeແກრິນคลองแpermประชากรและทุ่งนา นอกจากนี้ทางด้านทิศใต้ของชุมชนซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับชุมชนເຫວຸນທາมีลักษณะเป็นสุสานที่ชาวบ้านนำเศษคนตายไปฝัง และก่อนปี พ.ศ.2489 ณ บริเวณเชิงสะพานหมู่บ้านจัดสรรรถໄไฟทุ่งสองห้อง แขวงตลาดบางเขนในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ค่อนลະฝั่งคลองกับชุมชนร่วมพัฒนา เคยเป็นที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอบางเขน และสถานีตำรวจนครบาลบางเขนในอดีต ต่อมาประมาณปี 2500 เริ่มนิการปลูกสร้างบ้านเรือนรุกเข้าริมคลองที่ราชพัสดุเพิ่มมากขึ้น โดยมีผู้อพยพเข้ามาอยู่ด้วยฐานจากต่างจังหวัดมาทางงานทำในบ้านนั้น จนทำให้ชุมชนมีสภาพแออัดดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพทั่วไปเป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ บ้านเรือนก่อสร้างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีร้านค้าขายในชุมชน

- ถนนภายในชุมชนเป็นถนนดิน ไม่มีท่อระบายน้ำ ถนนตื้นเข้าออกได้
- ประจำป่า ใช้บริการของเอกชนทุกหลังค่าเรือน
- ไฟฟ้า ใช้บริการของการไฟฟ้านครหลวงทุกหลังค่าเรือน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 324

2.1 การทำงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ฤทธิอ้อบ มโนธรรม

เนื่องจากป้าอ้อบเป็นคนที่ชอบประดิษฐ์คิดค้นสูตรอาหารและขนมไทยทำให้ป้าอ้อบทำงานและขายกับเพื่อนเพื่อสู้ภัยเศรษฐกิจ ป้าอ้อบขายขนมมาได้ 3-4 ปี รายได้ต่อวันประมาณ 200-300 บาท ส่วนมากขนมไทยจะเป็นประเภทถัวๆ เช่น ก๊วยบัวชีและก๊วยเชื่อม การทำก็แสนง่าย หากล้วงที่สุกหรือห่ำแล้วแต่คนชอบโคลบต้มน้ำตาล ทำเป็นน้ำเชื่อมรอไว้แล้วนำกลัวๆ ที่เตรียมไว้ลงไปต้มใช้ไฟที่พอเหมาะสม แค่ป้าอ้อบก็ได้ก๊วยเชื่อมที่มีรสหวานเอาไว้บริการลูกค้าได้ทันที ส่วนก๊วยบัวชีก็ง่ายเช่นกัน แค่ต้องใส่กะทิ ทำให้เสิ่งง่ายแต่ของป้าอ้อบไม่ค่อยเสียว เพราะเมื่อทำเสร็จก็จะขายหมดภายในวันเดียว ป้าอ้อบเป็นอีกครอบครัวหนึ่งที่ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นเงินทุนในการทำงานของป้า แม้จะไม่มากนักแต่ก็กระทบกระเทือน เนื่องจากคนที่ทำงานแควชุมชนหรือถนนใกล้เคียงกลับไปทำงานมากินที่บ้าน ทำให้ป้าอ้อบึงต้องลดจำนวนการผลิตลง และส่งผลให้รายได้ของป้าลดต่ำลงด้วยปัญหา คือ เนื่องจากป้าอ้อบใช้บ้านตัวเองเป็นที่ผลิตสินค้ารวมถึงการจำหน่าย ทำให้ร้านป้าอ้อบไม่เป็นที่รู้จักมากนัก เหตุผลเพราะว่าร้านป้าอ้อบอยู่ด้านในชุมชนไม่ติดถนน คนที่เข้ามาซื้อสินค้ามักเป็นคนในชุมชนและเป็นลูกค้าข้าประจำเป็นส่วนมากเท่านั้น ในอนาคต บ้านป้าอ้อบเป็นขนมไทยที่ทำงานดันทุนขึ้นไม่แพ้มากันนัก รวมในชุมชนที่ไปสำรวจพิจารณาบ้านป้าอ้อบท่านนั้น ดังนั้นในชุมชนส่วนมากจึงมักจะมาให้กำลังใจและอุดหนุนป้าอ้อบเสมอ ป้าอ้อบเป็นที่ท่านนั่งแอบในชุมชน รอเพิงเศรษฐกิจดีขึ้น หรือกลับคืนสภาพเดิม ร้านป้าจะมีคนรู้จักมากขึ้นอย่างแน่นอน

35 ชุมชนทุ่งสองห้อง 325

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 325

1.1 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

ชุมชนทุ่งสองห้อง 325 มีการเริ่มนั่งลงเมื่อประมาณปี พ.ศ.2526 โดยการเคละแห่งชาติ โดยในเริ่มแรกก็ไม่สะอาดในเรื่องน้ำกิน น้ำใช้ แต่เริ่มเข้ามาอยู่กันประมาณต้นปี พ.ศ.2527 ประมาณ 5-6 หลังค่าเรือน โดยมีความล้าบากมากในเรื่องน้ำด้องใช้เป็นเวลา โดยเวลาประมาณ 16.30 น. กา

เกหะจะเป็นน้ำยาดีให้เข้ามาตามบ้าน ถ้าไครกับมานไม่ทันก็จะไม่มีน้ำไว้ ต้องกลับมาถ่อมเพื่อคงร่องน้ำไว้ได้ในปัจจุบันปัญหาดังกล่าวไม่มีแล้ว ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้วยวัฒนธรรมทั้งบ้านเช่า และบ้านที่เป็นเจ้าของก็มี

ประชาชนชุมชนในเบื้องต้น ตอนเริ่มเข้ามาอยู่จะมีประชาชนชุมชนซึ่งเป็นท่านแรก แต่เสียชีวิตไปแล้ว โดยประชาชนชุมชนคนปัจจุบันนี้ เป็นมาประมาณ 10 ปีแล้ว โดยการเลือกตั้งประธานชุมชนจะมีทุกๆ 2 ปี และจัดให้มีการประชุมประจำชุมชนทุกๆ ๑ เดือน ซึ่งอาจเป็นวันเสาร์ค่อนเข็น ๆ

1.2 ลักษณะของชุมชน

เป็นชุมชนขนาดเล็กมีประมาณ 63 หลังคาเรือน โดยมีเนื้อที่ประมาณ 15 หลังคาเรือนต่อ 2 งาน มีทางเข้าออกทั้งหมด 4 ทาง การสัญจรสะดวก เพราะใกล้สถานีรถไฟ เดินไปประมาณ 4 นาที ถ้าจะไปสถานบินใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที การเข็น-ลง เครื่องบินก็ไม่รบกวน

ผู้ที่อาศัยอยู่จริง ๆ ประมาณ 42-43 หลังคาเรือน ธุรกิจในชุมชนอาทิพื้นที่ส่วนใหญ่จะรับตัวเย็นเสื้อผ้า ซ่อมแซมเสื้อผ้า รับปักผ้า เช่น เสื้อนักเรียน เครื่องหมายหน่วยงานต่าง ๆ และรับงานเป็นชิ้น ๆ มาทำไม่ได้ทำเป็นอุดสาಹกรรม

สำหรับในกลุ่มชุมชนทุ่งสองห้อง 325 กม. ได้มีการผลิตคิดค้นอะไหล่ที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชนโดยเพาะปลูกอาชีวิชุนชนก็เป็นในลักษณะของช่างการเสียส่วนใหญ่ ก็จะไม่ค่อยมีเวลาคิดค้นมากนัก แม่บ้านก็มีงานบ้านของตน เยาวชนเด็ก ๆ ในชุมชนมีประมาณ 30 คน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้อง 325

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นิวศ บำรุงเที่ย

ผู้สัมภาษณ์ : ทิพวรรณ จันทร์นิเวศน์ และกลุ่ม

2.1 ด้านการเกษตรกรรม

ในชุมชนนี้ไม่สามารถเลี้ยงสัตว์ได้ เพราะสถานที่ไม่อ่อนนุ่ม เนื่องจากสถานที่แคนจนเกินไป จึงไม่มีการเลี้ยงสัตว์

2.2 ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

มีการรับผลิตภัณฑ์อุดสาหกรรมมาทำที่บ้าน (รับช่วง) เช่น គอกไม้ประดิษฐ์ รองเท้า ศูภดา เสื้อผ้า

2.3 ด้านการแพทย์แผนไทย

มีการกำจัดงะในชุมชนก็จะเป็นลักษณะของแต่ละบ้านก็จะมีถังอยู่หน้าบ้านของคนและก็จะมีจุดรวมของงะเป็นจุด ๆ โดยประมาณ 3 วัน ก็จะมีรถจากเขตมารับไปโดยได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านโดยเฉพาะรองประธานชุมชนซึ่งมีอาชีพเป็นคนควบคุม แต่ไม่ได้อยู่ในเขตนี้ก็จะช่วยควบคุมไปไม่ต่าง ๆ ตามซอยในชุมชน ถ้า 3 วัน รถจะยังไม่มาเก็บ ก็จะช่วยกันนำขยะมาทิ้งลงถังขยะริมถนน ประกอบทางเข้าชุมชน ซึ่งเป็นถังขยะของกรุงเทพมหานครซึ่งจะมีการเก็บทุกวัน

นเพื่อคอบ
เจ็บหัวมี
ไขริวิตไป
จะมีขึ้น
อนค่อ 2
นาที ถ้า
เค็บเบื้อง
ขึ้น ฯ นา
ชุมชนเลข
เด็กนมาก

วันไป จัง

กตา เสื้อผ้า
และก็จะมี
จากหาด
การค่าเสีย
จะเริ่มนนน

2.5 ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน

ด้านกองทุน เช่น กองทุนชุมชนในการช่วยเหลือสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ กองทุนมาปั่นกิจ หรือกองทุนสำหรับการรักษาพยาบาลเล็ก ๆ น้อบ ๆ มีการค้าขายทั่วไป มีการตัดเย็บและซ่อมแซมเสื้อผ้า รับปักชื่อชุดนักเรียน และก่อจุ่นแม่บ้านมีแนวคิดที่จะทำอาหารเป็นประเภทอาหารอีสาน

2.6 ด้านสวัสดิการ

จากจำนวนบ้านเรือนประมาณ 40 กว่าหลังคาเรือน ปีหนึ่งก็จะมีการรวมรวมเงินเพื่อนำมาจัดงานวันเด็กให้กับเด็กในชุมชน มีการจัดทำความสะอาดชุมชน จัดสวนหย่อมพักผ่อน และสามกีฬา

2.7 ด้านการจัดการองค์กร

มีการก่อตั้งผู้นำชุมชนเพื่อเป็นคนคอบคุ้มชุมชน และมีแนวคิดที่จะตั้งกองทุนในชุมชนแต่ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านเท่าไนก็ เพราะสถานภาพของแต่ละครัวเรือนยังไม่พร้อม มีแนวคิดที่จะจัดตั้ง “กองทุนชุมชนในการช่วยเหลือสวัสดิการผู้สูงอายุ” “กองทุนมาปั่นกิจ” และ “ก่อจุ่นแม่บ้าน” มีผู้นำก่อจุ่นเป็นคนคอบประสานงานกับทางเขต และมีการนัดมาประชุมกันทุก ๆ วันเสาร์ช่วงเย็น ๆ โดยผ่านทางประชานชุมชน

2.8 ด้านศาสนาและประเพณี

มีการทำบุญทุก ๆ วันสำคัญทางศาสนา วันเด็กทุก ๆ ปี ก็จะมีการนิมนต์พระมาทำบุญกันทุกปี ในชุมชน ในการจัดงานพิธีกรรมทางศาสนา อีกว่าก่อตั้งข้างน้อยครึ่ง เพราะขาดแคลนด้านเงินทุน และชาวบ้านทุกคนมีหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบจึงไม่ค่อยมีเวลา เป็นชุมชนที่มีความเชื่อและศรัทธาในพระพุทธศาสนา แต่ไม่มีความงามง่ายเรื่องไสยาสรรค์ และการสร้างเวทีเพื่อสำหรับจัดงานในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานวันเด็ก งานวันเขื่นปีใหม่ และงานเทศกาลต่าง ๆ

36. ชุมชนทุ่งสองห้อง 327

1. สภาพทั่วไปของชุมชนทุ่งสองห้อง 327

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ชุมชนการเกษตรชุมชน 327 เป็นชุมชนขนาดเล็ก ตั้งอยู่ติดกับตลาดทุ่งสองห้อง หมู่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

ที่ศูนย์	ภาคกลางไฝ่เจี้ยว
ที่ศูนย์	ภาคตอนสายหลัก
ที่ศูนย์วันออก	ภาคลากทุ่งสองห้อง
ที่ศูนย์วันตก	จต.โรงเรียนทุ่งสองห้องวิทยา 2

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

ชุมชนการเกษตรชุมชน 327 มีลักษณะเป็นบ้านพักและห้องแคว มีอาชีพข้าราชการ ค้าขายและรับจ้างทั่วไป มีจำนวนทั้งหมด 58 หลังคาเรือน 51 ครอบครัว

1.3 พื้นที่และประชากร

มีพื้นที่จำนวน	8.03 ไร่
ประชากรทั้งสิ้น	165 คน
ชาย	55 คน
หญิง	418 คน

1.4 สภาพทางกายภาพ

- ถนนภายในชุมชนเป็น คสล. มีท่อระบายน้ำ รถยกเข้า-ออกไม่สะดวกเท่าที่ควร เพราะมีขนาดเล็ก
- น้ำประปาของกรุงเทพฯ
- การไฟฟ้าของกรุงเทพฯ

1.5 สภาพเศรษฐกิจ

รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ ดังนี้

ตั้งแต่ 10,000 - 30,000 บาท	จำนวน 34 ครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ 66.66
ตั้งแต่ 30,000 บาท	จำนวน 17 ครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ 33.33

การประกอบอาชีพ มีดังนี้

รับราชการ	36 คน	คิดเป็นร้อยละ	21.81
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	26 คน	คิดเป็นร้อยละ	15.75
รับจ้าง	13 คน	คิดเป็นร้อยละ	7.87
อาชีพส่วนตัว	56 คน	คิดเป็นร้อยละ	33.93
แม่บ้าน	34 คน	คิดเป็นร้อยละ	20.06

1.6 สภาพทางสังคม

การศึกษา มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 63.63 จำแนกได้ดังนี้

จบชั้นประถมศึกษา	34 คน	คิดเป็นร้อยละ	32.38
จบชั้นมัธยมศึกษา	26 คน	คิดเป็นร้อยละ	24.76
จบอาชีวศึกษา	16 คน	คิดเป็นร้อยละ	15.23
จบปริญญาตรี	22 คน	คิดเป็นร้อยละ	20.95

ฉบับสูงกว่าปริญญาตรี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66

และ

1.7 สภาพทางสุขอนามัย

ลักษณะที่พักถูกสุขลักษณะ มีรถเก็บขยะเข้าไปเก็บสม่ำเสมอ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

1.8 ค้านจิตใจ

ในชุมชนไม่มีสถานที่สำคัญทางศาสนา แต่มีโรงเรียนอนุบาล

1.9 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชน

สำนักงานเขตดอนเมือง สาข. กก. สส. กองส่งเสริมอาชีพและสำนักพัฒนาชุมชน

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในเทศชุมชนทุ่งสองห้อง 327

2.1 การเลี้ยงปลาดัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสมรักษ์ ใจนาพันธุ์พิพัฒน์

ผู้สัมภาษณ์ : นายสราฐ พรมบุตร

อคีศุภลุงสมรักษ์ ทำงานก่อสร้าง แต่มีคุณลุงสมรักษ์มีอาชญากรรมมากขึ้น ไม่สามารถทำงานหนักได้ จึงลาออกจากงานกลับบ้านพร้อมกับเลี้ยงปี้ษะเชิน แต่ไม่ประสบความสำเร็จ คุณลุงสมรักษ์จึงเปลี่ยนมาเลี้ยงปลาดัด เนื่องจากตนเองมีความชอบเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และเป็นกรูใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เริ่มจากเงินลงทุน 2,000 บาท และมีพ่อแม่พันธุ์ปลา ประมาณ 20 ตัว ปัจจุบัน คุณลุงสมรักษ์ เริ่มเลี้ยงปลาดัดมาได้ประมาณ 3-4 เดือน ปลาดัดที่คุณลุง เลี้ยงส่วนมากเป็นปลาดัดถูกหม้อ มีปลาดัด Jin น้ำงลึกน้อย ปัจจุบันมีพ่อแม่พันธุ์ปลาประมาณ 30-40 ตัว และมีปลาดัดที่เลี้ยงไว้ประมาณ 2,000-3,000 ตัว (ถูกปลา) อนุบาลไว้ในบ่อปุ่น การให้อาหารจะให้ 2 เวลา คือ ตอนสาย และตอนเย็น ทำการปลารส่วนใหญ่เป็นถุงน้ำ โคลคุณลุงจะออกไปซื้อน้ำถุงน้ำประมาณ 04.00 น. ทุกวัน เพื่อที่จะนำไปเป็นอาหารปลาใน 2 เวลาของแต่ละวัน คุณลุงสมรักษ์ ไม่ได้ซื้ออาหารปลาสำเร็จรูป จะให้แต่ถุงน้ำที่นำมาได้เท่านั้น เนื่องจากขณะนี้ดันทุนในการเลี้ยงปลาดัดได้เพิ่มมากขึ้นจากการซื้ออุปกรณ์และวัสดุในการเพาะเลี้ยง ปัจจุบัน คือ คุณลุงสมรักษ์ ไม่มีความรู้ในการเลี้ยงปลาดัด อาศัยการสังเกตและการศึกษาศักย์ตนเอง ทำให้ปลาดัดที่เลี้ยงไว้ตายหรือเกิดการสูญเสียโดยไม่ทราบสาเหตุ ไม่มีตลาดในการรับรองปลาดัด ทำให้คุณลุงไม่มีรายได้จากการจำหน่าย แต่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายบ่อปลา เมื่อปลาดัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น พ่อแม่พันธุ์ปลาดัดหายโดยไม่ทราบสาเหตุ ในอนาคต ขึ้นอยู่กับตลาด และสถานที่ในการขัดส่งและจัดจำหน่ายปลาดัด ถ้าหากหาตลาดหรือซ่องทางในการจำหน่ายไม่ได้ ก็อาจจะเลิกเลี้ยงให้ลักษณะการจัดจำหน่าย แต่จะเลี้ยงเพื่อคุ้มครอง เนื่องจากมีใจรัก และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ประเมิน

37. ชุมชนทุ่งสองห้อง 328

1. สภาพทั่วไปของชุมชนร่วมพัฒนา

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 ตั้งอยู่ภายในเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ

ทิศเหนือ ติดต่อคลองตาข่าย แขวงสีกัน เขตคลองเมือง

ทิศใต้ ติดต่อโรงงานอุตสาหกรรม, ตลาดสด, กลุ่ม 329

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง กลุ่ม 330

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง กลุ่ม 327

1.2 ขนาด ประเภท และสภาพการถือครองที่ดิน

เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 เป็นเคหะชุมชนกลุ่มบ่อบข่องการเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง มีบ้านพักอาศัยทั้งหมด 83 หลังคาเรือน ลักษณะบ้านในหมู่บ้านจัดสรร (ทาวน์เฮาส์) ประชาชนเช่าซื้อจากการเคหะแห่งชาติ เป็นบ้านพักอาศัย

1.3 พื้นที่และประชากร

เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 มีพื้นที่ประมาณ 5.75 ไร่ จำนวนประชากรทั้งสิ้น 279 คน

ชาย 117 คน

หญิง 162 คน

รวม 279 คน

จำนวนครอบครัว 272 ครอบครัว

1.4 คณะกรรมการชุมชน

เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 มีคณะกรรมการจำนวน 7 คน โดยมาจากการเลือกตั้งของประชากรที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในกลุ่ม 328 มีภาระในการดำรงตำแหน่ง 2 ปี ตามระเบียบข้อบังคับของกรุงเทพมหานคร

1.5 ประวัติและสภาพทางกายภาพของชุมชน

เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 เป็นกลุ่มบ่อบข่องการเคหะทุ่งสองห้อง ก่อตั้งโดยการเคหะแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ.2531 มีทั้งหมด 28 กลุ่ม อยู่ในพื้นที่แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ การเคหะทุ่งสองห้องทั้ง 28 กลุ่ม (แบ่งตามบ้านเลขที่ 3 ตัวหน้า) จึงแยกออกเป็นกลุ่มบ่อบ และกลุ่ม 328 เช่น เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 หมู่ที่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ เมื่อการเคหะแห่งชาติส่งมอบให้อยู่ในความดูแลของกรุงเทพมหานคร จึงอยู่ภายใต้รัฐบาลของกรุงเทพมหานคร แก้ไขการตั้งประธานกลุ่ม เรียกว่า

ห้อง

งานพักรา

ประชากร
ทางการแห่งชาติ
ห้อง 28
ของห้อง
งานคุ้มครอง
เรียงก่อร

“ประธานกรรมการเคหะชุมชนทุ่งสองห้องห้อง 328” โดยให้ประธานที่นี่สิทธิ์เลือกตั้งภายในกลุ่ม ไปใช้สิทธิ์เลือกประธานกลุ่มและนายสูรจิตร ศุ้นารวง ได้รับเลือกเป็นประธานกรรมการเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 328 คนแรกและดำรงตำแหน่งมาจนถึงปัจจุบัน มีคณะกรรมการก้าวหน้า 7 คน ที่ปรึกษา 4 คน ตัวรากซึ่งที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อคณะกรรมการชุมชน ประธานส่วนใหญ่ให้ภูมิคุณเป็นอาสาสมัคร ไม่เพียง 1

การอนุรักษ์ท่านนี้ที่ภูมิคุณเป็นอาสาสมัคร ภายนอกที่ใช้ในชุมชนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด

2. ภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนทุ่งสองห้องห้อง 328

2.1 การตัดเย็บเสื้อผ้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางนฤมล เนติปัญญา

ผู้สัมภาษณ์ : จ.ส.ต. สมชาย อินทำนุ , ส.ต.อ. พญพงษ์ เพียรรัตน์ , ส.ต.ท. สาร ไชยสลี ,

นายโอลิเวอร์ อัษฎานุกูล , นายอนุชา แก้วสกุล , นายปฐมพุกษ์ โพธิ์เดช นางนฤมล เริ่มเรียนรู้การตัดเย็บเสื้อผ้าจากเพื่อนบ้าน แล้วลองทำด้วยตนเอง ทำมาประมาณ 2 ปี เริ่นจากการแก้ทรงเสื้อผ้า ปะเสื้อผ้า ต่อมาจึงรวมกลุ่มกับเพื่อนบ้าน รับงานจากนักชุมชนมาแบ่งกันทำ เพื่อช่วยเสริมรายได้ภัยในครอบครัว และยังต้องเป็นอาชีพมาตลอด ปัจจุบัน มีงานเข้ามาน้อย ส่วนมาก จะไปรับงานคัดชุดของที่บางเขน และอำเภอปากเกร็ด แล้วนำเข้ามาแบ่งกันทำภัยในกลุ่ม แต่ค่าจ้างก็จะน้อยกว่าเดิมส่วนมากจะเป็นงานประกอบชิ้นส่วนของเสื้อต่างๆ และเป็นงานบังคับให้ส่งตามเวลาที่กำหนด งานที่เข้ามายังไม่แน่นอนแต่มีให้ทำอยู่เรื่อยๆ ปัญหา คือ ค่าจ้างที่ได้รับต่ำมาก งานที่มีอยู่ก็ น้อยลงแทนจะไม่มีแบ่งให้คนอื่นๆ ในกลุ่มทำ เมื่อนำงานที่ทำแล้วไปส่งบางครั้งเงินค่าตอบแทนได้ล่าช้ากว่าเดิม อย่างมีผู้ให้การสนับสนุนจะช่วยอบรมกลุ่มให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก ไม่มีหน่วยราชการใดมาช่วยเหลือ ในอนาคต หากงานซึ่งเป็นเช่นสภาพปัจจุบัน กลุ่มของนางนฤมล คงต้องเลิกทำ หากซึ่งไม่มีหน่วยงานใดมาช่วยเหลือ และต้องการให้ช่วยเหลือค้านงานให้ทำเพิ่มขึ้น ก็จะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2.2 การรักษาพยาบาลในชุมชน (อสม.)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางนฤมล เนติปัญญา

ผู้สัมภาษณ์ : จ.ส.ต. สมชาย อินทำนุ , ส.ต.อ. พญพงษ์ เพียรรัตน์ , ส.ต.ท. สาร ไชยสลี ,

นายโอลิเวอร์ อัษฎานุกูล , นายอนุชา แก้วสกุล , นายปฐมพุกษ์ โพธิ์เดช นางนฤมล ได้รับการอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้นจากสำนักงานเขตหนอง梅 เมื่อ พ.ศ.2532 รุ่นที่ 1 ระยะเวลาอบรม 3 วัน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) นางนฤมล ได้มาอาศัยอยู่ในกลุ่ม 328 ตั้งแต่เริ่มมีเคหะทุ่งสองห้อง จึงอาสาช่วยปฐมพยาบาลผู้ป่วยเบื้องต้นก่อนนำไปส่งแพทย์คลอดามา ปัจจุบัน มีประชาชนในชุมชนและประชาชนชุมชนใกล้เคียงมารักษา และให้บริการ เช่น խอยรักษาโรค ยาแก้ไข้ แก้ปวด และรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกวัน

ชนในบางครั้งยาที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะบริการประชาชน ยาที่ใช้รักษาส่วนใหญ่เป็นยาแผนปัจจุบันที่ได้รับการช่วยเหลือจากสำนักงานสาธารณสุข และกรุงเทพมหานคร ในการให้บริการแก่ประชาชนทุกครั้ง นานาถ้วน ไม่รับค่าตอบแทน จากหน่วยงานของรัฐและเอกชนแต่ยังไง เพราะนานาถ้วน ถือว่างานที่ตนเองทำอยู่ในปัจจุบันเป็นงานที่ช่วยเหลือเพื่อมนุษย์ให้บรรเทาความเจ็บป่วย โดยที่ตนเองไม่ต้องการ สิ่งตอบแทนใด ๆ ปัญหา คือ งบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ นางครั้งด้วยขอรับบริจากจาก เอกชนและประชาชนที่มีฐานะทางการเงินทึ้งในชุมชนและนอกชุมชน สถานที่ไม่เอื้ออำนวย ด้วยไข้ ข้าวของตนเองเป็นสถานที่ให้บริการและที่ทำงาน ในอนาคต ต้องดำเนินสภากาชาดไทยกิจ นานาถ้วน คิดว่าถ้าหากมีผู้บริจากและหน่วยงานของรัฐบาลให้การสนับสนุนด้วยการยกเว้นภาษีอากร ไป และต้องเพิ่ม จำนวนยาให้มากขึ้น ตนเองก็จะทำหน้าที่มีต่อไป เนื่องจากประชาชนที่มีรายได้น้อยซึ่งต้องการความช่วยเหลืออีกเป็นจำนวนมาก

2.3 การภาครูป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายหรั่ง

ผู้สัมภาษณ์ : ช.ส.ต. สมชาย อินทำนุ , ส.ต.อ. พัชรพงศ์ เพียรยิ่ม , ส.ต.ท. สาร ใจบสตี ,
นายโภกาส อัมญาณุกูล , นายอนุชา แก้วสกุล , นายปฐมพฤกษ์ ใหธีเดช

นายหรั่ง มีความรู้ความสามารถด้านการภาครูปจากการเรียนจบชั้นศึกษาปีโดยตรง จากโรงเรียน เพาะชั้นพระนคร เมื่อเรียนจบแล้วเป็นช่างภาครูปอิสระมาตลอด รับงานภาครูปด้วยตัวเอง รูปที่วัว ส่วนใหญ่ เป็นวัวต่าง ๆ วัวได้ทั้งสิน้ำและสิน้ำมัน เริ่มหางานด้วยวิธีการภาครูปแล้วนำไปป่าวตามๆ ต่าง ๆ ที่มีคนผ่านไปมา หากมีผู้สนใจจะซื้อขายตรงนั้น หากลูกค้าต้องการภาพอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาวางไว้ก็สามารถสั่งให้วัวได้ โดยนัดวันรับรูป งานส่วนใหญ่ขายได้โดยลูกค้าออกต่อ ๆ กันไป ปัจจุบัน รับงานภาครูปมาจากที่อื่น ถ้าไม่มีผู้มาจ้างให้วัวก็จะภาครูปวัวต่าง ๆ สะสมไว้แล้วนำไปตั้งขายย่านเยาวราช รายได้ไม่แน่นอน ปัญหา คือ เมื่อจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบันส่งผลให้มีผู้มาจ้างภาครูปน้อยลง จากเดิม งานที่ได้รับก็น้อยลง ไปด้วย ในบางครั้งจำเป็นต้องตราเศียรภาครูปไปอีก ทำให้มีรายได้ไม่ แน่นอน ในอนาคต ยังจะภาครูปเป็นอาชีพต่อไป เนื่องจากมีใจรักในงานศิลปะและอาชีพที่ทำอยู่ อาชีพนี้อาจจะไม่ได้รับการสืบทอดต่อไปเนื่องจากลูก ๆ ไม่ชอบงานศิลปะ

2.4 การตัดผม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสำอางค์ นิลจินดา

นายสำอางค์ เริ่มประกอบอาชีพช่างตัดผมมาตั้งแต่วัยรุ่น ตั้งแต่เมื่อครั้งอยู่ในตัวเมือง จังหวัด ฉะเชิงเทรา เมื่อเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ยังไม่มีร้านตัดผมเป็นของตนเอง เริ่มต้นจากการเป็นช่างตัดผมใน ร้านของเพื่อนแล้วแบ่งเบอร์เข็นค์รายได้ ต่อนาฬิกาชมปี พ.ศ.2532 ได้มาซื้อบ้านในการเคละหุ่งสอง ห้อง 328 ซึ่งเป็นบ้านหลังปัจจุบันเป็นสถานที่หารายได้เลี้ยงครอบครัว ในช่วงแรกถือได้ว่าประสบ ความสำเร็จมีลูกค้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก จนต้องหาช่างมาประจำร้านเพิ่มเติม และตั้งแต่บัด

วันที่ได้
ทุกครั้ง
ทำงานที่
สองการ
ภาคจาก
ต้องใช้
เงินถุงน
สองเพื่อ
และความ

ดี,
ใช
ลงเรียน
ปทช.
ความชุค
เมือง
ปัจจุบัน
การราช
น้อยลง
ไปไม่
ที่ทำอยู่

จังหวัด
คุมใน
ทุ่งสอง
ประสบ
ภัยแล็บ

พ.ศ.2541 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำเป็นดันนา งานในร้านมีจำนวนลดลง ปัจจุบัน มีผู้มาใช้บริการ
น้อยมาก แต่ก็ถือได้ว่าข้างอยู่ในระดับที่สามารถประคองกิจการให้ดำเนินต่อไปได้ เมื่องจากถูก ๆ ได้จับ
การศึกษาและต่างก็มีงานทำแล้ว จึงยังคงยืดเยื้อช่วงตัดหมุดต่อไปเรื่อย ๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่อง
สุขภาพร่างกาย เนื่องจากเคยประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์มาก่อน ในอนาคต หากสภาพเศรษฐกิจใน
ปัจจุบันยังไม่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ถูกค้าที่มาใช้บริการอาจมีจำนวนลดลงไปอีก จากที่เคยมา
ใช้บริการเดือนละครั้ง หรือสองเดือนสามครั้ง เปลี่ยนเป็นสองครั้งสามเดือน ส่วนคนของคงต้องเลิกกิจ
การกลับไปคุ้มครองบ้านที่ต่างจังหวัด เพื่อหางานทำเพิ่ง แต่จะไม่ขายบ้าน และอยากจะถ่ายทอดวิชา
ความรู้ด้านช่างตัดหมุดให้แก่คนรุ่นหลัง เมื่องจากไม่มีผู้สืบทอดอาชีพนี้ต่อไปจากคนเอง

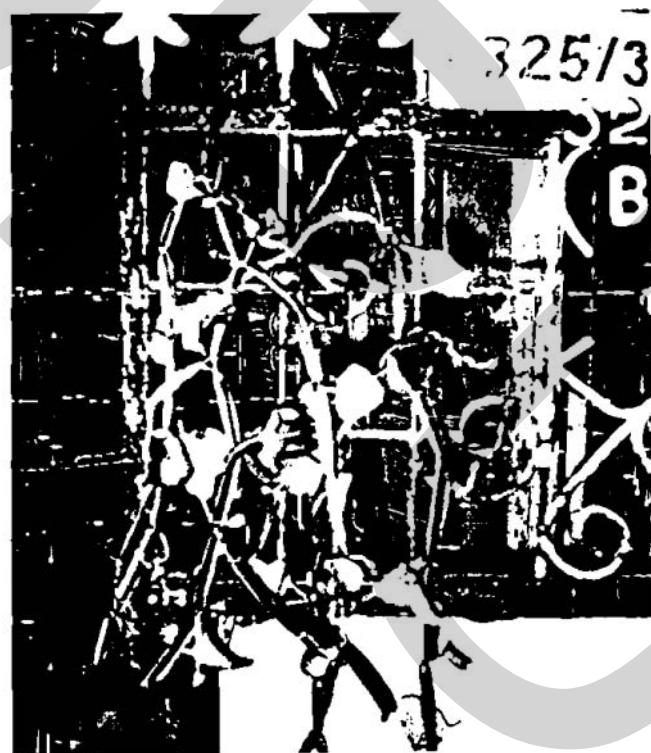
ภาคผนวก 4

ตัวอย่างภาพถ่ายเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในเขตหลักสี่

สมุนไพร “หมูยีน หรือ หมูขาวคาด” ในชุมชนทุ่งสองห้อง 325

สมุนไพร “เพชรสังฆาต หรือ พระเจ้าหัวพระองค์” ในชุมชนทุ่งสองห้อง 325

การนวคแพนโนราณในชุมชนทุ่งสองห้อง 322

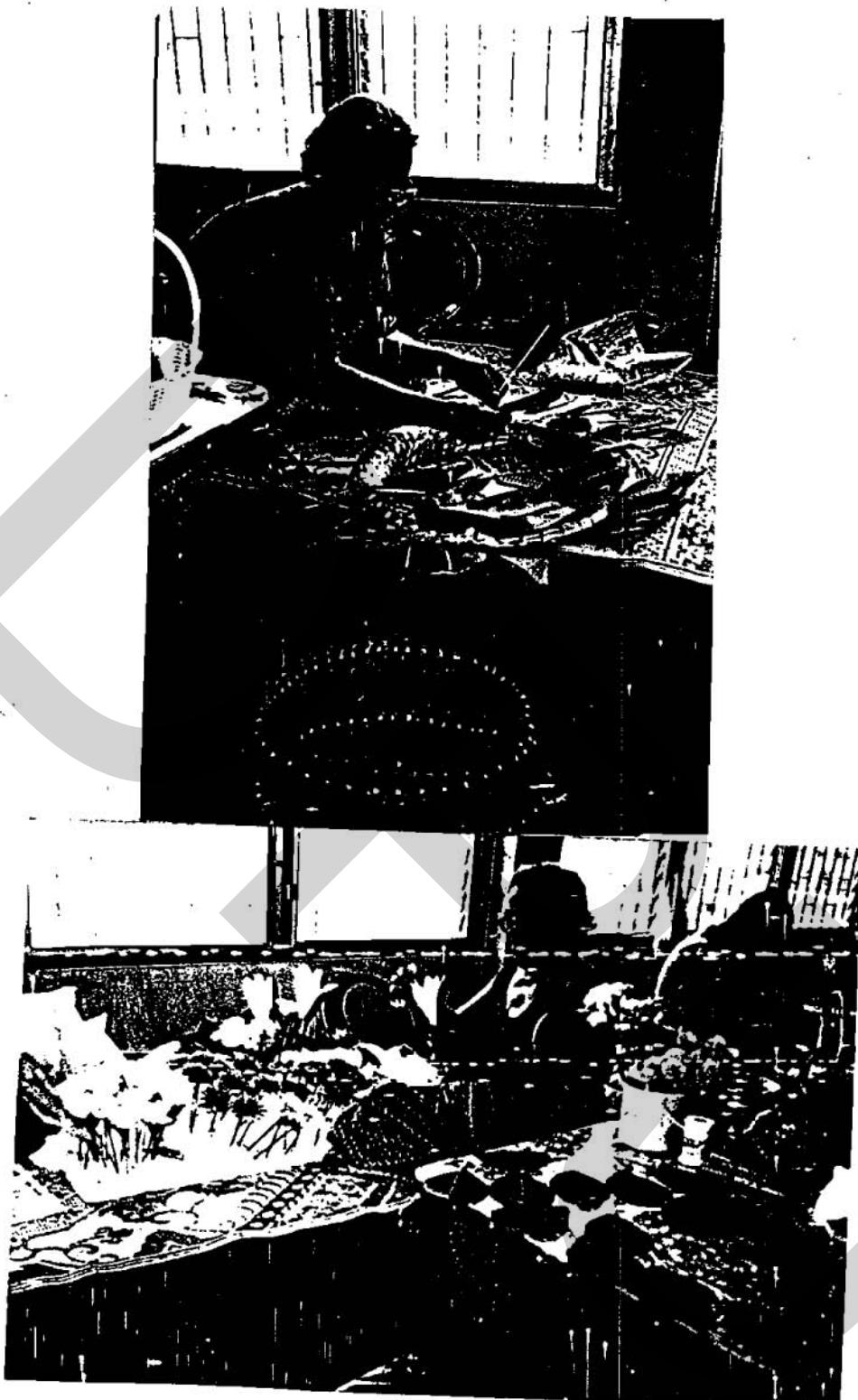
การนวคแพนโนราณในชุมชนปرمสุขสันต์

สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนนิตรประชาพัฒนา

สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนแปรรูปอุปสรรค

การทำพวงหรีดกระดานย่นในชุมชนทุ่งสองห้อง 322

การจัดงานในชุมชนทุ่งสองห้อง 322

ที่พักขยะของชุมชนมิตรประชาชนทัฒนา

ภาพวาดของนายหัวรั่ง ในชุมชนทุ่งสองห้อง 328